

SAMANTA KŪṬA WARNANĀ,

BY THE

VENERABLE VÉDÉHA MAHĀ STHAVIRA.

Principal of the Pratirāja Parivēna.

TRANSLATED INTO SINGHALESE AND EDITED BY

W. ŚRĪ SIDDHĀRTHA DHARMĀNANDA,

High Priest, Principal of the Dhammachētiya Parivēna at Ratmalāna ;

AND

MAHAGOḌA SIRI NĀṆISSARA THĒRA,

M.R.A.S.(C. B.), Vice Principal, Vidyodaya Oriental College ;

AT THE SUGGESTION OF THEIR TEACHER,

THE VEN. H. SIRI SUMAṅGALA,

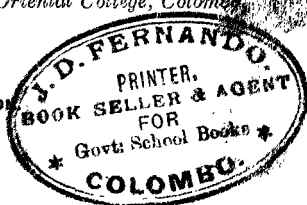
*M.R.A.S.; Chief Nāyaka Thēra of the Western Province and of the
Śrīpāda ; Principal of the Vidyodaya Oriental College, Colombo.*

SECOND EDITION

COLOMBO :

H. C. COTTLE, GOVERNMENT PRINTER, CEYLON.

1910.

සමනාකූටවර්ගීන කාව.

ප්‍රතිරූප පරිවෘත්තය

සුන්දරාභය වෙදෙහ මහාභාමිපාදසන්ධන්ගේ විසින්

පිරිනැම.

කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලයේ ප්‍රධාන පරිවෘත්තය

සුන්දරාභය නික්කඩුවේ ප්‍රියමිතිලාභියා

දකුණු බටහිර පලාත් සභාව

ශ්‍රීපාදසානායක ප්‍රධාන සමාජානායක සමාජිකයන්ගේ සහය

රාමලාගේ පරමධර්මයෙන් පරිවෘත්තය

ආචාර්ය පලාතේ ශ්‍රී සිඛානී ධර්මානන්ද නාසකාභයන් සහ

වෙදකරු පිරිසෙන් ප්‍රසන්න

ආචාර්ය ශ්‍රී ඥානානන්දානන්ද මහාභාග සාමන් විසින්

සකස්කොට ලියනලද පද්ධතියක් සමන්.

ආර්තර් හැමිල්ටන් ගෝර්ඩන් ලබනකාලයෙන් විසින්

පිළිගත්තාය.

කොළඹ:

එම්. සී. කොටේ, ලබනකාලයෙන් මුද්‍රාණකරු

ප්‍රධානායක විසින් මුද්‍රාණ කරනලදී.

TO
HIS EXCELLENCY
THE HONOURABLE ARTHUR HAMILTON GORDON,
KNIGHT GRAND CROSS OF THE MOST DISTINGUISHED ORDER OF
ST. MICHAEL AND ST. GEORGE,
GOVERNOR AND COMMANDER-IN-CHIEF IN AND OVER
THE ISLAND OF CEYLON,
ETC. ETC.
AS A TOKEN OF GRATITUDE FOR THE ENCOURAGEMENT OF
ORIENTAL LITERATURE AND THE
PATRONISING OF THE PRINCIPAL SEATS OF LEARNING IN THE COLONY,

This Work is respectfully inscribed by

THE EDITORS.

శ్రీ లోమో దామో దక్షిణామో

INTRODUCTION.

THE “*Samanta Kūṭa Varṇanā*” is a Pāli poem composed by a renowned Elder of the Buddhist Church, named Védéha, about six hundred and fifty years ago, at the request of Rāhula Mahā Thera, an Abbot of the Brotherhood. The name of the poet is quite familiar to the student of Pāli literature as the author of several excellent works, including the only ancient Sinhalese grammar now extant, “*The Sidatsangarāva*.”

The author has introduced his poem, entitled “*A Description of the Peak*,” with a life of Gautama Buddhā, describing in detail many extraordinary incidents in his history. In the course of the narrative of Buddhā’s visits to Lankā, the poet takes occasion to describe, in glowing language, many parts of the Island, little known or explored at that time,—its hills and dales, mountains and rivers, especially the Kelani and the Mahaveli-ganga—their fountains and scenery.

The descriptions of mountains and rivers, some by name, are truthful, though poetic. Forests and cities and their inhabitants are vividly depicted. Every part is duly apportioned and put in its proper place; and the whole poem is replete with chaste and beautiful imagery, clothed in language at once graceful and elegant,—all showing the master-hand of one who was a poet born and bred.

The want of a Sinhalese paraphrase to this work has, however, deterred beginners in Pāli studies from taking full advantage of its attractive contents. The Editors have, therefore, endeavoured to supply this need by subjoining a Sinhalese translation to the Pāli text.

In this work, as well as in that of revising and settling the text, we have received, and beg to acknowledge with thanks, the able assistance of our learned tutor, H. SUMAṄGALA, Mahānāyaka Théra, the celebrated Principal of the Vidyódaya Parivépa.

We trust that the work, as now presented, will facilitate its study, and attract greater attention from students of the Páli classics.

W. DHARMÁNANDA.

M. ÑĀṆISSARA.

Parama Dhammachétiya College,

Ratmalāṇa, May 4, 1890.

විසූචනය.

සුමනකුට්ඨිණිණා නම්වූ මෙම මාගධී පද්‍යප්‍රබන්ධයෙහි අප මහබෝසතානන් භූසිත දිව්‍යලොකයෙහි “සනතු සිත” දිව්‍යපුත්‍රව ශ්‍රීපත් තැන් පවත් අනවැස්සත් සමගවූ උරුමෙල්ලකපුත් මහනවුසානන්ගේ අභිත්ඵලප්‍රාප්තිය දක්වා ඇති ශ්‍රීශ්‍රේෂ්ඨාදර්ශී සමුඛවර්තය සමුපුණ්ණයෙන් ප්‍රකාශවී තිබේ.

එම ශාකෘමුනිසුචරිතය ප්‍රකාශවූ බොධිචංස, දුඨාචංස, ජිනවර්තාදී වෙනත් නොයෙක් ග්‍රන්ථ ඇති නුමුත් ඒ එකම ප්‍රකරණයකින් වත් ප්‍රකාශ නොවන කෞතන වර්ත රාශියක් විශේෂවශයෙන් මෙහි ප්‍රකාශවෙයි.—එනම් අප බුදුන් ලක්දිව් වැඩි ගමන් ආදියයි. මේ ප්‍රකරණ කතෘෆා අලායනීයත්වයන්සේගේ මුඛතපෙක්ෂාවත් ඒම විසසුතුයි. ඒ අප ගොසුම මාහිමියානන් ලක්දිව් වැඩි ප්‍රසංගවත්තිදී ලක්දිව යක්ෂයා සාසිඳවිම, නයි දබර සංසිදවිම, කැලණි වැඩි ගමන්, සමන්දෙව්වරුන් අයදමින් සමන්තුඵ පච්චෙති සිරපාලකුණු පිහිටුවිම, ආදිය මෙහි විසදකොට දක්වා තිබෙන හෙයින් විශිෂ්ට සමුඛවර්ත රාශියක් මෙහි ප්‍රකාශ වන බව වැඩිදුරටත් සැලකිය යුතුය. එසේ ඒ විශේෂවයෂාප්‍රකාශ යෙහිදී ලඛිකාවේ ඒ ඒ පළාත් විශේෂ හා ඒ ඒ පළාත්වල පච්චාදීන්ගේ විශේෂවිභාගද, කැලණි, මහවැලි ආදී ගඟයා සමගවාකෘතිද මනාසේ විභාවනායකොට තිබේ.

ග්‍රන්ථකරණයෙහි ප්‍රාප්තස්ථානයන්හි ප්‍රමාණ සලකා කවි ජනයන්ගේ සිත් දිනාගන්නාලෙස පුරවණිණිණා වන වණිණිණාදියෙන් සලකානකොට තිබෙනහෙයින් ඡන්ද්‍ර ලඛිකාග්දියෙන්ද සමුලලසිත බව පෙනෙයි.

එහෙයින්ම ලඛිකාවේ මාගධී කාව්‍ය කතෘෆාවරයන් විසින් මෙම පද්‍යබන්ධය සමාදරයෙන් පරිශීලනය කරගෙන එන සිරිත මේ දක්වා පවතිනවා මෙන් දුඨාචංස, අනාත, ගුප්තචංස, ජිනවර්තාදී උසස් පඬිකතියේ මාගධී කාව්‍ය විෂ

යෙහි මෙම සමනතකූටවරණිණිතා නම් පාලිකාවාසයන් වාස පණ්ඩිතයන් විසින් බුහුමන්පෙරවුව පිළිගන්නාලදී.

මෙම ගාථාමය ප්‍රකරණයෙහි ගෞරවය මාගධි කාව්‍ය භාවිතයෙහි හත්පරවූ වාසිදායකත් විෂයෙහි ස්වභාවිකයි. මෙහි කාලය කලීකාලසාහිත්‍ය සම්ප්‍රදායෙහි පරික්‍රමවාස මහරජතුමන්ගේ කාලය හෙයින් පුරාපණ්ඩිතයන්ගෙන් ලබිකාව එකොහාස කාලයයි.

මීට අනුවණි නාවක් කොට අපේ බිම්මාවාසෙහිගතව විද්‍යා දයපිරිවෙන් මාහිමියානන්ව ආවාසීප්‍රාසාදයක් වශයෙන් පුදනලෙස රත්මලානේ පරමබමමවෙහිසාගරවිහාරයට අපගේ ආවාසීවූ දෙහිපිටියේ සබ්බසාහිකාවාස ස්ථිර සාමිපාදයන් විසින් කරණලද ආරාධනාව පිළිගෙන අපේ ස්‍රෝණිසාහිකාවාස යනින් සමග මෙම අනුවණි නාව ලියා ඉන් පුද, යථොක්ත විද්‍යාදයපිරිවෙන්ගිපති අපේ ආවාසෙහිගතව ශ්‍රීසුමංගලානිධාන නායකස්ථිරසාමිපාද යන්වහන්සේගේ විශිෂ්ටපදෙශයෙන් අබකරණලදී.

අපේ මේ අනුවණි නායකයට පෙර තුබුනැති අසනුලැබි ප්‍රකෘතිය සොයාගන්නාලද මෙහි ගැටපද පත්ඉරු තුණ ඉවහල්වූ බව සතුටින් මතක්කරමු.

යථොක්ත අප ආවාසෙහිගතව විද්‍යාදයපිරිවෙන්ගිපතින් වහන්සේ විසින් මේ පොත සමඟ කාරණ ලබිකාණ්ඩකාර උතුමානන්වහන්සේට මතක්කරණලදින්, එම අති ගෞර වාහිමිවන් ආර්ථාර් ගැමිල්වන් නොර්ථන් ලබිකාණ්ඩකාර මගන්ගේ ආඥාවට රජකීය මුද්‍රායනලයෙහි මුද්‍රණය කර වැටලදී.

මුද්‍රණයෙහිදී එහි ප්‍රධානතැන්පත් ස්කන්ධ මහතා සහ උප ප්‍රධානවූ කොටල් මහතාන් ඉතා ඕනෑකමින් සහ සැලකිල්ලෙනුත් මෙහි කටයුතු ඉහිකල බවද මතක්කරමු.

මේවහට, මලානේ බමමානඤ්ඤ ස්ථිරයෝයි.

PREFACE TO THE SECOND EDITION.

THE Pāli poem "Samanta Kūṭa Wāṇanā," with our paraphrase, was for the first time printed at the Government Printing Press in 1890, by permission of Sir ARTHUR HAMILTON GORDON, then Governor of Ceylon, whose ardent zeal for the promotion of Oriental studies has produced a most beneficial result, and whose name will therefore be long remembered by the Oriental scholar with feelings of gratitude.

The students of the Pāli classics are at present put to no little inconvenience to procure a copy of the first edition, the whole stock of available copies having been within a few years exhausted by the increasing demand for it.

We have, therefore, to acknowledge with the deepest gratitude the great help rendered by the Venerable Principal of this College by securing to us from the Government permission to reprint this edition at the Government Printing Press. We have also to thank Mr. H. C. COTTLE, Government Printer, and Mr. H. M. RICHARDS, Assistant Government Printer, for so kindly seeing the work through the press.

THE EDITORS.

*Vidyodaya Oriental College,
Māligākanda, October 29, 1910.*

ශ්‍රී ලංකා ජාතික විද්‍යාලය

සමන්තකුට්ඨකයා

විනය මුද්‍රාඛ්‍යාතය.

සත්ත සතිත මෙම සමන්තකුට්ඨකයා 1890 දී (මින් අවුරුදු විස්සකින් ඔබ්බෙහිදී) සාර් අර්තර් හැමිල්ටන් ගෝර්ඩන් ලංකාගවේශනාමයන්ගේ භාෂාඥානාගාර ප්‍රකාශනාලයාසහනක කරුණුදෙවන් ආණ්ඩුවේ මුද්‍රායනාලයෙහි මුද්‍රිතවිය.

ඒ මුද්‍රණ කල පොත් ඉන් අවුරුදු කීපයකින් නිමාවටම තදහිලාගින් අතට යාමෙන් දුලිහවී අග්‍රතිකයන්ට පොත නොමැත්තෙන් බොහෝ කරදර විදින්නට සිදුවිය, එබැවින් පළමු වාරයෙහි මෙන් මේ දෙවෙනි වාරයෙහිත් විද්‍යාදය පරිවේණිපති අප මාහිමියානන්වහන්සේ විසින් මේබව ලබනාණුවට මහත්කරණලදින් ආණ්ඩුවේ භාෂාඥානාගාර රාහුග්‍රාහක ආඥානගයන් පෙරසේම ආණ්ඩුව ගණනේ මුද්‍රණයට පමුණුවනලදී.

මුද්‍රණයේදී රජකිය මුද්‍රණලයේ ප්‍රධාන තැන්පත් එච්. සී. කොටල් මහතා සහ එහි උප ප්‍රධාන තැන්පත් එච්. ඇම්. රිචර්ඩ්ස් මහතාත් අදර සැලකිල්ලෙන් මෙහි කටයුතුකර දුන්බව සතුති පෙරවුව සඳහන් කරමු.

ව්‍යවක කන්තාවරු.

2454

1910 ඔක්තෝබර් මස 29 වෙනි දින
කොලඹ මාලිගාකන්දේ විද්‍යා
දය පිරිවෙණේදීය.

ප්‍රසංගාවනා.

නමාම සාරයනමාමකාසකිං
සකිං මහාකාරමහානතිපාතං,
පහඩකරං සඩකරසාධුදස්සිනං
සිනං ජනනාසස ජනනාකාරිනං.

නමාමරමාසනමාමරුසනං
යනං නිරුධස්ස නිරුධමහදං
ගදං මුනිඤ්ඤස්ස මුනිඤ්ඤජිතං
ජිතපාදං ධම්මපදං පරියණං.

නමාම සහනං පනමාම සගගුණං
ගුණපාදං ධම්මපදං සුඛොධිතං,
ධිතඩගසුඛිං තරසුඛිදුනිරං
නිරඩගණං තං ගණනිරජකරං.

(සංකෘතියමකා.)

විවෘදිසඤ්ඤාපදපාධංසිනා
පසස්සස්සනතරපාරදස්සිනා,
විදුහ වෙදෙහ මහාසිවෙසිනා
කතා තතා යා සුමනාදිවණ්ණනා.

තස්සාස්සජනමවගනතුමනපාපඤ්ඤා,
පඤ්ඤාතතනතිනිපුණ නිපුණස්සදස්සි,
භොගතිපාගු න පහවො කිලු භෙ'පාපඤ්ඤා,
තනනං සිතස්වරම්භස්සමිජ්ඣානුති.

විනිතවාණි නිජවාණිජිතිසා
පාඨපපසුඛිකරණනුපුඤ්ඤා,
විතජිතුනනං ගතසබ්බකිබ්බිසා
වෘපාරිගෙහාම මයං මනනතකා.

සමනතකූටවණ්ණනාව.

“සංඤා නිමිත්තං කඨිනාරං පරිමාණං ප්‍රයෝජනමි,
ප්‍රාගුක්කවා සචිතනත්‍රාණං පඤ්චාවකතානුවණ්ණයෙන්.”

යනු ප්‍රාක්‍ෂානවායාදී වචනගෙයින් ප්‍රථමකොට සංඤ්ඤාදී
පවක විභාවනය වණ්ණනාකාරයන්ගේ පුරෝකාවාස බව
තාවත්ව තිබේ. එහෙයින් එකී ආවායාදී වචනානුසකතව
“සමනතකූට වණ්ණනාව” නම්වූ මෙම පද්‍යප්‍රකරණය සඳහා
සංඤ්ඤාදී පවකය යථාක්‍රමයෙන් දක්වනු ලැබේ.

සංඤා—“සමනතකූට වණ්ණනාව” යනු මෙහි සංඤා (නාම)යි.
හුදෙක් සමනතකූට පචිතය සඳහා වණ්ණනාවම නොව
තදුශ්‍රිත අනාසාදී ප්‍රබන්ධ ඇතිවූ මුඛාවශයෙන් සමනතකූට
පචිත වණ්ණනාවිෂයකොට ග්‍රන්ථකර්තෘ ආවායාදීයත්වයන්
සේ ප්‍රකරණ ක්‍රියායෙහි ප්‍රසක්තගෙයින් අනුභව වශයෙන් මේ
ප්‍රකරණය “සමනතකූට වණ්ණනාව” නම් වේ.

නිමිත්ත—මාහතභ්‍යාතාර වශයෙන් විවිධයි—ඉන් මාහත
නිමිත්තනම්, අරණ්‍යවාසී රුහුණ මහාසථිචරොත්තමයත්වයන්
සේගේ ආරාධනාවයි; අනාර්තනිමිත්ත හෙවත් අභ්‍යාතාර
නිමිත්තනම්, මේ ප්‍රකරණ පරිශීලනයෙන් පශ්චිම ජනතා
වට අභිසිසියක් උච්ඡිතව යන කරුණපරවෙනනයි.

කඨිනා—කථිකුලනිලකායමාන වතරත්තනානුකූලව
මහාසථිචරොත්තමයත්වයන්සේගේ ශිෂ්‍යවූ, කලිකාලසාහිත්‍ය
පරිඥපණිතපරාක්‍රමබාහු මහරජාණන්ගේ ප්‍රතිරූපයෙහි නම්
ඇතිවානන් විසින් කරවනලදහෙයින් ප්‍රතිරූප නම් පිරි
වෙත්හි අභිපතිවූ බ්‍රාහ්මණවංශොද්‍යාත පූජකවායාදී වෙදෙහ
මහාඤ්චිපාදයෝයි.*

* මහානාම රජු දවස අමිකාවායාදී බුබුකොස මහාසථිචර ඤාමින් පවත්
කලිකාලසාහිත්‍යපරිඥපණිතපරාක්‍රමබාහු මහරජාණන් කාලය දක්වා ඇතිවූ
ග්‍රන්ථකරණයෙන් බොහෝ ශාසනසම්ප්‍රදාය කළ උතුමින් “ශාසනාවතාර” නම්
ප්‍රකරණයෙහි “යටකී මහානාමරජු දවස බුබුකොස නම් අබ්‍රිවාචාරී මහාසථි

පරිමාණ—පරිම මාරවිජයකථා, දුතිය මාරවිජයකථා, තතිය මාරවිජයකථා, චතුර් මාරවිජයකථා, පචම මාරවිජයකථා, ඡඨ මාරවිජයකථා, සත්තම මාරවිජයකථා, අඨම මාරවිජයකථා, නවම මාරවිජයකථා, දශම මාරවිජයකථා, එකාදශම මාරවිජයකථා, (තත්සාමාන්ය) අභිසංඛ්‍යාධිකථා, පරිම සත්තාභ, දුතිය සත්තාභ, තතිය සත්තාභ, චතුර් සත්තාභ, පචම සත්තාභ, ඡඨ සත්තාභ, සත්තම සත්තාභ, ලුඛකාය පරිමාගමනකථා, දුතියා ගමනකථා, කලාණ්ඩෙදසාගමනකථා, සමන්තකුට වණ්ණනාකථායයි, භාගවශයෙන් දෙවිස්සකි, භාගවශයෙන් ඡණ්ණවත්තාධික සප්තශත* භාගවශයෙන් වෙති.

ප්‍රශෝජන—මෙම කථාප්‍රබන්ධ දැනගැනීමෙන් ලෝකයාගේ ශාස්ත්‍රාගම පටිථය හා එකෙස්මර තනනුය කෙරෙහි හකතිශ්‍රවණයෙන් ඇතිවීමෙන් සම්ප්‍රේක්ෂණයට ශාන්තසුඛ ප්‍රාප්තියෙහි කොටසක් වෙයි.

මෙ මෙහි සංඥාදර්ශනවිකල්පවිභාෂණයයි.

විරපාදයන් පටන් මේ අනුරෙහි බුබුදුනාය, බමළපාලය, රෙහිපාලය, කෙමය, බමුණිය, නානු, ආනාදය, අසුරාඛය, උපතින්තය, බුබුදුකුණය, මොදගලායනාය, යනාදි ආචාරි මහාසම්මරයන් හා එකමුදුනින් කොකසහසු ගුණධාරණයට සම්ප්‍රීච්ච වජ්‍රභූතආදී ශාරිපුත්‍ර මහාසාම්මපාදයන් පටන් සංඝරක්කය, සුමබ්බලය, වාණිඤ්ඤය, බමුණිකීර්තිය, නාගසෙනාය, ආනාදය, වෙදෙහය, බුබුදුප්පය, අනුචමදර්ශිය, යනාදි මහාසම්මරයන් කොයෙක් විකාරිකථා හා තත්ප්‍රවේශොපායවූ අනෙකප්‍රකාර බමුණුප්‍රබන්ධ හා සන්න හැට පද පිටපත් ආදිය උපදවා බුදුන්ගේ පරිච්ඡේදිකාය බැබළුන” යනාදීන් දක්වා තිබෙන ආකාර සලකාගැනීමේ ගුණධාරණය හා ගුණධාරණි ආවර්ණයන්ගේ ගෞරවයපිණිසත් ප්‍රමාණවෙයි.

ගුණධාරණි සංකල්පනාදී ජේතනක නිව්‍යානා හැරෙයි.

ERRATA. · ශබ්දපත්‍රය.

පිට. පෙළ.	අශුඛ.	ශුඛ.
2 20	ගරුණුලද	ගරුණුලද
6 8	නිවන්.	නිව්.
8 28	මෙහෙසි	මෙහෙසි විස
12 23	ඤාතිසකස	ඤාතිසකස
20 5	තෙ	තා
20 19	තෙසකෙ, ඒ සාකිය	සකෙ, සාකිය
20 20	කඤ්ඤ, කතතවෝ	තා කඤ්ඤ, ඒ කතතවෝ
21 21	තෙකානි	අතෙකානි
25 2	පසතෙතා	පසතෙතා
26 26	කෙසකලපය	කෙසකලාපය
27 21	ඒ ගන්සඵව	තා, ඒ ගන්සඵව
29 16	පුරස්සින්ගේ	පුරස්සින්ගේ, සොමම, සෙයුමාදි ;
37 26	තලිය	තලිය
40 7	සතත	සතත
59 3	වනසපති	වනසපති
59 14	වනසපති	වනසපති
65 12	ධාමිංසු	*තිහසා, අහසින්, ධාමිංසු
66 28	දුමමනො	දුමමනොහුතා, අසනගු භසින්ඇතිව ;
68 9	පතිංසු	පතිංසු
92 9	කුඛො	කුඛො
98 22	ජයමඩගලං	මහනතං, මහත්චූ ; ජය මඩගලං
115 24	තථාඅපි	සාමි, සාමිනි ; තථාඅපි,
121 29	කල්හි ;	කල්හි ; දෙයෝ නො හොත්, නයමානානං, සතියන් නිවණට පමු ණුවන්තාදි ; විජන තං, වතුසත්තාය දත් නවුන්ව ;
141 27	උරුනාගවනාභිධානං,	තං උරුනාගවනාභිධානං, ඒ මහා නාගවනය ;
142 10	තුන්කඵ	තුන්කඵ
142 14	තුමුහු දිය	තුමු නදිය
152 31	අකාසි	අකාසි
155 31	ධිතුසා	දුභිතුසා
157 17	පොහොසත්මි	පොහොසත්මි, ගජනං ගජසතතා, ගජිනා කරන්තාහු ;
174 27	තිහතත	පරිතිහතත

ස න න ස හි න

සමන්තකූට වර්ණනාව.

SAMANTAKÚṬA WARṆANÁ.

නමෝ නස්ස සගවතො අරහතො
සම්මාසම්මසංඝො.

1. සතතචිතතකිතතිං ධස්සකඤ්ජපදපං,
තිභවතිතවිධානං සබ්බලොකොක්කොදුං,
අම්බමතිමනග්ගං සන්තිදං මෙරුසාරං.
සුගතමහවුදුරං රූපසාරං නමාමි.

“අහං සුගතං නමාමි” යනු මෙහි ක්‍රියාකාරකපදසම්බන්ධයි.
අහං, මම; සුගතං, සම්මුක්තත්වයෙන්; නමාමි, වදිමි.
(කෙබඳුවූ සම්මුක්තයෙක්ද යත්?)

1. සතත, අනවරතයෙන්; චිතත, පතලාවූ; කිතතිං,
(“ඉතිපි ඝො භගවා අරහං” යනාදීන් උක්ත) කීර්තිඇති;
ධස්ස, තසනලද; කඤ්ජපදපං, අනඛතාභිමාන ඇති; තිභව,
භවත්‍රයව; හිතවිධානං, අභිවෘත්ති කරන්නාවූ; සබ්බලොක,
මුලුලොව; ඵකොදුං, අවිනිශ්චයයක් වැනිවූ; අම්බමතිං,
අප්‍රමාණප්‍රඥාපිය ඇති; අනග්ගං, අනභීවූ; සන්තිදං, ශාන්ති
සම්බන්ධ නිවාණය දෙන්නාවූ; මෙරුසාරං, (වතුරිවිධ විශිෂ්ට
ධිජයානාදී ගුණයෙන්), මහාමෙරුපච්ඡාය මෙන් ස්ථිරසාරවූ;
රූපසාරං, (වාත්‍යගත්වර මහාසරුමල්ලකණයමෙන්) රූප
යෙන්සාර (උතුම්)වූ; උදුරං, (ගුණයෙන්) මහත්වූ; සුගතං,
සම්මුක්තත්වයෙන්; අහං, මම; නමාමි, (සකසා) වදිමි.

2. හතදුර්තතුසාරං මොහපබ්බකාපතාපං.

මනකමලවිකාසං ජනතුනං සෙසකානං,

භූමතිභූමදතාසං බුබුදුබ්බාවලග්ගා

උද්දිතමහමුදරං ධම්මභානුං නමාමි.

3. සකලවිමලසීලං බුත්පාපාරිජලං

සුරතරමහතීයං පාත්‍රණේයකත්‍රණේයං,

උජ්ජපථපට්ඨතනං පුඤ්ඤබෙග්ගං ජනානං

ගණමහමහිවඤ්ඤ සාරදං සාදරෙන.

2. හතදුර්තතුසාරං—හත, නසනලද; දුර්තතුසාරං, පාප නැමති තුනින ඇති; මොහපබ්බකඋපතාපං, අවිද්‍යා නැමැති කැදීම ශුෂ්ක කරන්නාවූ; සෙසකානං, සහපත් නිව්‍යාණමාහි තවෙහිවූ; (නොහොත්) අසෙසකානං, නිරවශේෂවූ; ජනතුනං, සතියන්ගේ; මනකමලවිකාසං, විනාසනාහ නැමැති පදම ප්‍රබෝධකාරිවූ; භූමති, දුර්වල නැමැති; භූමද තාසං, කෙරෙහි නඟිකාරිවූ; බුබු, සම්පන්නාමැති; බුබුදුබ්බාවලග්ගා, උදයපථතාග්‍රයෙන්; උද්දිතං, පහලවූ; උදරං, (ගුණයෙන්) මහත්වූ; ධම්මභානුං, සම්මත නැමැති සුයෑයා; අහං, මම; නමාමි, (සකසා) වදිමි.

3. සකලවිමලසීලං, අශේෂ නිව්‍යාණය (සකසා) ඇති; බුත් පාපාරිජලං—බුත්, කම්පාකොට හරලුණලද; පාපඅරිජලං, පාපනැමැති ශුක්ලසමූහ ඇති; සුරතර, දව්‍යමනුෂ්‍යයන් විසින්; මහතීයං, පිදියසුතුවූ; පාත්‍රණේයං, අමුතු පත්‍රය පිදීමට සුදුසුවූ; අනුණේයං, සියලු සත්කාරයට සුදුසුවූ; උජ්ජපථපට්ඨතනං, (ආයෑ අභිධානිකමාහිසබ්බත) සාප්පු මාහිසට පිළිපත්තාවූ; ජනානං, සතියන්ට; පුඤ්ඤබෙග්ගං, පුණ්‍යඤ්ඤාවූ; සාරදං, උග්‍රාමථල දායකවූ; ගණං, ආයෑ සසිසාවතන්ගේ; අහං, මම; සාදරෙන, ආදරානිත සිතීන් සුකතව හෙවත් සකසා දරයෙන්; අහිවඤ්ඤ, (සකසා) වදිමි.

4. ඉති හස්තපණ්ණාං භන්ධාං සංඛාරාපසංගො
සුගතච්ඡිද්‍රපාදමෙහාජ්සමානසුතං,
සුමනසිඛිරිතජං චණ්ණසිසං සුරතං
චසතිමතුලමෙතං සාධුජන්තු සුණන්තු.
5. සචණ් ඉපතාවෙච සතියාවාපි චන්දනා,
යසස සමමා සුඛි හොති තිබ්බාණ්වාධිනච්ඡති.
6. තසමා සප්පරිසෙහෙදං පඤ්ඤානෙති තිසම්පදා,
සචණ්ණිකං සාධුති අවිකිංතොතා චෙතසා.

4. ඉති, මෙසේ; හස්ත, කර්ණලද; පණ්ණා, පුණ්මහෙතු වෙන්; සංඛාරාපසංගො, සිසු උපද්‍රවයන්; භන්ධා, තසා; සුගත, සම්මුඛයන්වහන්සේගේ; ච්ඡිද්‍රපාදමෙහාජ, නිම්ල ශ්‍රීපාදපද්මය; සමාන, තැඹිමෙන්; සුතං, පරිත්‍රපු; සුරතං, දෙවියන්ගේ; චසති, වාසස්ථානවූ; සුමනසිඛිරිතජං, සමනත කුට්ඨච්ඡිතරජයා; චණ්ණසිසං, (පද්මකිංකරවූයෙන්) චණ්ණයාකරන්නෙමි; ජන්තු, සතියෝ; සාධු, මනාකොට; (හොඳොත්) සාධුජන්තු, සර්වත්‍රයෝතුමු; අනුල, අසදුගමු; එතං, මේ (විෂයමාණ) චණ්ණයාව; සුණන්තු, (ශ්‍රෝත්‍රාවධාන කොට) අසත්වා.

5. යසස, යම් ප්‍රවක්කයන් හෝ යම් (සම්මුඛ) කෙණේතුගේ; සචණ්, (ගුණ) ශ්‍රවණයෙන්ද; ඉපතාවෙච, (ගුණ) කීමෙන්ද; සතියාව, (ගුණ) සිතිකිරීමෙන්ද; අපි, නැවත; චන්දනා, (යම් සම්මුඛකෙණේකුට්ඨ) වැඳීමෙන්ද; සමමා, මනාකොට; සුඛි හොති, (යම්කෙසකින් කතීතොම) සුව ඇත්තේවේද; තිබ්බාණ්වා අධිගව්ඡති, තිථිණයටත් පැමිණේද.

6. තසමා, එහෙයින්; තිසම්පදා, (මානුෂික දිව්‍ය තිථිණයන්) ත්‍රිවිදිකම්පනතිය; පඤ්ඤානෙති, ප්‍රාණිනා කරන්නාවූ; සාධුති සප්පරිසෙති, සාධුසත්සුරුෂයන් විසින්; ඉදං, මේ ප්‍රකර්ණය; අවිකිංතොතා චෙතසා, විකිංතොතාවූ සිතින් සුකතව; සචණ්ණිකං, ශ්‍රවණය කටයුත්තෙමය.

උපගතසි.

ශ්‍රී ලංකා ජාතික පුස්තකාලය

7. යො ලොකතිලකො නාථො පුරෙණා දසපාරමි,
ඡතො'සි තුසිතෙ කායෙ සනතුසිතො'ති විසසුතො.
8. ආරාධිතො සුරදීති කාලො මාරිස තෙ අයං,
තිණ්ණො තාරසිමං ලොකං ඛහු අපාරජකකිකා.
9. එතදන්තං තෙ විර පුරිතා දසපාරමි,
බාහුං පිතුසස පුතො'ව ලොකො ආලභිතෙ තුවං.
10. තෙසං තං වචනං සුඛා මහාසතො මහාමති,
ඵලොකතෙ විලොකෙණා පචාමලවිලොවතො.

7. ලොකතිලකො, තුන්ලොවට තිලකායමානවු; යො නාථො, යම් (ලොක) ආර්ථිකෙණිත්; දසපාරමි. දසපාරමි ධර්මයන්; පුරෙණා, පුර; තුසිතෙ කායෙ, තුසිතදෙවතීකා යෙහි; ඡතො, උපන්නේ; සනතුසිතොති, සනතුසිත දිව්‍ය (පුත්‍රයා)යයි; විසසුතො, ප්‍රසිඩ්ධයේ; අසි, වූයේද.

8, 9. මාරිස, නිද්‍රකානන්වහන්ස; තෙ, නුබවහන්සේට; අයංකාලො, (වූදවීමට) මේ කල් වන්නේය; තිණ්ණො, (සසර සසුරෙන්) එතරවූයෙක්ව; ඉමං ලොකං, මේ ලෝවැසිජනයා; තාරස, (සසරින්) එතර කරව; අපාරජකකිකා, ප්‍රඥාවක්‍ෂයෙහි අලංකාරතාදී රජස් ඇත්තෝ; ඛහු, බොහෝ වෙති.

විර, විරයන්වහන්ස; තෙ, නුබවහන්සේ විසින්; එතදන්තං, මේ අතීත පිණිස; දසපාරමි, දසපාරමිධර්මයෝ; පුරිතා, පුරණලද්දහ; පිතුසස බාහුං, පියා අත (ඵල්ලෙන්නාවු); පුතො ඉව, පුතතුමෙන්; ලොකො, ලොවැසිතෙමේ; තුවං, නුබවහන්සේ; ආලභිතෙ, ඵල්බේයයි; සුරදීති, දිව්‍ය බ්‍රහ්මාදීන් විසින්; ආරාධිතො, ආරාධනා කරණලද්දේද.

10. මහාමති, මහත් බ්‍රහ්මන්වු; අමලවිලොවතො, නිම්ල ප්‍රඥාවක්‍ෂයාහි; මහාසතො, ඵ් මහාබෝධිසත්තතෙම; තෙසං, ඔවුන්ගේ; තං වචනං, ඵ් (ආරාධනා) වචනය; සුඛා, අසා; පචචිලොකතෙ, පස්බැලුම්; විලොකෙණා, බලා.

11. ජඹුදීපගගකමලෙ කණිනිකා'ව මනොරමා,
පුරි කපිලවත්තු'සි විසාණ'ව සුධාසිනං.
12. සිහිතිකම්මයාභාස තුගසිගසමිතිතා,
මණිසිගපජ්ජකිණ්ණ (1) පාසාදු යත් භාසරෙ.
13. සඝනෙ ගගනෙ නිව්වං සතෙරතසතානි'ව,
අභිලෙරිතපජ්ජාතසොණ්ණකෙතු අභු යතිං.
14. ජනාතං නිලනෙතෙතති වදනෙති තු යාපුරි,
මධුපාලිසමොනඛ කජනිසිරිමාවතෙ.

11. ජඹුදීප, ජඹුවීප නැමැති; අගගකමලෙ, උතුම්වූ පදම යෙහි; මනොරමා සිත් කලවූ; කණිනිකා ඉව, අනාභාසයාගේ කාවක් වැනිවූ; සුධාසිනං, දෙවියන්ගේ; විසාණ ඉව, විසාණ තම් ගජධානිය වැනිවූ; කපිලවත්තු, කිඹුල්වත් නම්වූ; පුරි, නගරයක්; අසි, වි.

12. යත්, ගම් පුරයෙක්හි; සිහිතිකම්මය, සිහි සමිණිකයන් කරණලද්දවූ; ආභාස, ආලෝක ඇත්තාවූ; තුග, ප්‍රාංශවූ; සිග, (ප්‍රාසාද) ශාලයෙන්; සමිතිතා, සමුපෙතවූ; මණිසිගපජ්ජ, මණිසිමැදුරෙන්; ආකිණ්ණ, ගැවසිගත්තාවූ; පාසාදු, ප්‍රාසාදයෝ; භාසරෙ, බලවත්.

13. යතිං, යම් පුරයෙක්හි; සඝනෙ, මමස සහිතවූ; ගගනෙ, අභස්තෙලෙහි; සතෙරතසතානි ඉව, සියගණන් විදුලි සෙසින්; අභිලෙරිත, වාතයෙන් කම්පිතවූ; පජ්ජාත, (එකෙ සිත්ම) බලවත්තාවූ; සොණ්ණකෙතු, සමිණිකවපයෝ; නිව්වං, සතතයෙන්; අභු, වූ.

14. යාපුරි, යම් නගරයෙක්; ජනාතං, ජනයන්ගේ; නිලනෙතෙතති, නිලවණිණිතෙතෙතයෙන්; වදනෙතිතු, වකුගයන්; මධුපාලි, භාගලෙණින් විසින්; සමොනඛ, ගැවසිගත්තාවූ; කජනිසිරි, පදමිනි විලාසයක්; අවතෙ, උසුලත් නිද.

19. නිව්වං කීලාචිදමාහි තරතාරිහි සෙවිතා,
සා පුරි සාධු රූපාසි මධුරලාපිනිතිව.*
20. තසමිං සමාදයොපෙන ඔක්කාකකුලු කෙතුකො,
සුඛොදනවතයො ආසි විසසුතො භුවනතතයෙ.
21. යස්සඛිකිකමලෙ සබ්බභූතූපනං මහිතලෙ,
කිරිටමණිහිතාලී කිලනතීව තිරනතරං.
22. යස්ස පත්ථතෙ රෙජන පුරනොති දිවාකරෙ,
වහනිවඞ්ගෙ ලීලං ඔසතිපතිනො දිවා.

19. සාපුරි, යම් පුරිසක්කොමෝ ; නිව්වං. තිරනතර යෙන් ; කීලාචිදමාහි, ක්‍රිඩාවන්ති නිපුණවු ; තරතාරිහි, පුරුෂසත්‍රිත් විසින්ද ; මධුරලාපිනිතිව, මිසුරුහි කිසක්නියන් විසින්ද ; සෙවිතා, සෙවිතාලද්දී ; සාධුරූපා ආසි, මනොහර ස්වරූප ඇත්තියක් විද.

20. තසමිං, ඒ පුරිසෙහි : සමාදයොපෙන, ශ්‍රමාවෙන් හා දයාවෙන් සුහන්වු ; ඔක්කාකකුලු, ඉක්කවාකුලාශයට ; කෙතුකො, ධවජයක්වු ; භුවනතතයෙ, ලොකත්‍රයෙහි ; විසසුතො, ප්‍රසිඛවු ; සුඛොදනවතයො, අඛොදන නම් පෘථිවිත්ථරෙත්තම යෙක් ; ආසි, වි.

21. මහිතලෙ, පෘථිවිතලයෙහි ; සබ්බභූතූපනං, සියලු නරෙඤ්ජයන්ගේ ; කිරිටමණි, මකුටමාණිකා තැමැති ; හිතාලී, ගෘහලෙණිත්තු ; යස්ස, යම් රජෙකුගේ ; අඛිකමලෙ, පාපිසුලෙහි ; තිරනතරං, සතතයෙන් ; කිලනතී ඉව, ක්‍රිඩා කරන්නන් මෙන් වෙත්ද.

22. අඞ්ගෙර, ආකාශයෙහි ; යස්ස, යමෙකුගේ ; පත්ථතෙ රෙජන, පතලාඩු තෙජෝමහිමයෙන් ; පුරනොති, නිගන්වන තත්වයෙහිවු ; දිවාකරෙ අපි, හිරුතෙමේද ; දිවා, දවල්හිවු ; ඔසතිපතිනො, වන්ද්‍යයාගේ ; ලීලං, ලීලාව ; වහනිඉව, උසුලන්නාක් මෙන් විද.

23. යසා දුනප්පවාහොතු නානායාවකප්පනතුනං,
මහොදබ්බු වෙලනෙතතිකකමනොව සන්නතං.
24. මනියා සුරමනෝච ධනෙන ධනදෙවිය,
රූපෙන කුසුමෙසු ව යො පුමහති මහිතලො.
25. නසාපිසින්නා රජේන මහාමායාති විසසුතා,
වඤ්ඤා විය වඤ්ඤා හිරිත් ව කපාලිනො,
26. ලකඛි ව වාසුදෙවසා සීතා ව රමරජනො,
මහෙසි සි වරරෙතා සුඤ්ඤා සුඤ්ඤාධර.

23. යසා, යමෙකුගේ ; දුනප්පවාහොතු, දුන නැමැති ප්‍රප්‍රවාහයකට ; නානායාවකප්පනතුනං, නොයෙක් යාවක ප්‍රකාශයන්ගේ ; මහොදබ්බු, විනාශීන්වයන්හි ; වෙලනෙත, වෙරල කණ ; සන්නතං, තීරගතරයෙන් ; අතිකකමනොව, (පුර) ඉක්මවන්නෙක් මෙන් වීද.

24. යො, යමෙක්කෙම ; මනියා, ප්‍රඥාවෙන් ; සුරමනෝ ඉව, වාහසාති මෙන්ද ; ධනෙන වසනුවන් ; ධනදෙවිය, කුවේරයා මෙන්ද ; රූපෙන, රූපශෝභාවෙන් ; කුසුමෙසු ඉව, පුෂ්පවාණයාමෙන්ද ; මහිතලො, මිහිතලෙහි ; පුමහති, බබලාද.

25, 26. වඤ්ඤා, වඤ්ඤාගේ ; වඤ්ඤාවිය, මර්විය වැනිවූ ; කපාලිනො, රජවරයාගේ ; හිරිත් ඉව, පාමිතිය වැනිවූ ; වාසු දෙවසා, විෂණුගේ ; ලකඛිඉව, ශ්‍රීකාන්තාව වැනිවූ ; රමරජනො, (දශරථ පුත්‍රව) රමරජනුගේ ; සීතා ඉව, (ජනකරජ දුතියාවූ) ශීතාදෙවිය වැනිවූ ; වරරෙතා, ප්‍රසන්න නිතඹප්‍රදෙශ ඇති ; සුඤ්ඤාධර, සොළුරුව (තිබ්‍රපල වත්) නොල් ඇති ; රජේන, රජායෙන් ; අතිසින්නා, අතිශෙකපරණලද්දවූ ; මහාමායාති විසසුතා, මහාමායායෙහි ප්‍රසිද්ධවූ ; සුඤ්ඤා, සුඤ්ඤා නාමොත් ; නසා, ඒ ශුඛාදන මහරජතට ; මහෙසි ආසි, මෙහෙසි

27. තසසා කුච්ඡකරඬ්ඵග්ගි අනග්ගරතතං විස,
ඛතතිංසාති නිමිතොති විමහාපෙතොතා සදෙවකං.
28. සිතමුත්තරෙ සතොතා සිතෙහව්ජාපකො විස,
කකා පදකතිණං මාතු පටිසක්ඛිමගණ්හි සෙඤ්ඤා
29. දසෙකාදසමාසෙන තසෙඤ්ඤා ආසි වෙතනා,
පසයිතුං සතකුට්ඨිතං ගතඛාන නගරං තදා.
30. නිවෙදෙකා තමන්ධං සාරකෙඤ්ඤා තෙන සුසංඝිතො,
සපට්ඨිත්ථ තදා මග්ගො (2) ගච්ඡන්ති අනාගතපථො.

27. තසසා, ඒ මාසාදේවින්ගෙ; කුච්ඡකරඬ්ඵග්ගි, කුසලි
නැමැති සුමුතෙහි; අනග්ගරතතං විස, අනති විඤ්ඤාචරකක්
මෙන්; ඛතතිංසාති නිමිතොති, දෙතිස් ප්‍රචිත්තිනිත්; සදෙ
වකං, දෙවියන් සහිත ලොකයා; විමහාපෙතොතා, විස්මය
ප්‍රාප්ත කෙරෙමින්.

28. සිත අමුත්තරෙ, කෙලපිසුමක්කන් සොඬ ඇති;
සිතෙහව්ජාපකො විස සතොතා, යොග හසනිපොතකසෙකු
මෙන් වෙමින්; සො, ඒ මහාසතිතෙම; මාතු, මව; පදකතිණං.
කකා, පදකුණ්ණකොට,* පටිසක්ඛිමගණ්හි, පිළිසිඳගත්ගේසි.

29. තදා, එකල්හි; දසෙකාදසමාසෙන, දසමාසාඪී මාසය
කින්; නගරං ගතඛාන, (කිකිස) නුවරට ගොස්; සතකු
ට්ඨිතං, සියනැසන්; පසයිතුං, දක්නට; තසසා, ඒ මහාමායා
දෙවින්ට; එවිං, මෙසේ; වෙතනා ආසි, සිතිවිල්ලක් විය.

30. තදා, එකල්හි; සා, ඒ මහාමායා දෙවිනොමෝ;
රකෙඤ්ඤා, ශුඛොදන මහරජකට, තමන්ධං, ඒ අභිලාසය
(නොනොගත්) එ සිතිවිල්ල; නිවෙදෙකා, දන්වා; තෙන, ඒ
රජහු විසින්; සුසංඝිතො, මොනවට සදනලද; මග්ගො, මාගී
සෙහි; සපට්ඨිත්ථ, පිරවර සහිතවුවා; ගච්ඡන්ති, යන්න;
අනාගතපථො, අතරමගඳී :—

31. දෙවතානං මනොනඤ්ඤා නඤ්ඤාසනනිභං,
දිස්සාන ලුභිතිං නාම උයංගං මනනඤ්ඤං.
32. තස්මිං කිළිතුමුස්සාභා පවිසිකාන තං වතං,
කිලනති උපගන්ඛාන මගලං සාලපාදපං.
33. විලොලපලලවාකිණ්ණං සුපුලලකුසුමොනතං,
ගහෙකා සාලසාඛං සා සුරතත කරපලලවා.
34. දෙවෙහි ගතිතාරකා මහමානෙ සදෙවකෙ,
ජනෙසි තතං මායා තනුභා ලොකලොචනං.

31. දෙවතානං, දෙවියන්ගේ; මනොනඤ්ඤා, විභ්වං
නඤ්ඤා; නඤ්ඤාසනනිභං, නඤ්ඤානුකූලය වැනිවූ; මන
නඤ්ඤං, විභ්වංනඤ්ඤා; ලුභිතිං නාම, ලුභිතිනම්වූ; උයං
ගං, (සල්) උයන; දිස්සාන, දැක.

32. තස්මිං, ඒ සල්වෙතෙහි; කිළිතුං, ක්‍රිඩාකරන්ව;
උපසාභා, උපසාභා ඇත්ති (නොගොත්) උපසාභයෙන්;
තංවතං, ඒ වතයව; පවිසිකාන, ප්‍රවිහිව; කිලනති, ක්‍රිඩා
කරන්නී; මගලං සාලපාදපං, මගල්සල්ලකක් වෙත; උප
ගන්ඛාන, පැමින.

33. සා, ඒ මායාදෙවිනොමෝ; සුරතත, අතිරික්තවූ; කර
පලලවා, අත්තල නැමති ලපලපතින්; විලොල, විශේෂයෙන්
වචලවූ; පලලවාකිණ්ණං, ලපලයෙන් ගැවසීගත්තාවූ;
සුපුලල, සුරුපුලලවූ; කුසුමොනතං, පුෂ්පභාරවනනවූ; සාල
සාඛං, සල් අත්තක්; ගහෙකා, ගෙණ.

34. සදෙවකෙ, දෙවියන්සතිත ලොකයා; මහමානෙ,
පුජ්‍යවිධි පවත්වන කල්හි; තනුභා, ඒ සල්ලක වෙත සිටියවූ;
මායා, මහාමායා දෙවිනොමෝ; දෙවෙහි, දෙවියන් විසින්;
ගතිතාරකා, ගන්තාරාද අරක්කා ඇත්ති; ලොකලො
චනං, සිලොච්ච ගෙහයක් වැනිවූ; තතං, පුහුරන්නාය;
ජනෙසි, වැද.

35. බ්‍රහ්මානො ලොකපාලා ව මනුස්සා කමතො තදා,
සොණණ්ණජුරාජි තාදිති ගණ්ඨංසු ජනනාදනං.
36. මහිං පඨිඨිතො ඩිග්‍රෙ පසස්සිකාන තතො දිසා,
උත්තරානිච්ඡුඛො සත්තපදං ගතථානුපෙ ඩිග්‍රො.
37. දිසනාමවලොකෙතා සුප්පලලුප්පලොචනො,
නිව්ඡාරෙසාසහිං වාවං අග්ගො සෙසොති අදිනා.
38. බ්‍රහ්මාමරනරදිති පූජිතො ව නමස්සිතො,
කමෙන අභිවච්ඡිනොනා ජුණ්‍හපකෙඛි සසි යථා.

35. තදා, එකල්හි; බ්‍රහ්මානො, බ්‍රහ්මරජයෝද; ලොක පාලාව, ලොකපාල දෙවියෝද; මනුස්සාව, (උතුම්) මනුෂ්‍ය යෝද; සොණණ්ණජු, රන් දැල්ය; ජාතීතාදිති, අදුන්දිව් සම යන මේ ආදීන්; කමතො, අනුක්‍රමයෙන්; ජනනාදනං, ජනනාදකරවූ මහාබෝධියනිසත්වහන්සේ; ගණ්ඨංසු, පිළි ගත්හුය.

36. තතො, ඉක්බිත්තෙන්; ඩිග්‍රෙ, ප්‍රාඥවූ ඒ මහාබෝධි සත්තෙම; මහිං, පෘථිවියෙහි; පඨිඨිතො, පිහිටියේ; දිසා පසස්සිකාන, දිසා විලෝකන කොට; උත්තරානිච්ඡුඛො, උත්තර දිශාහිමුව; සත්තපදං, සත් පියවරක්; ගතථා, ගොස්; අනුපෙ, (සත්වූව) පිසුම් පිට; ඩිග්‍රො, සිටියේත්.

37. සුප්පල, ප්‍රබුඩවූ; අමුප්පලොචනො, නිලෝකපල වැනි නෙත්‍ර ඇති මහබෝසත්තෙම; දිසනාම, දිශානාම; අභි ලොකෙතා, විලෝකනායකොට: “අග්ගො සෙසො” ඉති, අග්‍රයෙම ශ්‍රේෂ්ඨයෙම; ආදිනා, මේආදීන්; ආසහිං, තර්හිතවූ; වාවං, වචනයක්; (නොහොත්) ආසහිංවාවං, අතිතසිංහ නාදයක්; නිව්ඡාරෙසි, නිකුත්කළසේක (නොහොත් දදල සේක.)

38. බ්‍රහ්ම, බ්‍රහ්මරජයෝද; අමර, දෙවියෝද; නර, මනුෂ්‍යයෝද; ආදිති, යන මේ ආදීන් විසින්; පූජිතො ව, සුදන ලද්දේද; නමස්සිතො ව, නමස්කාර කරණලද්දේද; ජුණ්‍හ පකෙඛි, ශුක්‍රලපකයෙහි; සසි යථා, වක්‍රයා මෙන්; කමෙන, ක්‍රමයෙන්; අභිවච්ඡිනොනා, වැඩෙන්නේ.

39. බ්‍රහ්මතං ඡත්තජායාස මජ්ඣරකුසුමන්තරෙ,
සානන්ද්‍රමන්ද්‍රදෙවෙහි ධ්‍රැවමරමජ්ඣගො.
40. දිබ්බෙහි රූපසංයෝගි ගණෙහි ව රසෙහි ව.
ඵොඨබ්බෙහි ව දිබ්බෙහි මොදමානො අනෙකධා.
41. දිබ්බෙහි රමණීයෙහි නමෙවෙහි වාදිතෙහි ව,
පද්‍යනෙකසහසෙසෙහි ථූයමානගුණකරො.
42. පඤ්ඤා සංයොජ්ජමං වසං සුභිසම්බන්ධං මජ්ඣගො,
දසෙසධා'සෙසසිසං. තං ලොකෙ විජ්ජති යං තද්.

39. බ්‍රහ්මතං, බ්‍රහ්මයන්ගේ; ඡත්තජායාස, සේසත් සෙව
හෙහි; මජ්ඣරකුසුමන්තරෙ, මද්‍යරමල් අතුරෙහි; සානන්ද්‍ර,
සන්තොෂසත්තවූ; අමන්ද්‍ර, ඉතා බොහෝවූ; දෙවෙහි, දෙවි
යන් විසින්; ධ්‍රැව, සලකලද; වාමරමජ්ඣගො, වල්විද්‍යා
මධ්‍යගතවූයේ.

40—41. දිබ්බෙහි, දෙවියන් විසින් පරිභෝග කටයුතු වූ;
රූපසංයෝගිව, රූපයෙන් හා ශබ්දයෙන්ද; ගණෙහිව, සුගණ
යෙන්ද; රසෙහිව, රසයෙන්ද; දිබ්බෙහි, දිව්‍යවූ; ඵොඨබ්බෙ
හිව, සපාඨව්‍යයෙන්ද; දිබ්බෙහි, දිව්‍යවූ; රමණීයෙහි, සිත්
කළුවූ; නමෙවෙහි, නාමයෙන්ද; වාදිතෙහිව, වාද්‍යයෙන්ද;
අනෙකධා, අනෙකප්‍රකාරයෙන්; මොදමානො, සතුටුවත්
යන්; පද්‍යනෙක සහසෙසෙහි, නොයෙක් දහස්ගණන් පද්‍යය
නුදු; ථූයමාන, සුභිසම්බන්ධත්වයෙන්; ගුණ, ගුණයන්ව;
ආකරො, උත්පත්තිස්ථාන වූයේ.

42. සුභිසම්බන්ධං, නිසම්බන්ධයාගේ; මජ්ඣගො, මධ්‍යගතවූ
ඒ මහාබොධිසන්ධතෙම; සංයොජ්ජමං වසං, සංයොජ්ජවිජ්ජි
වසයව; පඤ්ඤා, පැමිණ; තද්, එකල්හි; ලොකෙ, ලෝක
යෙහි; යං, යම් ශිලපයක්; විජ්ජති, විද්‍යමානවේද; තං අසෙස
සිසං, ඒ සියලු ශිලා; දසෙසධා, දක්වා.

43. සුභිසංඝං පමොදෙනො දෙවෙ ව මහුපෙ'පි ව,
ලබා යසොධරං දෙවිං 'නුකුලං ජනිජ්ඣියං.
44. සොණණ්දපණ්සඛකාස සොමොනන විභූසිතං,
නිලභීරජසඛකාසවිසාලායනලොචනං.

 45. සිඛාරමඤ්චාරොර ධජෙපමහමුචයං,
හෙමකාහලසඛකාස නාසිකං රූපලක්ඛියා.
 46. නිලවෙලලිහධමමිලල ජමුනොහසකොවියං,
නිවච්ඡිලලතාවකකමහුඤ්ඤකණ්ණපාසකං.

43. සුභිසංඝං, නූසමුහසාද; දෙවෙ ව, දෙවියන්ද; මහු
පෙපිව, මහුහසන්ද; පමොදෙනො, පොලඹවන්නේ;
ජනිජ්ඣියං, ජනියෙක් ජනියෙක්හි; අනුකුලං, විතාන
කුලවූ; යසොධරං දෙවිං, යශොධර නම දෙවින්; ලබා,
ලැබ; (කෙබඳුවූ යශොධර නම දෙවියක් ලබාද යත්.)

44. සොණණ්දපණ්සඛකාස, රන්කැටපත්බඳුවූ; සො
මො, සොමාවූ; ආනන, මුහුණින්; විභූසිතං, විශේෂයෙන්
අලංකාරවූ; නිලභීරජ සඛකාස; නිලපුත් සමාහවූ; විසාල,
පුළුල්වූ; ආයන, දික්වූ; ලොචනං, නෙත්‍ර ඇත්තාවූ.

45. රූපලක්ඛියා, රූපක්‍රියායේ; සිඛාර මඤ්චාරොර,
නාභාශාලාවාරයෙහි (බඳිනලද්දවූ); ධජෙපම, ධජයක්
බඳුවූ; හමුචයං, හුණුහමයක් ඇත්තාවූ; හෙමකාහලසඛකාස,
රත්කාලමකට බඳුවූ; නාසිකං, නාසයක් ඇත්තාවූ.

46. නිල, නිල්පැහැ ඇත්තාවූ; වෙලලිහ, අක්බඹුරුවූ;
ධමමිලල, කෙශකලාප නැමැති; ජමුන, ලෙසයායේ; උහස
කොවියං, දෙකෙලවරෙහි; නිවච්, තීරනාරයෙන් (පවත්
නාවූ); ච්ඡිලලතා වකක, විදුලිය කලඹක් මෙන්; මහුඤ්ඤ,
මනොඤ්ඤ; කණ්ණපාසකං, (සොහමාන) කන්වැල් සලකක්
ඇත්තාවූ.

47. සාතකුමන නිකායාස පඨොධරකවච්ඤා,
සුචණ්ණෝද්ධාතාසංඝනිප්පකරකාරභාරකං.
48. දෙහදෙවද්දුමාලමු ආරොහානගුප්ඵයං,
අභිතුලීපලලවනනඤ්ඤි චිත්තවාරුඤ්ඤාචලිං.
49. දෙහමාලාලිමාලාන රොමරජ්චිරජ්ඣනං,
රූපණ්ණවතරභාන චලිතනඤ්ඤි චිත්තනකං.
50. සොණ්ණරමනාසමාචරිට්ඨි පිණ්ණරූපසුඤ්ඤරං,
සනතිරකලිකාකාරවාණ්ණජඤ්ඤාචලිතනං.

47. සාතකුමනතිහ, උතුම්වූ කැරැණිවැණිණ සමාන :
 ආසාස, දීපති ඇත්තාවූ ; පයොධර, පියසුරු තැමැති ; ඔව්
 වසං, පුන්කලස් දෙකක් ඇත්තාවූ ; සුවණ්ණදාතං, කැණිණ
 පළිවතවටසෙකින් ; ආසාන, රාමිතිසාවූ ; තිස්සිරතාර, ගෙල්
 හැල්ලක් බඳුවූ ; භාරකං, මුකතාභාර ඇත්තාව.

48. දෙක, ශරීර නැමැති; දෙවඳුම, සුරතලෙහි ; ආලම්, (හවඟෙණ්) එලෙත්තාමු ; පාගෙහාත්, අරලුමැතිමු ; ගුප් වසං, බාහුසුගමසත් ඇත්තාමු ; අගුලී, ඇතිලී නැමැති ; පලල වනා, ලපල අග ලැස්ගත් ; අඹුක්ඤ්ඤ, දිගඹුක්ඤ්ඤ බඳුමු ; වාර, මනොඥමු ; නබාවලී, නිසපවනත් ඇත්තාමු.

49. දෙහමාලා, ශරීර නැමැති මල්දමිති; අලිමාලාහ, හෘත මාලාවකට බඳුම; රොමරජී, රොමලෙණ්ණි න්; විරජිතං, හෙබි යාමු; රූපණ්ණව, රූප නැමැති සාගරයාගේ; තරභාහ, රල පනතියක් වැනිමු; චලිතාය, චලිත්‍රයකින්; විවිතායං, විසිතුරුමු.

50. සොණණරමනා, කිණිණිකදලිසනකියක් මෙන් ; සමාවට, මොනවට වටවූ ; පිණ, පිරුණවූ ; උරුවය, සන්ධ්‍යාමයෙන් ; සුඤ්ජරං, සොඳුරුවූ ; සන්තීර්කලිකාකාර, තැඹිලිමල්කැකූ බඳවූ ; වාරු, මනොඤ්ඤවූ ; ජඩ්ඝා, කෙසිංසකමයෙන් ; විභූසිතං, අලංකෘතවූ.

51. පච්චක්ඛරූපලක්ඛිංව ලිලානිවයසනනිහං,
ගුණනමාකරං සාධු චෙලංව රතිසාගරෙ.
52. කතොතා වසනුතරුඤ්ච කඤ්ඤොච සුරූපවා,
සසීච දස්සනියො ව සුරියො විය තෙජවා.
53. අවලතොතන මෙරූව ගමතිරෙනණ්ණවො විය,
බ්‍රහ්මස්සරෙ පියංවාදි පඤ්ඤාය ව අනුපමො.
54. වසනොතා සො මහාවීරෙ පුරස්මිං කපිලවනයෙ
දිස්සා නිමිත්තෙ වතුරෙ උයතනගමනජසෙ.

51. පච්චක්ඛ, ප්‍රත්‍යක්ෂවූ ; රූප, රූඥාති ; ලක්ඛිං ඉව, ශ්‍රී
දෙවිය වැනිවූ ; ලිලානිවයසනනිහං, ලිලා පුජකත් වැනිවූ ;
ගුණනං, (සීලාදි) ගුණයන්ව ; ආකරං, උපහත්කරනවූ ;
රතිසාගරෙ, රති සමුදරෙහි ; සාධු, යහපත්වූ ; චෙලංඉව,
චෙරලක් වැනිවූ ; (යසොධරං දෙවිං, යශොධරා නම්
දෙවියන් ; ලබා, ලැබ.)*

52, වසනුතරු ඉව, වසන්තරජු මෙන් ; (3) කතොතා,
මනොඤ්ඤා ; කඤ්ඤො ඉව, අනන්තා මෙන් ; සුරූපවා,
යහපත් රූඥාති ; සසී ඉව, වස්තූන් මෙන් ; දස්සනියොව,
දකුම් කටයුතු වූ ; සුරියො විය, සුරියාමෙන් , තෙජවා,
තේජස් ඇත්තාවූ.

53. අවලතොතන, නිශ්චලතාවයෙන් ; මෙරූ ඉව, මහා
මෙරුපඵ්‍යතය වැනිවූ ; ගමතිරෙන ; ගැඹුරු ගුණයෙන් ;
අණ්ණවොවිය, සාගරය වැනිවූ ; බ්‍රහ්මස්සරෙ, බ්‍රහ්මධවනි
ඇත්තාවූ ; පියංවාදි, ප්‍රියතෙජුල් බණන සුලු වූ ; පඤ්ඤායව,
ප්‍රඥාවෙන්ද ; අනුපමො, උපමා රහිතවූයේ.

54. කපිලවනයෙ පුරස්මිං, කපිලවසතු නම්වූ පුරපුවර
යෙහි ; වසනොතා, වාසකරන්තාවූ ; සො මහාවීරෙ, ඒ
මහාවීරවූ බොධිසත්තවෙම ; උයතනගමනජසෙ, උයන්ගත
මාග්ගියෙහිදී ; වතුරෙ නිමිත්තෙ, (ජරය, රෙතය, මෘතය,
ප්‍රවෘත්තය යන) සිවුවැදූරුම් නිමිති (රූපයන්) ; දිස්සා, දක.

* “සමිපොපි න සඹිකො අසඹිකො සභාවතො,
දුරභොපිව සො භොති වචෙජාවිය සමාතරං.” සී
කීන්තලද හෙයින් “යසොධරං දෙවිං ලබා” යනු සඹිකිසි.

55. පබ්බජ්ජානිතො තාථො රතනා උසකනගුමිසං,
සුපුලලවම්පකාසොකතාගාදගෙහි මිඛිතං.
56. පුලලපඛකප්පකාර පලාලසතාකුලං,
මන්දමන්දානිලාසාතතාතාමොදෙහි වාසිතං.
57. සත් සරං සමාසාතමිච්චුබ්බතතිසෙවිතං,
ඵලපුප්ඵරසුඤ්ඤාමි විපසංඝ නිකුප්පිතං.
58. නච්චතනා* මත්තමොරතං නිච්චං මඛපසනනිතං,
දිබ්බතනා† මිගසංඝාතං කීලාමඛපසනනිතං.

55. පබ්බජ්ජානිතො, පැවිදිවිෂෙෂ ඇලකාවු; තථො, අනාර්ථයන්ට තාර්ථවු ඒ මහාබෝධිසනිතෙම; උසකනගුමිසං, උද්ඝත ගුමියෙහි; රතනා, රමණිය කොට; සුපුලල, සුහස්තලවු; වම්පක, සපුය; අසොක, හෝපලය; තාගාද්, තාගස් අද්වු; අගෙහි, වෘක්ෂයන්ගෙන්; මිඛිතං, හෙබියාවු.

56. පුලල, පිපියාවු; පඛකප්, පිපුමිය; කලාර, හෙල් මැලිය යන මේසින් සුකතවු; පලාලසතාකුලං, සියගණන් පලාලසයන්ගෙන් ගැවසුනාවු; මන්දමන්දානිල, මද මද පව හින්; අසාත, පැමිණියාවු; තාතාමොදෙහි, අනෙකපර්ගයෙන්; වාසිතං, සුවඳ කවතලද්දවු.

57. සත්සරං, විලික්විලට; සමාසාත, සමාරණය කරන් නාවු; මිච්චුබ්බතතිසෙවිතං, හෘදගශ්‍රෙණින් සෙවිනාවු; ඵලපුප්ඵරස, මල්පල රස (පාන) යෙන්; උද්දම, උසස්වු මද ඇති; විපසංඝනිකුප්පිතං, පක්ෂි සමූහයා විසින් රැවිපිළි රැවි දෙනලද්දවු.

58. නිච්චං, නිරතතයෙන්; නච්චතනා, නටන්නාවු; මත්තමොරතං, මත්ත මසුරයන්ට; මඛප සනනිතං, රහමඩුල්ලක් වැනිවු; දිබ්බතනා, ක්‍රීඩාකරන්නාවු; මිගසංඝාතං, මෑග සමූහයන්ට; කීලාමඛපසනනිතං කෙළිමඩුවක් වැනිවු.

59. සමීරසිසිරෙදුර ධාතූකර්මාරීති,
ධාතූමඛපපතනිති ජනානතුකරං වරං.
60. උසතනවනමාගමම දෙවරුභව නතුතං,
කීලනොතා නිරජුතතසස සුඛාන ජනසාසනං.
61. නිවනොතා විසසකමෙමන සහසසකෙඛාව ගුහිතො,
පුරං පවිසමානොව කිසාගොතමිහාසිතං.
62. සුඛාන නිබ්බුතපදං* තදු විතතානුකුලකං,
සනතුභො සානුරුභොව ලකඛණං තාරහාසුරං.

59. සමීර, මාරුතයෙන්; සිසිර, සිහිල්වූ; උදුර, මහත්වූ;
ධාතූ, ජලධාතුවෙන්ද; සීකර්මාරීති, ජලකණිකා ජලයෙන්ද;
ධාතූමඛපපතනිති, ජලයනුමඛපපෙලින්ද; ජනානතුකරං,
ජනසාගේ විතතානතුකරවූ; වරං, උතුම්බ.

60. උසතනවතං, උසත්වනසට; ආගමම, පැමින; නතු
තං, නතුකොදකනසට (පැමිණියාවූ); දෙවරුභව, සත්දෙව
රජු සෙසින්; කීලනොතා, සුඛාකරන්නේ; නිරජුතතසස,
තම පුතු; ජනසාසනං, උපත් හස්ත; සුඛාන, අසා.

61. නිවනොතා, නැවැත්තේ; විසසකමෙමන, විශවකම්භා
විසින්; ගුහිතො, සරසනලද්දේ; සහසසකෙඛාව, ගනුදෙ
වෙසු විලාසයෙන්; පුරං, පුරයට; පවිසමානොව, (පෙරලා)
ප්‍රවිච්චන්තේම; කිසාගොතමි හාසිතං, කෘශාගොතමින්
විසින් කිසනලද්දවූ

62. තදු, එකල්හි; විතතානුකුලකං, විතතානුරූපවූ; නිබ්බු
තපදං, (“නිබ්බුතා නුන සා මානා” යනාදීන් ප්‍රකාශිත) ඒවා
තපදය; සුඛාන, අසා; සනතුභො, සතුටුවූයේ; සානුරුභොව,
අනුරුහසනිත සිත් ඇත්තේ; ලකඛණං, ලක්ෂයක් අගනාවූ;
තාර, මහත්වූ; හාසුරං, බබලන්නාවූ.

* නිබ්බුතපදං.

63. හාරං තිස්සාය පෙසෙධා ගනඩාන සකමඤ්චරං,
දෙවරුප්පිලාසෙන නිසිදි පවරුසනෙ.
64. අථාගමම තදු තෙනකතාරිකා පරිවාරස්සං,
වජ්ජනි භෙරියො තාසු පග්ගයන කාචි තාරියො.
65. නානාලයසමාක්ෂණං ගිතං ගායනති කාචි'පි,
ධමනති සුසිරං කාචි කාචි වාදෙනති තනතිකො.*
66. වාරුඛිඛාධරු රමමපයොධරහන සුභා,
පිසාලාසතනිලකඛා සොමසොමමානනා තදු.

63. හාරං, මුක්තාහාරය; තිස්සාය, ඒ කෘශාගොතමියව;
පෙසෙධා, යවා; සකමඤ්චරං, සවිකීය භවතයව; ගනඩාන,
ගොස්; දෙවරුප්පිලාසෙන, ගනුදෙවෙඤ්ඤාකාරයෙන්; පව
රුසනෙ, උත්තමාසනමසතකයෙන්; නිසිදි, වැඩසුන්සේක.

64. අථ, ඉක්බිත්තෙන්; තදු, එකල්හි; අතෙනකතාරිකා,
තොසෙක් නලහනෝ; අගමම, එලඹ; පරිවාරස්සං, පිරිවැ
රුහ; තාසු, ඔවුන් අතුරෙන්; කාචි තාරියො, ඇතම් සත්තු;
භෙරියො, භෙරින්; පග්ගයන, ගෙණ; වජ්ජනි, වසන්.

65. කාචි අපි, ඇතම් තැනැත්තියෝද; නානාලය සමා
ක්ෂණං, අතෙක තාලයෙන් සුකතවූ; ගිතං, ගීතකා;
ගායනති, ගායනාකෙරෙන්; කාචි, සමහරු; සුසිරං, කුලල්
(නලා); ධමනති, පිඹිත්; කාචි, සමහරු; තනතිකො, තනතින්;
වාදෙනති, වාදා කෙරෙන්.

66. තදු, එසමයෙහි; වාරු, මනොඤ්ඤාවූ; ඛිඛාධරු, විමුච්ඡ
වැනි තොල් ඇත්තාවූ; රමම, සිත්කලුවූ; පයොධරහන, පිය
සුරින් බරවූ; සුභා, සොහොනවූ, පිසාල, මහත්වූ; අයත,
දික්වූ; නිලඤ්ඤා, නිල්වත් ඇස්ඇත්තාවූ; සොම, වඤ්ඤා
වැනිවූ; සොමමානනා, සොමය වකගු ඇත්තාවූ:—

67. නව්වනති පුරතො තස්ස හෙරිමබ්බුමථිකිතා,
දෙවකකුසුමා රහමහි රසභාවතීරනනරං.*
68. දිසාන සො තමච්ඡරියං වීරතො වියසෙ තද,
උරතනාලංච අද්දකඛි සබ්බතතං හෙරිතාලතං.
69. පරිදෙවංචුපඨාසි හිතං සංසාරසාගරෙ,†
වායුවෙගවිකාරංච නව්වං විනොසි නායකො.

67. හෙරිමබ්බු මථිකිතා, බෙරමඩුලු මැදට පැවිති නල
හතෝ; දෙවකකුසු, ඉව, දිව්‍ය කතනවන් මෙන්; රහමහි,
රහමඩුල්ලෙහි; තස්ස, ඒ මහබෝසතුන්ගේ; පුරතො, දුදිරි
සෙහි; රසභාවතීරනනරං, (අභව්‍යධ) නාට්‍යරසයෙන් හා ‡
(අභව්‍යධ) නාට්‍යභාවයෙන් § නිරතුරුකොට; නව්වනති,
නවත්.

68. තද, එකල්හි; සො, ඒ මහබෝසත්තෙම; තං අච්ඡ
රියං, ඒ ආශ්‍රයනීය; දිසාන, දක; වියසෙ, කාමයෙහි; වීර
තො, තොඥාලෝ; තං සබ්බං හෙරිතාලතං, ඒ සියලු
බෙරවැසීම; උරතනාලංච, ලෙහි ගැසීමක් මෙන්; අද්දකඛි,
දිවි.

69. හිතං, හිතීකාව; පරිදෙවං ඉව, විලාපයක් සෙසින්;
උපඨාසි, වැටිනිති; නායකො, ලොකනායකතෙම; නව්වං,
නාව්‍යය; සංසාරසාගරෙ, සසරනැමැති සයුරෙහි; වායු
වෙගවිකාරං ඉව, වාතවෙගයෙන් හටගත් විකාරයක් මෙන්;
විනොසි, සිහි.

* “රසභාවතීරනනරං.” † “සංසාරදුක්ඛරෙ.”

‡ “ශාභාර, භාස, කරුණ, රොදු, වීර, භයානකා;
විහරන්තදමුත ඉත්තභො මනසෙන්ත තෙ මුනිකරු.” සි
ශාභාරරසය අභව්‍යධ කොට දුක්ඛවද, ආවායනී චෝදනලක්‍ෂණ
යන් විසින් “සිහාරෙ කරුණෙ” යනාදින් නව්වනාට්‍යරසයෙහි
දක්වනලදී.

§ “භාසච, භොකච්ච, ක්‍රොධ, උත්තාභාසහං නථා
ස්ථුප්පා, විසමචොභො සථාසිභවා ඉමෙ මතා:” සි
අභව්‍යධභාවය උකහයි.

70. කදුගං කරමොසාස් පබ්බජ්ජි රුබ්බගෙ,
ඉවෙවං චිත්තයනෙතා සො සුපනොව සසි තහිං.
71. යං නිසාය මයං එත් නච්චගෙසු වතවටා,
සො'යංදති සුපි අමෙහ කසා දුතිතරෙම නං.
72. ඉති විනතිය තෙ තත්තුරියෙසු සකෙ සකෙ,
ආලො සසිතා කසාසු, සුසංඝාසු ආසාමිතිස්සිතා.
73. බාදනති කාචි දනනාති කාචි ලාලා වහනතියො,
කාචි රුදනතියො තත් විලපනති අථාපරා.

70. අහං, මම; කදු, කවරනම් දිනයෙක්හි; කර.මසාස්, ගිනිගෙග හැර; පබ්බජ්ජි රු, ප්‍රව්‍රතය; රුබ්බගෙ, රුසු ලත්තෙමිඥෙහෝසි; ඉති එවං, මෙයාකාරයෙන්; චිත්තයනෙතා, සිතන්නාවූ; සො, ඒ මහබෝසත්තෙම; සුපනොව ඉව, තිදත්තෙක් මෙන්; තහිං, එහි; සසි, ගොත්තේසි.

71. මයං, අපි; එත්, මෙහි; යං නිසාය, යමෙකුනිසා; නච්චගෙසු, නැවිම් හි කිවිහි; වතවටා, සුතනවුවෝ වෙමුද; සො අයං, ඒ මේ මහාසතෙම; ඉදුති, දන්; සුපි. සයනය කෙළේය; අමෙහ, අපි; කසා, කවරෙක්හට; නං, ඒ නෑතෘ ගිහිකා; දුති, දන්; තරෙම, කරමුද.

72. ඉති, මෙසේ; විනතිය, සිතා; තෙ සකෙ සකෙ තුරියෙසු,* ඒ ස්වකිය ස්වකිය තුය්‍යානිකයන්හි; ආලො, එල්ලු නාවූ; සුසංඝාසු, යහපත් සංඝද; අසංඝාසු, (අරමුණු) දන්මද; අතිස්සිතා, ඇසුරු නොකලාවූ; (නොගොත්) සුසු, තරුණවූ; කසාසු, කතෘවෝ; අසංඝාසු, ඔවුනොවුන්; අතිස්සිතා, නිශ්‍රිතවූවාහු; තත්, ඒ රහමවුල්ලෙහි; සසිතා, සයනය කලාහුසි.

73. කාචි, ඇතම් තැනැත්තියෝ; දනනාති, දන්; බාදනති, කන්නියෝය; කාචි, ඇතම් තැනැත්තියෝ; ලාලා වහනතියො, (කුණු) කෙල වගුරුවන්නියෝය; කාචි, සමහර ස්ත්‍රීහු; රුදනතියො, හඬන්නියෝය; අථ, තවද; තත්, එහි; අපරා, අන්තැනැත්තියෝ; විලපනති, වැලපෙත්.

74. කාකවජ්ඣනී'පි සෙමහමපි ගිලනනි ව වමනනි ව,
කරෙනනි නාදං නාසාය ඝරු'නි ව ඛිපනනි ව.
75. මුත්තකනනි තදු කාවි රහස්සං විවරනනි ව,
දුග්ගකං වාතී තං ථානං සුසානං ආමකං යථා.
76. පබ්බො අඛඞ්ඨරත්තමහි ගතෙ තත්ථ නිසිදිය,
අඤ්ඤාති තාසං නෙකානි විකාරානි තතිං තදු.
77. තස්සෙවං පෙක්ඛමානස්ස හමෙ සංවිග්ගාවෙනසො,
ආදිත්තං ව උපඨාසි මනෙ ඛලු භවත්තං.

74. අපි, යළිත් ; කාකවජ්ඣනි, (සමහරක්) සහිත් ; සෙමහමපි, සෙමද ; ගිලනනිව, (සමහරක්) ගිළිත් ; වමනනි ව, (සමහරක්) වමාරත් ; නාසාය, නාසිකාවෙන් ; ඝරු ඉති, “ඝරු” යන ; නාදංව, අඛද්දයද ; කරෙනනි, කෙරෙත් ; ඛිපනනිව, (සමහර) කිවිසිත්.

75. තදු, එකල්හි ; කාවි, කිසියම් සත්ත්ව ; මුත්තකනනි, මුත්තකෙරෙත් ; රහස්සං, ගුහ්‍යභාවය ; විවරනනිව, විවෘතද කෙරෙත් ; තං ථානං, ඒ ස්ථානය ; ආමකං සුසානං යථා, අමු යොග්‍යතාක් මෙන් ; දුග්ගකං වාතී, දුගඳ හමිසි.

76. තදු, එකල්හි ; අඛඞ්ඨරත්තමහි, මධ්‍යමරත්නය ; ගතෙ (ඉක්ම) ගියකල්හි ; පබ්බො, පුබ්බවු ඒ මහාසනිතෙම ; තත්ථ, එහි ; නිසිදිය, වැඩහිද ; තතිං, ඒ රහමවලෙහිවු ; තාසං, ඒ සත්ත්වයෝ ; නෙකානි විකාරානි, නොයෙක් විකාර යන් ; අඤ්ඤාති, දිවි.

77. එවං, මෙසේ ; පෙක්ඛමානස්ස, බලන්නාවු ; හමෙ, සංසාරයෙහි ; සංවිග්ගාවෙනසො, සංවේගයට පැමිණි සිත් ඇත්තාවු ; තස්ස, ඒ මහබෝසතුන්ගේ ; මනෙ, සිත්හි ; භවත්තං, තුන්ලොව ; ඛලු, එකානනයෙන් ; ආදිත්තං ඉව, යිනි ඇවිලගත්තාක් මෙන් ; උපඨාසි, වැටහුනේය.

78. ද්‍රව්‍යලාභමාදිතන* මහාරක්‍ෂක, සථා ගජේ,
තථේවාසී නරිඤ්ජය භෙහතො ගමනෙ මති.†
79. තතො වුථාය සයනා කාරෙතො, අභිනික්ඛම,
විතකෙකසි මහාරජ් පස්සිතුං සකමහුජං.
80. පවිසිත්වා තතො ගඛං සනිකං සනනමානසො,
පස්සිත්වා සහ පුත්තොන නිද්දයනතිං යසොධරං.
81. විරහතං මහාපෙමං ධාරයං සකමානසෙ,
බුබො හුත්වාපිමං සකකා පස්සිතුං ඉති විනතිය.

78. ද්‍රව්‍යලා, ලැවිහිත්තෙන් ; සමාදිතන, අතිශයින්
ඇවිලගෙන දිලිසෙන්නාවූ ; මහාරක්‍ෂක, මහවතසකින්
(නික්මෙන්නාවූ) ; ගජේ සථා, ගසෙයින් සමීපේද ; තථා
එව, එපරිද්දෙන්ම ; නරිඤ්ජය, නරෙඤ්ජ මහාබෝධිසඤ්ච
යන්ව ; භෙහතො, (තම හිති) ගෙන් ; ගමනෙ, (නික්ම)
යාමෙහි (අභිනික්ඛමාණයෙන්) ; මති, අදහසක් ; ආසි, වී.

79. තතො, ඉක්බිති ; සයනා උථාය, ගසෙවෙත් නැතිව ;
අභිනික්ඛමං කාරෙතො, මහබිනික්ඛමන් කරන්නාවූ ; මහා
රජ්, මහාරජවූ ඒ මහාබෝධිසඤ්චතෙම ; සකං අහුජං, සි
කීය පුත්‍රයා ; පස්සිතුං, දක්නට ; විතකෙකසි, විතකීණය
කෙළේය (ගෙවත්) සිතුසේක.

80. තතො, ඉක්බිති ; සනනමානසො, සන්සුන්
සිත් ඇති මහබෝධිසඤ්චතෙම ; සනිකං, සෙමින් ; ගඛං, සැත
පෙන ගෙට ; පවිසිත්වා, ප්‍රවිෂ්ටව ; පුත්තොනසහ, පුත්‍රයා
සමග ; නිද්දයනතිං, නිදන්නිවූ ; යසොධරං, බිඹාදෙවින් ;
පස්සිත්වා, දක.

81. විරහතං, දීඝිකාලයක පටන් පැවත ආවාටු ; මහා
පෙමං, මහත්වූ ප්‍රෙමය ; සකමානසෙ, සියසිත්ති ; ධාරයං,
දරවිත් ; බුබොහුත්වාපි, බුදුවද ; ඉමං, මේ (පුත්‍රයා) ; පස්සි
තුං, දක්නට ; සකකා ඉති, හැකියසි ; විනතිය, සිතා.

* “ද්‍රව්‍යලාභමාදිතන.”

† “මති.”

82. ගතො නාථො තතො ධානා බොධියාබ්බමානසො*
තදභෙවාසි බුබ්බොති කාමුකො කො න විනායො.
83. සිතෙරුමුඛරතොනාව පාදුබරිය භික්ඛමං,
ජනනමාහුත ආනිතං කන්ථකං තුරගාධිපං.
84. අසාරං තමාරුහත සහ ජනෙනන රතනිසං,
දෙවෙහි විවට්ඨාත පටිපථී මහාපථං.
85. වකකවාලෙසු නෙකෙසු දෙවතා සුසමාගතා,†
දිපධ්වපබජෙතෙව ගකිමාලෙහි‡ පුරස්සං.

82. බොධියාබ්බමානසො, සමාන්තරාධිය කෙරෙහි බැඳුනු සිත් ඇති; නාථො, ලොකස්වාමීවූ මහාසතතෙම; තතොධානා, එතැනින්; ගතො, (නික්ම) වැඩිසේක; තද භෙව, එදවසම; බුබ්බොති ඉති, බුදුවුණේකැයි; කො කාමුකො, කවරනම් කාමී සුදගලයෙක; නවිනායො, නොසිතාද; සිතාමය .

83. සිතෙරුං, මහමෙර; මුඛරතොනා ඉව, උදුරන්තාක් මෙන්; පාදං, පාදය; උබරිය, උදුර; (පයනගා); භික්ඛමං, මහබිතික්මන් නික්මෙන්නේ; ජනනං, ජනනනම් ඇම තියා; අහුත, කැඳවා; ආනිතං, ගෙනඑනලද; තුරගාධිපං, තුරගශ්‍රෙණිවූ; කන්ථකං, කන්ථක නම්වූ.

84. තං අසාරං, ඒ අශබ්දයාපිට; ආරුහත, නැඟි; ජනෙනන සහ, ජනන නම් අමාත්‍යයා සමග; රතනිසං, (මධ්‍යම) රතනියෙහි; දෙවෙහි, දෙවියන් වසින්; විවට්ඨාත, ගල දෙරිත් (නික්ම); මහාපථං, මහාවිචිතාංගියාව; පටිපථී, පිළි පැද්දේය.

85. අනෙකෙසු වකකවාලෙසු, නොකෙස් සක්වල; දෙවතා, දෙවියෝ; සුසමාගතා, රැස්වූවාහු; දිපධ්වපබජෙතිඵල, පහන්වූ කොඩියෙන්ද; ගකිමාලෙහි, සුවඳමලින්ද; පුරස්සං, පිදු.

* “බොධිබ්බාවමානසා.” † “දෙවතාසු සමාගතා.”

‡ “දිපධ්වපබජෙතිව ගකිමාලෙව.”

86. පුරතො සට්ඨිසහස්සාති දඬුදිපාති ධාරසුං,
තථා දකඛිණ්ණපස්සමහි වාමපසෙස ව පච්ඡතො.
87. ගගනා පුප්ඵවස්සාති වස්සාපෙසුං ඡදෙවකා,*
මසුරවං කොතකදං සුනකං විත්තපාටලී.
88. වමපකාසොකසුතනාග නාගපුගාගසමභවං,
මාලතිවස්සිකිකාදි තාතාවලලීති සමභවං.
89. පදුමාලකලහාර කුමුද්දුඬුසමභවං,
සුගකිමධුමනාති ඡ්ඤාදුලිති කුජතං.

86. පුරතො, ඉදිරියෙහි; සට්ඨිසහස්සාති, සැවදහසක් පමණ; දඬුදිපාති, දඬුවැටපහන්; ධාරසුං, දරුහ; තථා, එසෙම; දකඛිණ්ණපස්සමහි, දකුණුපසෙහිද; වාමපසෙස ව, වම් පසෙහිද; පච්ඡතො, පිටිපසෙහිද; [දඬුදිපාති, දඬුවැට පහන්; ධාරසුං, දරුහ].

87. ඡදෙවකා, සදෙවලොව දෙවසමූහයෝ; ගගනා, අහසින්; සුනකං, සුවදැන්තාවු; මසුරවං, මදුර (පරසතු) ය; කොතකදං, රත්පිසුම්ය; විත්තපාටලී, විභූපාටලීය (යන මේ); පුප්ඵවස්සාති, මල්වැසි; වස්සාපෙසුං, වැස්සුහ.

88. වමපකා, සපුය; අසොක, හෝපලය; සුතනාග, දෙඹය; නාග, නාය; පුග, පුවක්ය (යන); අගසමභවං, වෘක්කයන්ගෙන් හටගත්තාවු (මල්වැසිද); මාලති, සිනිදදය (නොහොත්) සමන්ය, වස්සිකිකාදි, දසසමන්ය යනමේ ආදිවු; තාතා වලලීතිසමභවං, නන්ද්‍රියෙන් හටගත්තාවු (මල්වැසිද).

89. සුගකිමධු, සුවදම් බිමෙන්; මනාති, මත්වු; ඡ්ඤාදුලිති, භාග්‍යධර්මයන් විසින්; කුජතං, තාදපවත්වනලද; පදුම, පිසුම්ය; උපුල, උපුල්ය; කලහාර, හෙල්මැලිය; කුමුද, හෙලුපුල්ය යන; ආදි, මේ ආදිවු; අඬුසමභවං, ජලපවු (මල් වැසිද).

90. පුප්ඵවස්සං පච්ඤ්ඤා නිංසයොජනමජ්ඣසෙ,
පසතොතා තත්ථ* තුරගො දුක්ඛතො අගමි තද.
91. එවං පුජ්චිධානෙනි ගතොතොමං මහානදිං,
සිතසෙකතසඬකිණ්ණං ඛත්තිනකුලාකුලං.
92. තීරඬො පඤ්ඤා සො ධීරො ගභානාරිං රසාවහං,
කරොනති විවිධානාති ඵෙණපුප්ඵොපභාරකං.
93. අසෙසන තං මහානොමං ලබ්භාපෙත්වා මහාමති,
පරතිරො පතිඨාසි විමලො වාලුකාතලෙ.

90. පුප්ඵවස්සං, (ගතමි) මල්වැසි; නිංසයොජනමජ්ඣසෙ, තිස්සොදුප් මාහීගසෙති; පච්ඤ්ඤා, වැස්සේය; තද, එකල්හි; [තස්ස, ඒ මහාසඬකයන්ගේ]; තුරගො, අඤ්ඤාම; තත්ථ, ඒ මල්හි; පසතොතා, එරුණේ; දුක්ඛතො, දුකින්; අගමි, ගියේය.

91. එවං, මෙසේ; පුජ්චිධානෙනි, පුජාවධිගත් සුකතව; සිතසෙකත සඬකිණ්ණං, සුදුවැල්ලෙන් ගැටසුනාවූ; ඛත්ති, බොහෝවූ; මිනකුලාකුලං, මිනසාසම්මිතයාගෙන් ගැටසීගත් තාවූ; අනොමං මහානදිං, අනොමා නම් මහාගභාතිරඤ්ඤාව; ගතොමං, වැඩ.

92. තීරඬො, දිවුරෙහි සිටියේ; සො, ඒ මහාසඬකයා; තීරඬො, ඉවුරෙහි සිටියේ; රසාවහං, සත්වර්ෂ නැමැති ජලවහනක කරන්නාවූ; විවිධානාති, තරඟනමැති බාහුවලින්; ඵෙණපුප්ඵො, පෙණතැමති මලින්; උපභාරකං, අසෙනියමල්පුෂ්ප; කරොනති, කරන්නාවූ; ගභානාරිං, ගභානැමති කාන්තාව, අපඤ්ඤා, දිවි.

93. මහාමති, මහාප්‍රාඥවූ ඒ බොධිසඬකයා; අසෙසන, අඤ්ඤාජයාලවා; තං මහානොමං, ඒ අනොමා නම් මහාගභා; ලබ්භාපෙත්වා, ඉක්මවා; පරතිරො, පරතෙරුවූ; විමලො, නිම්මලවූ; වාලුකාතලෙ, වැලිතලාවට; පතිඨාසි, පිහිටියේසි.

* "එසෙසනොතස්ස."

94. පබ්බජිතං මයෙතෙව සුභතං තො මෙ පපච්ඡං,
ඉති විතතිය ඔහාය ධාරිතාභරණනී සො.
95. ජනනස්ස පටිසාදෙතො කන්තච හයාඨිපං,
තිසිතං ඛග්ගමුග්ගස්ස සමොලිං ජිඤ්ඤානාලං.
96. එවමාවජ්ජයං නාථො සචෙ'හං සුගතො හචෙ,
තිඨතු ගගනෙ ගනතො ඉති උක්ඛිපි ව'ඞරං.
97. තතො සකෙකා මහගෙස්සන මණ්ඩබ්බොටකෙනතං,
පටිග්ගහෙනො සිරසා නෙනා දෙවපුරං වරං.

94. මයා, මා විසින්; එතෙව, මෙහිම; පබ්බජිතං, පැවිදි වන්ට; සුභතං, සුභය; මෙ, මට; පපච්ඡං, පමාවන්ට, තො (සුභතං), සුභතොවෙසි; ඉති, මෙසේ; සො, ඒ බොධිසත්ව තෙම; විතතිය, සිතා; ධාරිතාභරණනී, පැලඳි ආභරණයන්; ඔහාය, මුදු.

95. හයාඨිපං, තුරගශ්‍රේෂ්ඨවූ; කන්තච, කන්තකයාද; ජනනස්ස, ජනන ඇමතියෙන්; පටිසාදෙතො, භාරකොට; තිසිතං, තිසුණුකරණලද; ඛග්ගං, කඩුව; උග්ගයන, ඔසවා ගෙණ; සමොලිං, මොලිසනිතවූ; ඤානාලං, කෙසකලාපය; ජිඤ්ඤා, සිද්ධි.

96. නාථො, ලොකනාථවූ ඒ මහාසත්වතෙම; සචෙ, ඉදින්; අහං, මම; සුගතොහචෙ, බුදුවන්තෙමිනමි; ගගනෙ, අභස්ස; ගනතො, (කෙසකලාපය) ගොස්; තිඨතු ඉති, සිටිවසි; එවං, මෙසේ; ආවජ්ජයං, ආවජ්ජනාඝරමින්; අඞරං, අභසට; උක්ඛිපිව, දූමිස.

97. තතො, ඉක්ඛිතී; සකෙකා, ගනුදෙවෙයුතෙම; මහගෙස්සන, මාහැඟිවූ; මණ්ඩබ්බොටකෙන, මණ්ඩුවාසුමුගනින්; වරං, උතුම්වූ; තං, ඒ කෙසකලාපය; සිරසා, මස්තකයෙන්; පටිග්ගහෙනො, පිළිගෙණ; දෙවපුරං, දිව්‍යපුරයට; නෙනා, ගෙණගොස්.

98. කාරෙතා මණිච්ඡං සො නිබ්බතා තං සිරොරුහං,
අනචං පතිමානෙති සහ දෙවෙහි නෙකධා.
99. මහාබ්‍රහ්මාපනිතථිපරික්ඛාරං මහාමනි,
පටිග්ගහෙතා කාසාවං නිව්ඤ්ඤා පාරුතො තදා.
100. පුබ්බෙ විසඬුරං ගස්ස අඞ්ථෙ ඛිපි නාගකො.
පටිග්ගහෙතා තං බ්‍රහ්මා තෙනා බ්‍රහ්මසුරං වරං.
101. වාදසයොජ්ඣබ්බෙධං කතා ථූපවරං සුභං,
තස්ස තං නිදහිතාන පණිපාතෙති සබ්බදා.

98. සො, ඒ ශක්‍රදෙවෙඥතෙම; මණිච්ඡං, මිණිසෑයක්; කාරෙතා, කරවා; තං සිරොරුහං, ඒ කෙශධාතුව; නිබ්බතා, (එහි) පිහිටුවා (නිධානකොට); සහ දෙවෙහි, දෙවියන් සමග; අනෙකධා, නානාප්‍රකාරයෙන්; අනචං, දවස්පතා; පතිමා නෙති, පුදයි.

99. තදා, එකල්හි; මහාමනි, මහාප්‍රාඥවූ බොධිසතිතෙම; මහාබ්‍රහ්ම, (ඝටිකාර නම්) මහබ්‍රහ්ම විසින්; උපනිත, එළවන ලද; අථිපරික්ඛාරං, අටපිරිකර; පටිග්ගහෙතා, පිළිගෙණ; කාසාවං, කාශාය වස්ත්‍ර; නිව්ඤ්ඤා, හැන්දේ; පාරුතො, පෙරවිශේද වී.

100. නාගකො, ලොකනායකවූ මහා බොධිසතිතෙම; පුබ්බෙවිස, පෙරමෙන් (සිතා); අඞ්ථෙ, හත්සඵසහල; ගස්ස, ගෙණ; අඞ්ථෙ, අහසෙහි; ඛිපි, දැමිය; වරං, උතුම්වූ (ඒ හත් සඵව); බ්‍රහ්මා, මහාබ්‍රහ්මතෙම; පටිග්ගහෙතා, පිළිගෙණ; බ්‍රහ්මසුරං, බ්‍රහ්මලොකයට; තෙනා, ගෙණගොස්.

101. වාදසයොජ්ඣබ්බෙධං, දෙලොස් යොදුනක් උස ඇති; සුභං, මනෝඥවූ; ථූපවරං, උතුම් වෛතෘයක්; කතා, කොට; තස්ස, එහි; තං, ඒ වස්ත්‍ර ධාතුව; නිදහිතාන, නිධානකොට; සබ්බදා, සෑමකල්හි; පණිපාතෙති, නමස්කාර කරයි.

102. සමුපුණ්ණමනසඛකපො, පබ්බජ්ජසිරිමුඛහං,
ජාදෙතො කමලෙතෙව මරුං වඛිකු නායකො.
103. තතො අඹවනං ගනඛා විඤ්ඤා පිතිජං සුඛං,
විතිනාමසි සත්තාහං රමෙම පාදපමණ්ඩපෙ.
104. තතො රුජගහං ගනඛා පාරුපිඨාන විවරං,
ගහෙඛා මණ්ඩපණ්ණං සො පතනං කරතඤ්ඤි.
105. බග්ගිංසලකඛණ්ණපෙතො අනුඛාරනමණ්ඩිතො,
බුහුරුප්පගතො හගවා පුරසෙඨමුපාගමි.

102. නායකො, ලොක නායකවූ මහාබෝධිසඬුතෙම;
සමුපුණ්ණ මනසඛකපො, පරිපුණ්ණ මනසසඛකප්පනා
ඇත්තේ; පබ්බජ්ජසිරි, ප්‍රව්‍රජාශ්‍රිත (ශෝභාව); උඤ්ඤා,
උසුලුත්තේ; කමලෙන, පදමයකින්; මරුං, වැලිතලාව;
ජාදෙතො ඉව, ප්‍රතිවිජාදනය කරන්නාක්මෙන්; වඛිකම්,
සක්මන් කලසේක.

103. තතො, ඉක්ඛිති; අඹවනං, (අනුපිත නම්) අඹ උග්‍ර
නව; ගනඛා, ගොස්; පිතිජං, ප්‍රීතියෙන් නිපන්; සුඛං, සැපය;
විඤ්ඤා, විඳිමින්; රමෙම, සිත්කලවූ; පාදපමඩපෙ, වාක්‍ෂ
වණ්ණාමණ්ඩපයෙහි; සත්තාහං, සත් දිනක්; විතිනාමසි,
ඉක්මවි.

104. තතො, ඉක්ඛිත්තෙන්; සො, ඒ මහාසඬුතෙම;
විවරං, සිවුරු; පාරුපිඨා, (සුපිළිසත්ව) පොරවා; මණ්ඩ
පණ්ණං, (ඉඳුතිල්) මණ්ඩපැහැ ඇති; පතනං, (සන ගෛලමය)
පාත්‍රය; කරතඤ්ඤි, සසතතල නැමැති පදමයෙන්; ගහෙඛා,
ගෙණි; රුජගහං, රුජගෘහ නිගරයට; ගනඛා, වැඩ.

105. බග්ගිංසලකඛණ්ණ, දෙතිස් මහාපුරුෂ ලක්ෂණයෙන්
උපෙතො, සුකතවූ; අනුඛාරන, අසු අනුඛාරනයෙන්;
මණ්ඩිතො, ගෙඩියාවූ; බුහුරුප්පගතො, බුහමකාය මෙන්
සෘජුව කයක් ඇත්තාවූ; හගව්, හාගාවත් (වූ මහාබෝධි
සඬු) තෙම; පුරසෙඨං, ශ්‍රේෂ්ඨවූ රුජගෘහ නම් නිගරයට;
උපාගමි, එලඹිසේක.

106. විසිවනනරෙන ගවජනනං ලොකෙකතයනං ජනා,
දිසා ඵලං විවිනෙනසුං නාසං යො යො ජනාධිපො.
107. කාමං පුරවද්ධසොමමවනනසමනකාරණ,
වජ්ජෙයමාගතො අර්ථ සකචෙසෙන නො මති.
108. සුඛාන හං තදු කෙවි හසනනා වචනනනරං,
නාසං සසි සසඛෙකා යො හානුමෙසොති නොමති.
109. බොධෙතමාගතො කාමං පොරිතං වදනමුපෙ.
සකියෙතෙව රුපෙන විමහං පොරිමානුසෙ.

106. ජනා, ජනයෝ ; විසිවනනරෙන, විවි වර්ගයෙන් ; ගවජනනං, වඩනාවු ; ලොකෙකතයනං, ලොවට අසභාය නෙහුවු මහාබෝධිසඤ්ඤා ; දිසා, දිසා ; යො, යමෙක් ; ජනා ධිපො, රජද ; යො, හෙතෙම ; අසං න, මෙතෙම නොවේයයි ; (නොහොත්) අසං ජනාධිපො, මේ ජනශ්‍රේෂ්ඨතෙම ; න යො යො, එසේ මෙසේ කෙනෙක් නොවේයයි ; ඵලං, මෙසේ ; විවිනෙනසුං, සිතුනු.

107. කාමං, එකානායෙන් ; පුරවද්ධ, පුරස්සුන්ගේ ; වනන සමනකි කාරණ, වක්‍රසමනකි හෙතෙමන් ; අර්ථ, අර්ථ ; වජ්ජෙ, වජ්ජෙතම ; සකචෙසෙන, සකියෙවිලාසයෙන් ; ආගතො, ආයෙයයි ; නො, අපගේ ; අසං මති, මේ මතයයි.

108., 109. තදු, එකල්හි ; කෙවි (තරු), ඇතමි (මනුෂ්‍යයෝ) හං වචනනනරං, ඒ වාග්විශේෂ ; සුඛාන, අසා ; හ සනනා, සිතාසෙන්නාහු (මෙසේ කිවු) ; අසං, මෙතෙම ; සසි න, වජ්ජයාද නොවන්නේය ; යො, ඒ වජ්ජෙතම ; සසඛෙකා, සසලොඛාඇත්තෙක ; එසො හානුමා, මේ සුඤ්ඤාතෙම ; සකියෙ තෙව, සකියෙවුම ; රුපෙන, රුපයෙන් සුඛතව ; පොරිමානු සෙ, පුරවාසි මිනිසුන් ; විමහං, විසමප්‍රාප්ත කරමින් ; කාමං, එකානායෙන් ; පොරිතං, පුරවැස්සන්ගේ ; වදනමු පෙ, වක්‍රපදමයන් ; බොධෙතා, ප්‍රබෝධකරත්ව ; ආගතො ඉති, ආයෙයයි ; නො, අපගේ ; මති, මතයයි.

110. කිං භො උමමත්තකා අත්ථ ඵලං මා වදථාධුතා,
සතරංසි උණ්ණරංසි න සො ඵසො අවිගගහො.
111. කාමෙනාලසජනතුති කිළිතුං පුරමාගතො,
සරූපෙන න නො අත්ථි සංසයො ඛලු මානසෙ.
112. තෙසං තං වචනං සුඛා හසන්තා කෙවි ජනතුතො,
තුමෙහ ඛලු න ජනාථ සඛාණේ සධත්තු හි සො.
113. ඉසසරෙ කන්තරූපෙන තුඩගමඤ්ඤරතා පුරං,
කෙලාසො ඉති සමපතො ජනාථ විමතිං ඉධ.

110, 111. කිං, කිමෙන්ද ; භො, භවන්ති ; උමමත්තකා අත්ථ, උමතුඩුවනුද ; ඵලං, මෙසේ ; අධුතා, දැන් ; මාවදථා, කොතියව් ; න සතරංසි, සුය්‍යයාද නොවේ ; සො, එතෙම ; උණ්ණරංසි, උෂ්ණවූ රශ්මි ඇත්තෙකි ; ඵසො, මේ ; අවිගගහො, අනගතෙම ; කාමෙන, කාමයෙන් ; අලසජනතුති, මැලිවූ ලොකයා සමග ; කිළිතුං, රතීත්‍රිවාකරණ පිණිස ; සරූපෙන, සමස්ත රූපයෙන් සුකතව ; පුරං, (අප) පුරයට ; තෙතො, අයෙය ; නො, අපගේ ; මානසෙ, සිත්හි ; ඛලු, එකාන්තයෙන් ; සංසයො, ශංකාවෙන් ; න අත්ථි, නොම ඇත්තේයි (කිතු).

112. කෙවි ජනතුතො, ඇතම්දනෝ ; තෙසං, ඔවුන්ගේ ; තං වචනං, ඒ වචනය ; සුඛා, අසා ; හසන්තා, සිතාසෙන් නාහු ; තුමෙහඛලු, තෙපිදු ; නජනාථ, නොදන්නාය ; හි, යම්කෙසකින් ; සො, ඒ අනගතෙම ; සඛාණේ, ඊසතිනද ; සධත්තු, දුතු සතිතද (එහෙයිනි).

113. ඉසසරෙ, ඊශ්වරතෙම ; කන්තරූපෙන, මනෝඥවූ රූපයකින් ; තුඩගමඤ්ඤරතා, ප්‍රාංශුවූ ගෘහ ඇති බැවින් ; කෙලාසො ඉති, කෙලාසපච්ඡිද්‍රව්‍යයෙන් ; පුරං, (මේ අප) පුරයට ; සමපතො, පැමිණියේයි ; ඉධ, මෙහි ; විමතිං, විවිධ මතිය ; ජනාථ, අත්තරිච්චි (හි කිතු).

114. තෙසමපි වචනං සුඤ්ඤා හසනෙනෙ ජනා තද,
තාසං හරෙ තිනෙතො සො කෙසවෙසො
ඉධාගතො.

115. විවිණතො, සිරිං අර්ථ පුරසෙච්චපාහතං,
වෙසෙනෙසෙසන මෙසෙසන ඵළ් නො නන්ති
සංසයො.

116. පහරිඤ්ඤා කරං කෙවි සුඤ්ඤා තං වචනං නර,
හසනෙතං තදවොච්චං වාසුදෙවො න වෙ අයං.

114, 115. තද, එකල්හි ; එකෙ ජනා, ඇතම් ජනයෝ ;
තෙසං අපි, ඔවුන්ගේද ; වචනං, කීම ; සුඤ්ඤා, අසා ;
හසනා, සිතා පහලකරන්නෝ ; අයං, මේතෙම ; හරෙ
ත, ඊශ්වරද නොවන්නේය ; සො, හෙතෙම ; තිනෙතො,
තෙත්තුණක් ඇත්තෙක ; එසො, මේ ; කෙසවො, ශ්‍රීවිෂ්ණු
තෙම ; පුරසෙච්චං, පුරප්‍රවරයට ; උපාහතං, පැමිණියාවු ;
සිරිං, ලක්ෂණය ; විවිණතො, සොයමින් ; අසෙසෙන
වෙසෙන, අප්‍රසිද්ධ වෙසෙස් ; අර්ථ, අද ; ඉධාගතො, මෙහි
ආශේයසි ; මෙසෙසන, හඬවු ; ඵළ්, මෙකිලා ; නො, අපට ;
සංසයො, සැකයක් ; නන්ති, නැති (සි කිහු).

116. තද, එකල්හි ; කෙවි නර, ඇතැම් මනුෂ්‍යයෝ ;
තං වචනං, ඒ වචනය ; සුඤ්ඤා, අසා ; කරං පහරිඤ්ඤා, හසන
සෙච්චාටනය කොට ; හසනා, සිතාසෙන්නාහු ; එවං,
මෙසේ ; අවොච්චං, කිවු ; අයං, මේතෙම ; වෙ, එකානන
යෙත් ; වාසුදෙවො න, විෂ්ණුද නොවන්නේය.

117. කාමං සරෙජනාහො සො වාමනො කණ්ඩවිග්ගහො,
අසමඤ්ඤතරවණේණන ආගතො පාකසාසනො.
118. පුරං දෙවපුරනෙතනං මඤ්ඤමානො මහාජුඨිං,
පස්සිතුනති පරිඤ්ඤානො මාහොනෙතා විලපනතුචෙ.
119. සුඤ්ඤා නෙසං ගිරං කෙවි කෙළිං කඤ්ඤාන නෙකධා.
තුමෙහ සකකං න ජනාථ සොති හො වජිරසුඤ්ඤා.
120. එසො හි හො මහාබ්‍රහ්මා බ්‍රහ්මලොකා ඉධාගතො,
පමනනා කිනානු වෙදමහි බ්‍රහ්මබ්‍රහ්ම පුරෙ ඉධ.

117, 118. සො, ඒ විෂඤ්ඤතෙම ; කාමං, එකානාගයෙන් ; සරෙජනාහො, පදම නාහිස ; වාමනො, වාමනාවතාර ඇත්තෙක හෙවත් ලකුණටය ; කණ්ඩවිග්ගහො, කැණි වණිණි ශරීර ඇත්තේය ; අසං, මේ ; පාකසාසනො, ශක්‍ර දෙවෙහුතෙම ; එතං පුරං, මේ නුවර ; දෙවපුරං ඉති, (බ්‍රහ්ම) දිව්‍යපුරයයි ; මඤ්ඤමානො, හඟනේ ; මහාජුඨිං, මහත්වූ ශොභාව ; පස්සිතුං ඉති, දක්ව්වයයි ; පරිඤ්ඤානො, ප්‍රතිඤ්ඤා කෙළේ ; අඤ්ඤතර වණේණන, එක්තර (අප්‍ර සිඬ) විලාසයකින් ; ආගතො, (මෙහි) ආයෙය ; හොනෙතා, පින්වත්හු ; චෙ, එකානාගයෙන් ; මා විලපනතු, ප්‍රලාප නොදෙවත්වා (සි කීහ).

119. කෙවි, සමහරෙක් ; නෙසං, බවුන්ගේ ; ගිරං, (ඒ) කීව ; සුඤ්ඤා, අසා ; අනෙකධා, අනෙක ප්‍රකාරයෙන් ; කෙළිං කඤ්ඤාන, පරිහාස කොට ; තුමෙහ, තෙපි ; සකකං, ශක්‍රයා ; න ජනාථ, තොදන්නහුද ; හො, හවත්නි ; සොති, ඒ ශක්‍ර තෙම වනාහි ; වජිරසුඤ්ඤා, වජ්‍රසුඬයක් ඇත්තේයි.

120. හො, පින්වත්නි ; එසොති මහාබ්‍රහ්මා, මේ මහාබ්‍රහ්ම තෙම වනාහි ; ඉධ පුරෙ, මේ නගරයෙහි ; බ්‍රහ්මබ්‍රහ්ම, බ්‍රහ්ම බ්‍රහ්ම (බ්‍රාහ්මණයෝ) ; වෙදමහි, වෙද හැදෑරීමෙහි ; කිනානු, කීමෙක්දේ ; පමනනා, ප්‍රමාදවූවාහුයි ; බ්‍රහ්මලොකා, බ්‍රහ්ම ලොවින් ; ඉධ ආගතො, මෙහි ආසී (කීහ).

121. අථේසං වචනංසුඤා කෙවි පඤ්චිතජ්ඣිකා,
නෙතෙ වන්දයො කාමං මා මොහං හො
පකාසථ. (3)
122. වතුරතනො මහාබ්‍රහ්මා සොමසොමොනනො අයං,
ස මනනපොත්තො බ්‍රහ්මා පත්තභස්සො'යමබ්බතො.
123. කාමං පාරමිතාපුණ්ණ* පසඤ්ඤා පුරිසො අයං,
නිච්චං වන්දථ පුරෙථ ථොමෙථෙතං මහාජ්ඣං.

121. අථ, ඉක්ඛිත්තෙන්: කෙවි පඤ්චිතජ්ඣිකා, ඇතථි පඤ්චිත ජ්ඣිකයෝ; එසං වචනං, ඔවුන්ගේ වචනය; සුඤා, අසා; කාමං, එකාන්තයෙන්; එතෙ වන්දයො න, තෙල සඳු ආදිය නොවෙන්; හො, පින්වත්නි; මොහං, මොහය; මා පකාසථ, නඟමක් ප්‍රකාශකරව්.

122. මහාබ්‍රහ්මා, මහබ්‍රහ්මෙම; වතුරතනො, වතුරමුඛ යන් ඇත්තේය; අයං, මේතෙම; සොම, වන්දයාවැනිවු; සොමොනනො, සොමා මුහුනක් ඇත්තේය; සො මහා බ්‍රහ්මා, ඒ මහාබ්‍රහ්මෙම; මනනපොත්තො, වේදපුස්තක ධාරිය; අයං, මේතෙම; පත්තභස්සො, පාත්‍රයක් ගත් අත් ඇත්තේය; අබ්බතො, අඳහනයි.

123. අයං, මේතෙමේ; කාමං, එකාන්තයෙන්; පාරමිතා පුණ්ණ, පාරමිධම්මයන්ගෙන් පිරුණුවු (නොහොත්) පිරිණු පෙරුමිදම් ඇති; පසඤ්ඤා, ප්‍රශස්තවු; පුරිසො, පුරුෂයෙක්; එතං මහාජ්ඣං, මේ මහාදුෂ්ඨිමත් පුරුෂොක්තමයන්; නිච්චං, අනවරතයෙන්; වන්දථ, වඳිව්; පුරෙථ, පුදව්; ථොමෙථ, පසසථ (යි කීහු.)

* “කාමං පාරමි සම්පුණ්ණං.”

124. එවං වදන්තා සබ්බෙ තෙ නාගත් පුරිසුත්තමං,
ගඤ්චුපෙථිති පුපේන්තා නමස්සන්තා තමනිඛං.
125. තෙත්තාරිත්තෙති පාපේන්තා මුනිනො රූපසාගරෙ.
ජත්තවො මනනාවාසො පාරං පස්සිංසු නො තදා.
126. තදා ලොකෙකතයනො සපදුනෙන විවිධං,
වරං යාපනමත්තංව ලබාගමම සුත් ඛති.
127. පණ්ඩිතං ගිරිමාසථ් තස්සවජ්ජාය සො මුනි,
සඛිකාරිං පඤ්ඤපෙත්වාන නිසථ් පුරිසාසගො.

124. එවං වදන්තා, මෙසේ කියන්නාවූ; සබ්බෙ තෙ නාගත්, ඒ මුලුතුවර වැස්සෝ; තං පුරිසුත්තමං, ඒ පුරුෂොත්තමයන්; ගඤ්චුපෙථිති, ගඳමලින්; පුපේන්තා, පුදන්නාහු; නමස්සන්තා, නමස්කාරකරන්නාහු; අනිඛං, (මිත්‍ර) අනුව (පස්සේ) ගියාහුයි.

125. තදා, එකල්හි; ජත්තවො, ලොකවාසීහු; මුනිනො, මුනිහු වූ බෝසතානන්වහන්සේගේ; රූපසාගරෙ, රූප නැමැති සාගරයෙහි; මනනාවාසො, සිත් නැමති නෙෂා වන්; තෙත්තාරිත්තෙති, භූවන් නැමැති පලපතින්; පාපේන්තා, පදින්නාහු; පාරං, පරතෙර; නො පස්සිංසු, නොමුදු.

126. තදා, එකල්හි; ලොකෙකතයනො, ලොවට අසභාය තෙහු වූ බෝසත්තෙම; සපදුනෙන, ගෙපිළිවෙලින්; විවිධං, විවිධෙහි; වරං, හැසිරෙන්නේ; යාපනමත්තං එව, යාපන පමණක්වූම ආකාරය; ලබා, ලැබ; සුත්, පුරයෙන්; ඛති අගමම, පිටතට අවුත්.

127. පුරිසාසගො, පුරුෂොත්තමවූ; සො මුනි, ඒ මුනිහු වූ බොධිසත්තෙම; පණ්ඩිතංගිරිං, පාඩුව නමු වූ පච්ඡත්තාගා යට; ආසථ්, පැමිණි; තස්ස, ඒ පච්ඡත්තාගේ; ඡායාය, සෙවෙ ගෙහි; සඛිකාරිං, සහල සිවුර; පඤ්ඤපෙත්වාන, පණවා ගෙණ; නිසථ්, වැඩහිද.

128. අද්ඨසුඛං දික්ඛාන පතෙන මිසසකභොජනං,
සඤ්ජාතපටිකුලො තං නුදිඤ්ඤා පච්චවෙකඛණ්ණ.
129. අමතං විය තං භුක්ඛා වික්ඛාලොක්ඛා මුඛං දකා,
පතෙන චතතං චරිතාන මුහුතතං තත්ථ විසුමි.
130. පචතතිං තං නිසාමෙත්වා බිබ්භාගෙ නරිසසගෙ,
සීඝං තමුපගනනාන කතානුඤ්ඤා නිසිදිය.
131. නිමනනසිත්වා රජෙජන අතිච්ඡතෙන යතිස්සරෙ,
අනුගගහාය මෙ සුතතං බුබුකුතෙතිධාගමං.

128. පතෙන, පාත්‍රයෙහි; අද්ඨසුඛං, නුදුටුවීර; මිසසක භොජනං, මිශ්‍රකාන්ධාරය; දික්ඛා, දැක; සඤ්ජාතපටිකුලො, හට ගත් පිළිකුල් ඇත්තේ; පච්චවෙකඛණ්ණ, ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා ගෙතු වෙන්; තං, ඒ ප්‍රාතිකුලාය; නුදිඤ්ඤා, දුරුකොට.

129. තං, ඒ ඇවලිලි ආහාරය; අමතං විය, අමාතයක් මෙන්; භුක්ඛා, වලඳ; මුඛං, මුඛය; දකා, පැහිස්; වික්ඛාලොක්ඛා, පවිත්‍රකොට නොහොත් සෝද; පතෙන, පාත්‍රයෙහි; චතතං චරිතාන, වත්කොට; මුහුතතං, මුහුති කාලයත්; තත්ථ, එහි; විසුමි, විධා හලසේක.

130. බිබ්භාගෙ නරිසසගෙ, බිම්සර රජතෙම; තංපචතතිං, ඒ ප්‍රචතතිය; නිසාමෙත්වා, අසා; සීඝං, සුහුච; තං උපග නනාන, උන්වගන්සේවෙන එලඹ; කතානුඤ්ඤා, කරණ ලද අනුඤ ඇත්තේ; නිසිදිය, හිඳ.

131. රජෙජන, රජායෙත්; නිමනනසිත්වා, පචර්; යති ස්සරෙ, යතිගෙරවු බෝසත්හු; අතිච්ඡතෙන, නොකැමැති කල්හි; බුබුකුතෙන, බුදු වූ නුඹවගන්සේ විසින්; මෙ, මට; අනු ගගහාය, අනුග්‍රහයපිණිස; ඉධාගමං, මෙහි ඊම; සුතතං, සුතු වන්නේහි (කි.)

132. එවං නිමනතිතො තෙනාඛිවාසෙධා මහාමනි,
අගමාසුරුවෙලාය මදුලොරුපරකකමො.

133. පධානං පදනිකාන ජබ්බස්සමනිදුකකරං,
පකාසෙධාන ලොකස්ස මොහබ්බං නානිති
බෙන සො.

134. තතොප්පගුති වත්තනොතො මජ්ඣිමප්පට්ඨි
පතනිදං,
කායස්සානුගගහං කඛා තතො සමපිණිති
ඥියො.

135. මුලෙ'පපාලනිග්‍රොධපාදපස්ස මහාමුනි,
නිසීදි තුප්පොභාති ඔහාසෙයොතො දිසොදිසං.

132. තෙන, ඒ රජහු විසින්; එවං, මෙසේ; නිමනතිතො, ආරාධනා කරණලද්දවූ; අගුලි, අසදාශවූ; උරුපරකකමො, මහත් පරකුමාදුන්; මහාමනි, මහාප්‍රාඥවූ බෝසත්තෙම; අඛිවාසෙධා, (ඒ) ඉවසා; උරුවෙලායං, උරුවෙල් දනව්ව; අගමාසී, වැඩිසේක.

133. සො, ඒ මහබෝසත්තෙම; ජබ්බස්සං, සාවුරුද්දක් මුලුල්ලෙහි; අනිදුකකරං, අතිශයින් දුෂකරවූ; පධානං පදනිකාන, විසෑකොට නොහොත් විසෑ වඩා; තෙන, ඒ විසෑ කරණයෙන්; මොහබ්බං, මොහසත්; නානිති, නැතැයි; ලොකස්ස, ලොවට; පකාසෙධාන, ප්‍රකාශකොට.

134. තතොප්පගුති, එතැන්පටන්; මජ්ඣිමප්පට්ඨිපතනිදං, මධ්‍යම ප්‍රතිපදාවෙහි; වත්තනොතො, පවත්නේ; කායස්ස, ශරීරයට; අනුගගහං කඛා, අනුග්‍රහ කොට; තතො, එසින්; සමපිණිති, ඉඤ්ඤා, පිණිස ඉදුරන් ඇඳුනේ.

135. මහාමුනි, මහාතපසවූ බොධිසත්තෙම; අපපාලනිග්‍රොධපාදපස්ස, අපපාල නාශග්‍රොධවාක්‍යයාගේ; මුලෙ, මුල (සම්පයෙහි); නිප්පොභාති, ස්වකීය ශෝභාවෙන්; දිසොදිසං, දිශානුදිශාවෙන්; ඔහාසෙයොතො, බවුලුවමින්; නිසීදි, වැඩ උත්සේක.

136. තදු සෙනානිතිගමෙ සුජතා බිරදුසිකා,*
සමුපුණ්ණමනසඛකපා යාචිනා වටදෙවතං.
137. බිරං දෙවොති මඤ්ඤනති තුභිහභා පමොදිතා,
හෙමපාතිං සපායාසං දනාන ඉදමබ්බු.
138. යථා මයහං මහාදෙව ඉඛා පඤ්චන පඤ්චනා,
තථෙව තව සඛකපො ඛිප්පමෙව සමිප්පකු.
139. ඉති වනාන වන්දිතා කතා ව නං පදකඛිණං,
පකකනාය සුජතාය ධිමෙ පාතිං සමාදිය.

136. තදු, එකල්හි; සෙනානිතිගමෙ, සෙනානිති නියමිතමිහි; සුජතා බිරදුසිකා, සුජතා නම් බිරදුසිකාතොමෝ; වටදෙවතං, නුගරුක්වැසි දෙවියා; යාචිනා, යැද; සමුපුණ්ණ, පිරුණුවූ; මනසඛකපා, විතසඛකපාදා ඇත්තී:—

137. බිරං, ප්‍රාඥවූ ඒ මහාසතානන්; දෙවොඉති, (වෘක්කාති වාසී) දෙවියායයි; මඤ්ඤනති, හඟනි; තුභිහභා, තුටුපත්වූ වූවා; පමොදිතා, ප්‍රමොදයට පැමිනියා; සපායාසං, කිරිපිඬු සහිතවූ; හෙමපාතිං, රත්තැටිය; දනාන, දී; ඉදං, මේ මතු කියන කාරණය; අබ්බු, කී.

138. මහාදෙව, මහාදෙවයන්වහන්ස; මයහං, මාගේ; පඤ්චන පඤ්චනා, පනතලද ප්‍රාභිනාව; යථා ඉඛා, යම්සේ සමෘඬුවාද; තථා එව, එපරිද්දෙන්ම; තව, නුඹවහන්සේගේ; සඛකපො, සඛකප්‍රානාව; ඛිප්පං එව, වහාම; සමිප්පකු, සමෘඬ වේවා.

139. ඉති වනාන, මෙසේ කියා; නං, උන්වහන්සේ; වන්දිතා, වැද; පදකඛිණං ව කතා, පැදකුණුද කොට; සුජතාය, සුජතාවන්; පකකනාය, බැහැර ගිය කල්හි; ධිමෙ, ප්‍රාඥවූ මහබෝසත්වෙම; පාතිං, තලිය; සමාදිය, රැගෙන;

140. උපගන්ධානාතිරමමං නදිං සො නිලවාහිතිං
සුප්පතිසීතනාමමහි නදිතීඤ්ඤ නිසිදිස.
141. භුඤ්ජිඤා උත්තපණ්ණසපිණ්ඩං කන්ධාන භොජනං,
විස්සරේජ්ඤා තතො පාතිං පටිසොතං නරුසභො.
142. තතො සාලවනුයකතෙ විස්සමනොතා දිවාදිනෙ.
දික්ඛාන සුපිනෙ පඤ්ච අත්ථං තෙසං විවිහතිග.
143. ආබොධිමුලතො (4) මග්ගෙ දෙවෙහි සමලුඛකතෙ
මණිතොරණපාලිති* පුණ්ණකුමහධජ්ඣිති.

140. සො, ඒ මහබෝසත්තෙම; අතිරමමං, ඉතාරමාවූ; නිලවාහිතිං, නිල්දලානමවූ; නදිං, ගොය කහ; උපගන්ධාන, එලඹ; සුප්පතිසීත නාමමහි, සුප්පතිසීත යන නාමයක් ඇත්තාවූ; නදිතීඤ්ඤ, ගංතොට; නිසිදිස, වැඩහිද.

141. නරුසභො, නරග්‍රෙහවූ මහබෝසත්තෙම; උත්තපණ්ණස පිඨං කන්ධාන, එකුත්පණ්ණ පිඨක් කොට; භොජනං, බෝජ්‍ය; භුඤ්ජිඤා, චලය; තතො, ඉක්බිති; පාතිං, රත්තලිය; පටිසොතං, උඩුතං බලා; විස්සරේජ්ඤා, යවා.

142. තතො, ඉක්බිති; දිවාදිනෙ, දවල්දවස; සාලවනුයකතෙ, ශාලවනොදකනයෙහි; විස්සමනොතා, පරිශ්‍රමය දුරුකරන්නේ; පච්ඤ්චිනෙ, පච්චිකරණයත්; දික්ඛාන, දැක; තෙසං, ඒ සමයයත්; අත්ථං, අනිත්; විවිහතිග, සිතා.

143. ආබොධිමුලතො, බොධිවෘක්ෂමූලය දක්වා; මණිතොරණපාලිති, මණිතොරත්තපෙලින්ද; පුණ්ණකුමහ, පුත්තකලස් හා; ධජ්ඣිති, ධජ්ඣිකයන්ද; දෙවෙහි, දෙවියන් විසින්; සමලුඛකතෙ, මොනවට සරසනලද්දවූ; මග්ගෙ, මාගීයෙහි.

144. සායණසමයෙ නාථො ගවජනො බොධි
සනතිකං,
දිඤ්ඤාන සොඤ්ඤානං නාම පුයමානං දිජ්ඣතමං.
145. තෙන දිනනති මුට්ඨිනානු ගහභානා නිලසඤ්ඤං,
බොධිමුලපාගමම කතානං තං පදකඛිණං.
146. අකාසි තිණසඤ්ඤාං පාචිනාතිමුඛං තද,
තතො මහිං* විධා කතා සමුඤ්ඤාං මහාසනං.
147. උච්චං පුඤ්ඤසභයෙන නානා චිත්ත විචිත්තකං,
අධිභිතිත්තනුභො ඉච්චෙච්චං දලහමානසො.

144. නාථො, ලොකස්වාමීවූ ඒ මහබෝසත්තෙම; සාය
නසමයෙ, සවස්ථේලෙහි; බොධිසනතිකං, බොධිදුම සමීප
යට; ගවජනො, වඩනේ; පුයමානං, සතුන් ගායනාකරන්
නාවූ; සොඤ්ඤානං නාම, සොඤ්ඤාන නමවූ; දිජ්ඣතමං, බමුණු
තුමන්; දිඤ්ඤාන, දුක.

145. තු, වැලි; තෙන, ඒ සොඤ්ඤාන නම බමුණන් විසින්
දිනන, දෙනලද; අභිමුඛං, අවමුවූ; නිලසඤ්ඤං, නිල් කුස
තණ; ගහභානා, ගෙණ; බොධිමුලං, බොධිවෘක්ෂ සමීපයට,
උපාගමම, පැමිණ; තං, ඒ බෝරුක; පදකඛිණං කතාන,
පැදකුණු කොට.

146, 147. තද, එකල්හි; පාචිනාතිමුඛං, පැදමිදෙසට අභි
මුඛ කොට; තිණසඤ්ඤාං, තණඇතිරියක්; අකාසි, කෙළේය;
තතො, ඉක්බිති; මහිං, පෘථිවිය; විධා කතා, දෙපලු කොට;
පුඤ්ඤසභයෙන, තුදස් රජනකින්; උච්චං, උස්වූ; නානා චිත්ත,
අනෙක ප්‍රකාර සිතියමින්; විචිත්තකං, විසිතුරු කරණලද්දි
දවූ; මහාසනං, මහත්වූ ආසනයක්; සමුඤ්ඤාං, පැණනැංගේය;
තනුභො, ඒ චත්‍රාසනස්ථවූසේත්; දලහමානසො, දැඩිසිත් ඇති
සේත්; ඉති එවං, මේ වක්‍ෂ්‍යමාණකාරයෙන්; අධිභිතිත්ත ඉටි.

14 . කාමං තථො නභාරු ව අට්ඨි ව අවසිස්සතු,
 . උපසුස්සතු මෙ ගතෙන සබ්බන්තං මංසලොභිතං.

149. න උභිසාමබුජ්ඣිකා න ජහෙ විරියං මම,
 අධිච්ඡිකා එවං සො තිසිදි වජිරසතෙ.

150. අනතිකකමං ධිපෙඤාන වරණං වරණුපරි,
 කමලං කමලෙනෙව මණ්ඩකං විධාය සො.

151. බාලාසොකදලාසත්ත පරංවාසොකපලලවං,
 තිධාය තයනානඤ්ඤ පාණිං පාණිතලෙ ජිකො.

148, 149. මෙ, මාගේ; ගතෙන, ගරීරයෙහි; තථො, සමඳ; නභාරු ව, නහර ද; අඨි ව, ඇට ද; අවසිස්සතු, අව ශිඤ්චෙවා; තං සබ්බං, ඒ සියලු; මංස ලොභිතං, මස් ලේ; උපසුස්සතු, විසලි යෙවා; කාමං, එකානාගෙත්; අබුජ්ඣිකා, බුදුනොවි හෙවත් සත්තවබොධි නොකොට; න උභිසාමි, නොනැගී සිටිමි; මම, මාගේ; විරියං, විරියය; න ජහෙ, නොහරිමි; සො, ඒ මහාබෝධිසඤ්ඤාම; එවං, මෙසේ; අධිච්ඡි කිකා, අධිජ්ඣානකොට; වජිරසතෙ, විදුරසුත් මතුයෙහි; තිසිදි, වැඩහුන්සේක.

150. සො, ඒ මහාබෝධිසඤ්ඤාම; කමලං, පදමයක්; කම ලෙන ඉව, පදමයකින් (වසන්තාක්) මෙන්; වරණං, ශ්‍රීපාදය; අනතිකකමං, නොඉක්මවමින්; වරණුපරි, ශ්‍රීපාදය පිට; ධිපෙඤාන, තබාගෙණ; මණ්ඩකං, මිණ්ඩකන්ද; විධාය, (එකිනෙක පිට) පිහිටුවාගෙණ. (ඵරමිණිය ගොනාගෙණ):

151. ජිකො, ඒ මහාබෝධිසඤ්ඤාමයන්වහන්සේ; බාලාසො කදල, ලා හෝපලපතෙක්හි; ආසත්ත, වැලඳුනාවූ; පරං අසොකපලලවං ඉව, අනික් හෝපලපතක් මෙන්; පාණි තලෙ, අත්ලෙහි; තයනානඤ්ඤ, නෙත්‍රොතසවූ; පාණිං, ශ්‍රීහස්තය; තිධාය, පිහිටුවාගෙණ.

152. සඤ්ඤාසනාලීඨි තුගකඤ්චනපබ්බතො,
සුරතතච්චර වජ්ජන වාරුගතතච්චරජ්ඣො.
153. උදසාවලකොට්ඨි දිප්පනොව දිවාකරො,
කකුරෙපරි දිප්පනා මුඛමණ්ඩලමණ්ඩිතො.
154. සථා වාමිකරබ්බමෙහ සුනිලං සිහපඤ්ජරං,
අසමපකමපමෙහති* පිහිතඛසුලොවනො.
155. නිලුප්පලකලාපං ජනනෙතතාලිපාතනං,
සර්ඤ්ඤාසනාබබ්බොධිකකිමච්චස්සි සො.

152. සඤ්ඤාසන, සකුඛවලායෙන් ; ආලීඨි, වැලඳගත්
තාළු ; තුග, ප්‍රාංශුළු ; කඤ්චන පබ්බතො, සැණිණිපව්ව
යක් ; සථා, සම්මේද (එපරිද්දෙන්) ; සුරතත, අතිරික්තවූ
ච්චර වජ්ජන, සිවුරින් වැසුනාළු ; වාරු, මනොඥුළු ; ගතත
ශ්‍රිශරයෙන් ; ච්චරජ්ඣො, බබලන් තාළු.

153. උදසාවලකොට්ඨි, උදුහිරි මුදුනෙහි ; දිප්පනො,
බබලන් තාළු ; දිවාකරෙ ඉව, සුයතියා මෙන් ; කකුරෙපරි
ශ්‍රීවයෙන් මත්තෙහි ; දිප්පනා, බබලන් තාළු ; මුඛමණ්ඩල,
මුහුණුමඩලින් ; මණ්ඩිතො, පිහිනවූ.

154. වාමිකරබ්බමෙහ, සැණිණිප්‍රාසාදයෙකින් ; සුනිලං,
ඉතා නිල්වූ ; සිහපඤ්ජරං, සිමැදුරක් ; සථා, සම්මේද
(එමෙන්) ; අසමපකමපමෙහති, අසමපමාන පක්ෂමමාලා
යෙන් උපලක්ෂිතවූ ; පිහිතඛ, අඩක් පිහිනලද ; සුලොව
නො, මනා නෙත්සගල ඇත්තාළු.

155. සො, ඒ මහාබෝධිසතියෙම ; සර්ඤ්ඤාසනාබබ්බ,
රිදි දණ්ඩක බඳනාලද ; නිලුප්පලකලාපං ඉව, නිලුප්පලකල
ඔක් වැනිවූ (එහෙයින්ම) ; ජන, ජනයාගේ ; නෙතත,
නෙහු නැමැති ; අලිපාතනං හාඛන (ශ්‍රේණි) පතනස ඇත්
තාළු ; බොධිකකිං, සිරිමග බෝකදව ; අච්චස්සි, පිටදි
හුන්සේක.

* අසමපකමපමෙහති.

156. නිසිනෙන බොධිතො ඡෙත්ථ පචාලනරුණඛකුර,
පතමානා සමනනාසුං තෙජං විය කුබ්බිතං.
157. දෙවා තත්ථ සමාගඤ්ජං ඛිපාං දසසහස්සියං,
කමලාසනොරතා වෙව සිඛවිජ්ජධරදයො.
158. සහමපති මහාබ්‍රහ්මා බ්‍රහ්මසෙනාපුරකඛතො,
සීතානපන්නං ධාරෙන්නො සීතො සමුඛසනතිකෙ.
159. විසං* රතනසතායාමං විජ්ජනතර නාමකං,
සඛිං ධම්මෙන්නො අභාසී සාදරෙ පාකසාසනො.

156. නිසිනෙන, (බොධිසතියන්) වැඩළුන් කල්හි; පචාලනරුණඛකුර, පබළු වැනි ලදල; කුබ්බිතං, දුර්බුඞ් (මිස දිට්‍රව)ත්යේ; තෙජං විය, තෙද මෙන්; බොධිතො, බොධි දූමයෙන්; ඡෙත්ථ, සිඳි; සමනනා, හාත්පස; පතමානා අසුං, හෙත්තානු වූ.

157. දසසහස්සියං, දසදහසක් ලෝදහි; දෙවා, දෙව් යෝද; කමලාසන, බ්‍රහ්මයන් හා; උරගාවෙව, නාගයෝද; සිඛ, සිඛය; විජ්ජධර, විජ්ජධරය; ආදයො, මේ අදිකුද; තත්ථ, එතන්හි; ඛිපාං, වහා; සමාගඤ්ජං, රැස්වූ.

158. සහමපති මහාබ්‍රහ්මා, සහමපතිනම් මහාබ්‍රහ්මනෙ මේද; බ්‍රහ්මසෙනාපුරකඛතො, බ්‍රහ්මසෙනා පිරිවැරුයේ; සමුඛ සනතිකෙ, සමුද්‍රවෙන බෝසතුන් වෙන; සීතානපන්නං ධවලවස්ත්‍රය; ධාරෙන්නො, දරමින්; සීතො, සිවියේසි.

159. පාකසාසනො. ශක්‍රදෙව්‍යෙත්තම; සාදරෙ, ආදර සහිතවූයේ; විසං රතනසතායාමං, එක්සිය විසිරිසන් අයම් වූ; විජ්ජනතර නාමකං, විජ්ජොත්තර නම්වූ; සඛිං, (දසළුණුවාර්ත යෙවන) ශබ්දය; ධම්මෙන්නො, පිබිඹින්; අභාසි, පිටියේය.

160. සුසාමො සභ සෙනාය ථොමසනො නර්ඨපං,
මණිතාලවණං පග්ගසහ (5) මඤ්ඤෙන විජති.
161. ජිතතිත්තිලතගගමහි සසස* පුජ්ථං පුජ්ථං,
වාලවිජ්ඣිමුග්ගසහ අභා සනතුසිතො තතිං.
162. බෙලුවං විණ්ණමාදුස ගිතං නානාලයානුගං,
පඤ්චසිඛො ධිතො තස් ගායමානො අනෙකධා.
163. මහාකාලො'පි නාගිඤ්ඤ නාගසඬ්ඤපුරකඛිතො,
ථොමෙනො තස් අභාසි නවාරහගුණදිති.

160. සුසාමො, සුසාම නම දිව්‍යපුත්‍රතෙම ; සභ සෙනාය, සෙනාව සමග ; නර්ඨපං, නරේශ්වර (වූ ඒ මහාබෝධිසත්ව) සන්වහන්සේට ; ථොමසනො, සතුතිකර්මින් ; මණිතාල වණ්ටං, මණිතල්වැට ; පග්ගසහ, රැගෙන ; මඤ්ඤෙන, මදින්නමද ; විජති, පවන් සලසි.

161. සනතුසිතො, සනතුමිත නමවු ; සො, ඒ දිව්‍යපුත්‍ර තෙම ; අසස, ඒ මහබෝසතානන්සේ ; ජිත කුතතිලතගග මහි, ජපකිකීති නැමති ලතාග්‍රයෙහි ; පුජ්ථං, පිපියාවු, පුජ්ථංඉව, පුජ්ජසක් වැනිවු ; වාලවිජ්ඣං, වල්විදුනාව ; උග්ගසහ, ඔසවාගෙන ; තතිං, එතන්ති ; අභා, සිපියේසි.

162. පච්චසිඛො, පච්චිඛ නමවු දිව්‍යපුත්‍රතෙම ; බෙලුවං විණ්ණං, බෙලුව නමි විණ්ණව ; ආදුස, ගෙන ; නානා ලයානුගං, අනෙකප්‍රකාර ලයානුගත කොට (නොහොත්) අනෙක ප්‍රකාර වාලානුරූපවු ; ගිතං, ගිතිකා ; අනෙකධා, අනෙක ප්‍රකාරයෙන් ; ගායමානො, ගායනා කෙරෙමින් ; තස්, එහි ; ධිතො, සිපියේසි.

* 163. මහාකාලො'පි නාගිඤ්ඤ අපි, මහාකාලනම් නාගෙඤ්ඤ තෙමේද ; නාගසඬ්ඤපුරකඛිතො, නාග සමුහයා විසින් පෙරවුකරණ්ලද්දේ ; නවාරහගුණදිති, නව අරහාදි ගුණ යෙන් ; ථොමෙනො, සතුතිකරමින් ; තස්, එහි ; අභාසි, සිපියේසි.

164. රඛගභුමිං මාපසිකා ගභෙකාන වරඛගනා,
උපහාරං කරොන්තඨා තිඹරුසුරියවච්චසා.
165. ආගනකා සහ සෙනාය සිතභුසනො,
ධතරථො ධිතො පුබ්බ(6)ආරකඛං කුරුමානකො.
166. පුරෙතොනා සකසෙනාය දකඛිණස්සං විරුලාකො,
ආරකඛං කුරුමානඨා නිලුගො නිලුභුසනො.
167. විරුපකොඨි අඨාසි පාලයං පච්ඡමං දිසං,
රත්තවගාහරණෙ වමිති නිජසෙනාපුරකඛනො.

164. රඛගභුමි, නාතාභුමියක් ; මාපසිකා, මවා ; වරඛගනා, උත්තමාඛගනාවන් ; ගභෙකාන, ගෙණ ; උපහාරං කරොන්ති, උපහාර (පුජ) කරමින් ; තිඹරු සුරියවච්චසා, එනම් දෙවිදු නොමෝ ; අඨා, සිටියා.

165. සිතභු, යෙවනවණිණගාත්‍ර ඇති ; සිතභුසනො, යෙවනවණිණිහරණ ඇති ; ධතරථො, ධාතරජු නම් වරම් මහරජතෙම ; සහසෙනාය, සෙනා සමග ; ආගනකා, අවුත් ; ආරකඛං කුරුමානකො, ආරක්‍ෂා කරමින් ; පුබ්බ, පුළුදියා වෙති ; ධිතො, සිටියේය.

166. නිලුගො, නිලවණිණ දෙහයක් ඇත්තාවූ ; නිලුභුසනො, නිලවණිණිහරණයෙන් සැරසුනාවූ ; විරුලාකො, විරුළු නම් වරම්මහරජතෙම ; සකසෙනාය, සියසෙනයින් ; පුරෙතොනා, (දිශාව) පුරවන්නේ ; ආරකඛං කුරුමානො, ආරක්‍ෂාකරමින් ; දකඛිණස්සං, දකුණුදිග ; අඨා, සිටියේය.

167. රත්තවගාහරණෙ, රත්තවණිණ ගර්ථ හා ආහරණ ඇත්තාවූ ; වමිති, සනාතා සනතඛවූ ; නිජසෙනා පුරකඛනො, ස්වකීය සෙනාවිසින් පෙරවුකරණලද්දවූ ; විරුපකොඨි, විරුපාක්‍ෂ නම් වරම් මහරජතෙමේද ; පච්ඡමං දිසං, පශ්චිම දිශාව ; පාලයං, ආරක්‍ෂාකරමින් ; අඨාසි, සිටියේය.

168. උත්තරස්සං සසෙයාය ආරක්ඛං කුරුමානකො,
සොණණවණණභාගරණේ අභාසි නරවාහනො.

169. කිමෙත්ථ ඛුලාපෙන ජනිකේඛනතමයි දෙවතා,
නාගතා නෙව වාහෙසුං සබ්බෙ එත්ථෙව ඔසවා.

170. ගගනානොතිණ්ණකෙතු පාදෙහි පඨවිතලේ,
නාගාදයො න ධුතාසුං කෙතුනං ඛු කා තථා.

171. න ධුතා ධජපාදෙහි වාසුතුද්දමවුතතිති,
තාරකා ගගනෙ බ්‍රෑමො කීනානු තත්ථ ධජඵතා.

168. සොණණවණණභාගරණේ, සවණ්ණවණ්ණ ගරිර
හා ආහරණ ඇති ; නරවාහනො, වෛලුවණ නම් වරම්
මහරජතෙම ; සසෙයාය, සිය සෙනඟින් ; ආරක්ඛං කුරුමා
නකො, ආරක්ෂා කරමින් ; උත්තරස්සං, උතුරුදිග ; අභාසි,
සිවියේය.

169. එත්ථ, මෙහිලා ; ඛුලාපෙන, බොහෝකොට
කීමෙන් ; කිං, කිම ; ජනිකේඛනතමයි, ජනිකේත්‍රයෙහි
(හෙවත් දසදහසක සතුවල) ; දෙවතා, දෙවියෝ ; නාගතා,
නොආවාහ ; නෙව වාහෙසුං, නොමැවුන ; සබ්බෙඑව, සියල්
ලෝම ; එත්ථ, මෙතැනින් ; ඔසවා, රැස්වූහ.

170. ගගනා (ගගනානො), අහසින් ; ඔතිණ්ණ, බවුවාවු ;
කෙතුපාදෙහි, ධ්වජපාදයන් කරණකොටගෙණ ; පඨවි
තලේ, පෘථිවිතලයෙහි ; නාගාදයො, නාගාදීහු ; නධුතාසුං,
කමපිත නුචුත ; කෙතුනං, ධ්වජයන්ගේ ; ඛු, ඛුතඛය ;
කාතථා, කිසිනුම කවරේද.

171. වාසුතො, පවතින් ; උද්දමවුතතිති, වචලවූ පැවතුම්
ඇති ; ධජපාදෙහි, ධ්වජ පාදයන් කරණකොටගෙණ ; ගග
නෙ, අහසෙහි ; තාරකා, තාරකාවෝ ; නධුතා, කමපිත
නුචුත ; තත්ථ, එහි ; ධජඵතා, ධ්වජ බාහුලයෙහි ; කීනානු
බ්‍රෑමො, කුමට කියමුද ?

172. පුබ්බදිසාවකකවාලුසිලාසුග්ගතකෙතුනං,
පාදුති පරභාගාදි වකකවාලුසිලනිගුං.
173. වකකවාලුමහාමෙරුසුගනිරනගාදයො,
සුඨාවතංසකා'වාසුං නානාවණ්ණෙහි සබ්බතා.
174. වාමාමඤ්ඤමකරඤ්ඤිඤ්ඤසඤ්ඤසුඤ්ඤරං,
උලලොල* පද්මාකිණ්ණ විතානංවාසි අඹරං.
175. ධිත්තසොගනිවුණ්ණෙහි දෙවබ්බගාදිනා තතිං,
විතානං විස බාසනති වකකවාලුගගමඛපෙ.

172. පුබ්බදිසා, පුබ්බදිගාවෙතිවු ; වකකවාලුසිලාසු, සක් වලගලින් ; .උග්ගත කෙතුනං, නැගාවු ධවජයන්ගේ ; පාදුති, පාදයෝ ; අපරභාගාදි, අවරදිඟු අදිවු ; වකකවාලු සිලා, සක්වලගල දක්වා ; අනිගුං, ගියාහුයි.

173. වකකවාලු, වක්‍රවාට පථිතය ; මහාමෙරු, මහාමෙරු පථිතය ; සුගනිර නගාදයො, සුගනිර පථිතය සනාදිහු ; නානාවණ්ණෙහි, අනෙකප්‍රකාර වණ්ණයෙන් ; සබ්බතා, අතිසංසකරණය කරණලද්දහු ; සුඨාවතංසකා ඉව, පුෂ්‍ප ගෙවර මෙන් ; අසුං, වුග.

174. වාම, මනෝඤ්ඤ ; අමඤ්ඤ, මඤ්ඤාවු ; මකරඤ්ඤිඤ්ඤ සඤ්ඤ, මුවරද පොදරැසින් ; සුඤ්ඤරං, සොදුරැවු ; අඹරං, ආකාශය ; උලලොල, ලෙලෙන ; පද්මාකිණ්ණ, පද්මයන් ගෙන් ගැවසීගත්තාවු ; විතානං ඉව, විසනක් මෙන් ; අසි, වි.

175. තතිං, එති ; දෙවබ්බගාදිනා, ද්වං බ්‍රහ්මාදි ලොකයා වසින් ; ධිත්ත, විසුරැවනලද ; සොගනිවුණ්ණෙහි, සොගනිවුණ්ණෙන් ; වකකවාලුගගමඛපෙ, වක්‍රවාට නැමැති උතුම් මඩුවෙහි ; විතානං ඉව, විසනක් මෙන් ; බාසනති, වැටගෙත්.

176. කපුරුගරුද්වපෙති තථ තපුගතෙති මා,
කාලඝකූටවජනෙනාව ආසි මඤ්ඤං කථෙමු කිං.
177. ජුතියෙවනෙතපු දෙවෙති කතගස්සිකුසුමාදිනා,
තොසිනා ධරණි භාග දිසෙසානං බලං අහො.
178. අභරුමමානාති පුප්ඵදුමාති භූතලං,
ආකඛිනාය දෙවෙති* බබරජ්ජුව භාසරෙ.
179. අඤ්ඤාඤ්ඤකරමුග්ගසහ ගගනෙ සුරසුඤ්ඤා,
පරිඝමිතනා ගායනා තථ තථ මනොරමං.

176. තථ තථ, ඒ ඒ තත්ති; උගතෙති, නැගැනූ; කපුරුගරුද්වපෙති, කපුරු හා අභිල්ලමින්; මා, වක්‍රතෙම; කාලඝකූටවජනෙනා ඉව, කාලාබ්‍රහ්මකූටයකින් වැසුනාක් මෙන්; ආසි, විස; ඤ්ඤං කිං කථෙමු, අතිකක් කුමට කියමුද?

177. ජුතියෙවනෙතපු, ජුතියෙවනෙත (දසදහසක් සක් වල වාසයකරන්නාවූ); දෙවෙති, දෙවියන් විසින්; කතගස්සිකුසුමාදිනා, කරණලද ඇඟැ කුසුම් ආදීන් කරණකොට ගෙණ; භාග, බරවූ; ධරණි, පෘථිවිතොමෝ; නමසිනා, තොබැස්සාය; දිසෙසානං, දිගැතුන්ගේ; බලං, බලය; අහො, ආශ්වයඝීඝී.

178. අභරෙ, ආකාශයෙහි; අලමමානාති, එල්බෙන් නාවූ; පුප්ඵදුමාති, මාලාදුමයෝ; පඨවිතලං, පෘථිවිතලය; ආකඛිනාය, ආකඝිණය කරණු පිණිස; දෙවෙති, දෙවියන් විසින්; බබ, බදිනලද; රජ්ජුව, රැහැන් මෙන්; භාසරෙ, බබලත්.

179. සුරසුඤ්ඤා, දිව්‍යපසගවෝ; අඤ්ඤාඤ්ඤකරං, මවු තොවුන් අත; උග්ගසහ, අල්වාගෙණ; ගගනෙ, ආකාශයෙහි; තථ තථ, ඒ ඒ තත්ති; පරිඝමිතනා, පරිභ්‍රමණය කරන්නියෝ; මනොරමං, සිත්කලකොට; ගායනා, ගායනා කෙරෙත්.

* “ආකඛිණයා දෙවෙති.”

180. උභො භූපේ විකාසෙධා මඞ්ඛා සුරසුඤ්ථි,
භමනනි භනතභෙඤ්ච තත්ථ තත්ථඛරෙ සුභා
181. නිදුස්සලකලාපාදි ගභෙධාන සුරභනා,
සීතාසුං පරිවාරෙතා පුජමානා නරිස්සරං.
182. රත්තපලලවකලහාරකමදුස්සලසභනෙ,
සනතිරකුසුමාකිණිණි පුණිණි සොගනිවාරිති
183. කචනාදිඝට්ඨෙ ගයන අඞ්ඛරෙ සුරසුඤ්ථි,
කථාන සුගතං මජ්ඣෙක පුජසිංසු සමනතතො
184. කචනාදුසභනා ව කාචි කඤ්ඤා තථා සීතා,
තාලවණ්ඨෙ ගභෙධාන සීතාසුං කාචි දෙවතා.

180. මඞ්ඛා, සැරසුනාවු; සුරසුඤ්ථි, දිව්‍යභනාවෝ; උභොභූපරෙ, දෙඅත්; විකාසෙධා, දිගහැර; අඞ්ඛරෙ, අභස්තලසෙහි; තත්ථ තත්ථ, ඒ ඒ තත්ති; සුභා, සුගලවුලාවු; භනතභෙඤ්ච, කරකැවෙන බඹරමෙන්; භමනනි, භ්‍රමණය කෙරෙත්.

181. නිදුස්සලකලාපාදි, නිදුපුල්කලඞ්ඛ ආදීන්; ගභෙධාන, ගෙණි; සුරභනා, දිව්‍යභනාවෝ; නරිස්සරං, නරෙහිරවු මහාබෝධිසඤ්ඤාත්; පුජමානා, පුජමින්; පරිවාරෙතා, පිරිවර්; සීතාආසුං, සිවියෝ වුහ.

182, 183. රත්තපලලව, රත් ලපද්‍රුමයන්ද; කලහාර, හෙල්මැල්ලෙන්ද; කමල, පිසුමෙන්ද; උස්සල, උසුලින්ද; සභනෙ, ගැවසිගත්තාවු; සනතිරකුසුමාකිණිණි, සනතිරපුෂ්පයෙන් ආකිණිණිවු; සොගනිවාරිති, සුවඳ පැතින්; පුණිණි, පිරුණුවු; කචනාදිඝට්ඨෙ, කචණිණියාදි ඝට්ඨන්; ගයන, රැගෙණි; අඞ්ඛරෙ, අභසෙහි; සුරසුඤ්ථි, සුරභනෝ; සුගතං, සුගතවු බෝධිසඤ්ඤාත්; මජ්ඣෙක කථාන, මැදිකොට; සමනතතො, භාවපසින්; පුජසිංසු, පිදු.

184. කචනාදුසභනා ව, රන්කැටපත් ගත් අත් ඇත්තා වුද; කාචිකඤ්ඤා, කිසි කනකකෙනෙන්; සීතා, සිවියාහ; තථා, එපරිද්දෙන්; කාචි දෙවතා, කිසි දෙවතාකෙනෙන්; තාලවණ්ඨෙ ගභෙධාන, තල්වැට ගෙණි; සීතාසුං, සිවියාහ.

185. කාවි මහලසංසුතතවචනා තව පත්තනා,
සමිජ්ඣතුති භොසෙනති පරිවාරෙකා සීතා ජිනං.
186. සිරිවච්ඡාදි පග්ගසා අභිමහලුක්කතමං,
සීතාසුං ගගනෙ නාරි පරිවාරෙකා මුනිසසරං.
187. නව්වනති කෙවි කීලනති සෙලෙනති ව ලලනති ව,
වාදෙනති කෙවි ගායනති වෙලුකෙඛපං කරෙනති ව.
188. තෙකපුළුභිසනති ව නථා දීපභිසනති ව,
මණිවාමිකරසජ්ඣාඅභිසාපනතිසො නථා.

185. කාවි, ඇතම් දෙවගනෝ; තව, නුඹවගන්සේගේ; පත්තනා, ප්‍රාසිද්ධාව; සමිජ්ඣතුති, සමාඛරේවසි; භොසෙනති, භොගාකරන්තියෝ; මහලසංසුතතවචනා, මහලසමප්‍රසුතතවචන ඇත්තිගේ; ජිනං, ජිනවූ මහබෝසතානන්; පරිවාරෙකා, පිරිවර; සීතා, සිවියානුසි.

186. නාරි, (ඇතැම්) සත්‍රිකු; සිරිවච්ඡාදි, ශ්‍රීවතභාදිද; උතතමං, උතුම්වූ; අභිමහලං, අවමහලද; පග්ගසා, රැගෙන; මුනිසසරං, මුනිභවරවූ බොධිසත්වයන්; පරිවාරෙකා, පිරිවර ගෙන; ගගනෙ, ආකාශයෙහි; සීතාසුං, සිවියෝ වූ.

187. කෙවි, කිසිකෙනෙක්; නව්වනති, නවත්; කීලනති, (කිසිකෙනෙක්) ක්‍රියාකෙරෙත්; සෙලෙනති, (කිසිකෙනෙක්) එළිසම්ලත්; ලලනතිව, ලලිතද වෙත්; කෙවි, කිසිකෙනෙක්; වාදෙනති, වාදකෙරෙත්; ගායනති, (සමහරු) ගායනාකෙරෙත්; වෙලුකෙඛපංව, පිළි හිස සිසාරීමද; කරෙනති (ඇතම් අය) කරත්.

188. තෙකපුළුභිසනතිව, තොසෙක් පුළු ඇගු පවසතිද; නථා, එසේම; දීපභිසනතිව, පහන් ඇගු පවතිනුද; නථා, එසේම; මණි, මිණිය; වාමිකර, රන්ස; සජ්ඣා, රිදිය (සන්මෙසින් නිවදවනලද); අභිසාපනතිසො, අභිසාපනතිනුද;

189. අබ්බමහවනුගහමථ චක්කවාලසමනනතො,
තිථිනති ජලමානායො බුබුසු මහදුස්සවෙ.
190. සත්තරතනසමිකුතා නානා තොරණපනතියො,
හෙමරමකාමයා චාපි තථා දුස්සමයා සිද්ධං.
191. නානාවණ්ණෙති තෙනෙති ජනෙනති ච තිරනනරං,
චක්කවාලොදරං අසි සරංච කමලාකුලං.
192. තස්ස තස්ස ජලානෙක සත්තදීපාවලී මහී,
තාරකාජලකාකිණ්ණ ගගනගනසනනිහා.
193. ධජනනරිතජනනා'සුං චක්කවාලගිරූපරි,
තිරනනර'සුං කතෙව ඝට්ඨිපා ච තොරණ.

189. ජලමානායො, දිලියෙමින්; අබ්බමහවතා, බඹ විමන් දක්වා; උග්ගමම, උස්වගොස්; බුබුසු, බුදුන්ගේ; මහදුස්සවෙ, මහලෙහිතසවයෙහිදී; චක්කවාලසමනනතො, සක්වලගල භාත්පස; තිථිනති, සිටිත්.

190. හෙමරමකාමයා ච, රත්රම්බවාවූ ද; අපි, නැවත; තථා, එසේම; දුස්සමයා, වසුම්බවූද; නානා තොරණ පනතියො, නත්වැදූරුම් තොරන් පනත්හු; සත්තරතන සමිකුතා, සත්තවිධ රතනයෙන් සැදුනාහු; සිද්ධං, වූ.

191. තෙනෙති, නොයෙක්; නානාවණ්ණෙති; නානා ප්‍රකාර වණ්ණඇති; ජනෙනති ච, ජනුයන්ගෙන්ද; තිරනනරං, තිරතුරුවූ; චක්කවාලොදරං, සක්වලගැබ; කමලාකුලං, පිසුමින් ගැවසුහු; සරංඉව, තඩාගයක් මෙන්; අසි, වී.

192. තස්ස තස්ස, ඒ ඒ තන්හි; උජ්ජල, උජ්ජලවූ; අනෙක, නොයෙක්; සත්ත දීපාවලී, සත්තු ප්‍රදීප පඩිකති ඇති; මහී, පෘථිවිතොමෝ; තාරකා ජලකාකිණ්ණ, තරු රැසින් ගැවසිගත්තාවූ; ගගනගනසනනිහා, අකාශගනස වැන්නිස..

193. චක්කවාලගිරූපරි, වක්‍රවාටපච්ඡිත මයනකයෙහි; ධජනනරිතජනනා, ධජනනරගත ජනුයෝ; අසුං, වූහ; තස්ස එව, එනිම; ඝට්ඨිපා ච, පුත්තලස් හා ප්‍රදීපයෝද; තොරණ ව, තොරන් (පනත්) හුද; තිරනනර අසුං, තිරතුරු වූ.

194. නානා තුරියනාදෙහි නානාසභිතිකාති ව,
සාධුවාදෙහි නෙකෙහි වකකාචාලො පුටො අහු.
195. අහො මහනතනා තසස බුබසස කතමගලො,
පුජ්චිසෙසං තං කො හි මුබෙතෙකෙන භාසති.
196. වතුමමුබො සහසසකො විසහසසනගනො එණි,
දසකමොධාපි තං සබ්බං තෙව සකෙකානති
භාසිතුං.
197. එවං සුරසුරබුහු වෙනතෙසෙතරගාදිති,
නිරන්තරං කතාතෙක මහාමහසමාකුලො.

194. නානා තුරියනාදෙහි, නොයෙක් තුය්‍යීතාදයෙන්ද; නානා සභිතිකාති ව, නොයෙක් ගිහිකා තාදයෙන්ද; නෙකෙහි, නොයෙක්; සාධුවාදෙහි, සාධුකාරවචනායෙන්ද; වකකාචාලො, වක්‍රචාරය; පුටො අහු, සපුට වී.

195. තසස බුබසස, ඒ සමුඛවූ මහාබෝධිසතියන්වහන්සේගේ; කතමගලො, කතමගලොතසවයෙහි; මහනතනා විපුලකය; අහො, ආශ්වයීය; තං පුජ්චිසෙසං, ඒ පුජ්චිසෙසය; කොහි, කවරෙක් නම්; එකෙන මුබෙන, එක් මුඛයකින්; භාසති, කියාද (නොකියාමය.)

196. වතුමමුබො, මහාබුහුමතෙමේද; සහසසකො, ශක්‍ර දෙවෙහුතෙමේද; විසහසසනගනො, දෙදහසක් තෙත් ඇති; එණි, (අනන්ත නම්) නානරූපතෙමේද; දසකමොධාපි, රුවණ තෙමේද; තං සබ්බං, ඒ සියල්ල; භාසිතුං, කියන්ට; තෙව සකෙකානති, නොම හැකිවෙන්.

197. එවං මෙසේ; සුර, දෙවිය; අසුර, අසුරය; බුහුම, බුහුමය; වෙනතෙසෙතර, ගරුඩය; උරගාදිති, නාගය යන මේ ආදීන් විසින්ද; නිරන්තරං, අනවරතයෙන්; කත, කරණලද; අනෙක, නොයෙක්; මහාමහසමාකුලො, මහත් පුජ්‍යතසවයෙන් ගැවසීගත්තාවූ :—

198. තසම්නතු වාසරෙ මාරෙ පසිඤ්චා භවනං ඉදං,
ආමනෙනාඤ්ච සානුවරෙ ආගෙවං සකුතුහලො.
199. සබ්බෙද්ධිවිමානා හො සුඤ්ඤා දිස්සන්ති ඡවිතිතා,
පුරපාලමපහාපෙඤ්ඤා කි ගතා'සුං සදෙවකා.
200. කිමෙහා මාර නජ්ඣාසි මනෙතා සුතෙතා'සි
අජ්ජ කිං,
සුඛොද්ධියසිඛපො මායාය නන්ධො අයං.
201. පුරෙඤ්චා පාරමි සබ්බා කතාන අභිනික්ඛමං,
බොධිමුලෙ නිසිනෙතා'සි අජ්ජ බුඛො භවාමිති.

198. තසම්නතුවාසරෙ, එදවස ; මාරෙ, මාර නම් දිව්‍ය පුත්‍රතෙම ; ඉදං භවනං, මේ ලෝකය ; පසිඤ්චා, බලා ; සකුතුහලො, කුහුල් සහිතවූයේ ; සානුවරෙ, සාක්ෂි අනුවර යන්ට ; ආමනෙනාඤ්ච, ආමනත්‍රණයකොට ; එවං, මෙසේ ; ආහ, කිය.

199. හො, භවත්ති ; සබ්බෙ ද්ධිවිමානා, සියලු දිව්‍යභව නයෝ ; සුඤ්ඤා, ශුන්‍යවූවාහු ; ඡවිතිතා, හරණලද්දහු ; දිස්සන්ති, පෙනෙත් ; සදෙවකා, දෙවියන් සහිතවූවෝ ; පුරපාලමපි, නහරපාලයාත් ; අහාපෙඤ්ඤා, නොපහා ; කි ගතා'සුං, කොසි ගියාහුද ?

200. හො මාර, භවත් මාරය ; කිං, කිම ; න ජ්ඣාසි, නොදන්නෙහිද ; කිං, කිම ; අජ්ජ, අද ; මනෙතා, (මබ්) මත්වූයෙහිද ; සුතෙතා'සි, සයනය කෙලෙහිද ; මායාය, මහා මායා - දෙවියගේ ; නන්ධො, පුත්‍රවූ ; අයං, මේ ; සුඛොද්ධිය සිඛපො, ශ්‍රේෂ්ඨොද්ධි සිඛාවා කුමාරතෙම :—

201. සබ්බා පාරමි, සියලු පාරමිධර්මයන් ; පුරෙඤ්චා, පුරණයකොට ; අභිනික්ඛමං, මහාභිනික්ඛමණය ; කතාන, කොට ; අජ්ජ, අද ; බුඛොභවාමි ඉති, බුදුවෙමිසි ; බොධිමුලෙ, බොධිදාම මූලයෙහි ; නිසිනෙතා ආසි, වැඩලත්සේස් වී.

202. තසා පුජ්චිධානන්ථං දසසහස්සිසු දෙවතා,
සමාගතා හභිතුභා කඤ්ඤාජ්ජ මහාමහං.
203. කිනානු තෙ ඛිට්ඨං සොතං කිනානු පරිහාසි
ලොවනං,
ධජ්ඣා තෙ න දිස්සන්ති උලොලොං තෙ න සුසති.
204. තෙසං තං වචනං සුඤ්ඤා අනතකො ඛලු පාපිමා,
දුක්ඛිතො දුමමනො තෙසං සොවනොඉදමබුචි.
205. අභො වතා'තිපරිහානි සංසාරස්ස මහා අයං,
අසාගෙ ඛලු සංසාගෙ සිබ්බෙවි විහවං ගතෙ.

202. තසා, උත්චිතත්තේට ; පුජ්චිධානන්ථං, පුජකරණ
පිණිස ; දසසහස්සිසු, දසදහසක් ලොකධාතුවාසීවූ ; දෙවතා,
දෙවියෝ ; සමාගතා, රැස්වූවාහු ; හභිතුභා, තුටුපහවූවාහු ;
අජ්ජ, අද ; මහාමහං, මහත්වූ පුජ්වස් ; කඤ්ඤා, කෙරෙත්.

303. කිනානු, කිමෙක්කේ ; තෙ, ඔබගේ ; සොතං, නිශ්චිත ;
ඛිට්ඨං, බිහිරිද ; කිනානු, කිමෙක්කේ ; ලොවනං, ඇස් ; පරිහාසි,
පිරිහිනිද ; තෙ, ඔබට ; ධජ්ඣා, ධවජග්‍රයෝ, න දිස්සන්ති,
තොපෙණේද්ද ; තෙ, ඔබ විසින් ; උලොලොං, උසස්වූ කැල
ඕම ; හසුකති, අසනුනොලැබේද.

204. පාපිමා, පාපීවූ ; අනතකො, මාරතෙම ; තෙසං,
ඔවුන්ගේ ; තං වචනං, ඒ කීම ; සුඤ්ඤා, අසා ; ඛලු, එකානත
යෙන් ; දුක්ඛිතො, දුඃඛිතවූයේ ; දුමමනො, නොසතුටු සිත්
ඇත්තේ ; සොවනො, යොකකරමින් ; තෙසං, ඔවුන්ට ;
ඉදං, මෙය ; අබුචි, කි.

205. අභො, බෙදය ; වත, එකානතයෙන් ; සංසාරස්ස,
සංසාරයට (වූයේ) ; අතිපරිහානි, ඉතාපිරිහීමක ; සිබ්බෙවි,
සිබ්බානුකූලයා ; විහවං ගතෙ, නිවන් ගිය කල්හි* ; අයං
මහා සංසාගෙ, මේ මහාසංසාරය ; අසාගෙ ඛලු, නිසාර
මැසි.

*“ අනිත් පුකරණලිපිතා දොවතසාද් දෙශකාලයා

ශබ්දානි ප්‍රවිහර්ෂතො න ශබ්දාදෙවි කෙවලාත් ”

සි උක්තහෙයින් “ විහවං ගතෙ ” යන තත්ති පුකරණයෙහි නිවිණිය
ගතසුතුයි.

206. අහෝ වතා'තිනඨමහා තිව්වං පරිපුරිතං,
හොති හො දහනා දඬුවනංවාතිඅලකඛිකං.
207. තිරලොකං තිලොකං හො අසුරං වාසරං යථා,*
පරිමොසරතනං හොති රජ්ජංවෙදං† ජගත්තයං.
208. මමෙස විසයං හිංඛා යාති සිඛ්ඛදුරකො,
තෙන යාතෙන මග්ගෙන තික්ඛමනති බහුජ්ජනා.
209. භවනං න කරොතෙසො යාව සුඛොදනනුජේ,
ඵථ ගච්ඡාම සිඛ්ඛමසිඛ්ඛං. කරොම හො.

206. අහෝ, බෙදය ; වත, එකානතයෙන් ; අතිනඨමහා, විහිටුවුමු ; හො, භවත්ති ; පරිපුරිතං, සමපූර්ණවූ ; තිව්වං, (කම්මට අදී) තිව්ව ; දහනා, වහනියෙන් ; දඬුව, දහලද ; වනං ඉව, වතලැහැබක්මෙන් ; අතිඅලකඛිකං හොති, අතිශයින් නිශ්ශ්‍රිත වේ.

207. හො, පින්වත්ති ; අසුරං, සුය්‍යයා නැත්තාවූ ; වාසරං, දවස ; යථා, යම්පේද (එමෙන්) ; තිලොකං, තුන්ලොව ; තිරලොකං, අලොක රහිතය ; ඉදං ජගත්තයං, මේ ජගත්තය ; පරිමොසරතනං, පැහැරගන්නාලද රතන ඇති ; රජ්ජං ඉව, රජ්‍යයක් මෙන් ; හොති, වේ.

208. එසො සිඛ්ඛදුරකො, මේ සිඛ්ඛාදීකුමාරතෙම ; මම, මාගේ ; විසයං, ගොවරය ; හිංඛා, හැර ; යාති, යත්තේය ; තෙන යාතෙන මග්ගෙන, ඒ ඔහු ගියමගින් ; බහුජ්ජනා, බොහෝවූ ජනයෝ ; තික්ඛමනති, තික්මෙන්.

209. හො, පින්වත්ති ; එසො සුඛොදනනුජේ, මේ ශුඛොදන මහාරජපුත්‍රතෙම ; යාව, යම්තාක් ; භවනං, භවයාගේ කෙලවර ; නකරොති, නොකරේද (ඒතාක්) ; ඵථ, එහි ; ගච්ඡාම, යමු ; සිඛ්ඛං, සිඛ්ඛාදීකුමාරයා ; අසිඛ්ඛං කරොම, නොසිදුගත් (සිඛ්ඛොවූ අතී ඇත්තක්නු) කරමු.

* “අසරං වාසරං යථා.”

† “රජ්ජංවායං.”

210. මාපෙඵ භෙරවං වණ්ණං ඛිභව්ණං දුද්දසං ඛරං,
සද්දෙනව පලාපෙඵ තුලභට්ටං වාසුතා.
211. තසසා තං වචනං සුඛා මාරසෙනා සමාගමුං,
තානාවෙසධර් හුඛා තානාසුධසමගිනො.
212. යොජනානං තදු මාරෙ දියඛිඝ්ඤනමුච්චනො,
තිරිමෙඛල මාරයා සෙනාය සහසාගමි.
213. දිඤ්ඤාන දුරතො ඵනනං දෙවා මාරං සමාහිනිං,
භාට්ටාපගමුං* ඛිඤ්ඤානා දිසොදිසං.

210. භෙරවං, හසානකවු; ඛිභව්ණං, නොකැමැතිවු; දුද්දසං, නොබැලිය හැකිවු; ඛරං, කුරුවු; වණ්ණං, රූප; මාපෙඵ, නිමිත්ත කරව්; වාසුතා, වාතයෙන් (දුර ගසන්නාවු); තුලභට්ටං ඉව, පුලුන්පෙදක් මෙන්; සද්දෙන ඵව, ශබ්දයෙන්ම; පලාපෙඵ, (උසු) පලවා හරිව්.

211. මාරසෙනා, මාරසෙනාවෝ; තසසා, ඔහුගේ; තං වචනං, ඒ වචන; සුඛා, අසා; තානාසුධසමගිනො, අනෙකා සුධසෙන් සුකනවුවාහු; තානාවෙසධර් හුඛා, තානාප්‍රකාර වෙසධාරිව්; සමාගමුං, රැස්වුහු.

212. තදු, එකල්හි; මාරෙ, මාරතෙම; උච්චනො, උසින්; යොජනානං, යොදුන් සමන්වු; දියඛිඝ්ඤනං, යෙලඝ්ඤයක් ඇත්තාවු; තිරිමෙඛල, තිරිමෙඛල නම් ඇතු පිට; ආරයා, නැගි; සෙනාය, සෙනගින් සුකනව්; සහසා, සුහුව්; ආගමි, ආරෝප.

213. දෙවා, දෙවියෝ; සමාහිනිං, සෙනාසහිතවු; ඵනනං, (දිව) එන්නාවු; මාරං, වග්‍ගවිනිමාරයා; දුරතො, දුරින්; දිඤ්ඤාන, දුක; භාට්ටා, හසින් පෙළුනාහු; දිසොදිසං, දිශානු දිශාවන්හි; ඛිඤ්ඤානා, දිවන්නාහු; ඛිඤ්ඤාන, වහා; අපගමුං, පහව ගියාහු.

214. සබ්බස්ස ඛප්පං ස චජ්ජතං බ්‍රහ්මා ධාවි පරමමුඛො,
කතාන පිඨියං සබ්බං සකෙකා ධාවි විසබ්බිකො.
215. මහාකාලො'පි නාගිඤ්ඤ නිමුජ්ජ මහියං තද්ද,
චත්තදත්තකරෙ භිරු සකෙ නිපති මචකෙ.
216. සං සං* පුජ්චිධානනතු ජලේඛිනාන සදෙවකා,
ගතාසු සුඤ්ඤකං ආසි චකනචාලමිදං තද්ද.
217. නිසිඨිතං පදෙසං තං අසොභං අසමජ්ජං,
අගොසි පතිතානෙන පුජ්ජන භවිසමාකුලං.

214. බ්‍රහ්මා, මහාබ්‍රහ්මතෙම; සචජ්ජතං, සබ්බස්ස ධවලාන පත්‍රය; සබ්බස්ස, හතුලාදමා; ඛප්පං, වහා; පරමමුඛො, පර්වමුඛ වූයේ; ධාවි, දිවිය; සකෙකා, ශක්‍රදෙවෙන්ද්‍රතෙම; සබ්බං, (විජය්‍යතරතම) ශබ්ධය; පිඨියං කතාන, පිටිපසැ කොට; විසබ්බිකො, විශේෂයෙන් ශබ්ධිත වූයේ; ධාවි, දිවිය.

215. තද්ද, එකල්හි; භිරු, බනසුලුව; මහාකාලො, මහා කාල නමිවු; නාගිඤ්ඤ අපි, නාගෙඤ්ඤතමේද; මහියං, පොලොවෙහි; නිමුජ්ජ, ගැලී; චත්තදත්තකරෙ, මුහුණට දෙනලද අත්ඇත්තේ; සකෙ මචකෙ, සබ්බස්ස මචකයෙහි; නිපති, වැතිරගත්තේයි.

216. සදෙවකා, දෙවියන් සහිතවූවෝ; සං සං පුජ්චිධා නනතු, තමතමන්ගේ පුජ්චිධාන; ජලේඛිනාන, හැරදමා; ගතා අසු, බැහැර ගියෝ වූහ; තද්ද, එකල්හි; ඉදං චකන චාලං, මේ සක්වල; සුඤ්ඤකං ආසි, ශුන්‍ය විය.

217. තං පදෙසං, ඒ ප්‍රදේශය; අසොභං, ශෝභාරහිත වූයේ; අසමජ්ජං, සම මෑද්ද නැත්තේ; පතිත, වැටුනාවූ; අනෙක, නොයෙක්; පුජ්ජන භවිසමාකුලං, පුජ්ජනාභියෙන් ගැවසීනන්ගේ; නිසිඨිතං අගොසි, නිශ්ශ්‍රිත විය.

218. එකොව තත් සුගතො නිසිදි වජ්ඣතො.
පජ්ජං නිජසිරියා සුරියොව සුගතිරො.
219. අකමොචා ව අසනුාසි ලොමහංසවිවඤ්ඤා,
අභිතො සිහරුච මිහවජාපානමග්ගතො.*
220. තතො ධම්මසාරසංගො දුනතිමිත්තාති ජයරුං,
අනිකාරු දිසා අසුං ධුමකෙතු ව අඹරො.
221. දිනං දුඤ්ඤාං ආසි හතරංසි දිවාකරො,
උක්කාපාතො'පි පඤ්ඤාසි දිසාඛාතොපපජ්ජථ.

218. සුගතිරො, සුගදුරුමත්තෙති; සුරියො ඉව, සුංඝියා මෙන්; නිජසිරියා, සබ්බසංසාරයෙන්; පජ්ජං, ප්‍රතිපත්තිය; සුගතො, සුගතවූ මහාබෝධිසත්තෙම; එකො එව, තනිවම; තත්, එතන්හි; වජ්ඣතො, විදුරසුන් මත්තෙති; නිසිදි, වැඩහුන්සේකි.

219. මිහවජාපානං, මුවපොල්ලත්තෙන්; අග්ගතො, ඉදිරියෙහි; අභිතො, නිර්භීතවූ; සිහරුච ඉව, මානරු (වූ සිංහ) යෙක්මෙන්; ලොමහංස විවඤ්ඤා, තොරකරුණලද ලොමු බැහැරුණුමිඤ්ඤා මහාබෝධිසත්තෙම; අකමොචා, නිශ්චලද විය; අසනුාසි, සනුාස රක්තයෙන්ද වී.

220. තතො, ඉක්කිති; ධම්මසාරසංගො, ධම්මසාරවූ මහාබෝධිසත්තෙම; අග්ගො, ඉදිරියෙහි; දුනතිමිත්තාති, දුරු නිමිත්තයෝ; ජයරුං, උපන්තාහුය; දිසා, වතුදිශාවෝ; අනිකාරු අසුං, අඳුරු වූහ; අඹරො, අග්ගෙහි; ධුමකෙතු ව (අසුං), ධුමකෙතුද ඇතිවූවාහුය.

221. දිනං, දවස; දුඤ්ඤාං ආසි, වලාහක ප්‍රතිවජනන දිනක් විය; දිවාකරො, සූර්යාදිවාරුචතෙම; හතරංසි, විනෂ්ට රශ්මි ඇතිවිය; උක්කාපාතො අපි, උලකාපාතය; පඤ්ඤාසි, පෙණින; දිසාඛාතො, දික්දුහය; උපපජ්ජථ, උපන.

* “මිහවජාපකමපකග්ගො.”

222. අභතෙ ගගතෙ අසුං ඉඤ්චාපාචිරජ්ජුති,
අනලාසනියො දිත්තා තත්ථ තත්ථ පතනති ව.
223. කාකොලසඬ්ඝා වස්සිංසු උණ්ණා සකුණ්ණොසියා,
වරිංසු අඹරෙ පෙතා කඛකා* ව භයාවතා.
224. සෙනං† සංවිදනිකාන නතො මාරෙ අභිඤ්චි,
ආගනතො වකකවාලමහි සීතො ජිනමුද්ධකම්භ.
225. එකකස්ස මනුස්සස්ස සතතිකොපගමං මම,
න සුත්තං හි ගජේ යාති ගජං නො යාති කොඤ්ඤං.

222. අභතෙ, අපගත මෙඝ ඇති; ගගතෙ, ආකාශයෙහි; ඉඤ්චාපා, ඉඤ්චාපයෝද; අචිරජ්ජුති, විදුලිද; අසුං, වූහ; දිත්තා, දීපතිමත්වූ; අනලාසනියොව, ගිතීභෙතද; තත්ථ තත්ථ, තත්ථි තත්ථි; පතනති, ගෙත්.

223. කාකොලසඬ්ඝා, මහවනකවුඩුසවුහයෝද; උණ්ණා, සකුණ්ණොසියා, උණ්ලිහිණියන් හා මහමුහුණෝද; වස්සිංසු, (අමනොඥ) නාද කලානුස; අඹරෙ, අභයෙහි; භයාවතා, නිස ඵලවත්තාවූ; පෙතා, ප්‍රෙතයෝද; කඛකාව, හිස් සුන් රූද; වරිංසු, හැසුරුණුහුයි.

224. මාරෙ, වෛවරීතිමාරතෙම; සෙනං සංවිදනිකාන, සෙනහසට විධානකොට (සෙනහ සද); අභිඤ්චි, දිවිය; නතො, ඉක්බිත්තෙන්; ආගනතො (පැණ) අවුත්; ජිනං, ජිනවූ මහාබෝධිසතියන්; උද්ධකම්භ, බලාගෙණ; වකකවාලමහි, සක්වලගල මත්තෙහි; සීතො, සිව්සේඛ.

225. එකකස්ස, හුදකලාවූ; මනුස්සස්ස, මනුෂ්‍යයකුගේ, සතතිකං, සමීපයට; මම, මාගේ; උපගමං, ඵලමීම; නසුත්තං, නුසුදුසුය; හි, ඒ එසේමැයි; ගජො, හසරියෙක්; ගජං, හසරි යෙකු කර; යාති, යෙයි; කොඤ්ඤං, ශාඛාලයෙකු කර; නො යාති, නොම යයි.

226. නෙතං ගරු පලාපෙකා කාලො ඉති විවිනිතය,
මාපෙසි කුපිතො ඛිපං කප්පාතිල* සමාතිලං.
227. ඛිපනො ගගනෙ ඛිපං උඛරිකා වනසපති,
කකින වනමුමුලං විබංසෙනො අසෙසකං.
228. වාලොකා තාලසාලාදිං ලුචිකා ගගනෙ ඛිපං,
පාතෙනො වකකවාලොකො වාජිසිතඥයො.
229. ප්‍රහරිකා විවනොකා † ගිරිකුටාති උසං පං,
හමයෙනො නගොමජ්ඣෙකා ධාවතෙව තතො
තතො.

226. එතං, මොක්ඛ; පලාපෙකා, පන්තාහරිත්ව; න ගරු,
බර නොවේ; ඉති, මෙසේ; කාලො, වගච්ඡිතාරතෙම;
(නොහොත්) කාලො ඉති, (ඊට) කලැයි; විවිනිතය, සිතා;
කුපිතො, කිපිසේ; කප්පාතිලසම, කප්පානා මාරුතය වැනිවූ;
අතිලං, වාතයක්; ඛිපං, වතා; මාපෙසි, මැවිය.

227. (සො, ඒ වාතයතෙම); වනසපති, (අභිසාදි) වන
සපති වෘක්කයන්; උඛරිකා, උදුරු; ඛිපං, වතා; ගගනෙ,
අභසෙති; ඛිපනො, දමන්නේ; අසෙසකං වතං, සියලු
වතය; උමුමුලං කකින, මුලොත්පාටනය කොට; විබං
සෙනො, විබංසනය කරන්නේ.

228. තාලසාලාදිං, තල් සල් ආදී වෘක්ක; වාලොකා, අඹරු;
ලුචිකා, උදුරු; ගගනෙ ඛිපං, අභසෙති දමන්නේ; වාජි;
අභවය; සිත, සිතය; ඥයො, හස්තය යනාදීන්; වකක
වාලොකො, වක්‍රවාටානාසෙති; පාතෙනො, හෙලන්නේ.

229. ගිරිකුටාති, පරිනකුටයන්; උසං, ඔසවමින්,
පහරිකා, හසා; විවනොකා, පෙරලා; නගොමජ්ඣෙකා;
ආකාශ මධ්‍යයෙහි; හමයෙනො, (බඹර මෙන්) කරකව
මින්; තතො තතො, ඒ ඒ තැනින්; ධාවති එව, ධාවනය
කෙරේමැයි.

* “පලසාතිල.”

† “පරිවනොකා.”

230. සිලාභි සිලසංඝට මහානාදං පවත්තං,
පාතෙතො දහනවාපි ධුමමඛරමුක්ඛිපං.
231. හමයනො ගහෙතාන අඛරේ ඡදනට්ඨිකා,
පාසාදෙ පරිවතොනා පහරනො නතාදිසු.
232. ඛනනො පඨවිං පංසුං ගහෙතාඛරමණ්ඩලෙ,
ඛනනොව පරං භූමිං භික්ඛනො තුහපබ්බතෙ.
233. හයානකෙන සද්දෙන උපගමම මහාමුනිං,
වාලෙතුං තෙව සො සකඛි අංසුමත්තමපි විවරෙ.
234. තදුසි විජයො තස්ස සමුඛස්ස සිරිමනො,
පඨමෙ මාරස්සඛි මාරස්සාසි පරපයො.

230. සිලාභි, ගලිත්; සිලසංඝට, පවත ගල් ගැහැටි මෙන්වූ; මහානාදං, මහත්වූ ශබ්ද; පවත්තං, පවත්වමින්; දහනම, ගිවිද; පාතෙතො, හෙලමින්; අපි, නැවත; ධුමං, දුම; අඛර, අහස; උක්ඛිපං, නගත්තේ.

231. ඡදනට්ඨිකා, පියසි උළු; ගහෙතාන, ගෙණ; අඛර, නහසාලයෙහි; හමයනො, භ්‍රමණය කරවන්නේ; පාසාදෙ, ප්‍රාසාදයන්; පරිවතොනා, පෙරලා; නතාදිසු, පවතාදීන්; පහරනො, ගසන්නේ.

232. පඨවිං, පෘථිවිය; ඛනනො, කනින්නේ; පංසුං, ගහෙතාන, පස් ගෙණ; අඛරමණ්ඩලෙ, ආකාශමණ්ඩලයෙහි; අපරං භූමිං, අනා භූමියක්; ඛනනො ඉව, ඛදිත්තෙක් මෙන්; තුහපබ්බතෙ, ප්‍රාභු පව්තයන්; භික්ඛනො, බිඳිමින්.

233. සො, ඒ වාතයනෙම; හයානකෙන, හය ඵලවත් නාවූ; සද්දෙන, ශබ්දයෙන් යුක්තව; මහාමුනිං, මහාමුනිවූ බොධිසත්වයන්ගෙන් කුරු; උපගමම, පැමින; විවරෙ, සිවුරෙහි; අංසුමත්තමපි, සුයක් පමණකුත්; වාලෙතුං, සොල වත්ව; තෙවසකඛි, තොම හැකිවිය.

234. තදු, එසමයෙහි; පඨමෙ මාරස්සඛි, පළමුවන මාර සුඛයෙහි; සිරිමනො, ශ්‍රීමත්වූ; තස්ස සමුඛස්ස, ඒ සමයක් සමුඛයන්වහන්සේට; විජයො ආසි, ජය විය; මාරස්ස, වස වර්ගිමාරයාට; පරපයො ආසි, පරපය විය.

235. එවං මහානුභාවොති මනඩාන නිරසාරපිං,
තිව්වං චන්ද්‍රඵ පුපෙඵ සොති වො සරණං සදු.

ඉති පඨමො විජයො.

236. දිස්වා නමුච්චි බිරසස මාලුතෙනානුපඤ්චං,
දුක්ඛි ව දුමමනො ආසි කොධෙතාතුරමානසො.

237. හොතු දුති මහොසෙන පවාහෙමි ඉමං යතිං,
මාපෙඤාන මහාමෙසං සොචනාය අලං මම.

238. ඉති විනරිය සො මාගෙ මහාමෙසමමාපසි,
දිසාසුමපිතිතා සබ්බා අකිකාගෙ අවන්ථරි.

235. නිරසාරපිං, නිරදම්පසාරච්චු මහොත්තමයන්; එවං, මෙසේ; මහානුභාවො ඉති, මහත් ආනුභාව ඇත්තෙකැයි; මනඩාන, දැන; තිව්වං, නිරන්තරයෙන්; චන්ද්‍රඵ, චිද්‍රිච්; පුපෙඵ, පුදුච්චි; සොති, ඒ මහොත්තමතෙම වනාහි; වො, තොපට; සදු, හැමකල්හි; සරණං, පිහිටයි.

පළමුමෙහි මාරවිජය කථාවයි.

236. කොධෙන, ක්‍රොධයෙන්; ආතුරමානසො, පීඩිත සිත් ඇති; නමුච්චි, වගවකීතිමාරතෙම; බිරසස, බෑතිමත් බෝසතානන්ට; මාලුතෙන, වාතයෙන්; අනුපඤ්චං, නිරූප ද්‍රවය; දිස්වා, දැක; දුක්ඛි ව, දුක් ඇත්තේද; දුමමනො ව ආසි, නොසතුටු සිත් ඇත්තේද වී.

237. හොතු, (එසේ) වේවා; දුති, දැන්; මහාමෙසං, මහත් මෙසයක්; මාපෙඤාන, මවා; මහොසෙන, මහවතුරෙන්; ඉමං යතිං, මේ තවුසා; පවාහෙමි, උල්පවා හරිමි; සොචනාය, ශොක කිරීමෙන්; මම, මට; අලං, කම් නැත.

238. සො මාගෙ, ඒ වගවකීතිමාරතෙම; ඉති, මෙසේ; විනරිය, සිතා; මහාමෙසං, මහාමෙසයක්; අමාපසි, මැවීය; සබ්බාදිසා, සියලු දිශාවෝ; පිතිතා ආසුං, වැසුනාහ; අකිකාගෙ, මෙකිකිකාරය, අවන්ථරි, පැතුරුණේය.

239. උපරුපරි (7) ගුණ හුඩා සහසානි සතාති'පි,
ධාරධර මහාධාර වතනසිංසු (8) සමනතතො.

240. සොදුමිනිසහසෙසති විනබංව නහං අහු,
තත්ත තත්ත දිසාභාගෙ ඉඤ්චාපා අවතනථ.

241. මහාරජතරජ්ජුති සිබ්බිතාව නභාවනී,
ධාරධරෙරුධාරති නිරතතරපවතනිති.

242. තත්ත තත්ත පතනනානි භොරසනිසතා අහුං,
මහානිමනභොගෙරිසසනා* අහුං තතිං තතිං.

239. ධාරධර, මෙකයෝ; උපරි උපරි, මතුමත්තෙහි; සතාති අපි, සිඤ්ඤන් ද; සහසානි අපි, දහස්ගණන් ද; ගුණහුඩා, ගුණිතව (වැඩිව); මහාධාර, මහත් ජලධාර; සමනතතො, භාවපසින්; වතනසිංසු, පැවැත්වූ.

240. නහං, ආකාශය; සොදුමිනි සහසෙසති, දහස්ගණන් විදුලියෙන්; විනබංව අහු, වලදිනා ලද්දක්ම විය; තත්ත තත්ත දිසාභාගෙ, ඒ ඒ දිසාභාගයෙහි; ඉඤ්චාපා, ඉඤ්ජාචි; අවතනථ, (පැතිරගෙණ) පැවැත්තාහ.

241. තුරතතරපවතනිති, තතර පවත්නාවූ; ධාරධර, මෙකයන්ගේ; උරුධාරති, මහත්වූ ජලධාරවත් කරණකොට ගෙණ; නභාවනී, අහස් පොළොව දෙක; මහාරජත රජ්ජුති, මහරදී රැහැණින්; සිබ්බිතා ඉව, විනාශිත මෙහි.

242. තත්ත තත්ත, ඒ ඒ තත්ති; පතනනානි, පතිත වෙත් නාවූ; භොර, දරුණුවූ; අසනිසතා, සිය ගණන් ගෙන අහුං, වූහ; තතිං තතිං, තන්හි තත්ති; මහානිම, මහත් හස උපදවත්තාවූ, තභොගෙරිසසනා, ආකාශගෙරිධවනිහු; අහුං, වූ.

243. උඛරනො, මහාසෙලෙ මහොසො ව තදුඤ්චෙ,
කෙලාසසිඛරාකාර ඵෙණ්දුජෙ සමුබ්බතං.
244. මහාථූපපමාණදී මහාබුබුලුද්ධතං,
ගමනිණෙ පුඨලො වණො උපගමම ජිනනතිකං.
245. සරීරෙ ලොමමනාවපි තෙමෙතූමසමසකො,
ගතො මහොසො බුබුසු'හො' නුභාවමහනනා.*
246. තදුසි විජයො තස්ස සමුබ්බස්ස සිරිමනො,
දුතියෙ මාරග්ගබමිහි මාරස්සාසි පරාජයො.

243. මහොසො, (ඒ) මහාජලොඝයනෙම; මහාසෙලෙ, විපුල භෛලයන්; උඛරනො, උදුරන්හේ; තදුඤ්චෙ, තජ්ජනවු; කෙලාසසිඛරාකාර, කෙලාසගිරිසිඛරාකාරිවු; ඵෙණ්දුජෙ ව, පෙණ් පිඩුද; සමුබ්බතං, උසුලන්හේ (නගන්හේ.)

244. මහාථූපපමාණදී, මහාසකුප ප්‍රමාණදීවු; මහා බුබුලු, මහත් බුබුලු; උබ්බතං, නගන්හේ; ගමනිණෙ, ගාමුරුවුයේ; පුඨලො, පලල්වුයේ; වණො, සැඬවුයේ; ජිනනතිකං, සවිඤ්ඤත්වහන්සේ සමිපයට; උපගමම, පැමින:—

245. සරීරෙ, (උත්වහන්සේගේ) සිරුරෙහි; ලොමමනාවපි, ලොමමාත්‍රයකුදු, තෙමෙතූ, තෙමන්ට; අසමසකො, පොහොසත් නුවුයේ; මහොසො, මහාඝයනෙම; ගතො, (පතව) ගියේය; බුබුසු, සමුබ්බත්වහන්සේගේ; ආනුභාව මහනනා, ආනුභාව මහිමය; අහො, ආශ්වාසිසි.

246. තදු, එකල්හි; දුතියෙ, දෙවෙනිවු; මාරග්ගබමිහි, මාර සබ්බාසයෙහිදී; සිරිමනො, ශ්‍රීමත්වු; තස්ස සමුබ්බස්ස, එ සමුබ්බත්වහන්සේට; විජයො ආසි, (ශත්‍රුමථනය විමෙන්) ජයවිය: මාරස්ස, වශවතීන්මාරයාට, පරාජයො ආසි, පැරදීම විය.

* “ බුබුසු හො'නුභාවමහනනා.”

247. එවං මහානුභාවොති මන්ඩාන නරසාරථි,
නිවං වන්ද්ව පුප්ථ සොති වො සරණං සදු.

දුතියො විජයො.

248. තතොමාරෙඤ්ජසකෙකානොනාවස්සොසෙන උපද්දවං,
කාතුං තස්ස උසුයාදි කොපාකුලමනො තදු.
249. භවතථ් කිමෙනෙන මාරණෙ තස්ස කිං ගරු,
ඉදුනභාරවුට්ඨිති කිංපෙමි සහසා ඉමං.
250. ඉති විනතිස සො මාරෙ මාපෙඤ්භාරවුට්ඨියො,
පෙසෙසි නහසා තස්ස සමුඛස්ස උපනතිකං.

247. එවං, මෙසේ ; මහානුභාවො ඉති, මහානුභාව ඇත්තෙකැයි ; මන්ඩාන, සලකා ; නරසාරථි, නරදමාසාර පින් ; නිවං, නිරන්තරයෙන් ; වන්ද්ව, වන්දි ; පුප්ථ, පුදව් ; සොති, හෙතෙම වඩාහි ; වො, යුෂ්මාද්වත් ; සදු, හැමකල්හි ; සරණං, පිහිටයි.

දෙවෙනි මාරවිජය කථාවයි.

248. තදු, එකල්හි ; මාරෙ, වශවතීතිමාරතෙම ; තස්ස, උන්වහන්සේට ; වස්සොසෙන, වණිප්පවාහයෙන් ; උපද්දවං කාතුං, උපද්වයක් කරන්ට ; ඤ්ජසකෙකානොනා, නොහැකි වන්නේ ; තතො, එහෙයින් හෝ ඉක්බිති ; උසුයාදි, ඊෂික ආදියෙන් හා ; කොපාකුල මනො, කොපයෙන් අවුල්වූ සිත් ඇත්තේ :—

249. භවතු, වේවා ; ඤ්ජ, අද ; එතෙන, මෙසින් ; කිං, කිම ; එතස්ස මාරණෙ, මොහු මැරවීමෙහි ; කිං ගරු, කුමන බරක්ද ; ඉදුනි, දන් ; ඉමං, මොහු ; අභාරවුට්ඨිති, කිහිරගුරු වැස්සෙත් ; සහසා, වහා ; කිංපෙමි, දවමි.

250. සො මාරෙ, ඒ වශවතීතිමාරතෙම ; ඉතිවිනතිස, මෙසේ සිතා ; අභාරවුට්ඨියො, අගුරුවණිවත් ; මාපෙඤ්භා, නිමිත්ත කොට ; තස්ස සමුඛස්ස, ඒ සමුඛගන්වහන්සේගේ ; උපනතිකං, සමීපයට ; නහසා, අහසින් ; පෙසෙසි, යැව්.

251. මහාපබ්බතසංඝකාස ජලිතමාරග්ගසංයො,
ධාමිංසු නහසා තත් අච්චිමනො මහඤ්ඤා.
252. විච්චිවායන සද්දෙහි පුරයනො දිසනනරං,
ධූපායනො පුලිඤ්ඤෙහි මාරස්සාපි භයාවහා.
253. උජ්ජලෙනා මහාරුක්ඛෙ පබ්බතෙ'පි ව සමුඤ්ඤෙ,
නරකොදරාග්ගො අග්ගි (9) රුසිවාතිහයාවහා.
254. උපගන්ඛා මුහුරෙතන නිසිනනං මුනිපුරවං,
මධුමනනාලිංකකාර (10) නාදුකුලදිසාමුඛා.

251. අච්චිමනො, ගිහිසිළු ඇත්තාවූ; මහඤ්ඤා, මහත් භය ඵලවත්තාවූ; මහාපබ්බතසංඝකාස, මහත් පවිත බදුමු; ජලිතමාරග්ගසංයො, දිලියෙන අගුරුගසිහු; තත්, එහි (බෝසතානන් සමීපයෙහි); ධාමිංසු, දිවුමානුය.

252. විච්චිවායනසද්දෙහි, “විච්චිව” යන අනුකරණ ශබ්දයන් කරණකොටගෙන; දිසනනරං, දිශානතර; පුරයනො, පුරවන්නාහු; පුලිඤ්ඤෙහි, ගිහිකණින් යුක්තව; ධූපායනො, දමන්නාහු; මාරස්සා අපි, වශවතීනිමාරයාට පවා; භයාවහා, භය ඵලවත්තාහු වූ.

253. සමුඤ්ඤෙ, හමුමු; මහාරුක්ඛෙ, මහාචෛත්‍යයන්ද; පබ්බතෙ'පි ව, පවිතයන්ද; උජ්ජලෙනා, දල්වන්නාහු; නරකොදර, නරකාභ්‍යන්තරයෙන්; උග්ගො, නැංගාවූ; අග්ගි රුසි, වහනිරුසින් බෙත්; අතිහයාවහා, ඉතා බිය ඵලවත්තාහුය.

254. නිසිනනං, වැඩිඋන්නාවූ; මුනිපුරවං, මුනිශ්‍රේෂ්ඨයන් කර, උපගන්ඛාන, ඵලම; මුහුරෙතන, මොහොතකින්; මධුමන, මීපායයෙන් මත්වූ; අලි, හඟයන්ගේ; කාකාර නාද, කාකාරනාදයෙන්; ආකුල, ගැවසිගන්නාවූ; දිසාමුඛා, දිශාමුඛයෙන් හෝ දිශාමුඛ ඇති:—

255. පාතෙනහි සතතාමිඤ්ඤකරඤපඤ්ඤාවා,
මාලාවතංසකා හුතා පාදමුලෙ පතිංසු තා.
256. තදාසි විජයො තස්ස සමුඛස්ස සිරිමතො,
තතිසෙ මාරසුඛමති මාරසසාසි පරපයො.
257. එවං මහානුභාවොති මහධාන කරසාරපී,
තිව්වං වඤ්චා පුපෙථ සො හි වො සරණං සදා,
තතිසෙ විජයො.

258. තෙනානුපද්දතං බුඛං පස්සිත්තාන පජ්ජති,
දුක්ඛිතො දුමමතො හුතා එවං විනොසි දුමමති.

255. සතත, තීර නතරයෙන්; අමඤ්ඤ, මඤ්ඤාවු; මකරඤ්ඤාවා, මුවරදින් හටගත් මඩුබිඤ්ඤන්; පාතෙනහි, හෙලන්තාවු; තා, ඒ අභාරවෘත්තී; මාලාවතංසකා හුතා, පුෂ්පශීර්ෂකුණුව; පාදෙමුලෙ, (බුදුන්ගේ) ශ්‍රීපාද මුලයෙහි; පතිංසු, වැටුනාහුයි.

256. තදා, එසමයෙහි; තතිසෙ, නෙවැනිවු; මාරසුඛමති, මාර, මාරසුඛයෙහිදී; සිරිමතො, ශ්‍රීමත්වු; තස්ස සමුඛස්ස, ඒ සමුඛයන්වගන්සෙව; විජයො ආසි, අතිශයින් ජයවිය; මාරසසා, වගවනීතිමාරයාව; පරපයො ආසි, පරපය වී.

257. එවං, මෙසේ; කරසාරපී, කරදම්පසාරවු මහ, බොධිසත්තයන්; මහානුභාවො ඉති, මහානුභාවමිත්ත ඇත්තෙකැයි; මහධාන, දාන; තිව්වං, සතතයෙන්; වඤ්චා, වදිවී; පුපෙථ, පුදවී; සොහි, හෙතෙමවනාහි; වො, සුභම වූන්ව; සදා, සැමකල්හි; සරණං, පිහිටයි.

තෙවැනි මාරවිජය කථාවයි

258. දුමමති, දුර්බුඩ්ධවු; පජ්ජති, වගවනීතිමාරතෙම; තෙන, එයින්; අනුපද්දතං, උපද්‍රැත නොව; බුඛං, බොධිසත්තයන්; පස්සිත්තාන, බලා; දුක්ඛිතො, දුඃඛිතවුයේ; දුමමතො, අසනතුණු සිත් ඇතිවුයේ; එවං, මෙපරිද්දෙන්; විනොසි, සිති.

259. පාසාණවස්සං මාපෙධා වුණේණධා පතිමං යතිං,
චිඛංසෙමිති විනෙතධා මාපෙසුපලවස්සකං.
260. තස්මිං වස්සෙතිබ්බච්ඡා ධුමායනතා සජේතිකා,
ජලිතඛාරසඛකාසා පාසාණච්චාවචා බහු.
261. සරන්ඤාසුසුසුසසසසටා මහනතං හෙරවං රවං,
දුද්දිනං ධුමජලාහි කුරුමානා සමනතතො.
262. සත්ථුපහනධාහිච්ඡිඛං සනතමාලාගුලා විස,
පතිංසු සිරිපාදෙ තෙ අමිඤ්ඤමොදවාහිනො.
263. තද්දසි විජයො තස්ස සමුඛස්ස සිරිමතො,
වතුඤ්ඤ මාරසුඛමහි මාරස්සාසි පරජයො.

259. පාසාණවස්සං, පාසාණවෂ්ටිවක් ; මාපෙධා, මවා ; ඉමං යතිං, මේ යතියා ; වුණේණධාපන, සුණුකොටම ; චිඛංසෙමිති, විනාශකරමිසි ; විනෙතධා, (යථෝක්තාකාරයෙන්) සීතා ; උපලවස්සකං, පාසාණ වෂ්ටිවක් ; මාපෙසි, මැවි.

260. තස්මිං වස්සෙ, ඒ චෂ්ටියෙහි ; අතිබ්බච්ඡා, ඉතා භයානකවූ ; ධුමායනතා, දුමත්තාවූ ; සජේතිකා, සාධකාලොක ඇත්තාවූ ; උච්චාවචා, කුඳු මහත්වූ ; ජලිතඛාරසඛකාසා, දිලෙන ගිනිඅගුරු බඳවූ ; පාසාණ, පාසාණයෝ ; බහු, බොහෝයි.

261. අඤ්ඤාසුසුසුසසසටා, ඔවුනොවුන් ගැටීමෙන් ; මහනතං, මහත්වූ ; හෙරවං, භයානකවූ ; රවංකරතා, නාද කරන්නාවූ ; සමනතතො, භාත්පස ; ධුමජලාහි, දුම්දලින් ; දුද්දිනං කුරුමානා, වැලැලි දිත්ක් කරන්නෝ වූහ.

262. තෙ, ඒ පාසාණයෝ, සත්ථු, ශාසනාත්මකත්වයෙන් ; අහිච්ඡිඛං, අහිච්ඡිඛව ; උපහනධාන, පැමිණ ; අමිඤ්ඤ, නොම දවූ ; අමොදවාහිනො, දුර හමන සුවඳ වහනය කරන්නාවූ ; සනත, යහපත්වූ ; මාලාගුලාවිස, සුළුපිඬයන් මෙන් ; සිරිපාදෙ, ශ්‍රීපාද සම්පයෙහි ; පතිංසු, පතිනවූහ.

263. තද්ද, එසමයෙහි ; වතුඤ්ඤ, සිව්වෙහිවූ ; මාරසුඛමහි, මාරසුඛයෙහි ; සිරිමතො, ශ්‍රීමත්වූ ; තස්ස සමුඛස්ස, ඒ සමුඛයන්වහන්සේට ; විජයො ආසි, ජයවූයේය ; මාරස්සා, මාරයාට ; පරජයො ආසි, පරජය විස.

264. එවං මහානුභාවොති මනඩ්වන නිරසාරථිං
තිව්වං වඤ්ඤා පුරුෂො සොති වො සරණං සදා,
වතුඤ්ඤා විජයො.
-
265. දිස්වානනමනො මාරු දිත්තො කොධගතිනාතදා,
මාපෙඤ්ඤා සුඛවස්සං සො පෙසෙසි තදුපනතිකං.
266. නෙතතිංසවුරුකාසනති හෙඤ්ඤාලගදදයො,
තිණ්ණධාර පඤ්ඤා අවිරුද්ධසනතිතා.
267. යථා පුප්ඵලපභාගෙපගනඩාන ගගනගතා,
එවං සමුඛපාදෙසු පඤ්ඤා පරිවතතිතා.
-

264. එවං, මෙසේ; මහානුභාවො ඉති, මහදනුභාව
ඇත්තෙකැයි; නිරසාරථිං, නරදමසාරථින්වහන්සේ;
මනඩ්වන, දූත; තිව්වං, සතතයෙන්; වඤ්ඤා, වදන; පුරුෂ,
පුද්ගල; සොති. උත්වහන්සේ වනාහි; වො, නොපව; සදා
හැමකල්හි; සරණං, පිහිටයි.

සිව්වෙනි මාරවිජය කථාවයි.

265. තදා, එකල්හි; තං, ඒ උපද්වන නුච්ඡි උත්තමයත්
දිස්වා, දූත; අනනමනො, නොසතුටු සිත් ඇත්තාවූ; සො
මාරු, ඒ මාරදිව්‍යපුත්‍ර තෙම; කොධගතිනා, ක්‍රොධාගති
යෙන්; දිත්තො, දිලිසුයෙන්; ආසුඛවස්සං, ආසුඛවෂ්ඨිතය;
මාපෙඤ්ඤා, මව්; උපනතිකං, (මහාබෝධිසඤ්ඤා) සම්පයව;
පෙසෙසි, යැවි.

266. තිණ්ණධාර, තිසුණු මුවහත් ඇති; පඤ්ඤා, විශේෂ
යෙන් දිලියෙනලද; අවිරුද්ධසනතිතා, විදුලලතාබදුවූ;
නෙතතිංස, කඩුය; ජුරුකා, සිරිස; සනති, අබයවිය; හෙඤ්
ඤා, නාභිකාශස්ත්‍රය; ගදදයො, ගදසුඛය යනාදීහු:—

267. පුප්ඵල, (ගෙතු නොගෙතු) මල්ය; උපභාර, අසෙ
තිස මල්ය යන මොහු; යථා, යම්සේද; එවං, එපරිද්දෙන්;
ගගනගතා, ආකාශගතයෙන්; උපගනඩාන, සමීපස්ථව;
පරිවතතිතා, පෙරළියාහු; සමුඛපාදෙසු, බුදුන් පාමුල්හි;
පඤ්ඤා, හුඟුවාහුයි.

- 268 තදුසි විජයො තසා සමුඛස්ස සිරිමතො,
පචමෙ මාරස්සඛමිති මාරස්සාසි පරුජයො.
269. එවං මහානුභාවොති මහාධාන නරසාරථිං,
නිව්වං වඤ්ච පුරුජථ සො හි වො සරණං සදා.
පචමො විජයො.

270. තං දිස්වා පාපිමා කුඛො සංසං තස්ස කඤ්චිතං,
තංතං දුනි න සකෙකාති කිචි කාතුමුපකාමං.
271. මාපෙසි කුකකුලං වස්සං මාරෙමිතිධුතා මුනිං,
සො'හා කාසා සමපදිතො දුමාසනොචපජ්ජං.

268. තදු, එසමයෙහි; පචමෙ, පස්වැනිවූ; මාරස්සඛමිති, මාරස්සඛයෙහිදී; සිරිමතො, ශ්‍රීමත්වූ; තසා සමුඛස්ස, ඒ සමුඛ යන්වහන්සේට; විජයො ආසි, විශේෂයෙන් ජයවිය; මාරස්ස, මාරයාට; පරුජයො ආසි, පරුජය වී.

269. එවං, මෙසේ; නරසාරථිං, නරදමසාරපීන්වහන්සේ; මහානුභාවො ඉති, මහත් ආනුභාව ඇත්තෙකැයි; මහාධාන, දූත; කීවං, නිරතතරයෙන්; වඤ්ච, වදිව්; පුරුජථ, පුදව්; සොහි, හෙතෙම වහාහි; වො, නොපට; සදා, සියලුකල්හි; සරණං, පිහිටයි.

පස්වෙනි මාරවිජය කථාවයි.

270. පාපිමා, වඳවැනිමාරතෙම; තං දිස්වා, ඒ දැක; කුඛො, කිපියේ; අහං, මම; සං සං, යම් යම් කම්මයක්; කඤ්චි, කෙරෙමිද; තංතං, ඒ ඒ කම්මය තෙම; ඉදුනි, දූන්; තසා, ඔහට; කිචි උපකාමං කාතුං, කිසි උපක්‍රමයක් කරන්ට; නසකෙකාති, නොහැකිවෙයි.

271. මුනිං, මුනිසුන්; අධුතා, දූන්; මාරෙමිති, මරමිසි; කුකකුලං වස්සං, උණු අළු වළාවක්; මාපෙසි, මැවිය; සො, ඒ උණු අළු වැස්ස; සමපදිතො, විශේෂයෙන් දිලිසුනේ; පජ්ජං, ඇවිලෙමින්; දුමාසනොච, දුමන්හේම; ආකාසා අනසින්; අහා, ගියේය.

272. ජිනස්සානිමුඛං ගහඛා කුකකුලො පරිවතනිය,
වඤ්ඤාස්ස සිතඛාස්ස ධුලි හුකාන පග්ගරි.

273. තදාසි විජයො තස්ස සමුඛස්ස සිරිමතො,
ජඬේ නච්චිසුඛමහි මාරස්සාසි පරුජයො.

274. එවං මහානුභාවොති මනඤ්ඤාන තරසාරවිං,
නිව්වං වඤ්ඤා පුපෙඨ සො හි වො සරණං සදා,

ජඬො විජයො.

275. තතො දිඤ්ඤාන තං කණ්ණො කණ්ණසෙනා
පුරකඛතො,
සබ්බකුඛො පෙසසි තත්ථ වස්සං සො සිකතාමයං.

272. කුකකුලො, උණුදළු; ජිනස්ස, ජිනෙඤ්ඤායන්යො;
අනිමුඛං ගහඛා, සමුඛයට ගොස්; පරිවතනිය, පෙරලි;
වඤ්ඤාස්ස, ශෛතවඤ්ඤා සමුඛවූද; සිතඛාස්ස, කපිපුර
සමුඛවූද; ධුලි හුකාන, දුවිලිව; පග්ගරි, වැල රැණේසි.

273. තදා, එකල්හි; ජඬේ, සවැනිවූ; නච්චිසුඛමහි, මාර
සුඛයෙහිදී; සිරිමතො, ශ්‍රීමත්වූ; තස්ස සමුඛස්ස, ඒ සමුඛයෙන්
වහන්සේට; විජයො ආසි, විජය විය; මාරස්ස, මාරයාට;
පරුජයො ආසි, පරුජය වී.

274. තරසාරවිං, තරසාරවත්වහන්සේ; එවං, මෙසේ;
මහානුභාවො ඉති, මහත් ආනුභාව සම්පන්නයෙකැයි;
මනඤ්ඤාන, විජිතනයකොට; නිව්වං, අනවරතයෙන්; වඤ්ඤා,
වදිවි; පුපෙඨ, පුදවි; සො, උන්වහන්සේ; වො, තොපට;
සදා, හැමකල්හි; සරණංහි, පිහිටමැයි.

සවෙනි මාරවිජය ශාථාවසි.

275. තතො, ඉත්ඛිත්තෙන්; කණ්ණසෙනා පුරකඛතො,
මාරවාහිනීන් විසින් පිරිවරණලද්දවූ; සො කණ්ණො, ඒ වග
වැඩිහිමාරතෙම; තං, එය; දිඤ්ඤාන, දැක; සබ්බකුඛො, කිසියේ;
සිකතාමයං, වාලුකාමයවූ; වස්සං, වැස්සක්; තත්ථ, එහි
(බෝසතානන් සමීපයෙහි); පෙසසි, යැවි.

276. බදිරභාරසඛකාසා වාලකා ගතනාගතා,
හසසනතා ජනපාදනෙන වාසවුණුණත්තමාගතා.

277. තදුසි විජයො තසස සමුඛසස සිරිමනො,
සතතමෙ මාරසුඛමහි මාරසසාසි පරජයො.

278. එවං මහානුභාවොති මහධාන නරසාරපිං,
තිව්වං වතුථ පුරෙථ යො හි වො සරණං සද
සතතමො විජයො.

279. තමපි දිසා අසජ්ජනො අහිරි කොපකෙතුකො,
මාපෙඤා පලිපඤ්ඤා තත්ථ ඔසිදයාමි තං.

276. ගතනාගතා, අකාශයෙන් ආවාමු; බදිරභාරසඛකාසා, කිහිරගුරු බඳුමු; වාලකා, වැලි; ජනපාදනෙන, ජනෙහුගෙන් පාමුල; හසසනතා, බසිත්තානු; වාසවුණුණත්තමා, සුවදසුණුවව; ආගතා, පැමිණියානුයි.

277. තදු, එකල්හි; සතතමෙ, සත්වෙනිමු; මාරසුඛමහි, මාරසුඛයෙහිදී; සිරිමනො, ශ්‍රීමත්වු; තසසසමුඛසස, ඒ සමුඛයෙන්වහන්සේව; විජයො ආසි, ජය විස; මාරසස, මාරයාට; පරජයො ආසි, පරජය වී.

278. නරසාරපිං, නරසාරවින්වහන්සේ; එවං, මෙසේ; මහානුභාවො ඉති, මහත් ආනුභාව ඇත්තෙකැයි; මහධාන, විජිතනායකොට; තිව්වං, තිරනතරයෙන්; වතුථ, වදිව්; පුරෙථ, පුදව්; යොහි, හෙතෙම වනාහි; වො, තොපට; සද, හැමකල්හි; සරණං, පිහිටයි.

සත්වෙනි මාරවිජය කථාවයි.

279. අහිරි, ලජ්ජා නැත්තාවු, කොපකෙතුකො, ක්‍රොධය ධවජකොට ඇත්තාවු (මාරතෙම); තං අපි, හෙද; දිසා දුක; අසජ්ජනො, නොපැකිලෙන්හේ; ඉදුති, දුන්; පලිපං, ගෝරුමහ මඩක්; මාපෙඤා, මවා; තං, ඔහු; තත්ථ, ඒ කල ලෙහි; ඔසිදයාමි, ගල්වමි.

280. ඉති විනතිය මාපෙකා, පෙසෙසි පලිසං* සහං,
 වූපායනොතා පජ්ජනොතා ගහකා සො
 නහසා ලුහුං.
281. සමුඛසිරිපාදමහි සමපනොතා නිබ්බනො තනො,
 නානාසුගකසමභූත ගකකඤ්ඤමතං ගතො.
282. තදුස් විජයො තස්ස සමුඛස්ස සිරිමනො,
 අභිමෙ මාරසුඛමහි මාරස්සාසි පරපයො.
283. එවං මහානුභාවොති මහකාන නරසාරථිං,
 තිච්චං වඤ්ථ පුජෙථ සො හි වො සරණං සදු,
 අභිමො විජයො.

280. ඉති, මෙසේ ; විනතිය, සිතා; සහං, දැඩිවූ; පලි
 පං, මහාකඤ්ඤමයක්; මාපෙකා, මවා; පෙසෙසි, (බෝසතා
 නන් හමුවට) යැවීය; සො ඒ කඤ්ඤමයතෙම; වූපායනොතා,
 දුමත්තේ; පජ්ජනොතා, ඇවිලෙන්නේ; නහසා, ආකාශ
 යෙන්; ලුහුං, වහා; ගහකා, (බෝසතුන් සමීපයට) ගොස්:—

281. සමුඛසිරිපාදමහි, බුදුන් සිරිපා වෙතට; සමපනොතා,
 සමප්පාත වූයේ; නිබ්බනො, නිවිසේ; තනො, ඉක්බිතිදෙන්;
 නානා සුගක, අනෙකුකාර සුවදින්; සමභූත, ගටගත්තාව;
 ගකකඤ්ඤමතං, සුච්ඡේදමඛවට; ගතො, ගියේය.

282. තදු, එකල්හි; අභිමෙ, අවබෝධිවූ; මාරසුඛමහි,
 මාරසුඛයෙහිදී; සිරිමනො, ශ්‍රීමත්වූ; තස්ස සමුඛස්ස, ඒ සමුඛ
 යන්වහන්සේට; විජයො අසි, විජය විය; මාරස්ස, මාරයාට;
 පරපයො අසි, පරපය වී.

283. නරසාරථිං, නරසාරථින්වහන්සේ; එවං, මෙසේ;
 මහානුභාවො ඉති, මහත් ආනුභාව ඇත්තෙකැයි; මහකාන,
 දෑහ; තිච්චං, නිරන්තරයෙන්; වඤ්ථ, වදනි; පුජෙථ, පුදනි;
 සොහි, ගෙතෙම වහාහි; වො, ගොපට; සදු, හැමකල්හි;
 සරණං, පිහිටයි

අවබෝධි මාරවිජය කථාවයි.

284. ඔලොකෙනොතා තතො මාරෙ මාරරිං සිරිසුඤ්ඤං,
දිසො විතතමපසාදෙදාමසකෙකානොතාති කොපවා.
285. අරෙජතමකිකාරසමිං පකඛිපිඨාං පමොතිදාං,
මයං භාරෙති විනොතා, මාපෙසි තිමිරං ඝනං.
286. ලොකනතරෙසු සමුත තිමිසොච භයාවිභො,
ගනධාන ගගනා සොති පඨාන මුනිසන්තිකං.
287. යථා තිමිරමායාති විනාසං සුරිසුඤ්ඤතෙ,
එවමාසි ජිනගගමහි අකිකාරෙ තථාවිධො.

284. තතො, ඉක්ඛිති; මාරෙ, මාරතෙම; ඔලොකෙනොතො, බලන්තේ; සිරියා උජ්ඣං, ශ්‍රී සමෘතිසෙන් බබලන්තාමු; මාරරිං, මාරග්‍රහාමු බෝසතානන්; දිසො, දෑක; විතතමපසාදෙදාං, සිත පහදවන්ට; අසකෙකානොතො, නොහැක්වන්තේ; අතිකොපවා, ඉතා කොප ඇත්තේ:—

285. අරෙජ, අද; එයං, මොහු; අකිකාරසමිං, අරෙජි: පකඛිපිඨා, බහා; පමොතිදාං, මුලාකරන්ට; මයං භාරෙති, මට භාරයයි; විනොතා, සිතා; ඝනං, බහලමු; තිමිරං, අකිකාරයක්; මාපෙසි, මැව්.

286. ලොකනතරෙසු, ලොකානතරික නිරයන්ති: සමුත, හටගන්නාමු; තිමිසොච, අකිකාරය වැනිමු; භයාවිභො, භය එලවන්නාමු; සොති, ඒ අකිකාරය වනාහි; ගගනා, ආකාශයෙන්; ගනධාන, ගොස්; මුනිසන්තිකං, මුනිසුන් සමීපයට; පඨාන, පැමින:—

287. යථා, යම්සේ; සුරියෙ, සූර්යයා; උග්ගතෙ, උදුමුකල්හි; තිමිරං, අකිකාරය; විනාසං, විනාශයට; ආයාති, පැමිණේද; ජිනගගමහි, මුදුන් ඉදිරියෙහි; තථාවිධො අකිකාරෙ, එබඳු (යථොක්තාකාර) මු ඝනාකිකාරයතෙම; එව. ආසි, එමෙන් වී.

සත්ත සත්ත

288. තද්ධි විජයො තස්ස සමුඛස්ස සිරිමනො,
නවමෙ මාරස්සබ්බෙ මාරස්සාසි පරපයො.
289. එවං මහානුභාවොති මනඩාන තරසාරථිං,
නිව්ඨං වඤ්ඨ පුප්පථ සො හි ඔවා සරණං සදු.
නවමො විජයො.

290. එවං නවති වුට්ඨිති කතා මාරෙ මහාතවං,
න තස්සාපද්ධං දික්ඛා දිත්තකොපානලාකුලො.
291. ගහෙකාන තතො ඩියං ඨපිතං අත්තගුණිකා,
වකකාසුඨං මහාතෙජං කුපිතො ඩිපි වෙගසා.

288. තද්ධි, එකල්හි; නවමෙ, නවවෙනිවූ; මාරස්සබ්බෙ, මාරස්සබ්බෙහිදී; සිරිමනො, ශ්‍රීමත්වූ; තස්ස සමුඛස්ස, ඒ සමුඛ සත්වහත්සේව; විජයො ආසි, විජය විය; මාරස්ස, මාරයාට; පරපයො ආසි, පරපය වී.

289. තරසාරථිං, තරසාරථිත්වහත්සේ; එවං, මෙසේ; මහානුභාවො ඉති, මහත් ආනුභාව ඇත්තෙකැයි; මනඩාන, දූත; නිව්ඨං, නිරන්තරයෙන්; වඤ්ඨ, වදිව්; පුප්පථ, පුදව්; සොහි, උත්වහත්සේ නමි; ඔවා, තොපට; සදු, හැමකල්හි; සරණං, පිහිටයි.

නවවෙනි මාරවිජය කථාවයි.

290. මාරෙ, වසවත් මරුතෙම; එවං, මෙසේ; නවති වුට්ඨිති, (වාතාදී) නවවෘත්තත්; මහාතවං කතා, මහත් පුඬ කොට; තස්ස, ඒ බොධිසත්වයන්ට; උපද්ධං, උපද්ධයන්; න දික්ඛා, නොදැක; දිත්ත, දිලියෙනලද; තොපානල, ක්‍රොධා ගතියෙන්; ආකුලො, අවුල්වූයේ;—

291. තතො, ඉත්තිත්තෙන්; කුපිතො, කිපියේ; අත්ත ගුණිකා, ආත්මාරක්ෂාපිණිස; ඨපිතං, තැබූ; මහාතෙජං, මහත් තෙජස් ඇති; වකකාසුඨං, වක්‍රාසුඨය; ඩිප්පං, වහා; ගහෙකාන, රැහණන්; වෙගසා, වෙගයෙන්; ඩිපි, දමාගැසීය.

292. ධර්මධරං* නමුග්ගස්ස කුඛො පභරතෙ යදි,
කලීරංච අසජ්ජනො විඛබ්බති පජ්ජති.
293. තථෙව සො මහි. කුඛො මාරො ඛිපති වෙගවා†,
‡න ගවෙනොසධා පාණ් විසුසස්සනි සරුදසො.
294. තථෙව කුපිතො තෙන ඛිපතෙ සො මහබ්බිං,
චිලසං ජලජ් යනති සුසස්සතෙ සො මහණණ්ඩො.
295. එවං මහානුභාවො සො ගච්ඡනො ජලමඛරො,
පඤ්ඤා පතිතො නාඨං සුඤ්ඤාන සුභ්ච්චිඛටං.

292. යදි, ඉදින් ; පජ්ජති, වශවතීර්මාරතෙම ; කුඛො, කිපිසේ ; තං, ඒ වක්‍රාස්ථය ; උග්ගස්ස, ඔසවාගෙන ; ධර්මධරං, පථිතයකට ; පභරතෙ, ගසාද ; අසජ්ජනො, නොපැකිලෙන්නේ ; කලීරං ඉච්ඡ, කිලිලක්මෙන් ; විඛබ්බති, කඩ කෙරෙයි.

293. තථෙව, එසේම ; සො මාරො, ඒ වසවත්මරුතෙම ; කුඛො, කිපිසේ ; වෙගවා, වෙග ඇත්තේ ; මහි, පෘථිවියට ; ඛිපති, (ඒ) දමාද ; ඔසධා, ඔසුද ; පාණ්, ප්‍රාණිහුද ; නග වනති, නැතිවෙත් ; සරුදසො, තඹාගාදි ජලාශ්‍රයයෝ ; විසුසස්සනි, විසලෙත්.

294. තථෙව, එසේම ; සො, හෙතෙම ; කුපිතො, කිපිසේ ; තෙන, ඒ වක්‍රාස්ථයෙන් ; මහබ්බිං, මහාණිණිවය ; ඛිපතෙ, කලඹාද ; ජලජ්, මත්ස්‍යයෝ ; චිලසං යනති, විනාශයට යෙත් ; සො මහණණ්ඩො, ඒ මහාසමුද්‍රයතෙම ; සුසස්සතෙ, විසලෙන්නේයි.

295. එවං, මෙසේ ; මහානුභාවො, මහානුභාව ඇත්තා වූ ; සො, ඒ වක්‍රාස්ථයතෙම ; ජලං, දිලීරෙමින් ; අඛරො, ආකාශ ගෙහි ; ගච්ඡනො, යන්නේ ; නාඨං, නාඨ වූ බෝසතානන් කරු ; පඤ්ඤා, පැමිණ ; සුභ්ච්චිඛටං සුඤ්ඤාන, මර්ජුලයක්ව ; පතිතො, හුණුයේය.

* “ධර්මධරං.” † “වෙගසා.” ‡ “මාගවෙනොසධා.”

296. තදුසි විජයො තස්ස සමුඛස්ස සිරිමතො,
දසමෙ මාරසුඛමහි මාරස්සාසි පරුජයො.
297. එවං මහානුභාවොති මනකාන තරසාරවිං,
තිව්චං වන්දුථි පුජෙථි සො හි වො සරණං සදා,
දසමො විජයො.

298. ඉති කොපගානා දිත්තමනං මාරං තදු ජිනො,
කරුණජලසෙකෙන නිබ්බාපෙනො නිසිදි සො.
299. එවං කකාපි සො කුඛො අලඛවිජයො තදා,
ආමනොසී සකං සෙනං පලයානලගෙරවං.*

296. තදා, එසමයෙහි ; දසමෙ, දසවැනිවූ ; මාරසුඛමහි, මාරසුඛයෙහිදී ; සිරිමතො, ශ්‍රීමත්වූ ; තස්ස සමුඛස්ස, ඒ සමුඛ යන්වහන්සේට ; විජයො ආසි, ජය විය ; මාරස්ස, මාරයාට ; පරුජයො ආසි, පරුජය වී.

297. එවං, මෙසේ ; තරසාරවිං, තරසාරවින්වහන්සේ ; මහානුභාවො ඉති, මහත් ආනුභාව ඇත්තෙකැයි ; මනකාන, දූත ; තිව්චං, තීරත්තරයෙන් ; වන්දුථි, වදිව ; පුජෙථි, පුජවී ; සොහි, හෙතෙම වහාහි ; වො, භොපට ; සදා, හැමකල්හි ; සරණං, පිහිටයි.

දසවෙනි මාරවිජය කථාවයි.

298. සො ජිනො, ඒ ජිනවූ මහාබෝධිසත්තභෞම ; තදා, එකල්හි ; ඉති, මෙසේ ; කොපගානා, කොප ගින්නෙන් ; ආදිත්තමනං, ඇවිලගත් සිත් ඇත්තාවූ ; මාරං, මාරයා ; කරුණජලසෙකෙන, කරුණ නැමැති ජලය ඉසිලූ ; නිබ්බාපෙනො, නිවමින් ; නිසිදි, වැඩලත්සේක.

299. එවං කකාපි, මෙසේ කොටද ; අලඛවිජයො, ජය භොලැවූ ; කුඛො, කිපියාවූ ; සො, ඒ වශවකිනිමාරතෙම ; තදා, එකල්හි ; පලයානලගෙරවං ; කල්‍යාණන වහනියක් මෙන් හයානකවූ ; සකංසෙනං, තම සෙනහට ; ආමනොසී, ආමනුෂ්ඨ කෙළේය (කැඳවී).

300. එඵාසු වත'රෙ මයහං අස්සවා මාරකිකුකරු,
නානාවෙසධරු හොඵි ධාරෙඵි විච්චාසුධෙ.
301. සඤ්ඤානෙං පලාපෙඵි යාඵි ගණකඵි ඛනිඵි,
පාඤ්ඤානෙං ධිපඵි වකකවාලනනරං ඉතො.
302. අඵාගා සහ වාචාහි හිංසා සා මාරවාහිනී,
තුරහවාසකමාතභ සිහාදිරුප* හිංසනා.
303. සා මාරසසුගතො පසෙස වතුච්ඡන්ධොපනෙ,
සීතා පච්ඡිමභාගමහි වකකවාලසිලාවධිං.
304. ඛලලනනන සා ආසි සමුපුණ්ණනවයොපනා,
යකඛපෙතපිසාවාදි වෙසෙහි භගවාහිනී.

300. අරෙ, කොලෙහි; මයහං, මාගේ; අස්සවා මාරකිකුකරු, කීකරු මාරභවයෙහි; වත, ඒකාන්තයෙන්; අසු, වහා; එඵ, එහි; නානාවෙසධරු හොඵි, නන්වෙස්දරහු වහි; විච්චාසුධෙ, අනෙකප්පකාර ආසුධයන්; ධාරෙඵි, දරවි.

301. යාඵ, යම්; එහං, කෙල සුමණ්ඨා, සඤ්ඤා, ඉඤ්ඤා යෙන්; පලාපෙඵි, පන්නා හරවි; ගණකඵි, අල්ලාගැනීම්; ඛනිඵි, ඛදිම්; පාඤ්ඤා, පා ගණ; ඉතො, මේ සන් වලින්; වකකවාලනනරං, අන් සන්වලකට; ධිපඵි, දමවි.

302. අඵ, ඉක්බිත්තෙන්; හිංසා, හයානකප්ප; සා මාරවාහිනී, ඒ මාරසෙනානොමෝ; සහවාචාහි, වචන හා සමග; තුරහ, අශ්වය; වාසක, වාසය; මාතභ, හස්තය; සීත, සිංහය; ආදි, යනාදීන්ගේ; රුපහිංසනා, රුවන් බිහිසුනුවනා; අගා, ගියාය.

303. සා, ඒ මාරවාහිනීනොමෝ; මාරස්ස, මාරයාගේ; උගතොපසෙස, උග්ගපාඨවයෙහි; වතුච්ඡන්ධොපනෙ, සුච්ඡි යොදුන්නන්හි; පච්ඡිමභාගමහි, පඤ්චමදිග්භාගයෙහි; වකක වාලසිලාවධිං, වක්රවාටපථිතය හිමකොට; සීතා, සීරියාය.

304. සා, ඒ මාරසෙනානොමෝ; යකඛ පෙත පිසාවාදි, යක්ෂ පෙත පිසස් ආදී; වෙසෙහි, වෙසින්; භගවාහිනී, බිග වලවන්නී; ඛලලනනන, ඛලලතාවයෙන් හෝ ඛලලාගම යෙන්; සමුපුණ්ණනවයොපනා ආසි, සමුපුණ්ණ නවයොදු නක් ඇත්ති වූවාය.

305. සංවට්ටවාතසමපාත බුහිතබුධිනො විය,
උලෙලාලාසිමකොසොතු ගතො* බ්‍රහ්මපුරවධිං.
306. දන්තසංඝට්ඨසථාන ජලාමාලාසමාකුලා,
තෙසංගාරව දිත්තාසුං කොට්ඨමිලිතලොවතා.
307. වහනති ධුමංකකිකාති මුඛකොටරකොටිති,
නිහවා නිහවා ජිව්තා සුභිමොරගතං ගතා.
308. උඛරිකාන තාලාදී කර්කාන සරසනෙ,
ගුජගෙව ගුණෙ කෙටි ගාලුමාසඛිඨයනති ව.

305. සංවට්ට, කලාපානතයෙහි අවගත්තාවු; වාත, වායු හුණේ; සමපාත, හිමෙන් (හැමිමෙන්); බුහිත, කැලඹු තාවු; අබ්‍රහ්මනො විය, සාගරයාගේ මෙන්; උලෙලාලා, උලෙලාවු; සිමකොසොතු, හයානක (මාරයෙහොදහුත) කො සය වතාහි; බ්‍රහ්මපුරවධිං, බ්‍රහ්මලොව හිමිකොට; ගතො, ගියේය.

306. තෙසං, ඒ මාරකිඬකරයන්ගේ; දන්තසංඝට්ඨ, දත් ගැටිමෙන්; සථාන, අවගත්තාවු; ජලාමාලා, වහනිනාලා මාලාවෙන්; සමාකුලා, ගැවසිගත්තාවු; කොට්ඨමිලිත, කොට්ඨයෙන් තෙරවනලද; ලොවතා, තෙත්තයේ; අගාර ඉව, (ගිනි) අතුරු මෙන්; දිත්තා අසුං, දීළිහුනෝ වූවාහුයි.

307. මුඛකොටරකොටිති, මුවකුහර තෙලවරින්; ධුමංකකිකාති, ධුමසකකියෝ; වහනති, පැණෙනතින්; නිහවා නිහවා, බැහැර කරණ කරණලද්දවු; ජිව්තා, ජීව්තාතුමු; සුභිම, අති ශක්ති හයානකවු; උරගතා, සපී බවට; ගතා, ගියාහුයි.

308. කෙටි, ඇතම් කෙතෙක්; තාලාදී, තල් (කිතුල්) ආදීන්; උඛරිකාන, උදුරු; සරසනෙ කර්කාන, දුහු කොට; ගුජගෙ, සපීරජයන්; ගුණෙව කර්කාන, දුහුදියද කොට; ගාලුමා, දුභිගර කොට; අකඛිඨයනති ව, අකච්ඡයද කෙරෙත්.

309. පුබ්බිකච්ඡපිතාදී ඛිපන්නාභිමුඛෙ තද,
ධාවගෙනකෙ සමුග්ගසහ පුරතො දිත්තපඛබ්බෙ.
310. භසානකාති තෙනාති සීසානෙකකලෙබරෙ,
මාපසිධාන පුරතො ධාවනති කෙවි කිඛකර.
- 311. පීසෙන සීහසඛකාසා ගගෙනන මනුජේපමා,
බුබ්බසාභිමුඛං කෙවි ධාවනති මාරකිඛකර.
312. කණ්ඨීරවාකාරදෙහා මුඛෙන ඛලු රක්ඛසා,
සුඛාන අභිධාවනති කෙවි මාරසස කිඛකර.
313. දඤ්චමාන වකා සීසභාගෙනාතිභසාවහා,
ගගෙනන රක්ඛසා සුඛා කෙවි ධාවනති කිඛකර.

309. තද, එකල්හි ; එකෙ, ඇතම් අය ; පුබ්බික, දිවිය ; අච්ඡ, වලස්ස ; සීහ, සිංහය (යන) ; ආදී, (මේ) ආදීන් ; අභි මුඛෙ, හමුවෙහි ; ඛිපන්නා, දමාගසන්නාහු ; දිත්තපඛබ්බෙ, දිළිහිහිය පව්තයන් ; සමුග්ගසහ, මසවාගෙණ ; පුරතො, ඉදිරියෙන් ; ධාවනති, දුවත්.

310. කෙවි කිඛකර, සමහර මාරසෙවකයෝ ; එකකලෙ බරෙ, එක් ශරීරයෙහි ; භසානකාති, හසඛකරවූ ; අතෙ කාති, අනෙකප්‍රකාරවූ ; සීසාති, ශීඝ්‍රයෙන් ; මාපෙඛාන, මවා ගෙණ ; පුරතො, අභිමුඛයෙන් ; ධාවනති, දුවත්.

311. කෙවි මාරකිඛකර, සමහර මාරසෙවකයෝ ; පීසෙන, ශීඝ්‍රයෙන් ; සීහසඛකාසා, සිංහයන් බඳවූවාහු ; ගගෙනන, ගාත්‍රයෙන් ; මනුජේපමා, මිනිසුන් වැන්නාහු ; බුබ්බසා, සම්පූර්ණත්වයන්සේගේ ; අභිමුඛං, සම්මුඛයට ; ධාවනති, දුවත්.

312. මාරසස, මාරයාගේ ; කෙවි කිඛකර, ඇතම් සෙවක යෝ ; කණ්ඨීරවාකාරදෙහා, සිංහයන්ටබඳු ශරීර ඇත්තෝ ; මුඛෙන, මුඛයෙන් ; ඛලු, එකාන්තයෙන් ; රක්ඛසා සුඛාන, රක්ෂකයෝව ; අභිධාවනති, (බෝසතානන් හමුවට) දුවත්.

313. කෙවි කිඛකර, සමහර මාරහටයෝ ; සීසභාගෙන, ශීඝ්‍රතාවයෙන් ; දඤ්චමානවකා, දඤ්චමාන වකයෝව ; ගගෙන න, ශරීරයෙන් ; අතිභසාවහා, අතිශයින් හස උපදවන්නාවූ ; රක්ඛසා සුඛා, රක්ෂකයෝව ; ධාවනති, (බෝසතානන් හමු වට) දුවත්.

314. දීපවෙෂ්ඨාතුරධානං වෘක්ෂබහාවිසාණිනං,
වර්තමතිසාදීනං කණ්ණපාචුරභොගිනං.
315. සීසාකාර* මහාසීසෙ තබ්බිරුබෙ කලෙබරෙ,
මාපෙඤා අභිධාවනති කෙචි මාරස්ස කිඛකර.
316. ආකබ්භිනනා කපොලානං කරසාධාති සමමුබෙ,
දස්සස්සනා මහාදුඨං කෙවෙතති මාරකිඛකර.
317. තිඛිණ්හනවා කෙචි ඵාලයනනා සකොදරෙ,
අනෙත ගලෙ පිලුකිඤා ධාවනති කිඛකරපරෙ.

314. දීපි, දිවිය : අවෂ්, වලස්සුය ; ඉහ, හඤ්ඤ ; තුරභානං, අඤ්ඤ යන මොවුන්ගේද ; වෘක්ෂ, වෘක්ෂය ; බහාවිසාණිනං, කහවෙතෙණ්ණය යන මොවුන්ගේ ද ; වර්ත, හැර ; මතිසාදීනං, මිවෝය යන මේ ආදීන්ගේද ; කණ්ණපාචුර, කණ්ණපාරථවෝය ; භොගිනං, සපීයෝය යන මොවුන්ගේද.

315. සීසාකාරමහාසීසෙ, ශිෂ්ටාකාරවූ මහාසීසියන්ද ; තබ්බිරුබෙ, ඊට විරුඩවූ ; කලෙබරෙ, සිරුරුද ; මාපෙඤා, මවාගෙණ ; මාරස්ස, වඟවතීම්මාරයාගේ ; කෙචි කිඛකර, සමහර හටයෝ ; අභිධාවනති, (බෝසතුන්) ඉදිරියට දුවත්.

316. කෙචි මාරකිඛකර, සමහර මාරහටයෝ ; කපොලානං, කොපුල් ; සමමුබෙ, හමුවෙහි ; කරසාධාති, ඇතිලී වලින් ; ආකබ්භිනනා, අදිමින් ; මහාදුඨං, මහත්දල ; දස්සස්සනා, දක්වමින් ; ඵනති, එත්.

317. අපරෙ, අනෙදු ; කෙචි කිඛකර, ඇතම් මාරහටයෝ ; තිඛිණ්හනවා, තිසුණු තියග ඇත්තෝ හෝ තිසුණු තිය ගින් ; සකුදරෙ, සවිසිස ජයිරයන් ; ඵාලයනනා, පලමින් ; අනෙත, අතුණු ; ගලෙ, ගෙලෙහි ; පිලුකිඤා, පැලුදගෙණ (වෙලාගෙණ) ; ධාවනති, දුවත්.

318. ගිලනා කෙවි එණිනො උගහිරනා තථෙව ව,
සිසිකකර කණ්ණනා බාහුඅඩුලි අදිසු.
319. සකලෙසු සරිරෙසු විසබ්බමග්ගසබ්බලො,
ධාරෙනාසිවිසෙ කෙවි ධාවනාගෙහ සයාවතා.
320. පදිනායොගුලො ගයන විපනෙනෙ අනෙකධා
දිනපබ්බතමුඛමු කෙවි අගහිකපාලකෙ,
විපනා අභිධාවනි දඬොඬා හිමලොවනා.
321. ලාලයනා සකා ජිව්තා බකො කකාන මුග්ගරෙ,
මනබ්බජ්ඣන*වෙසෙන ධාවනා අපරෙ හවා.

318. කෙවි, සමහර මාරහවයෝ; එණිනො, සපීයන්;
ගිලනා, ගලිත්තාහු; තථෙවව, එසේම; උගහිරනා, වමා
රන්තාහු; සිස, හිස්ස; කකර, ශ්‍රීවාස; කණ්ණනා, කණ්ණා
නාස; බාහු, බාහුස; අඩුලි, ඇහිලිය; අදිසු, (මේ) අදිවු: —

319. සකලෙසු සරිරෙසු, සියලුගර් (අවයව) යන්හි; විස
බ්බමග්ග, විසබ්බමග්ගින්; සබ්බලො, ගැවසීගත්තාහු; අභිවිසෙ,
සපීයන්; ධාරෙනා, දරන්තාහු; සයාවතා, (එකෙසින්ම)
බිසඵලවන්තාහු; කෙවි, ඇතමි කෙනෙත්; අගෙහ, (බෝස
තුන්) ඉදිරියෙහි; ධාවනා, දිවත්.

320. එකෙ, ඇතමි හටකෙණෙත්; අනෙකධා, අනෙක
ප්‍රකාරයෙන්; පදිනා, ඇවිලගත්තාහු; අයොගුලො, යගුලි;
ගයන, රැගෙණ; විපනා, දමාගසත්; දඬොඬා, තොල්මිටි
කහලද්දවු; හිමලොවනා, හයානක ඇස් ඇත්තාහු; කෙවි,
ඇතමි හටයෝ; දිනපබ්බතා, ඇවිලගත් පඵත; උඛමුඛ,
උඛරණයකොට; අගහිකපාලකෙ, හිතීකබල්; විපනා,
හෙලමින්; අභිධාවනා, (බෝසතුන් ඉදිරියට) දිවයෙත්.

321. අපරෙ හවා, අනාහට කෙණෙත්; සකා ජිව්තා,
සකික ජිව්තාවන්; ලාලයනා, ලෙලවන්තාහු; මුග්ගරෙ,
මුගුරු; බකො කකාන, කරෙහිකොට (කරපිට තබාගෙණ);
මනබ්බජ්ඣනවෙසෙන, මත්වූ බුද්ධියත්ගේ වෙසෙයන්;
ධාවනා, දිවත්.

* “මනබ්බජ්ඣන.”

322. පිබන්තා ලොහිතානෙකෙ බාදන්තා පිසිතෙ පරෙ,
පිසාවාව'වරුං කෙච් චුතිර්ජස්ස අභගතො.
323. උලුඛිකන්තා ච සෙලෙනා ධාවන්තා ජලිතාසුඛා,
හිමවෙසධරු යක්ඛා කෙවෙනති හකුච්චුඛා.
324. පඤ්ඤාසරවස්සෙති කුන්තනොමරවුට්ඨිති,
හෙඤ්චාලාසිවකෙකති නිබ්බන්ධි දිගන්තරං.
325. යං දිඨ්ථුතමත්තෙන මරණං විතතවිබ්බමං,
යාති ලොකො කථං කො තං නිස්සෙසං
භාසනෙ නරෙ.

322. එකෙ, සමහර හටකෙණේත්; ලොහිතාති, රුධිර යත්; පිබන්තා, පානය කරන්නාහු; අපරෙ, (එසින්) අන්ත හටකෙණේත්; පිසිතෙ, මාංසපෙසින්; බාදන්තා, කන් නාහු; කෙච්, සමහරු; පිසාවා ඉව, පිසාවකයන් මෙන්; චුති ර්ජස්ස, චුතිර්ජයන්ගේ; අභගතො, ඉදිරිපිට; අවරුං, හැසුරු ණහුයි.

323. ජලිතාසුඛා, දිලිසුනු ආසුධ (ගත් අත්) ඇත්තාවූ; හිමවෙසධරු, හයානක රූපධාරීවූ; හකුච්චුඛා, හැකුටිතවූ ඇත්තාවූ (නැමු බැම යුත් මුහුණු ඇත්තාවූ); කෙච් යක්ඛා, සමහර යක්ෂයෝ; උලුඛිකන්තා, උඛිපණේන්නාහු; සෙලෙනා, එළසත් ලත්නාහු නොහොත් ශරීරවාලනය කරන් නාහු; ධාවන්තා; දිවමින්; එනති, එත්.

324. පඤ්ඤා, හරණලද; සරවස්සෙති, ශරවණීවෙ න්ද; කුන්තනොමරවුට්ඨිති, කොන්තය නොමරය යන ආසුධ වණියෙන්ද; හෙඤ්චාලාසිවකෙකති, හෙඤ්චාලය කඩුය වක්රා සුධය යන මොවුන්ගෙන්ද; දිගන්තරං, දිග්භෙදය; නිබ්බරං ආසි, නිරන්තර විය.

325. ලොකො, ලෝවැසියෙම; යං, යමත්; දිඨ්ථුත මත්තෙන, ඇසු දුටු පමණකින්; මරණං, ප්‍රාණහානියටද; විතතවිබ්බමං, විතතානුමයටද (විතතානුමතතාවට); යාති, යේද; තං, ඒ මාරසුඛය; නිස්සෙසං, නිරවශේෂකොට; කො නරෙ, කවරනම් මනුෂ්‍යයෙක්; කථං භාසනෙ, කෙසේ කියාද? (නොකියාමය.)

326. නෙකදනනසසසෙසති නික්ඛනනගහිසිඛාසුතං,
දුනතිජ්ඣාරසමපාතං භිමගජ්ජනගජ්ජනං,

327. නෙකසතකරණගහති ධනාගොලගුලාදිකං,
සනනඛං කවවාදිති ගිරිංව ගිරිමෙඛලං.

328. ආරුලෙහා පාපිමා තත්ථ උසසාපෙතා ජයධරං,
විසාලාවග්ගදාඨගෙයා විපිටගහගහනාසිකො.

329. දඬොඬිතිමවදනො හකුටි වලිලලාටකො,
කොධානලෙහි සඤ්ඛ මහකෙඛා තඹදුසිකො.

326. නෙකදනනසසසෙසති, නොසෙස් දහස්ගණන්
දනනගත්තෙන්; නික්ඛනන, නික්ඛනාව; අගහිසිඛාසුතං,
වහනිශිඛාවන්ගෙන් සුකනවූ; දුනතිජ්ඣාරසමපාතං, මදදිය
හැලිනිමි ඇති; භිමගජ්ජන, හයානක ගජ්ජනාවෙන්;
ගජ්ජනං, සොමිතවූ.

327. නෙකසත, නොසෙස් සියගණන්; කරගෙහති,
සොඛතින්; ධන, දරණලද; අගොලගුලාදිකං, ගුලුරුද්ද
ඇත්තාවූ; කවවාදිති, සනනාභාදියෙන්; සනනඛං, සනනඛවූ;
ගිරිංව, පඵතයක් වැනිවූ; ගිරිමෙඛලං, ගිරිමෙඛල නම්
සසනිග්ගයා පිට.

328. ආරුලෙහා, නැංගාවූ; පාපිමා, වගවැඩිමාරනෙම;
තත්ථ, ඒ ඇතුළුව; ජයධරං, විජයධරය; උසසාපෙතා,
ඔසවා; විසාල, මහත්වූ; ආවග්ග, කරකැවුනාවූ; දාඨගෙයා,
දංඡට්ටාගුඇති; විපිටගහ, පෙතැලිවූ අක්ඇති; හගහනාසිකො,
බුත් නාසා ඇති.

329. දඬොඬි, ඩැහැගන්නාලද නොල් ඇති හෝ නො
ලින්; භිමවදනො, හයානක මුහුණු ඇති; හකුටි වලිලලා
ටකො, හුකුටිතවූ රැලිනැගුනු නලල ඇති; කොධානලෙහි,
ක්‍රොධාගතිගෙන්; සඤ්ඛ, රදනලද; මහකෙඛා, විසාලනෙහි
ඇති; තඹදුසිකො, තාමුවණ්ණවූ දුසිකා ඇති.

330. නීලපබ්බතසඛකාස විසමබ්බො මහොදරො,
ගොනසොරගසපාදි අභිකතසුභිංසනො.
331. සහස්සබාහුං මාපෙඤා ඡුරිකා යථී සතතිව,
කොදච්චචබ්බාණෙ ච චක්කකුන්තගද්දි ච.
332. සඬකු චෙතාලිකා ඵරසු(11) පාසමුගරඅඬකුසෙ,
ගහෙඤා කණ්ණපාඨ තිසුලවජ්ඣසුබ්බෙ
333. පරිවතොසි ආකාසෙ තෙසමඤ්ඤාඤ්ඤාසට්ඨා,
උග්ගතෙහි පුලිගෙහි ධාවතොති සමන්තතො.

330. නීලපබ්බතසඛකාස, නිල්පඵ (කුඵ) බදුටු; විසමබ්බො, විෂමවු ශරීරවයව ඇති; මහොදරො, (ඵල්බෙන) මහ බඩක් ඇත්තාවු; ගොනස, පොලොත්ය; උරග, නාගය යන; සපාදි, සඵාදීන්; අභිකත, සවිකෘතවු හෝ අභිකාර යෙන්; සුභිංසනො, ඉතා ඕනිසුනුවු; (328. “පාපිමා තත්ථ ජයබජං උසසාපෙනා”—යනු හා සමබ්බසි.)

331. සහස්ස බාහුං, දහසක් අත්; මාපෙඤා, නිමිමත කොට; ඡුරිකා, සිරිය; යථී, යවය; සතති, අභියපිය යන මේද; කොදච්ච, දුනුය; චච්චබ්බාණෙච, තිසුණුහි යන මේද; චක්ක, චක්‍රාසුධය; කුන්ත, කුන්තාසුධය; ගද්දිච්ච, ගද්දුධය යනාදීන්ද.

332. සඬකු, හුල්ය; චෙතාලිකා, කැහිල; ඵරසු, පොරෝය; පාස, පාශය; මුගර, මුගුරුය; අඬකුසෙ, අකුසුය යන මේද; කණ්ණප, මිටිටේරුද; අඵ, යලිත්; තිසුල, තිසුලය; වජ්ඣසුබ්බෙ, වජ්‍රාසුධය යන මේද; ගහෙඤා (තරයේ) ගෙණ;

333. ආකාසෙ, අභයෙහි; පරිවතොසි, සිසාලේය; තෙසං, (සිරිආදි) ඵ් අසුධයන්ගේ; අඤ්ඤාඤ්ඤාසට්ඨා, එක්කෙන ගැටීමෙන්; උග්ගතෙහි, නැංගාවු; සමන්තතො, හාත්පස; ධාවතොති, දුවන්නාවු; පුලිගෙහි, ගිනිපුපුරු වලින් උපලක්ෂිතව.

334. අග්නිවකාසර්ගංව කුරුමානො නිජං තනුං,
ආවහනො හං බ්‍රහ්මසුරසිඛාදිනං තද,
සමාරසෙනා සො මාගේ හගවනමුපාගමි.
335. උදයාවලකුටමහි භාසනොව පහාකගේ,
සුප්පතීතමෙරුච නිකුටාවලමුඛති.
336. කඩාන පිඨිනො බොධිං භුරුහං චජ්ජසනෙ,
නිසිනො හගවා 'තිව නිච්චලො අතිරෙවති.
337. අකමෙපා සො මුහි ඵලමග්ගො'කාසි නිජං ඛලං,
සමමප්පධානසංසුතො දයාමෙනාමගෙසිකො.

334. තද, එකල්හි; සමාරසෙනා, මරසෙනහ සහිතවූ; සො මාගේ, ඒ වසවත්මරුතෙම; නිජං තනුං, ස්වකීය ශරීරය; අග්නිවකාසර්ගං ඉව, වහනිවක්‍රමයෙන් පිරිවැරුවාක් මෙන්; කුරුමානො, කරමින්; බ්‍රහ්මසුරසිඛාදිනං, බ්‍රහ්මාර සිඛාදින්ට; හං ආවහනො, බියඵලවමින්; හගවනං, හාගවතුන් වෙත; උපාගමි, ඵලමග්ගය.

335. උදයාවලකුටමහි, උදයපච්ඡිත මසනකයෙහි; භාසනො, බබලන්නාවූ; පහාකගේඉච, සුයතීයාමෙන්ද; නිකුටාවලමුඛති, ත්‍රිකුට පච්ඡිත මසනකයෙහි; සුප්පතීත, මනා කොට පිහිටියාවූ; මෙරුඉච, මහාමෙරු පච්ඡිතය මෙන්ද.

336. අතිව නිච්චලො, අතිශයින්ම නිශ්චලවූ; හගවා, හගවතුන්වහන්සේ; බොධිං භුරුහං, බොධිදෑමෙහුයන්; පිඨිනොකඩාන, පිටිපසා කොට; චජ්ජසනෙ, විදුරසුන් මතු යෙහි; නිසිනො, වැඩහුන්සේක්; අතිරෙවති, අතිශයින් බබලයි.

337. ඵලං, මෙසේ; අකමෙපා, නිශ්චලවූ; සමමප්පධාන සංසුතො, සතර සමාක්ප්‍රධානයෙන් සුතනවූ; දයාමෙනා, කරුණ මෙමන්ත්; මගෙසිකො, මෙගෙසි කොට ඇත්තාවූ; සො මුහි, ඒ මුහුරුපතෙම; නිජංඛලං, ස්වකීයසෙනාව හෝ ස්වකයකින්; අහො, අතිමුඛයෙහි; අකාසි, කෙළේය.

338. වතුබුබ්බුමසබ්බාත(12) ජයභූමිමුදිකත්ථි,
වතුසසගතවත්ථුතං යොජෙතා වාරකොඨකෙ.
339. යොජෙතාන වීරං තත්ථ සබාදිබලකොඨකෙ,
සතිපථානපාකාරෙ අභෙඤ්ඤිතගොපුරෙ.
340. වීරස්සුණ්ණසුධාකිණේණ මෙත්තාසනනාතවමුමිතො,
අභිත භාරතී භූරි හෙරිසබ්බපුරතබ්බො.
341. වතුරගච්ඡිද්ධතතුත මාතගතකිකිසඛගතො,
පුඤ්ඤසමහාරභාරෙත කම්පසං වසුධාතලං.

338. වතුසසගතවත්ථුතං, (දුකාදි) සිඛි සගරවත් සභි
කවු; වාරකොඨකෙ, දෙරවු; යොජෙතා, යොද; වතුබුබ්බු
මසබ්බාත, වතුච්චිබුබ්බුම සබ්බාතවු; ජයභූමි, ජයතිමි;
උදිකත්ථි, බලා :—

339. තත්ථ, එහි; සතිපථාන, (සතර) සිව්වත් නැමැති;
පාකාරෙ, ප්‍රාකාර ඇති; අභෙඤ්ඤිත, අභෙදවූ පච්චෙදිත
නැමැති; ගොපුරෙ, වහසල් ඇති; සබාදි, (නිශ්චල) ශ්‍රවාදිත
නැමැති; බලකොඨකෙ, බලකොටු; වීරං, සථීරකොට; යො
ජෙතාන, යොද.

340. වීරස්සුණ්ණ, සථීරවූබිතැමැති; අසුධාකිණේණ, අසුධ
යෙන් යුක්තවු; මෙත්තා, මෙමනිනැමැති; සනනාතවමුමි
තො, සනනාතයෙන් සනනබවු; අභිතභාරතී, නිච්ඡිත වචන
නැමැති; භූරි, මහත්වු; හෙරිසබ්බ, හෙරිනාදයෙන් හා
ගබ්බනාදයෙන්; පුරතබ්බො, පුරස්සාතවු.

341. වතුරගච්ඡිද්ධ, වතුරගච්ඡිද්ධ නැමැති; උතතුත, උස්වු;
මාතගතකිකි, ඇත්තදිව්ව; සඛගතො, පැමිණියාවු; පුඤ්ඤ
සමහාර, පුණ්ණසමහාරයාගේ; භාරෙත, බරින්; වසුධාතලං,
පෘථිවිතලය; කම්පසං, කම්පා කරන්නාවු.

342. වර්ගනතය*සඬ්ඛානමුක්ඛාපනජයබ්බෙ,
එවං විධාය මාරුරි මාරසඬ්ඛාමමඬලං.
343. දුතාදයො මහායොධෙ ආහුස සහජ්ඣකෙ,
සුණ්ඨ හො භීරං. මයහං භවතජ්ජ මහාහවො.
344. එථ යාථ සමනන්ත න ඔසසකකථ සුඤ්චිථ†,
විජෙතුං මාරසුඬ්ඬමහි න සකකාසෙසජනතුති.
345. අජ්ජ ගච්ඡති නිඛානං සො හො පාරමිතාහවා,
සහුසසාහා මමගගමහි දසෙසථ විර්ගං සකං.

342. වර්ගනතයසඬ්ඛාන, ත්‍රිප්ඵවයනී සඬ්ඛානවු; උසාසා පිත, ඔසවනලද; ජයබ්බෙ, ජයබ්බජය ඇත්තාවු; මාරුරි, මාරගනුවු බොධිසත්තනම; මාරසඬ්ඛාමමඬලං, මාරසුඬ්ඬ මඬලය; එවං විධාය, මෙසේ (යථොක්ඛාකාරයෙන්) කොට (පිහිටුවා.)

343. සහජ්ඣකෙ, එක්ව උපන්නාවු; දුතාදයො, දුතාදීවු මහායොධෙ, (දග) මහායොධයන්; ආහුස, කැඳවා; හො, භවත්ති; මයහං, මාගේ; භීරං, වචනය; සුණ්ඨ, අසඬ්; අජ්ජ, අද; මහාහවො, මහත්සඩුහමයක්; භවති, වෙයි.

344. එථ, එව්; යාථ, යථ; සමගගා අහ, එකතු වව්; න ඔසසකකථ, පසුතොබසිව්; සුඤ්චිථ, සුඬ කරව්; මාරසුඬ්ඬමහි, (මෙ) මාරසුඬ්ඬයෙහි; සෙසජනතුති, (තොස හැර) සෙසු සත්තයන් විසින්; (තොසොත්) සෙසජනතුති, අවශෙෂ සත්තයෝ වනාහි; විජෙතුං, දිනන්ට; නසකකා, නොහැකි වෙත්.

345. හො පාරමිතාහවා, පින්වත් පාරමිතාහවයෙහි; අජ්ජ, අද; සො, ඒ ආභවය නෙම; නිඛානං, නිමාවට; ගච්ඡති, යෙහි සහුසසාහා, උත්සාහසහිතවු තෙපි; සකං විර්ගං, ස්වකීය විශිෂ්ටය; මමගගමහි, මා ඉදිරියෙහි; දසෙසථ, දක්වව් (යහි කී.)

346. අථ දුනහවො ආහ* අපොචං දිගුණං හුජං,
පසසදුති මහාවිර ඛලං මෙ මාරධංසනෙ,
347. පරමස්ථපාරමිසොධං තථෙව උපපාරමිං,
උභො පසෙස කර්තෘන සසෙතො ධාවි දඤ්චා.
348. තථෙව සීලනාමවෙතා පාරමිතවුත්තමො,
නික්ඛමම සහ සෙනාය මාරසෙනමහිද්දථි,
349. තථානෙක්ඛමමනාමොපි සනනබොසහවොහවො,
මාරසෙනාමිගෙ හනතුං ධාවි දිපිව සාහසො.

346. අථ, ඉක්ඛිත්තෙන්; දුනහවො; දුනපාරමි නැමැති හවතෙම; දිගුණං හුජං, බාහුව චිගුණකොට; අපොචං, ආසොචනය කරමින්; මහාවිර, මහාවිරයත්වහන්ස; ඉදුති, දන්; මාරධංසනෙ, මාර (ඛල) විධිමතයෙහි; මෙ, මාගේ; ඛලං, ගෙතිය; පසස, බැලුවමැනවයි; ආහ, කීයේය.

347. සසෙතො, සෙනා සහිතවු; දඤ්චා, එහි ඇත්තාවු (දුනහවතෙම); පරමස්ථපාරමිසොධං, පරමාස්ථපාරමිතා නැමැති යොධයාද; තථෙව, එසේම; උපපාරමිං, උපපාරමිතා නැමැති යොධයාද; උභොපසෙස, උභයපාශ්වයෙහි; කර්තෘන, කොට; ධාවි, දිවි.

348. තථෙව, එසේම; සීලනාමවෙතා, සීලනාමයෙන් අහි තිනවු; පාරමිතව උත්තමො, උතුම් පාරමිතා යොධතෙම; සහ සෙනාය, සෙනහ කැවුව; නික්ඛමම, නික්ම; මාරසෙනං, මරසෙනහ කන්; අහිද්දථි, අහිධාවනය කෙළේය.

349. තථා, එසේම; නෙක්ඛමමනාමො, නෙක්ඛමමනමිවු; සනනබො, (සනනාහ) සනනබවු; සහවො, (පරිවාරක) යොධ යන්සහිතවු; හවො අපි, යොධතෙමේද; මාරසෙනාමිගෙ, මාරවාහිනී නැමැති මෘගයන්; හනතුං, තසත්ව; සාහසො, රෝද්‍රව හෝ සාහසිකවු; දිපිඉච්ච, දිවියෙකුමෙන්; ධාවි, දිවි.

350. පඤ්ඤායොධො'පි ගච්ඡන්තො සාවොපො ධාපි
දස්සවා,
මාරමෙරුමහං අජ්ජ සසෙනුමිමුලයාමිති.
351. විරිසපාරමිතායොධො දඬොඬො භිමගජ්ජනො,
සොසෙමි මම තෙජෙන වදං'ගා මාරසාගරං.
352. ඛනනිසචච්චනසා චෙච තතො'ධිචානකො හඬො,
ආසු ධාපිංසු පාතෙතං මාරස්ස මකරඬජං.
353. මෙත්තානාමොමහායොධොමාරෙමසහමලනනි'ගා,
උපෙතඛකො'පි සො යොධො මාරසෙනං පදුලිතං.

350. සාවොපො, සංරම්භසහිතවූ; දස්සවා, අභ්‍යක්ෂාරඇති; පඤ්ඤායොධො අපි, ප්‍රඤ්ඤාමැති හටතෙමේද; ගච්ඡන්තො, යන්නේ; අහං, මම; අජ්ජ, අද; සසෙතං, සෙනාසහිතවූ; මාරමෙරුං, වසවත්මරුනැමැති මෙරහිර; උමිමුලයාමි ඉති, මූලොත්පාටනය කෙරෙමිසි; ධාපි, දිවි.

351. දඬොඬො, තොල්මිටි කතලද්දවූ; භිමගජ්ජනො, හයානක ගජ්ජනා ඇත්තාවූ; විරිසපාරමිතා, විසිසාරමිතා නැමැති; ඬොධො, හටතෙම; මම, මාගේ; තෙජෙන, තෙජස් කරණකොටගෙණ; මාරසාගරං, මාරයා නැමැති සමුද්‍රය; සොසෙමි, විසලවමිසි; වදං, කියමින්; අගා, ගියේය.

352. තතො, ඉක්බිති; ඛනනිසචච්චනසාව ඵල, ක්ෂාන්තිස සත්‍යය යන නැමැති (යොධයෝ) දෙදෙනද; අධිචානකො, අධිෂ්ඨාන නම්වූ; හඬො, යොධතෙමේද; මාරස්ස, වහවතීම් මාරයාගේ; මකරඬජං, මුවරකොඩිය; පාතෙතං, හෙලන්ට; ආසු, වහා; ධාපිංසු, දිවුවාහුය.

353. මෙත්තානාමො, මෙමුත්‍ර නැමැති; මහායොධො, මහාහටතෙම; මාරෙ, මාරතෙම; මසාං, මව; අලං ඉති, පමණැසි; අගා, ගියේය; උපෙතඛකො, උපෙක්ෂානම්වූ; සො යොධො අපි, ඒ යොධතෙමේද; මාරසෙනං, මර සෙනන (මව ප්‍රමාණයයි); පදුලිතං, විදුරණය කරන්ට; අගා, ගියේය.

354. පෙසෙකෙවං ජිනො සෙනං 'සරිරං දලහවිකකමං,
නිසිදි නසස් තෙජෙන නිරුසාහාසි සා වමු.
355. අහො හො විමහසංදුති සුණථ මුනිනො මම,
ජෙති එකො නිසිනොනාව සමාරං මාරවාහිනිං.
356. කොපානලෙන සඤ්ඤාං දුඨං රුඨං පඡ්ඡතිං,
අදුඨො ජෙති සමුඛො ආනුභාවො හි තාදිසො.
357. දිත්තාසුධෙ ඛිපනො'පි විජ්ඣනොන වසවතතිති,
නිරුසුධොව තං ජෙති ආනුභාවො හි තාදිසො.

354. එවං, මෙසේ; ජිනො, ජිනවූ මහාබෝධිසත්තවෝ;
අසරිරං, සිරුරැරහිතවූ; දලහවිකකමං, දඩවිකුම් ඇත්තාවූ;
සෙනං, (පාරමිතා) සෙනාව; පෙසෙකා, සවා; නිසිදි, (විදුර
සුත්ථි) වැඩඋත්සේක; නසස්, උත්චතත්සේසේ; තෙ
ජෙන, තෙජස් කරුණකොටගෙණ; සා වමු, ඒ මාරසෙනා
තොමෝ; නිරුසාහා අසි, උත්තාරහිත විය.

355. හො, හවත්ති; මුනිනො, මුනි ස්වාමිත්වභත්සේසේ;
විමහසං, විමහ; මම සුණථ, මාගෙන් අසව්; එකො, හුද
කලාවූසේස්; නිසිනොනා එව, වැඩහුත්සේස්ම; සමාරං,
මාරයා සහිතවූ; මාරවාහිනිං, මරසෙනා; ජෙති, දිනයි;
අහො, අඟවයි.

356. කොපානලෙන, ක්‍රොධාග්නියෙන්; සඤ්ඤාං, දිලී
හුතාවූ; දුඨං, දුභවූ; රුඨං, රළුවූ; පඡ්ඡතිං, මාරයා;
අදුඨො, දුභවූ; සමුඛො, සමුඛතෙම; ජෙති, දිනයි; ආනු
භාවො, (උත්චතත්සේසේ) ආනුභාවයතෙම; තාදිසො හි,
එබඳුමැයි.

357. වසවතතිති, වගවතීති මාරයා; දිත්තාසුධෙ, දිලිසුහු
ආසුධසන්; ඛිපනො අපි, දමාගසනකල්හිද; විජ්ඣනො
අපි, විදිනකල්හිද; නිරුසුධො එව, අසුධරහිතවූසේස්ම;
තං, ඒ මාරයා; ජෙති, දිනයි; ආනුභාවො, ආනුභාවය; තාදි
සො හි, එබඳුමැයි.

358. සභාවොපං සභඛකාරං මාරං සාධමිරං තද,
නිව්වලො ජෙති සමුඛො ආනුභාවො හි තාදිසො.
359. භන්ධස්සරථපතනිති ධාවනං තමිනොවිනො,
නිසිනෙනාව ජිනො ජෙති ආනුභාවො හි තාදිසො.
360. භාසනං තෙනධා කණ්ණකඨොරගිරමනකං,
නිසසඤ්ඤා ජෙති සමුඛො ආනුභාවො හි තාදිසො.
361. මාග්ගපානමම අභාසි ලඛිතිං අසමන්තො,
බුධිතෙජගත්පාකාරං දිත්තං බහුග්ගතං වීරං.

358. තද, එකල්හි ; නිව්වලො, නිශ්චලවූ ; සමුඛො, සමුඛවූ බොධිසත්වතෙම ; සභාවොපං, දර්ශනවූ ; සභඛකාරං, අභඛකාර සහිතවූ ; සාධමිරං, ගම් සහිතවූ ; මාරං, වශවතීම් මාරයා ; ජෙති, දිනයි ; ආනුභාවො හි, ආනුභාවයනම් ; තාදිසො, එබඳුයි.

359. භන්ධස්සරථපතනිති, ඇත් අස් රිය පාබල සෙන් සමග ; ඉතොවිනො, ඔබ්බොබ් ; ධාවනං, දුවන්නාවූ ; තං, ඒ මාරයා ; ජිනො, බොධිසත්වතෙම ; නිසිනෙනා එව, වැඩ හුන්නේන්ම ; ජෙති, දිනයි ; ආනුභාවො, ආනුභාවය ; තාදිසො හි, එබඳුමැයි.

360. නිසසඤ්ඤා, නිශ්ශබ්දවූ ; සමුඛො, සම්මුඛත්වගන් සේ ; අනෙකධා, අනෙකප්‍රකාරයෙන් ; කණ්ණකඨොරගිරං, කණ්ණකඨොල් තෙපුල් ; භාසනං, කියන්නාවූ ; අනතකං, මාරයා ; ජෙති, දිනයි ; ආනුභාවො, ආනුභාවයනෙම ; තාදිසො හි, එබඳුමැයි.

361. මාග්ග, වශවතීම් මාරගේම ; දිත්තං, දිපතිමත්වූ ; අබ්බුග්ගතං, විශේෂයෙන් උස්ව පැනනැගිණිවූ ; වීරං, සීරවූ ; බුධිතෙජ, බුදුතෙජ නැමැති ; අග්නිපාකාරං, හිතීපවුරකන් ; උපාගමම, එලඹ ; ලඛිතිං, උලලඛිතභාසකරත්ව ; අසමන්තො, අසමන්තිවූයේ ; අභාසි, සිවියේය.

366. කද අදුසි සිසාදි-දුනං සීලං කථං තව,
තදත්ථාය කථාපෙති කෙ තෙ පච්චක්ඛකාරකා.
367. අථාහ ඵරුසො මාරො තෙතං ගරු මුතෙ මම,
අයං සා පරිසා සබ්බා තස්ස පච්චක්ඛකාරකා.
368. උගෙකාසෙසි මහාසෙනා සකඛි'ගනති විසුං විසුං,
භුමුද්‍රියන* මතොතාච තතො කොලාහලො අහු.
369. අථාහ මාරො සමණ අහං සකඛි කථාපසිං,
තව කො සකඛි යඤ්ඤි කථාපෙති ලහුං මම.

366. කද, කවරකලක; තදත්ථාය, ඒ පිණිස; සිසාදි, ශිෂ්‍යාදිවූ; දුනං, දුනයක්; අදුසි, දුන්තෙහිද; තව, තාගේ; සීලං, ශීලය; කථං, කෙසේද; තෙ, තාගේ; පච්චක්ඛකාරකා, සාක්ෂිකාරයෝ; කෙ, කවුරුද; කථාපෙති, කියව.

367. අථ, ඉක්කිත්තෙන්; ඵරුසො, දරුණුවූ; මාරො, මාරතෙම; ආහ, (මෙසේ) කිය; මුතෙ, තපස්විය; මම, මට; ඵතං, මෙය; නගරු, බරනොවේ; සබ්බා, සියලු; සා අයං පරිසා, ඒ මේ පිරිස්නොමෝ; තස්ස, ඊට; පච්චක්ඛකාරකා, ප්‍රත්‍යක්ෂකාරීහුයි.

368. උගෙකාසෙනා, මහාසෙනානොමෝ; අහං, මම; සකඛි ඉති, සාක්ෂිමිසි; විසුං විසුං, වෙන වෙනම; උගෙකාසෙසි, උදෙකාසා කලාය; තතො, එසින්; භුමුද්‍රියනමතොතා ඵව, භුමිවිදුරණ මාත්‍රවූ (පොළොව පැළිමි පමණවූ)ම; කොලාහලො, කොලහලක්; අහු, විස.

369. අථ, ඉක්කිත්තෙන්; මාරො, මාරතෙම; ආහ, (මෙසේ) කිය; සමණ, ශ්‍රමණය; අහං, මම; සකඛි, සාක්ෂිත්; කථාපසිං, කියවුයෙමි; තව, තව; කො, කවරෙක්; සකඛි, සාක්ෂිද; යදි, ඉදින්; අත්ථි, ඇත්තමි; ලහුං, වහා; මම, මට; කථාපෙති, කියව.

370. අථාහ භගවා තස්ස ගමහිරං මුදුරං හිරං,
නිවජාරෙනො මසුරස්ස සුතාදං එණිනො යථා.
371. තවෙව මෙ න සනතිං පච්චක්ඛන්තං සවෙනනා,
අවෙනනාව මෙදුති සනති පච්චක්ඛවාදිනො.
372. ඉති වඩාන මාරුරි සඤ්ඤාජම්බුතගඤ්ඤො,
තික්ඛනනවිජ්ජසඛකාසං කරං වාමිකරජ්ජතිං.
373. රතතච්චරගඤ්ඤො නිහරිතා ජිනො තදා,
ධරණ්‍යභිමුඛං කාසි උද්දස්ස භුමිකාමිතිං.

370. අථ, ඉක්ඛිත්තෙන්; භගවා, භාගාවතුත්වගන්සේ; ගමහිරං, ගැඹුරුව; මුදුරං, මිහිරිව; හිරං, තෙපුල්; නිවජාරෙනො, පිටකරමින්; මසුරස්ස, මසුරයාගේ; සුතාදං, සහපත් නාදය; එණිනො, සපියෙකුට; යථා, යම්සේද (එමෙන්); තස්ස, ඔහට; ආහ, වදාලසේක.

371. ඉධ, මෙහි; තවඉව, තව මෙන්; මෙ, ඔව; පච්චක්ඛන්තං, සාක්ෂි පිණිස; සවෙනනා, වෙනනා සහිතයෝ; න සනති, නැති; මෙ, ඔව; ඉදුති, දැන්; අවෙනනා එව, වෙන නාරහිතවූම; පච්චක්ඛවාදිනො, සාක්ෂි කියන්නෝ; සනති, ඇත්තාහ.

372. මාරුරි, මාරගනුවු බොධිසතියෙම; ඉති, මෙසේ; වඩාන, වදාන; වාමිකර, සවණිණියකට බඳුව; ජුතිං, ප්‍රභා ඇත්තාවූ; සඤ්ඤාජම්බුතගඤ්ඤො, සකිකවලාගභීයකින්; තික්ඛනන, නිෂක්‍රානනවූ; විජ්ජසඛකාසං, විදුලියක් වැනිවූ; කරං, ශ්‍රීහඤාය:—

373. ජිනො, බොධිසතියෙම; රතතච්චරගඤ්ඤො, රත් සිවුරු ගැඹිත්; නිහරිතා, නිකුත්කොට; තදා, එකල; භුමිකාමිතිං, මහිකානතාව; උද්දස්ස, උදෙසා; ධරණ්‍යභිමුඛං, අකාසි, පාවිච්ච අභිමුඛ කාලසේක.

374. දුතමානාදිකමෙම මෙ කමපනති ජාතිජාතියං,
කිමප්පි නිසසණසිති ජිනො වාවමුද්දගරි.

375. සකඛි 'හනති වදනතිව තතො භූමිවරතනා,
සලිලාවතිපරිසනනා ගජ්ජනති නච්චි තාවදෙ.

376. මහි*සාගරඌමිව උභාපෙනති මහුමියො,
ජමා කමපි කුලාලසස වකකංවාතිපරිඤ්ඤ.

377. හිමවා හිරිරුජ ව සුගඤ්ඤිතතාදයො,
කුටබාහා සමුකඛිප්ප නච්චිංසු නටකා විය.

374. මෙ, මාගේ ; දුතමානාදි, දුතමානාදිවූ ; කමෙම,
කමමයෙහි ; ජාතිජාතියං, ජාති ජාතියෙහි ; කමපනති, කමපා
වන්නි ; කිං, කුම ; අප්පි, අද ; නිසසණ අසි ඉති, නිසසඤ්ඤ
වෙතිදැයි ; ජිනො, බෝසත්තෙම ; වාවං, වචනයක් ; උද්දගරි,
වදාලයෙක්.

375. තතො, ඉක්බිති ; භූමිවරතනා, මහිකානනා
තොමෝ ; අහං, මම ; සකඛි ඉති, සාකෂිමිසි ; වදනති ඉව,
කියන්නියක් මෙන් ; සලිලාවතිපරිසනනා ; ජලපොලව
කෙලවරකොට ඇත්ති ; ගජ්ජනති, ගජ්ජිනාකරන්නී ; තාව
දෙ, එකෙණෙහි ; නච්චි, තැවිය.

376. මහි, පෘථිවි තොමෝ ; සාගරඌමි ඉව, සසුරු රල
මෙන් ; මහුමියො, පෘථිවිතරගයන් ; උභාපෙනති, නං
වන්නි ; ජමා කමපි, ශ්වාකාරයකින් කමපා විය ; කුලාලසස
වකකං ඉව, කුඹල්සකක් මෙන් ; අතිපරිඤ්ඤ, අතිශයින්
කරකැවින.

377. හිමවාහිරිරුජව, හිමවත් පඵතග්ජයාද ; සුගඤ්ඤ
තතාදයො, සුගඤ්ඤ පඵත ග්ජයෝද ; කුටබාහා, කුඵ
තැමැති අත් ; සමුකඛිප්ප, ඔසවාගෙණ ; නටකාවිය, ජ එවන්
මෙන් ; නච්චිංසු, තැවුහ.

* “මහි.”

ශ්‍රී ලංකා ජාතික

378. දිසා සුඛා තමවෙජරං භයෙහුබ්බිගගමානසා,
මාරසෙනා පභිනනාසි භින්නවෙලොව සාගරෙ.
379. භයෙහටටසසර භනනා පතනනෙඤ්ඤඤඤඤටතා
විකිරිතා ක්වෙ පිභෙ ධාචංසු මාරකිඛකර.
380. ගතිතාසුධානී ඡබ්බිතතා පිදහනානතං කර,
තිවත්ථත්ථමනොපි ධාචංසු අතපෙකකා.
381. අභුලියො මුඛෙ කෙච් පකඛ්පනති රුදහති ව,
කෙච් වන්දනති යාවනති අහසං සාමි දෙති නො.

378. තං අවෙජරං, ඒ අභයනීය ; දිසා, දූත ; සුඛා, අසාත් ; භයෙන, භයෙන් ; උබ්බිගගමානසා, තැනිතත් සිත් ඇති ; මාරසෙනා, මරසෙන්තොමෝ ; භින්නවෙලො, බුන් වෙරළ ඇති ; සාගරෙ ඉව, සමුද්‍රයමෙන් ; පභිනනා අසි, ප්‍රභිනන වී.

379. භයෙන, හසින් ; අටටසසර, බැහැරත් හඬ ඇත් තාවු ; භනනා, ග්‍රාහනවු ; අඤ්ඤඤඤඤඤටතා, ඔවුනො වුත් ගැටීමෙන් ; පතනනා, හෙන්නාවු ; මාරකිඛකර, මාර හටයෝ ; කවෙ, කෙසෙන් ; පිභෙ. පිටෙහි ; විකිරිතා, විසු රුචාගෙන් ; ධාචංසු, දිවු.

380. ගතිත, ගත්තාලය ; අසුධානී, අසුධයන් ; ඡබ්බිතතා, හැරදමන්නාහු ; කර, අතින් ; අතනං, මුහුණු ; පිදහනා, වසන්නාහු ; තිවත්ථත්ථමනොපි, හැදිවත් පමණේ සිදු ; අතපෙකකා. අපෙක්‍ෂාරහිතවූවාහු ; ධාචංසු, දිවුත.

381. කෙච්, සමහරෙක් ; අභුලියො, ඇහිලි ; මුඛෙ, මුවෙහි ; පකඛ්පනති. බහත් ; රුදහති ව, හඬත් ; කෙච්, සමහර කෙනෙක් ; සාමි, ඥාමිති ; නො, අපට ; අහසං. උදහි, අහසදානස කරවිසි ; වන්දනති, වදිත් ; යාවනති, යාවඤ, කෙරෙත්.

382. සිඛජෝයං ජ්ඣො කිනුනු නිස්සාසාරුඛසාසනා,
පිඪිපස්සමුදික්ඛනතා ධාමිංසු වක්ඛතා පරෙ.

383. ගිරිමෙඛලොපි නාගිඤ්ඤ ජහානුකෙන පති තදා,
මාරොපි පතිතො ඛිපං ධාවිතාදස්සනං ගතො.

384. තඛබ්බෙණ උග්ගතො ආසි සත්ථු කිනතිජයඛජේ,
අමෙතනොතාච සුරද්දිනං බුහමලොකාවධිං ගතො.

385. තදාසි විජයො තස්ස සමුඛස්ස සිරිමතො,
වරිමෙ මාරසුඛමහි මාරස්සාසි පරජයො.

382. අපරෙ, අනිත් මාරහටයෝ: කිනුනු, කිමෙක්ද; අයං, මේ; සිඛජෝ, සිඛානුකෙම; ජ්ඣො, දිනනලදදි; වක්ඛතා, වක්ඛවුවාහු; නිස්සාසාරුඛසාසනා, නිස්සාසයෙන් වලකනලද තෙසුල් ඇත්තාහු; පිඪිපස්සං, පිඨිපස; උදික්ඛනතා, බලමින්; ධාමිංසු, දිවුහ.

383. තදා, එකල්හි; ගිරිමෙඛලො, ගිරිමෙඛල නම්වූ; නාගිඤ්ඤපි, ගජෙකුතෙමෙන්; ජහානුකෙන, දනින්; පති, වැටුණේ; මාරොපි, වසවන්මරුතෙමෙන්; පතිතො, හුණුයේ; ඛිපං, වසා; ධාවිතො, දිව; අදස්සනං, අදහිනයිව; ගතො, ගියේය.

384. තඛබ්බෙණ, එකෙණෙහි; සත්ථු, ශාසනාන්වහන්සේගේ; කිනති, කිනිතිනැමැති; ජයඛජේ, විජයධර්මය; උග්ගතො, උස්ව පැණතැංගේ; සුරද්දිනං, දිව්‍යදීන්; අමෙතනොතා ඉච්ඡා, කැඳවන්නාක්මෙන්; බුහමලොකාවධිං, බහලොවහිමකොට; ගතොආසි, ගියේවි.

385. තදා, එකල්හි; වරිමෙ මාරසුඛමහි, අනන්තමාරසුඛයෙහිදී; සිරිමතො, ශ්‍රීමත්වූ; තස්සසමුඛස්ස, එ සමුඛයෙන්ව හන්සේට; විජයො ආසි, විජය විය; මාරස්ස, මාරයාට; පරජයො ආසි, පරජය විය.

386. එවං මහානුභාවොති මනඩාන නරසාරථිං,
නිව්වං වඤ්ථ පුරෙථ සො හි වො සරණං සදා.

එකාදසමො විජයො.

387. ලබාතිවිජයෙ වුබ්බෙ නිසිනෙන වජ්ඣසනෙ,
පරිවාරසුං ගතාගමම පුරෙ විස සුරුදයො.
388. දෙවා තෙ නිව්ලා තෙඤා* තානාපුජ්චිධිං. තතො,
සනතුඨා මුනිතො'කාසුං මහනතං ජයමබ්බලං.
389. සමපතනාථ නිසාකනතා මානෙතුංව මුනිසසරං,
පුබ්බාපරඔරෙ ලග්ගසසිණකාණණ්ණසුඤ්ඤා.

386. එවං, මෙසේ; මහානුභාවො ඉති, මහත් ආනුභාව
ඇත්තෙකැයි; නරසාරථිං, නරසාරථිත්වහන්සේ; මනඩාන,
දාන; නිව්වං, තීරත්තරයෙන්; වඤ්ථ, වදිව්; පුරෙථ, පුදව්;
සොහි, හෙතෙමවහාහි; වො, තොපට; සදා, හැමකල්හි;
සරණං, පිහිටයි.

එකොළොස්වෙනි මාරවිජයකථාවයි.

387. වජ්ඣසනෙ, විදුරසුන්හි; නිසිනෙන, වැඩහුන්කාවු;
වුබ්බෙ, බොධිසන්ධියන්; ලබාතිවිජයෙ, ලැබුණ ස ඇතිකල්හි;
ගතා, (මාරගසිත් තැනිගෙණ) ගියාවු; සුරුදයො, දෙවාදිහු;
පුරෙවිස, පෙරමෙන්; ආගමම, අවුත්; පරිවාරසුං, පිරිවැරුහ.

388. තතො, ඉක්බිති; නිව්ලා, සියලු; තෙ දෙවා, ඒ
දෙව්ගේ; තානාපුජ්චිධිං තෙඤා, තොයෙක් පුජ්චිධි පමු
ණුවා; සනතුඨා, සතුටුවුවාහු; මුනිතො, බෝසතුන්ට; ජය
මබ්බලං, ජයමඟුල්; අකංසු, කලාවුයි.

389. අථ, ඉක්බිති; පුබ්බාපරඔරෙ, පුළුපරකාශයෙහි;
ලග්ග, ලගහවු; සසිණ, වජ්‍රාණිකාවැනි; කණණ්ණසුඤ්ඤා,
කණිණ්ණසරණැති; නිසාකනතා, රුහුණැති සහි තොමෝ;
මුනිසසරං, මුනිසරයන්වහන්සේ; මානෙතුංඉව, පුදත්ව
මෙන්; සමපතනා, පැමිණියා.

390. සුනිලාකාසධම්මලල ධනනාගලිමාලිකා,
විජෙනීව දිසාබාහා දුලලවුතකවාමරෙ.
391. මලලිකාමුකුලාසතකසමමනනාලිගණ්ඨාදා,
ධමෙනනා විස සඬබානි කුජෙනනි මධුරං හිරං.
392. සාමොදමකරඤ්ඤි මඤ්ඤානිලාගතා,
සජ්ඣතා ජිනබ්බමහි උතුං ගාභෙනනි සීතලං.
393. අවිජ්ඣදිමහාමුලං ත්වට්ඨතීරබකකං,
සංසාරවිසරුකං සො ආරඬුමුලිකං තදා.

390. සුනිල, අතිරිලවු; ආකාස, ආකාශ නැමැති; ධම්ම ලල, කෙශකලාපයෙහි; ධනන, දරණ (පලදින) ලද; නාගලි, තාරකාපනති නැමැති; මාලිකා, මල්දම් ඇත්ති; දිසාබාහා, (සුඵාදි) දිශානැමැති අතින්; දුලලවුතකවාමරෙ, පිපියාවු මිඳුමල්කැන් නැමැති සෙමර; විජෙනනි ඉව, සලත්තසක්වැනි වි.

391. තදා, එකල්හි; මලලිකාමුකුල, බොලිද්දමල් කැකුලන්හි; ආසතන, ඇලනාවු; සමමනන, මත්වු; අලිගණ්ඨා, ගාඩගෙණින්හු; සඬබානි, සඬබයන්; ධමෙනනා විස, පිහිත් නවුන් මෙන්; මධුරං හිරං, මිහිරිනාද; කුජෙනනි, ශබ්ද.

392. සාමොද, සුවදසතිනවු; මකරඤ්ඤි, මවරදින් සුකතව; ආගතා, ආවාවු; සජ්ඣතා, ජෙතනසතා සතිනවු; මඤ්ඤානිලා, මඤ්ඤාමාරුතයෝ; ජිනබ්බමහි, බෝසත් රුවෙහි; සීතලං උතුං, හීතලසාදුගුණය; ගාභෙනනි, ගත්වත්.

393. තදා, එසමයෙහි; සො, ඒ මහාබෝධිසත්තනෙම; අවිජ්ඣදි, අවිජ්ඣදි නැමැති; මහාමුලං, මහමුල් ඇති; ත්වට්ඨතීර බකකං, (කම්චට කෙලෙස්වට විචාවට යන) ත්වට්ඨතීර නැමැති ස්ථිරකඳක් ඇති; සංසාරවිසරුකං, සංසාර නැමැති විෂ වාෂය; උමුලිකං, මුලොත්පාටනයකරත්ව; ආරඬා, පවන් ගෙණ (නොහොත්) ආරඬො, පවන්ගත්සේක් :—

394. භාවෙනො පුරිමෙ යාමෙ සරෙනො ඛකිසන්තති,
පුබ්බතිවාසානුස්සති සුඤ්ඤං ලබා නරිස්සරෙ.
395. තථා මජ්ඣිමයාමමගි දිබ්බවක්ඛුච්ඡෙයොධනා,
වුත්ථපපාතස්සුඤ්ඤං අබ්ගහන්තා සබ්බෙයො
396. රත්තිසා පච්ඡිමෙ යාමෙ විත්තයෙනො ජරුදයො,
විපස්සිතා නාමරූපෙ ආරෙපෙතා තිලකඛණං.
397. සමමසෙනො කිලෙසෙති විවෙචෙතා සකං මනං,
ආසවානං ඛයෙ සුඤ්ඤං ලබා අගගඵලං තද.
398. පනො නිබ්බාණනගරං බ්බාජකිඛගරනතිස්සරෙ,
සමමග්ගස්ස සුත්තාන පිතිවාචමුද්දගරි.

394. නරිස්සරෙ, තරෙඤ්ච වූ බෝසත්තෙම; පුරිමෙ යාමෙ, පුරිමයාමයෙහි; භාවෙනො, භාවනාකරන්නේ; ඛකිසන්තති, සකකියන්නේ පරමපරව; සරෙනො, සිහි කරන්නේ; පුබ්බතිවාසානුස්සතිසුඤ්ඤං, පුබ්බතිවාසානුස්සතිඤ්ඤය; ලබා, ලැබ :—

395. තථා, එසේම; මජ්ඣිමයාමමගි, මධ්‍යමයාමයෙහි; දිබ්බවක්ඛු ච්ඡෙයොධනා, දිව්‍යවක්ඛුච්ඡෙයොධනයෙන්; සබ්බෙයො, සම්ප්‍රකාරයෙන්; වුත්ථපපාතස්සුඤ්ඤං, වුත්ථි උත්පත්ති දන්නා ඤ්ඤයටද; අබ්ගහන්තා, පැමිණ :—

396. රත්තිසා, රත්තිය සමකිකවු; පච්ඡිමෙ යාමෙ, පච්ඡිම යාමයෙහි; ජරුදයො, ජරුදීන්; විත්තයෙනො, සිතන්නේ; නාමරූපෙ, නාමරූපයෙහි; තිලකඛණං ආරෙපෙතා, තිලකඤ්ඤ ආරෙපණයකොට; විපස්සිතා, විදැසිනා කොට.

397. තද, එකල්හි; සමමසෙනො, සමමස්තියකරන්නේ; සකං මනං, සියසිත; කිලෙසෙති, කෙලසයන් කෙරෙන්; විවෙචෙතා, තොරකොට; ආසවානං, (සාමාදි) අශ්‍රවයන්නේ; ඛයෙ, ක්‍ෂයකිරීමෙහි; සුඤ්ඤං, නුවණින්; අගගඵලං, උත්තම අභිත්ඵලය; ලබා, ලැබ :—

398. නිබ්බාණනගරං, නිවන්පුරයට; පනො, පැමිණි සේස; බ්බාජකිඛගරනතිස්සරෙ, සප්තබ්බාජකිඛ නැමැති රුවනට ඉසුරුවු; සමමග්ගස්ස සුත්තාන, සමමග්ගස්ස (සමාස් සමුච්ච) පිතිවාචං, ප්‍රිතිවාක්‍යය : උද්ගරි, ගෙණැරපෑස්සක.

399. අනෙකජ්ඣිසංසාරං සක්ඛාවිස්සං අනිබ්බිසං,
ගහකාරකං ගවෙසනෙනා දුක්ඛා ජිති පුනප්පුන්.*
400. ගහකාරක දිඝ්ඛාසි පුන ගෙහං න කාහසි,
සබ්බා තෙ ඵාසුකා හග්ගා ගහකූටං විසද්ධිතං,
විසබ්බාරගතං විතතං තණ්හානං ඛයමජ්ඣිතා.†
401. ඉවෙව්වමගහමතදුනවිධිප්පිණ්
කාරුක්ඛ්‍යපුක්ඛ්‍යදහදයෙන මහොදයෙන,
පඤ්ඤා ගවණ්ණවමපාරමනතාදුක්ඛං
යෙනොපිතා පරමපාරමිතා ජිනෙන.

399. පුනප්පුනංජිති, නැවත නැවත උපපත්තිතොමෝ ; දුක්ඛා, දුක්ඛය ; ගහකාරකං, මේ ආත්මිකාවසබ්බකත ගෙය කරන්තාවූ තෘෂ්ණා නැමැති වඩුවා ; ගවෙසනෙනා, සොයමින් ; අනෙකජ්ඣි සංසාරං, නොයෙක් ජිති කොට්ඨි ගත සහසුයස් කියනලද සංසාර වෘත්තයෙහි ; අනිබ්බිසං, ඒ බොධි ඥානය නොලබන්නෙමි ; සක්ඛාවිස්සං, (වුති ප්‍රතිසංඝි වශයෙන්) නැවත නැවත ඇවිද්දෙමි.

400. ගහකාරක, ආත්මිකාව සංඛතත ගෙය කරන්තාවූ තෘෂ්ණා නැමැති වඩුව ; දිඝ්ඛා අසි, (මා විසින් තෝ) දන්තාලද්දෙහිය ; පුන, නැවත ; ගෙහං, යථොක්ත ගෘහයක් ; නකාහසි ; (මට) නොකරන්තෙහිය ; තෙ, තාගේ ; සබ්බා ඵාසුකා, සියලු කෙලෙස් නැමැති පරලයෝ ; හග්ගා, බිඳ පියනලදහ ; ගහකූටං, යථොක්ත ගෘහයාගේ අවිද්‍යා නැමැති කැණ්මඩල ; විසද්ධිතං, විසුරුවා පියනලදී ; විතතං, (මාගේ) සත ; විසබ්බාරගතං, නිවෘණයටවන ; තණ්හානං ඛයං, තෘෂ්ණාක්‍ෂය සබ්බකත අභිත්ථලයට ; අජ්ඣිතා, පැමිති යෙමි.

401. ඉතිථිවං, මෙපරිද්දෙන් ; අග්ග, උතුම්ම ; අමත දුනවිධිප්පිණ්, අමත දුන විධියෙහි දක්‍ෂම ; කාරුක්ඛ්‍ය පුක්ඛ්‍ය, කරුණුවෙන් පවිත්‍ර ; හදයෙන, හෘදයක් ඇත්තාවූ ; මහොදයෙන, මහදභිවෘද්ධි ඇති ; යෙන ජිනෙන, යම් බොධියකටකෙණෙකුත් විසින් ; අපාරං, පරතර නැත්තාවූ ; අතනතදුක්ඛං, අප්‍රමාණ දුක් ඇත්තාව ; ගවණ්ණවං, සංසාර සාගරයට ; පඤ්ඤා, පැමිණ ; පරම, අතිශයින් උතුම්ම ; පාරමිතා, (දුකාදී සමක්‍රීයෙන්) පාරමිධිමිමයෝ ; උපිතා, රැස් කරණලද්දකුදු.

* දෙකොටසලිසි.

† විදුලපෙළයි.

402. යොවෙව්* සබ්බවිහවං, පණ්ණදිඤ්ඤා රජං.
නික්ඛමම පඤ්ඤා වලපත්තමනිරුහස්ස,
මුලෙ නිසර්ජ්ජ සබ්බං පබ්බං ච මාරං
පාපාරයො ච විජ්ජො ස දදානු සන්තිං.

අභිසංඛාති කථා.

403. තිලොකනාමො සුගතො තතො නද
උදනවාචං සමුදගරිඤ්ඤා,
පලලඛනමානුජස්ස දුම්භද්වලෙ
විනෙතසි එවං වජ්ජසනසම්.

402. යොව එව, යමෙක් තෙමෙම ; සබ්බවිහවං, සියලු සමපතනියද ; රජං, රාජ්‍යයද ; පණ්ණදිඤ්ඤා, දුරුකොට ; නික්ඛමම, නික්ම ; පඤ්ඤා, (මහණවෙට) පැමිණ ; වලපත්තමනිරුහස්ස, අශ්වත් වාක්‍යාර්ථයාගේ ; මුලෙ, සම්පයෙහි ; නිසර්ජ්ජ, වැඩහිද ; සබ්බං, සෙනාසහිතවු ; පබ්බං, ප්‍රබලවු ; මාරං, වභවකීර්මාරයාද ; පාපාරයො, පාප නැමැති සතුරන්ද ; විජ්ජො, දිනුසේක්ද ; යො, ඒ සම්පයෙන්වහන්සේ ; සන්තිං, ශාන්තිසංකෘත නිවාසය ; දදානු, දේවා.

අභිසංඛාති කථාසි.

403. තතො, ඉක්කිති ; නද, එවෙලෙහි ; තිලොක නාමො, තෙලොකාස්ස සාමිවු ; සුගතො, සම්පයෙන්වහන්සේ ; දුම්භද්වලෙ, බොධිද්‍රුමෙකුමුලයෙහි ; වජ්ජසනසම්, වජ්ජසන මසනසයෙහි ; පලලඛනං, ආනුජස්ස, පලක්ඛාදගෙණ ; උදන වාචං, ප්‍රතිවාක්‍යය ; සමුදගරිඤ්ඤා, උදන්අතා ; එවං, මෙසේ ; විනෙතසි, සිතුවෙක.

404. දුතාදයො පාරමිතා විනිකා
අසඛකප්පානි ච ඛෙපසිකා,
අසො ච පලලඛකවරස්ස ගෙනු
සකාචිතං තං හජ්ජං මයජ්ජ.
405. යාවස්සු* පුණ්ණ මම වෙතනායො
තාවෙසා අච්ඡාමි න චුඨිතාමි,
මනකාන සො නෙකසහස්සසඛා
ජිනො සමාපතති චලස්සෝ තස්ස.
406. දෙවාතිදෙවො තිහවකතාථො
හතාවකාසො ජිතපමුමාගෙ,
පිතාමහාදිති මහිසමානො
ඛෙපෙසි සත්ථා දිවසානි සත්තං.

ඉති පටිමසකතාහං.

404. මයා, මාවස්සු; දුතාදයො, දුතාදීචු; පාරමිතා, පාර මිධම්මයන්; විනිකා, රැස්කොට; අසඛකප්පානිච, අස ඛක කලාපයන්ද; ඛෙපසිකා, ගෙවා; අසො එව, මෙම; පලලඛකවරස්සගෙනු, උතුම් පයඝීඩකය නිමිත්තකොටගෙන; සකාචිතං, (සසරවට) ධාවනයකරණලදි; තං, එය; අජ්ජ, අද; හජ්ජං, සෙවනාලදි.

405. සො ජිනො, ඒ සඵලයන්වහන්සේ; යාව, යම් තාක්; මම, මාගේ; වෙතනායො, වෙතනාහු; පුණ්ණඅස්සු, සමුද්දණ්ණවන්තාහුද; තාව, ඒතාක්කල්; එසා, මෙහි; අච්ඡාමි, හිදිමි; න චුඨිතාමි, නොහැඟිවිමිසි; මනකාන, සිතා; අනෙක සහස්සසඛා, නොයෙක් දහස්ගණන්; සමාපතති සමවතුන්; තස්ස, ඒ බොධිද්වමමුලයෙහිදී; චලස්ස, වැලඳ සේකි.

406. දෙවාතිදෙවො, දෙවාතිදෙවචු: තිහව, හවහුයට; එකතාථො, අවිනිසසාමිචු; හත, නසහලද; අවකාසො, කෙලඟාවකාග ඇති; ජිත, පැරසු; පමුමාගෙ, පස්මරුන් ඇති; පිතාමහාදිති, මහාබ්‍රහ්මාදීන් විසින්; මහිසමානො, පුද හුලවත්තාචු; සත්ථා, ශාසනාචු සඵලයන්වහන්සේ; සත්තා දිවසානි, සත්දිනක්; ඛෙපෙසි, ගෙවුසේක.

පලමුවෙනි සතිසසි.

* “යාවස්සු පුණ්ණා.”

ශ්‍රී ලංකා ජාතික පුස්තකාලය

407. යසමාසනං නෙව ජහාති තසමා
තිසක්කිසුතෙනන නිසිදිතෙව,
අජ්ජපි කතතබ්බමනෙන අත්ථි
දෙවානමිච්චාසි මනමහි කඛ්ඛා.
408. තෙසං මනං සො මනසා විදිතා
විතොදනස්මිං විමතිනතු තෙසං,
උභාය තමහා නහමුපපතිතා,
දසෙසසි තෙසං මුඛි පාවිහෙරං.
409. විතොදසිතා සුගතො තදෙවං
සුධාසිනං චෙතසි කඛ්ඛරාසිං,
පලලඛකතො උතතරසුඛකණ්ණං.
ආකාසකොරුග්ග ජලං රචිව.
410. ජිනො දුමිඤ්ඤං ව ආසනස්ස
ඛනුපකාරතතමනුස්සරනො,
සීතො පදං කිචි අකොපසනො,
ඉතො විතො ලොකනමුරුතනො.

407. යසමා, යමහෙයස්ස; ආසනං, වජ්‍රාසනය; නෙව ජහාති, නොමහර්ද; තසමා, එහෙසින්; තිසක්කිසුතෙනන, (කම් ඉකලය හව යන) සක්කිසුතෙන් සුකතවුවහ වසින්; නිසිදිතං එව, වැඩනිදීමය; අතෙන, මුත්තෙන්සේ වසින්; කතතබ්බං, (බුබුදුස පිණිස) කවසුතු; අජ්ජ අපි, අද දක් වාත්; අත්ථිඉති, ඇතැයි; දෙවානං, දෙවියන්ගේ; මනමහි, සිත්හි; කඛ්ඛා, ගඬාවක්; ආසි, වි.

408. සො මුඛි, ඒ මුඛිඤ්ඤ සමීඤ්ඤන්වහන්සේ; තෙසං, ඒ දෙවියන්ගේ; මනං, සිත; මනසා, තමන් සිතින්; විදිතා, දැන; දු, යළි; තෙසං, මවුන්ගේ; විමතිං, සැකය; විතොදනස්මිං, දුරුකරණු පිණිස; තමහා, ඒ වජ්‍රාසනයෙන්; උභාය, නැගිසිට; නහං, ආකාශයට; උපපතිතා, පැනනැගී; තෙසං, ඒ දෙවියන්ට; පාවිහෙරං, පෙලහැර; දසෙසසි, දක්වුණේක.

409-410. තද, එවේලෙහි; සුගතො, ගොතනගති ඇත් තාවු; ජිනො, සමීඤ්ඤන්වහන්සේ; සුධාසිනං, දෙවියන්ගේ; චෙතසි, සිත්හි වු; කඛ්ඛරාසිං, ගඬකාරාසිය; එවං, මෙසේ; විතොදසිතා, දුරුකොට; පලලඛකො, පසර්ඛකයෙන්; උතතරසුඛකණ්ණං, ඉසානකොණට; රචිඉව, හිරුමෙන්; ජලං, දිලියෙමින්; ආකාසනො, අහසින්; මරුග්ග, බැස.—දුමිඤ්ඤං, බොධිද්‍රුමේඤ්ඤයෙන්ද; ආසනස්සව, වජ්‍රාසනයෙන්ද; ඛනුපකාරතතං, බොහෝ උපකාරවල; අනුස්සරනො, සමරණයකරණසේක්; පදං, පියවර; කිචි, මදකුත්; අකොපසනො, කොපානොකරමින්; ඉතොවිතො, ඔබ්බෙනාම; මලොකනං, මැලීම; උරුහනො, හරිමින්; සීතො, සිවිසේකු.

411. නීලායනාකමලකනිතොය
ධාරනිසාතෙන දුමිඤ්ජං,
නිසිචමානො දිවසානි සතත
පුපෙසි තං 'නිමිසලොචනෙති.
412. අජිපි තස්මිං ධරණිපදෙසෙ
කතස්ස ඵ්ථස්ස තදෙව නාමං,
අහොසි දෙවාව නරේරගා ච
මහෙනති තෙ තෙන දිවං පයනති.

ඉති දුතියසත්තාහං.

413. දෙවා තතො දෙවවරස්ස තස්ස
සුචඛකමං'කංසු මණිති නානා,
පලලඛකතො ධානවරස්ස මරෙකි
පුබ්බාපරසායනමනනරලො.

411. නීල, නිල්වූ; ආයන, දික්වූ; අකඛි, තෙත්තෙන්; අමල, නිමිලවූ; කනති, කානතිනැමැති; තොයධාරනිසා තෙන, දියදහර වැනිමෙන්; දුමිඤ්ජං, බොධිදූලේඥාතන මයන්; නිසිචමානො, තෙමමින්; සතතදිවසානි, සත්දිනක් කල්හි; අනිමිස ලොචනෙති, අනිමිස ලොචනයෙන්; තං, ඒ බොධිදූලේඥයන්; පුපෙසි, පිදුපෙසක.

412. තස්මිං ධරණිපදෙසෙ, ඒ පෘථිවිප්‍රදෙශයෙහි; කතස්ස, කරණලද; ඵ්ථස්ස, වෛතාසයට; අජි අපි, අද දක්වාත්; තං ඵ්ථ නාමං. ඒ (අනිමිස) නාමයම; අහොසි, වී; දෙවාව, දෙවියෝද; නර, මනුෂ්‍යයෝද; උරගාව, නාගයෝද; මහෙනති, (අනිමිසලොචන වෛතාසය) පුදත්; තෙ, මනුෂ්‍යවූ; තෙන, ඒ හේතුකොට ගෙන; දිවං, දිව්‍යලොකයට; පයනති, යෙත්.

දෙවෙහි සතියයි.

413. තතො, ඉක්කිති; දෙවා, දෙවතාවෝ; පලලඛකතො, පයඝිඛකයටද; ධානවරස්ස, ස්ථානවරයටද; මරෙකි, මැද; තස්ස දෙවවරස්ස, ඒ දෙවතාදෙවයක්වගන්සේව; පුබ්බා පරසායනමනනරලො, පුච්ච පගවිම දෙදිග අතර; නානා, නත් වැදුරුමු; මණිති, මිණියෙන්; සුචඛකමං, යහපත් සක්මණක්; අකංසු, කලාසුය.

414. නරිඤ්ඤාගිඤ්ඤාසුරිඤ්ඤාපුරිඤ්ඤා
 ඡන්ධනිඤ්ඤාසුරිඤ්ඤා සමුප්පාදනො,
 නිලබ්බො තාරකිඤ්ඤා සසිච
 සො වඩ්ඛම් සත්ත අභාති තත්ථ.
 415. අජ්ජපි තස්මිං ධරණිප්පාදෙසෙ
 කතස්ස ථූපස්ස තදෙව නාමං,
 අභොසි දෙවාව නරෙරගා ච
 මහෙනති තෙ තෙන දිවං පයනති.

ඉති තතියසත්තාහං.

416. තතො දුම්ඤ්ඤා සුරිඤ්ඤා
 මහිතලො පච්ඡිම උත්තරං,
 මාපිංසු නානාරතනාලයං
 නිසර්ජ පලලබ්භවරෙ තතිං සො.

414. නරිඤ්ඤා, නරෙරඤ්ඤා : නාගිඤ්ඤා, නාගෙරඤ්ඤා; සුරිඤ්ඤා, සුරෙරඤ්ඤා යන මොවුන් විසින් ; පුරිඤ්ඤා, පුදනලද්දාවු ; ඡන්ධනිඤ්ඤා, ඡන්ධනිඤ්ඤාබ්බවරයෙහි ; සමුප්පාදනො, දිලියෙත්තාවු ; සො, ඒ සච්ඤායත්වගන්සේ ; නිලබ්බො, නිලාසාගයෙහි ; තාරකිඤ්ඤා ; තාරකාවන් පිරිවර යත්තාවු ; සසි ඉව, වසුයා මෙත් ; තත්ථ, ඒ වඩ්ඛමණයෙහි ; සත්ත අභාති, සන්දිනත් ; වඩ්ඛම්, සක්මන් කලසේක.

415. තස්මිං ධරණිප්පාදෙසෙ, ඒ පෘථිවිප්පාදෙසෙහි ; කතස්ස, කරණලද ; ථූපස්ස, චෛත්‍යයට ; අජ්ජපි, අද දක්වාත් ; තං ඵව නාමං අභොසි, ඒ “රතනවඩ්ඛමණ” යන නාමයම වී ; දෙවාව, දෙවියෝද ; තරං, මනුෂ්‍යයෝද ; උරගාව, නාගයෝද ; මහෙනති, (ඒ) පුදත් ; තෙන, ඒ කරණකොට ගෙන ; තෙ, ඔහුතුමු ; දිවං පයනති, දිව්‍යලොකයට යෙත්.

තුන්වෙනි සතිසසි.

416. තතො, ඉක්කිති ; සුරිඤ්ඤා, දෙවදුතවාධිපතිභූ ; දුම්ඤ්ඤා, බොධිදාමෙරඤ්ඤායත්ව ; පච්ඡිම උත්තරං, පසුතර (වයඹ) දික්හි ; මහිතලො, පෘථිවිතලයෙහි ; අගං, අග්‍රවු ; නානාරතනාලයං, අනෙකප්‍රකාරරතනමය ප්‍රාසාදයක් ; මාපිංසු, මාවුහ ; සො, ඒ සච්ඤායත්වගන්සේ ; තතිං ; ඒ රතනගාහයෙහි (පණ්ඩිතලද) ; පලලබ්භවරෙ, උතුම් පලගෙහි ; නිසර්ජ, වැඩිනිද.

417. සුද්දසානාධිමපාරපාරං.
සමනනපඨානතරභගනි,
ධම්මොදධිං ඤාණසුමෙරුමඤ්චා
සාලොලයං ඛෙපසභානි සතන.*
418. අජජපි (13) තසමිං ධරණීප්පදෙසෙ
කතස්ස ථූපස්ස තදෙව නාමං,
අභොසි දෙවා ච නරේරගා ච
මහෙනති තෙ තෙන දිවං පයනති.
ඉති චතුස්සතාහං.
419. තතො ජිහො ගනඤ්ජපාලමුලෙ
චිත්තනිජං සාදුඵලං'නුභොගෙනා,
සතනාගමනං අතිවතනසී සො
දෙවාතිදෙවො කරුණුගුණගෙගා.

417. සුද්දස, ඉතා දුකසේ දිවියහැක්කාවූ ; අනාධිං, අති ගමනිතවූ ; අපාර පාරං, නොපැමිණියහැකි පරතෙරක් ඇත්තාවූ ; සමනනපඨාන, පඨාන ප්‍රකරණ නැමැති ; තරභගනි, රලපතර ඇති ; ධම්මොදධිං, සධම්ම නැමැති සමුද්‍රය ; ඤාණ සුමෙරුමඤ්චා, නුවණ නැමැති මහමෙර මතින් ; සාලොලයං, අලලමින් ; සතනඅභානි, සත්දිනක් ; ඛෙපසී, ගහකලසේක.

418. තසමිං. ධරණීප්පදෙසෙ, ඒ පෘථිවිප්පදෙසෙයනි ; කතස්ස, කරුණුලද ; ථූපස්ස, වෛතාසයට ; අජජ අපි, අද දක්වාත් ; තං ඵල නාමං අභොසී, ඒ (රතනකර යන) නාම යම වි ; දෙවා ච, දෙවියෝද ; නර, මනුෂ්‍යයෝද ; උරගාච, සපියෝද ; මහෙනති, (එය) පුදත් ; තෙන, ඒ කරුණකොට ගෙණ ; තෙ, මනුෂ්‍යුමු ; දිවං, ස්වර්ගයට ; පයනති, යෙත්.

සතරවෙනි සතිසසී.

419. තතො, ඉක්බිති ; දෙවාතිදෙවො, දෙවියන්ට අධි දෙවවූ ; කරුණුගුණගෙගා, කරුණු ගුණයෙන් අග්‍රවූ ; භො ජිහො, ඒ සඵලයන්වහන්සේ ; ගනඤ්ජ, (රතනකරයෙන්) වැඩමවා ; අජපාලමුලෙ, අජපල්ලාගරුක්මුල්හි ; චිත්තනිජං, අතිත්ථල සමාධියෙන් හටගත්තාවූ ; සාදුඵලං, මධුර ඵලය අනුභවගෙනා, අනුභව කරමින් ; සතනාගමනං, සත්දිනක් පමණ ; අතිවතනසී, ඉක්මවූසේක.

* වෙපි දිනානි සතන.

420. තදගතා මාරවටු මුනිඤ්ඤං
පලොභිකං යා පිතුතො සකාසා,
තාසං පයොගමපිධ ඛිඤ්ඤාමතං
කපිසතො තං සමුපාගතනිතා.
421. තද්ද ස මාරෙණ සමරෙ ජිනෙන
පරජිතො සොවනකො 'පගනනා,
පසායමානො'ථ අධොමුඛොව
නිසිදි තුණ්හි විලිඛං ජමායං.
422. පරජයං මයහ මමෙව දෙසො
න තසස කසමාගමයංව නාසිං,
සිසකඛිමංසාදි ව පුත්තදරෙ
නාදනති එවං මනසි කරුණෙනා.

420. තද්ද, එවේලෙහි ; යා මාරවටු, යම් මාර සත්ත ; මුනිඤ්ඤං, මුනිඤ්ඤාත්වහන්සේ ; පලොභිකං, පොලඹන්ව ; පිතුතො, පියමරහුගේ ; සකාසා, සම්පයෙන් ; ආගතා, පැමිණියාහුද ; තාසං, ඔවුන්ගේ ; තං පයොගමපි, ඒ ප්‍රයොගයද ; ඉධ, මෙහි ; සමුපාගතනනා, සමුප්‍රාග්‍රාගෙයින් ; ඛිඤ්ඤාමතං, අංශුමාත්‍රයක් ; කපිසතො, (මතු) කියනු ලැබේ.

421. තද්ද, එසමයෙහි ; සමරෙ, සුඛයෙහි ; ජිනෙන, බුදුන් විසින් ; පරජිතො, පරදවනලද ; සො මාරෙණ, ඒ වග වඩිතිමාරතෙම ; සොවනකො, ශොකකරන්නේ ; පසායමානො, සිතිවිලි සිතන්නේ ; අථ, නැවත ; අධොමුඛො එව, යටබැලූ මුහුණ ඇත්තේම ; තුණ්හි, නිශඟබ්දවූයේ ; අපගනනා, (ඉන්) බැහැරගොස් ; ජමායං, පොලොවෙහි ; විලිඛං, ඉරි අදිමින් ; නිසිදි, හුන්නේය.

422. අයං, මෙතෙම ; මා, මා ; පරජි, දිනිය ; මයහං එව, මාගේම ; දෙසො, දෙශය වේ ; තසස, ඔහුගේ ; න (දෙසො), (දෙශයක්) නොවේ ; කසමා, කුමක්කෙසින්ද ; අහං, මම ; අයං ඉව, මොහු මෙන් ; න ආසිං, නොවිමිද (එහෙයින්) ; සිසකඛිමංසාදිව, හිස් ඇස් මස් ආදීන්ද ; පුත්තදරෙ, අමුදරුවන්ද ; නාදං ඉති, හුදුනිමිසි ; එවං, මෙසේ ; මනසි කරුණෙනා, මෙතෙහිකරමින් ; (නිසිදි, හුන්නේය).

423. පවතතිමෙතං මකරබජස්ස
 සුඛාන නණ්හා අරහි රහා ව, *
 යත්ථජි මාරෙ පරිසොවසනොනා
 තත්ථාගමං තා චක්ඛා බණ්ණෙත.
424. දිඤ්ඤානං තං තත්ථ තථා නිසිනනං
 නිස්සාසරුඛං හිරමුග්ගිරනනි,
 තුසාරබ්බිකුතිවගෙහිසාර
 පබ්බකරුහාකාරවිසාලනෙත්තා.
425. හා තාත හා තාත කිමාසි තෙදං
 නච්චනනු තෙ කිං වද පත්ථි කිං,
 කො තෙ දිසො කෙන පරජ්ඣොඤ්ඤා
 කිමානසිස්සාම හනාම කං නො.

423. නණ්හා, තෘෂ්ණාද; අරහි. අරහිද; රහාව, රහාද; මකරබජස්ස, මකරබවජයාගේ; තං පවතනි, එපවත්; සුඛාන, අසා; තා චක්ඛා, බිඤ්ජනවූ ඔහුතුමු; මාරෙ, වසවතීති මාරතෙම; පරිසොවසනොනා, යොක කරමින්; යත්ථ, යම් තැනෙක්හි; අච්ඡි, නැවතී උත්තේද; තත්ථ, එතැනට; බණ්ණෙත, ඤාණයකින්; අගමු, ගියාහුයි.

424. තුසාරබ්බිකු නිවගෙහි, හිමබිඳු වැටීමෙන්; අසාර, නිස්සාරවූ; පබ්බකරුහාකාර, පදමාකාරවූ; විසාලනෙත්තා, විසාලනෙත්තු ඇත්තියෝ; තත්ථ, එහි; තථා, එසේ; නිසිනනං, හුන්තාවූ; තං, ඒ වගෙවතීති මාරයා; දිඤ්ඤාන, දෑක; නිස්සාසරුඛං, නිස්සාසරයෙන් සිරකරණලද; හිරං, තෙළුල්; උග්ගිරනනි, උදගිරණක කරත්තාහු:—

425. හා තාත හා තාත, අහෝ පියානෙහි අහෝ පියා නෙති: තෙ, නුඹට; ඉදං, මේ; කිං ආසි, කුමක් වීද; තෙ, නුඹගේ; කිං නච්චනනු, කුමක් නවද; කිං, කුමක්; පත්ථි, පතන්නෙහිද; තෙ, නුඹගේ; දිසො, සතුරු; කො, කවරෙක්ද; කෙන, කවරෙක් විසින්; පරජ්ඣොඤ්ඤා, පරදවන ලද්දෙහිද; නො, අපි; කිං, කුමක්; ආනසිස්සාම, ගෙණෙත්තෙමුද; කං, කවරෙකු; හනාම, නසමුද; වද, කියමැන වැසි (කිවු).

* “තණ්හා අරහි රහායො.”

426. කිමොතියොදුනි න පසසථෙත.
සුඛොදනියං නතකිනනිකොසං,
මුඛමති මයහං මසිමකඛයනතං
අතිච්ච යනතං විසයං පසයන.
427. න භාරියං තාත මනුස්සභූතං
කතනුං වසං කො වසමෙති නාමහං,
තං රුහපාසෙන ගජංව මහතං
සුඛකිකං ඛනිස ආතයෙම.
428. න රුහපාසෙන හි ආනනියො
මාරස්ස ධෙය්‍යං සමතිකකමිච,
අපෙතරුගො අරුතා අකමෙපා
සොවාම තස්මා සුභගා තනුජි.

426. භොතියො, පින්වත් දුහිතාවරුන් කිං, කිම ; ඉදුනි, දුන් ; තත කිනනිකොසං, පතල කිනිනිකොසා ඇති ; මයහං, මාගේ ; මුඛමති, මුවෙහි ; මසිමකඛයනතං, දැලි තවරන්තාවූ ; විසයං, (මාසතු) විජිතය හෝ ගොවරය ; පසයන, බලාත් කාරයෙන් මැඩ ; අතිච්ච, ඉක්ම ; යනතං, යන්නාවූ ; එතං, මේ ; සුඛොදනියං, ශුඛොදන පුත්‍රයා ; න පසසථි, නොද කිව්ද ?

427. තාත, පියානෙහි ; මනුස්සභූතං, මනුෂ්‍ය වූවක්හු ; වසං කතනුං, වසනකරන්ට ; නභාරියං, බරනොවේ ; අමහං, අපගේ ; වසං, වශයට ; කො, කවරෙක් ; න එති, නොඒද ; තං, ඔහු ; මහතං, (මදයෙන්) මත්වූ ; ගජං ඉව, හසනියෙකු මෙන් ; රුහපාසෙන, කාමරුහ නැමැති මලපතින් ; සුඛකිකං, දැඩි ඛනිත ඇතිකොට ; ඛනිස, බැද ; ආතයෙම, ගෙණෙමු.

428. සුභගා, සොභාග්‍යඇති ; තනුජි, දුවරුහි ; අපෙත රුගො, පහවුරුග ඇත්තාවූ ; අකමෙපා, තිබ්බලවූ ; අරුතා, අහිත්වූ බුදුරජනෙම ; මාරස්ස, මාරතාගේ ; ධෙය්‍යං, (මාර) ධෙය්‍යසංඛිත සංසාරය : සමතිකකමි, (සමහෙයකින්) ඉක්ම විද ; හි, එහෙයින් ; රුහපාසෙන, රුහනැමැති පාශයෙන් (බැද) ; න ආනනියො එව, (ගෙනෙම) නොගෙණියහැක් කේමය ; තස්මා, එහෙයින් ; සොවාම, ගොක කරමු.

429. සවෙනතො සො හි මනුස්සභූතො
 අවෙනනවෙ සමුපාගමාම,
 කතෙම තං නො වසගං කිමෙසි
 විතතං බලං පස්සථ නො බණෙන.
430. රූපෙන නෙතතං සුමනොගරෙන
 ගඤ්ඤිත ඝාණං සවණං සරෙන,
 එසෙසන ගතතං රසසා රසඤ්ඤාං
 මනව පාසෙන ව කාමරෙන.
431. සුඛානුපාසෙනව තස්ස හිවං
 බාහුවං ධාරිතමාලදමා,*
 බක්ඛිනිදුතෙව තමානසාම
 බලං හි නො පස්සථ නානදන්.

429. සොහි, හෙතෙම වනාහි; සවෙනතො, වෙනතො සහිතවූ; මනුස්සභූතො, මනුෂ්‍යවූවෙක; වෙ, ඉදින්; අවෙන නං, වෙනතාරහිතවූවක් කරු; සමුපාගමාම, එලඹෙමුද; තං, එය; නො, අපට; වසගං කතෙම, වසගකරමු; එසි, මෙහි; කිං විතතං, ආශ්‍රිතයී කිමිද; නො, අපගේ; බලං, ශක්තිය; බණෙන, ක්‍රණයකින්; පස්සථ, බැලුව මැනව.

430. සුමනොගරෙන, ඉතා මනොඥවූ; රූපෙන, රූපය කරණකොටගෙණ; නෙතතං, නෙත්‍රයද; ගඤ්ඤිත, (මනොඥවූ) ගඤ්ඤ කරණකොටගෙණ; ඝාණං, නාසයද; සරෙන, (මනොඥවූ) සාරය කරණකොටගෙණ; සවණං, කණද; එසෙසන, (මනොඥවූ) සපඨය කරණකොටගෙණ; ගතතං, ගර්ථයද; රසසා, (මනොඥවූ) රසය කරණකොටගෙණ; රසඤ්ඤාං, දිවද; කාමරෙන, කාමපවූ; පාසෙන, මලපකින්; මනව, සිතද;—

431. සුඛානුපාසෙන, යහපත් බාහුවැමැති මලසුවුවෙන්; තස්ස, ඔහුගේ; හිවං, ග්‍රීවයද; ධාරිතමාලදමා (අපසිරුරෙහි) දරණලද මල්දමින්; බාහුවං, හස්තවයද; බක්ඛිනි, බැඳ ගෙණ (අල්වාගෙණ); තං, ඔහු; ඉදහි එව, දන්ම; ආනසාම, ගෙණෙමු; හි, ඒ එසේමැසි; නාත, පියානෙහි; නො, අපගේ; බලං, ශක්තිය; ඉදහි, දන්; පස්සථ, බැලුව මැනව.

* “ධාරිතමාලදමං.”

432. වඩාන එවං වචනං පිතුසස
පණමම පාදනී පගබ්බිතනා,*
යසච්ඡි මාරුරි විරොවමානො
නසාගමු. ඛිපපුදගගවිතනා.
433. සාමොදමාලාකුලකෙසභාර
පයොධර් කුඛකුමහාරිහාර,
ඛිඛාධර් වාරුසභාපභාසා
උමමාදයනති ජනමානසානි.
434. මුබෙන මිසසං මධුරෙ නිමුග්ගං
සෙනානෙන තිනතං රසතො 'නුවිඛං,
භාසිංසු වාවං හදයඛගමනනා †
විලොකනෙනෙව ධිතිං හරනති.

432. තා, ඒ මාරුතිතාහු; එවං, මෙසේ; පගබ්බිතං, බුහු
රිවු; වචනං වඩාන, තෙපුල් බැණ; පිතුසස, පියාගේ;
පාදනී, පාදයන්ට; පණමම, පුණ්ණමකොට; මාරුරි, මාරගනුළු
බුදුරජානන්වහන්සේ; විරොවමානො, බබලමින්; යසී, යම්
තැනෙක්කි; අච්ඡි, තැවති වැඩඋන්සේක්ද; උදගගවිතනා,
ඔදවැඩි සිත්ඇත්තියෝ; නසා, එනතට; ඛිපප, වසා; අගමු,
ගියෝ.

433. සාමොද, ආමොද සහිතවු හෙවත් ඉතා දුර හමන
සුවද සහිතවු; මාලාකුල, මල්දමින් ගැවසිගත්; කෙස
භාර, කෙස්වැටි හා; පයොධර්, පියසුරු ඇති; කුඛකුම,
කොකුම් කලලින්; හාරිහාර, මනොඥවු මුක්තාභාර ඇති;
ඛිඛාධර්, ඛිමුපල වැනි තොල් ඇති; වාරු සභා පභාසා,
මනොඥවු සභාවන්විලාස ඇති; ජනමානසානි, දනන්
සිත්; උමමාදයනති, උමතු කරන්නාවු:—

434. විලොකනෙන එව, බැලීමෙන්ම; ධිතිං, (ලෝකික
ජනසන්ගේ) ශක්තිය; හරනති, පැහැරගන්නාවු; තා, ඒ
මාරුතිතාහු; මුබෙන, ශාභාර රසයෙන්; මිසසං, මිශ්‍රවු; මධු
රෙ, මාධුයෂී රසයෙහි; නිමුග්ගං, නිමගනවු; සෙනානෙන,
ප්‍රම නැමැති තෙලයෙන්; තිනතං, තෙත්වු; රසතො,
රසවශයෙන්; අනුවිඛං, ඕවිදුනාලද; හදයඛගමං, ලයානුගවු;
වාවං, වචන; භාසිංසු, ඛිණ්ණ; (ඟේ කෙසේදයත්?).

* “පගබ්බිතා තා.” “පගබ්බිතනා,”

† “හදයඛගමා හා.”

435. වසනකතො නවයොබ්බතො'සි
සුවණ්ණවණ්ණෙ හදයඛගමො'සි
ඵකො නිසිතො'සි වටසා මුලෙ
සීමනිති සාමි කුතිනුතු තුයහං.

436. තරහති'තො'පි තරහමාලි
සසඛකතිතා රජනි ව සාමි,
භංසාලිතිතා සරසි සුපුලො
නාභාති කතොවිරතො ධවො'පි.

437. වසනකාලො ව වතං සුපුලං
නිසාකරහා හමරුලිතිතං,
සුගකමුද්දපගතා සමි
විරෙවසි නිමපි ව යොබ්බතො.

435. සාමි, සාමිති (නුඹවහන්සේ); වසනකතො, පුෂ්පවාණයාමෙන් වූයේ; නවයොබ්බතො අසි, අනිතව යොවනය ඇත්තෙහිය; සුවණ්ණවණ්ණෙ, සවණ්ණවණ්ණවූයේ; හදයඛගමො'සි, හෘදයඛගමවෙහිය; ඵකො, හුදකලාවූයේ; වටසා මුලෙ, නුගරුක්වූ; නිසිතො'සි, සුන්නෙවෙහිය; තුයහං, නුඹවහන්සේගේ; සීමනිති, කාතොතොමෝ; කුතිනුතු, කොසිද?

436. සාමි, සාමිති; තරහතිතො, රලින් හිනවූ; තරහමාලිඅපි, සමුදයතෙමේද; සසඛකතිතා, වජ්‍රයාගෙන් හිනවූ; රජනිව, රත්නිතොමෝද; භංසාලිතිතා, භංසශ්‍රේණීන් ගෝභංසයන්ගෙන් හා භාගයන්ගෙන් හිනවූ; සුපුලො, සුනුපුලවූ; සරසි, වලද; කතොවිරතො, කාතොරහිනවූ; ධවො'පි, වලලහතෙමේද; නාභාති, නොබලයි.

437. වසනකාලො ව, වසනකාලයද; (භොති, ඇතිවේ); වතං ව, වතුයද; සුපුලං, සුනුපුලයි; නිසාකරහා, වජ්‍රකාන්තයද (ඇතිවේ); හමරුලිතිතං, භාගශ්‍රේණීන්ගෙන් (ඇතිවේ); සුගක, සුවදැතිවූ; මුද්ද, මදවූ; සමි, පවත්නුද; පගතා, පැමිණියානුය; නිමපි ව, නුඹවහන්සේගේ; යොබ්බතො, යොවනයෙන්; විරෙවසි, බබලන්නෙහිය.

438. මසමපි වෙතෙව සමාගතමහ
මනෝ'නුකූලා ව මනුෂ්‍යඤ්ජපා,
කරෙති කිංකර්ෂ* සකාමදුභො
කාමාකරෙදුති සමාගතො නො.

439. මා තෙදිසං යොබ්බනරූපසාරං
සුචිග්ගහං ඡාදය විවරෙන,
තෙනෙව නො තෙනතමනමහි සාමි
මා දෙති දුහං තව දුසිගුතෙ†.

438. මසංඅපිව, අපිද; එතථව, මෙහිම; සමාගතා අමහ, සමුප්පාපතයෝවම්හ; (ඒ ආ අපිත්); මනෝනුකූලාව, විතතානුකූලවූවෝද; මනුෂ්‍යඤ්ජපා, මනෝඤ (දෙහ) ඤ්ජප ඇත්ති යෝද (වෙමු); අජ්ජ, අද; සමාගතො, සමුප්පාපතවු; සකාමදුභො, කාමදුහ සහිතවු; කාමාකරෙ, කාමාකර තෙම†; නො, අපව; ඉදුති, දැන්; කිංකරුකරෙති, කුමක්නම් කෙරේද; නොනොත්: කාමාකරෙ, කාමාකරවුයේ; අජ්ජ, අද; කිංකරුකරෙති, (සඛගමය)කෙරේද; නො, අපගේ; සොකාමදුභො, ඒ කාමදුහසතෙම; ඉදුති, දැන්; සමාගතො, සමුප්පාපතසි; නොනොත්: අජ්ජ, අද; සකාමදුභො, කාමදුහසහිතවු යේගෝ සුචිග්ග සාමදුහ ඇත්තේ; කිංකරුකරෙති, (සඛගමය) කෙරේදුසි; කාමාකරෙ, අනගතෙම; ඉදුති, දැන්; නො, අපව, සමාගතො, සඛගත වුයේය.

439. සාමි, සාමිනි; තෙ, නුඹවහන්සේගේ; ඊදිසං, මෙ වැනිවු; යොබ්බනරූපසාරං, යෞවන ඤ්ජපයෙන් සාරවු; සුචිග්ගහං, සහපත් ශරීරය; විවරෙන, සිවුරෙන්; මාඡාදය, නොවැසුවමැනව; තෙනෙව, එහෙසින්ම; තව, නුඹවහන්සේගේ; දුසිගුතෙ, දුසිජනසාව; දුහංමාදෙති, දුහ නොදෙනු මැනව; නො තෙනතමනමහි, අපගේ මුවන් සිත්හි; දුහං, දුච්ඡ්ල; මාදෙති, නොදෙනු මැනව.

* “කිංකර්ෂ.”

† “දුසිගුතෙ.”

‡ “කාමාකර” යනු ඔවුන් විසින් බුදුන්ට උපපාදිත නාමයෙකි.

440. නබංසුසුනො'රුණපානිපාදෙ
නෙතනිඤ්ඤානිව ආවුණනො,
නුමවජ්ඣො* සාමි මුඛමුචෙසු
න එතනි කිනෙත නයනාලිමාලා.

441. සුධාසිලාගිජ්ඣලොභදරු
ඡගෙහි නිං ධිර න නිමිමො'සි,
රුපි'සි සොමෙමො'සි නථාපි සාමි
කිං කාමරහං මනසා හුදෙසි.

442. අයම බාලා වතුර රතිසු
බාලෙති කඩිං ජහ මානසමහි,
කිං මජ්ඣ භිජ්ජති සමපදුලලා
මනනාලිගජෙ පරිවුඞ්මානෙ.

440. සාමි, සාමිහි; අරුණපානිපාදෙ, අරුණුවන අත් පාති; නබංසු, නියැස් නැමැති; සුනො, සුයෙහි; නෙතන, නෙතනැමැති; ඉඤ්ඤානි, ඉඤ්ඤාමැති; ආවුණනො, ඉව, අවුණන්නෙක් මෙන්; නිං, නුමවහන්සේ; අවජ්, සුන් නෙහිය; නො, අපගේ; මුඛමුචෙසු, මුවපිසුමිහි; නෙ, නුම වහන්සේගේ; නයනාලිමාලා, නෙතනැමැති භාගශ්‍රෙණිහු; කිං න එතනි, කුමැයි නොඑද්ද?

441. ධිර, ධිරයන්වහන්ස; නිං, නුමවහන්සේ; සුධා, සුණ්‍යය; සිලා, ගල්ය; ගිජ්ඣ, උච්ඡය; ලොභ, ලොභෝය; දරු, දූවය යන; ඡගෙහි, වැට්ටෙහි; න නිමිමො'සි, නිමිම තවුලෙන්නොවෙහිය; රුපි'සි, රූපයක් ඇත්තෙහිය; සො මෙමො අසි, සොමයවෙහිය; නථාපි, එතකුදුවත්; කිං, කිම; කාමරහං, කාමාශාව; මනසා, සිතන්; හුදෙසි, දුරුකෙරෙහිද.

442. අයං බාලාව, මේ තරුණිකොමෝද; රතිසු, කාම රතියෙහි; වතුර, දක්‍ෂය; බාලාඉති, බාලයසි; මානසමහි, සිත්හි; කඩිං, සැකය; ජහ, හරු; කිං, කිම; සමප දුලලා, මනාවපිපියාවූ; මජ්ඣ, මජ්ඣකාණ්ඩ; මනනාලිගජෙ, මත්වූ භාගරජය; පරිවුඞ්මානෙ, පිරිසුඞ්මාකල්හි; පභිජ්ජ ති, බිඳේද? (නොබිඳේමය).

443. අයව ගමා රමණීයරූපා
පිණෙරුගණ්ඩා කුවමඩලා ව,
තං කාමිනිං කාමය පුලලකපේ
හංසො යථා කෙසරසමපතිබෝ.
444. විනාමණිං හද්දසට්ඨ කප්ප
තරුං සමාපජ්ජ* දළිද්දභාවා†,
නාපෙනති සත්තා ඛලු දුඛගතතා
තථෙව නොසි තව පාදසෙවා.
445. එවං හි තා රජනමඤ්ජභාසා
සහසසමෙකව සතානි අඬ,
වෙසානි සමමා අභිනිමිමිණිනා,
පලොහස්සනං ඛක්ඛා මුනිඤං. (14)

443. අයං ගමාව, මෙ සත්‍රියොමෝද ; රමණීයරූපා, රමණීය කට්ඨකු රූපඇත්තිය ; පිණ, පිරුණුවු ; උගරු, සකපිතා ; ගණ්ඩා, කොපුල්තල ඇත්තිය ; කුවමණ්ඩලාව, (එසේම පිරුණු) පියයුරු මවුදුද ඇත්තිය ; හංසො, හංසයෙක් ; පුලලකපේ, පිපි පිසුමෙහි ; කෙසරසමපතිබෝ, කිසිදු ලකාසකත වූයේ ; යථා, යම්සේද (එසේ) ; තං කාමිනිං, ඒ සත්‍රියට ; කාමය, කැමැති වෙව.

444. දුඛගතතා, දුභිගාවැවින් හෝ දුභිගතතමකවු ; සත්තා, සතියෝ ; විනාමණිං, සිකුම්ණිරුවනක් කරද ; හද්දසට්ඨ, හද්දසට්ඨක් කරද ; ආපපතරුං, කලාවාසකයක් කරද ; සමාපජ්ජ, පැමිණ ; දළිද්දභාවා, දළිදු බැවින් ; ඛලු, එකානතයෙන් ; නාපෙනති, (යම්සේ) පහනොවෙද්ද ; නො, අපට ; තව පාදසෙවා, ඔබවහන්සේගේ පාදසෙවනය හෝ පාසෙවීමෙන් ; තථෙව ආහි, එසේම වී.

445. එවංහි, මෙසේ වනාහි ; රජනමඤ්ජභාසා, සිත්පල වන මිනිරිතෙසුල් ඇති ; තා, ඔහුතුමු ; වෙසානි, වෙසයන් ; එකං සහසසම, එක්දහසක්ද ; අඬසතානි, අටසියයක්ද ; (එක්දස අටසියයක් වෙසයන්) ; සමමා, මනාකොට ; අභිනිමිමිණිනා, නිමිතිකොටගෙණ ; ඛක්ඛා, බොහෝසෙසින් ; තං මුනිඤං, ඒ මුනිඤයන්වහන්සේ ; පලොහස්සං, පලොහකර වීමට තැත්කලාහුය.

* “සමාපජ්ජ.”

† “දළිද්දභාවං.”

තතො තණ්හා :—

446. යකොධාසි මතෙනාසි (15) සිලාමයොසි
අවෙනතොසාථ අයොමයොසි,
අවිතරුතං හි සවෙනනචෙ
අනෙහුපායෙහුපසඛකමාම.
447. ඵලෙය්‍ය ඛිප්පං හදයං හි තස්ස
උණ්හංව රතතං මුඛකුහ්ලමෙය්‍ය,
සියාව ඛිප්පං අපි විතතවෙපං.
උමමාදහාවංව ස පාසුණෙය්‍ය.
448. යථා පලුතො හරිතොපලමි
ඛිතො නලො සුස්සති ආතපෙන,
ඵලං විසුස්සති විසාදමෙති
සො මුච්ඡති මුයහති දුක්ඛමෙති.

ඉත්තිති නාමනොමෝ කිසන්ති :—

446. යකොධාසි, යකොක් වෙහිද; මතෙනා අසි, මන්වු
යේවෙහිද; සිලාමයො අසි, සෙල්මුවා වෙහිද; අථ, නැවත;
අවෙනතො අසි, වෙනතාරකිතයෙක් වෙහිද; අයොමයො
අසි, යමුවාවෙහිද; හි (යසමා), යම්හෙයකින්; චෙ, ඉදින්;
අනෙන උපායෙන, මේ උපායෙන්; අවිතරුතං, පහතො
කල රුක ඇත්තාවූ; සවෙනනං, වෙනනාසනිතවූකු කුරු;
උපසඛකමාම, (අපි) එලඹෙමුද.

447. හි, එකානතයෙන්; තස්ස, ඔහුගේ; හදයං, ලය;
ඛිප්පං, වහා; ඵලෙය්‍ය, පැලෙන්ගේය; උණ්හං රතතං වා,
උණුලේ ගෝ; මුඛතො, මුඛයෙන්; උහ්ගමෙය්‍ය, උතු
රන්ගේය; ඛිප්පං, වහා; විතතකෙඛපංවා සියා, විතතකෙප
යක් ගෝ වන්ගේය; අපි, තවද; සො, හෙතෙම; උමමාද
හාවංවා, උමතු බවට ගෝ; පාසුණෙය්‍ය, පැමිණෙන්නේයි.

448. පලුතො, කපනලද්දවූ; හරිතො, හරිවර්ණවූ
(අමුටු); නලො, බට කොපිලක් ගෝ තණපතක්; උපලමිති
ඛිතො, ගලෙක්හි දමනලද්දේ; ආතපෙන, අවිචෙන්;
යථා සුස්සති, යම්සේ විසල්ද; ඵලං, එසේ; සො, හෙ
තෙම; විසුස්සති, විසලෙන්නේය; විසාදං එති, බෙදයට
පැමිණේ; මුච්ඡති, මුච්ඡිත වේ; මුයහති, මුලාවේ; දුක්ඛං
එති, දුකට පැමිණෙයි.

449. සොකාවකිණේණ* හු වනමහි ක්කායසි
 විතතනු ජ්ථො උද පඤ්ඤානො,
 ආගුනු ගාමසමිං අකාසි කිඤ්චි
 ජනෙන තස්මා න කරොසි සකම්.†

සථා :—

450. අඤ්ඤා පතනිං හදයස්ස සතනිං
 ඡේතාන සෙනං පියසාතරූපං,
 ඵකො'හං ක්කායං සුඛමනුබොධිං.
 ජනෙන තස්මා න කරොමි සකම්.‡

449. සොකාවකිණේණ, (සිතෙහි හටගත් යොකයෙන් වසනලද්දෙහි ; වනමහි, වෙනෙහි ; ක්කායසි හු, සිතිවිලි සිත (මින් හිඳි)න්නෙහිද ; විතතං, වසන (සියයක් හෝ දහ සක් හෝ) ; ජ්ථොනු, පැරදුනෙහිද ; උද, නොහොත් ; පඤ්ඤානො ; (වෙනසම් කිසිවක්) පතන්නෙහිද ; ගාමසමිං, (ඇතුළු) ගමෙහි ; කිචි ආගුං, (අනුත් මුව දක්නටත් නොහෙ මින් වල්හි හැසිරෙන්නේ ප්‍රමාණවත්වන) කිසියම් පාප කමි (අපරාධ)ත් ; අකාසිනු, කිමෙක කෙලෙහිද ; තස්මා, (නැතහොත්) කවර හෙයකින් ; ජනෙන, ජනයා සමග ; සකම් නකරොසි, සෞභාදීය (මිතුරු බැඳී) හෝ ඇස්තමුණට නොකෙරෙහි ද(සි විතාලි).

බුදුහු වදාරණයේත් :—

450. අහං, මම ; ඵකො, හුදකලාවූයෙමි ; ක්කායං, ධ්‍යාන කරමින් ; පියසාතරූපං, ප්‍රියඤ්ඤා ප සුඛඤ්ඤාපවු ; සෙනං, කෙලෙසෙනාව ; ඡේතාන, නසා ; අඤ්ඤා පතනිං, (ඵකානන) හිතානුප්‍රාප්තියවු (නොහොත්) අත්‍යානුප්‍රාප්තියෙන් පැමිණීමවු ; හදයස්ස සතනිං, (පරම) විනෝපසම (විතතානන) සකික තවු ; සුඛං, (අතීත්) සැපය ; අනුබොධිං, අනුනුමයෙන් (මාග්ගි පටිපාටියෙන්) අවබෝධකෙලෙමි (ප්‍රතිවේදකෙලෙමි) ; තස්මා, ඵහෙයින් ; ජනෙන, ජනයා සමග ; සකම්, මිත්‍රසාථවය හෝ ඇස්තමුණට ; න කරොමි, නොකෙරෙමි(සිවදලෝ.)

* “සොකාවකිණේණ.”

† “සකම් න සමපජ්ඣති කෙන වතෙ” සිද මාරසංග්‍රහකතපාලියෙහි පෙණේ.

‡ “සකම් න සමපජ්ඣති කෙන ව මෙ” සි අනිත් පාදයකුදු තිබේ.

ඉමා වෙ පාලියං.

451. පළුඨගනනං දහනෙන මකකරිං.
සුසානපෙතිව ජිගුච්ඡනියං,
පෙගුච්ඡියං ජගමිමිලාගසිං
දිසොන කො තං වරයෙ සපඤ්ඤා.

අර් අරති :—

452. කථංවිහාරී ඛහුලො ව භික්ඛු
පඤ්ඤාසතිණ්ණං අතරිධ ඡඩං,
කථංකාසිං ඛහුලං කාමසඤ්ඤා,
පරිබාහිග්ග භොනති අලඛ යො තං.

මේ (සට්ඨි ගාථා) දෙක (දෙයනා) පාලියෙහිසි.

451. කො සපඤ්ඤා, කිනම් නුවනැත්තෙක්; දහනෙන, හින්තෙත්; පළුඨගනනං, පුළුටු වූ ගාත්‍ර ඇති; මකකරිං, වැදිරි යක්ද; විජගුච්ඡනියං, විශෙෂයෙන් පිළිකුල් කටයුතු වූ; සුසානපෙතිව, ගම්සානප්‍රෙතිසක්ද; පෙගුච්ඡියං, පිළිකුල් කටයුතු වූ හෝ පිළිකුලෙහි හටගත්තාවූ; ජගමිමිලාගසිං, ගමන්ගත් අශුවිරූපක්ද; දිසොන, දැක; තං, ඒ; වරයෙ, පතත්තේද (නොපතත්තේමැයි).

ඉක්ඛිති අරතිනොමෝ කියන්නි:—

452. ඉධ, මේ (ලොකයෙ) හි; කථං විහාරී, කෙසේ (කිනම් ධනන සමාපනතියකින් යුක්තව) වාසයකරණ සුලු වූ; ඛහුලොව, (ඒ කිනම් විහරණයක්) ඛහුලකොටත් ඇති; භික්ඛු, භික්ෂුතෙම; පඤ්ඤාසතිණ්ණං, පව්වාරක කෙලෙසෙහි ස්වරූපයකෙළේ; ඡඩං, (මනෝවාරක) සවෙච්ඡි කෙලෙසෙහි; අතරි, තරණයකෙළේද; කාමසඤ්ඤා, කාමසංඥාවෝ; කථංකාසිං, කෙසේ (කිනම් ධනනයක්) ධනකරණ සුලු වූ; ඛහුලං, (ඒ කිනම් විහරණයක්) ඛහුලකොට ඇත්තාවූ; තං, ඒ පුදගලයා (නොහොත්) ඔබ; අලඛා,* නොලැබ; පරිබාහිග්ග භොනති, හාත්පසින් බැහැරවෙද්ද (සි විනාලි).

* “යො” යනු පදසුරණයෙන් නිපාතයි.

සත්ත :—

453. පසසබ්බසායො සුච්ඡින්නවිතොතා
අසබ්බරතො සත්ථා අනොකො,
අඤ්ඤාය ධම්මං අවිතකාකායාසී
න කුප්පාති නස්සරති න පිතො.

454. එවංවිහාරී බහුලො ච භික්ඛු
පචොසතිණ්ණං අතරිධ ඡඬං,
එවංකායී බහුලං කාමසඤ්ඤා
පරිබාහිතං භොනති අලබ්භො තං.

වුද්ධ වදනෙහිවේ :—

453. පසසබ්බසායො, (වතුභිද්ධතයෙන් අශ්වාස ප්‍රශ්වාස කාය මැඩපැවැත්වූ හෙයින්) සංසිද්ධ කායඇති; සුච්ඡින්න විතොතා, (අභිතථිලවිමුක්තියෙන්) මනාකොට මිදුනු සිත් ඇති; අසබ්බරතො, (පුණ්‍යසංසාරයේ ත්‍රිවිධ අභි සංසකාරයන්) අභිසංසකාරණය නොකරන්නාවූ; සත්ථා, සමාතිමත්වූ; අනොකො, (කාමසබ්බත) ආලය රහිත (වූ උත්තම පුද්ගල) තෙම; ධම්මං, (වතුසසත්‍ය) ධර්මය; අඤ්ඤාය, දැන; අවිතකාකායාසී, විතක්කාරහිත (වතුභිද්ධතයෙන්) ධ්‍යානකරණ සුලුයේ; නකුප්පාති, (ව්‍යපාදසබ්බත චෛත විසින්) නොකිපේ; නස්සරති, (කාමච්ඡද්‍යසබ්බත රුහ විසින්) සිහි නොකෙරේ; (නොභොත්) අස්ස, ඒ උතුම් පුතුල්ලත; නරති, (කාමච්ඡද්‍ය සබ්බත) ඇල්මක් නැති; න පිතො, (මොහ විසින්) සත්‍යත ඇත්තේ නොවේ—(පිත මිඩාදී ගෞෂනීවරණ රහිතවූයේ යථොක්ත ක්‍රමයෙන් දෙඅඩ දහසක් කොලප්‍රභාණ්ණයෙන් සෑදුණු ශ්‍රව වෙසි සේයි).

454. ඉධ, මේ ශාසනයෙහි; එවංවිහාරී, මෙසේ (මේනම් ධ්‍යානසමාපත්තියකින් යුක්තව) වාසයකරණ සුලුවූ; බහුලො ච, (ඒ එනම් විතරණයක්) බහුලකොට ඇති; භික්ඛු තෙම; පචොසතිණ්ණං, පච්චාරික කෙලශශෛෂය තරණය කෙළේ (හෙවත්) ඔරමහාගිතසඤ්ඤාප්තයන් තරණය කෙළේ; ඡඬං, සචෙතිවූ (මනොචාරික) කෙලශශෛෂය (හෙවත්) උඛමහාගිතසඤ්ඤාප්ත; අතරි, තරණයකෙළේය; කාමසඤ්ඤා, කාමසංඤ්ඤාව; එවංකායී, මෙසේ ධ්‍යානකරණ සුලුවූ; බහුලං, (ඒ ධ්‍යාන විතරණ) බහුලකොට ඇති; තං, ඒ උත්තමපුද්ගලයා; අලබ්භා, (කාමපාශයෙන් අල්ලාගනු) නොලැබ; පරිබාහිතං භොනති, හාත්පසින් බැහැර වෙත්(යි වදනෙහි).

අථ රහා :—

455. අච්ඡව්වී තණහං ගණසඛ්ඛවාරී
අඛා තරිස්සනති ඛුචු ව සඛා,
ඛුං වතායං ජනනමනොකො*
අච්ඡිජ්ජ තෙසසති මච්චුරජස්ස පාරං.

සඤා :—

456. නයනති ඛෙ මහාවිඤ්ඤාසමමන තථාගතා,
ධමමන නයමානානං කා උසුයා විජ්නතං.
ඉමා පච පාලියං.

ඉක්ඛිති රහානොමෝ කියන්ති :—

455. ගණසඛ්ඛවාරී, ගණයා කෙරෙහි හා සඛ්ඛයා කෙරෙහිද හැසිරෙණ සුදුසු ශාස්තෘන්වහන්සේ ; තණහං, (එකසිය අවසන් ප්‍රභේද විසින්) තෘෂ්ණාව : අච්ඡව්වී, මූලින්ම සිදු ලුණේය ; සඛා, (සද්දහනලක්ෂණ) ශ්‍රව්‍ය ඇති ; ඛුචු ව, (අනාවු) බොහෝ ජනයෝද ; අඛා, එකානතයෙන් ; තරිස්සනති, (යථොක්කෙතෘෂ්ඨන්) තරණය කරන්නාහුය ; අනොකො, කාමාලයරහිතවූ ; අයං, මේ ශාස්තෘන්වහන්සේ ; මච්චුරජස්ස, මෘත්‍යුරූපයාගේ (අතින්) ; ඛුං ජනතං, බොහෝ ජනසමූහයා ; අච්ඡිජ්ජ, සිදුගෙණ ; වත, එකානතයෙන් ; පාරං, (නිව්‍රාණ සංකප්පත) පරතෙරට ; තෙසසති, පමුණුවන් හේය (සි කි.)

වුදුහු වදුරණසේක් :—

456. මහාවිඤ්ඤාසමමන, මහාවිඤ්ඤාසමමන, සමමන, සමපත් ධර්මය කරණකොටගෙණ ; ඛෙ, එකානතයෙන් ; නයනති, (නිව්‍රාණපාරයට තුමු) පැමිණෙත් (නොහොත් ජනයන්) පමුණුවන් ; විජ්නතං, (වතුස්සත්‍ය) දන්නා උත්තමයන් ; ධමමන, (මනා) ධර්මයෙන් ; නයමානානං, (නිව්‍රාණ පාරයට) පැමිණෙන කල්හි (නොහොත්) පමුණුවන කල්හි ; කා උසුයා, කුමන දෙස් පහල කිරීමෙන්ද (සි වදුලෝ).

මේ (සටකි ගාථා) පස (දෙගනා) පාලියෙහිසි.

* “ ජනතා අනොකො.”

457. සුඛාන තං ධම්මවරං ජිනස්ස
පමනතඤ්ඤාසං රහාදිරමා,
පලොභිකං තෙව සමස්සා තා
අහංසු ධිපං පිතුනො සකාසං.
458. මාරො තදුරව සමෙක්ඛමානො
දිස්වාගතා කෙවලමෙව තායො,
මා කත්තං මම භාසිතාති
කාමත්තං පාදං මිගතණ්හිකාපං.
459. බාලා කුමුදනාලෙහි* පබ්බතං අභිමුඛං,
හිරිං නවෙන ඛණ්ඨං අගො දනෙතති බාදථ.
460. සෙලංව සිරසි උග්ගච්ච පාතාලෙ ගාධමෙසථ,
බාහුව උරසාසජ්ජ නිබ්බිජ්ජපෙථ ගොතමා†

457. පමනතඤ්ඤාසං, මාරයාගේ; රහාදිරමා, (දුනිතාවු) රහාදී මාරධනතාවෝ; ජිනස්ස, සම්මුදයන්වහන්සේගේ; තං ධම්මවරං, ඒ උතුම් ධර්මය; සුඛාන, අසා; තං, උන් වහන්සේ; පලොභිකං, පොලොභිත්ව; තෙවසමස්සා, නොපොහොසත්වුවෝම; පිතුනො සකාසං, පියුහු සමීපයට; ධිපං, වහා; අහංසු, ගියාහුසි.

458. මාරො, මාරතෙම; තදු, එකඟ්හි; ආරව, දුරදීම; සමෙක්ඛමානො, බලන්නේ; කෙවලං එව, හුදකලාවම (ගෙවත් කැදවාගෙණුනු කැමැතිවූ මුනිදුන් හැර තනිවම); ආගතා, ආවා; තායො, ඒ මාරදුනිතාන්; දිස්වා, දක; කාමං, (තොප) කැමැතිසේ; මම භාසිතාති, මාවදන්; මාකත්තං, (තෙපි) තොකලහුය; මිගතණ්හිකාපං, මිරිගුදය; පාදං, බොත්ව; කාමා අත්ථ, කැමැත්තෝවහුය (සි කී).

459. බාලා, බාලා (අසන සත්‍රි) ගෙනී; කුමුදනාලෙහි, කුමුද නලුවලින්; පබ්බතං, පච්චතය; අභිමුඛං, මුහුණකරවද; හිරිං, පච්චතය; නවෙන, නිගන්; ඛණ්ඨං, කණ්ණන්හුද; අගො, යකඩ; දනෙතති, දනින; බාදථ, කන්නහුද.

460. සිරසි, මස්තකයෙහි; සෙලං උග්ගච්ච, (මහ දළ ගෙයක් පමණ) ගලක් මසව තබා; පාතාලෙ, පාතාලයෙහි; ගාධං එසථ ඉව, පිහිට සොයන්නාක් මෙන්වහුය; උරසි, ලෙසින්; බාහුව ආසජ්ජ ඉව, කණුව අපහර (කැණ) මෙන්; නිබ්බිජ්ජ, (තමන් හිස කරැණනි) කලකරී; ගොතමා, ගොතම සම්මුදයා කෙරෙන්; අපෙථ, (තෙපි) පහවන්නහුයයි (මාරතෙම කී.)

* “කුමුදනාලෙහි.”

† “ගොතමො.”

ඉමා මෙ පාලියං.

461. වතාන ඵලං විමතො ස මාරො
සඨතුකො සමභවනං පසාසි,
සත්ථාථ රුතා පරිච්ඡින්නවිතොතා*
ජහාසි තස්මිං දිවසානි සත්තා.

462. අජ්ජප තං සංඛිවරමපි තෙන
නුභුතමතොතන මතෙනති සබ්බෙ,
තෙනෙව තෙ සංගහතා විමානෙ
මොදනති කාමෙති අනුපමෙති.

ඉති පඤ්චම සත්ථානං.

මේ (සට කි ගාථා) දෙක (දෙගනා) පාලියෙහි.

461. විමතො, පෙරළුනු (නොසැලු) සිත් ඇති; සො මා
රො, ඒ මාරතෙම; ඵලං වතාන, මෙසේ (සථොක්තාකාරයෙන්)
කියා; සඨතුකො, (තමන්) දුනිතාන් සහිතවූයේ; සංභවනං,
සාක්ෂිය (මාර) භවනයට; පසාසි, ගියේය; අථ, ඉක්බිති;
රුතා පරිච්ඡින්නවිතොතා, රුතයෙන් මිදුනු සිත් ඇති; සත්ථා,
ශාසනාත්මකත්වයෙන්; තස්මිං, ඒ අජපල් නුගරුක සමීපයෙහි;
සත්තා දිවසානි, සත්දිනක්; ජහාසි, හැරියේ (ඉක්මවූයේ) යි.

462. සබ්බෙ, සියල්ලෝ; තෙන අනුභුතමතොතන,
උන්වහන්සේ විසින් ඒ පරිභුක්තමාත්‍රය ගෙනුකොටගෙන;
තං සංඛිවරං අපි, ඒ උතුම් අජපල් නුගරුක පවා; අජ්ජ අපි,
අදදක්වාත්; මතෙනති, පුදත්; තෙන ඵලං, ඒ (කුලය මේය)
ගෙනුකොටගෙනම; තෙ, ඒ පුජිතරත්නෝ; සංගහතා,
සාක්ෂියවූවාහු; විමානෙ, (දෙව්) විමන්හි; අනුපමෙති, අප්‍ර
මාණවූ හෝ උපමා රහිතවූ; කාමෙති, කාම (සම්පත්ති)යෙන්
සුභාව; මොදනති, සතුටුවෙති.

සස්මෙති සතිසසි.

* “රුතං පජනිති තාසු.”

463. තතො මුතියො මුවලියුමුලො
තිසිදි ගනනා පවරසනමහි,
සුගකිරෙ බාලරච්ච රංසි
ජලාති ලොකං පරිපුරසනො.

464. අථාග මෙඝො ජලදාසතෙහි
පපුරසං බං ඵනසං සච්ඡ්ඤ්ඤ,
සසිතවාතො කිරමුධාරං
විරෙවමානො විසකණ්ඩිකාහි.

465. අමන්තියො මුවලියුමුලො
දිසා මුතියං මුවලියුමුලො,
පරිකම්පිතාන විසාලගොගා
ජාදෙති සමමා සඵණ්ණ ඵණ්ණන.

463. තතො, එතැනින්; මුතියො, මුතියුසන්වහන්සේ;
ගනනා, වැඩමවා; සුගකිරෙ, සුගදුරු මුදුනෙහි (බබලන්
නාවු); බාලරච්ච, ලහිරුමෙන්; රංසිජලාති, (මඩවණින්
සනවුඩ) රඟුජලා යෙන්; ලොකං, ලොව; පරිපුරසනො,
පුරවමින්; මුවලියුමුලො, මුවලියු වාණ සම්පයෙහි; පවරස
නමහි, උග්ගමාසන මසනකයෙහි; තිසිදි, වැඩලත්සේක.

464. අථ, ඉක්බිත්තෙන්; ජලදාසතෙහි, සියගණන් වලා
පටලන් උපලක්ෂිතව; බං, අහස; පපුරසං, පුරවමින්;
ඵනසං, ගජ්ජනාකරන්තාවු; සච්ඡ්ඤ්ඤ, විදුලි සහිතවු; සසිත
වාතො, සිතලවාත සහිතවු; අමුධාරං, ජලධාරව; කිරං,
විසුරුවන්තාවු; මෙඝො, මෙඝයෙක්තෙම; විසකණ්ඩිකාහි,
බලාකාවන් කරණකොටගෙණ; විරෙවමානො, බබලමින්;
ආග, ආයේස.

465. අමන්තියො, මදනොවු (ඉතා බොහෝවු); නියො, සතුටු
ඇත්තාවු; මුවලියුමුලො, මුදලියු නම් තාරදතෙම; මුවලියු
මුලො, මිදෙල්ලුරුක මුල (වැඩලත්); මුතියං, මුතියුසන්
වහන්සේ; දිසා, දෑක; සඵණ්ණ, පෙණසහිතවුයේ; විසාල,
මහත්වු; ගොගා, දරණවැලින්; පරිකම්පිතාන, පරිකම්ප
කොට; ඵණ්ණන, පෙණපතින් සමමා, මනාකොට;
ජාදෙති, වසා.

466. අරේකසි සො තසස අනුගාහාය
නිසිදි ගඟවා ගුප්තාසනමගි,
සයා තද රූපියමඤ්ඤව
සතතාහමනන. සුවමුතවිනො.
467. අරුපි තං සාඛිවරමපි තෙන
'ගුහුතමනෙනන මගෙනති සබ්බො,
තෙනෙව තෙ සගගගතා විමානෙ
මොදනති කාමෙති අනුපමෙති.

ඉති ජම්ම සත්තාහ.

468. තතො පගනඤා යතිරජරුජ
නිසිදි රුක්ඝතනසස මුලෙ,
වමුතතිජං පිතිසුඛං තුගොනො
සතතාහමනන. කරුණුගුණගො.

466. අරේකසි, ආරාධනා කෙළේය; තද, එකල්හි; සුව
මුතවිනො, (කෙලියෙන් කෙරෙත්) මනාව මිදුනු සිත්
ඇති; සො සඨා, ඒ ශාසනාන්විතත්වයෙන්; තසස, ඒ නාගෙහෙ
යන්ව; අනුගාහාය, අනුග්‍රහ පිණිස; ගනඤා, වැඩ; ගුප්තා
සනමගි, නාගාසන (මිසනක) යෙහි; රූපියමඤ්ඤව, රිදී
මැදුරෙක්හි මෙන්; සතතාහමනන, සපතාහමානුයන්;
නිසිදි, වැඩහුන්සේක.

467. තෙන, ඒ (අපගේ) ශාසනාන්විතත්වයෙන් විසින්; අනු
ගුතමනෙනන, පරිගුහන මානුසෙන්; සබ්බො, සියල්ලෝ;
තං සාඛිවරං අපි, ඒ උතුම් මුවලිඤ වාක්‍යයද; අරුපි, අද
දක්වාත්; මගෙනති, පුදත්; තෙ, ඒ පුජකයෝ; තෙන එව,
ඒ කරුණකොට ගෙණිම; සගගගතා, සාග්‍යසම්ප්‍රාප්ත;
විමානෙ, (දෙව්) විමන්හි; අනුපමෙති, අනුලාභී; කාමෙති,
කාමසම්පත්තියෙන්; මොදනති, සතුටුවෙත්.

සබ්බෙති සතිසසි.

468. තතො, ඉක්බිති; කරුණුගුණගො, කුළුණුගුණින්
අගපැමිණියාවූ; යතිරජරුජ, යතිරජෙහෙයන් වහන්සේ;
අගගනඤා, (ඉන්) පහව වැඩ; රුක්ඝතනසස මුලෙ, කිරිපල
රුක්මුලහි; වමුතතිජං, විමුකතිසෙන් සවගන්තාවූ; පිතිසුඛං,
පිතිසැප; අනුගොනො, බුද්ධත්වයෙන්; සතතාහමනන, සති
සත්පමණ; නිසිදි, වැඩහුන්සේක.

469. අජ්ජි තං සංඛ්චරමපි තෙන
 'නුභුතමනෙතන මගෙනති සබ්බෙ,
 තෙනෙව තෙ සග්ගගතා විමානෙ
 මොදනති කාමෙති අනුපමෙති.

ඉති සත්තම සත්තාහං.

470. ආභාරකිම්බාදිවිච්ඡිතස්ස
 සුඛානුභොගතස්ස විමුක්තිජ්ඣි,
 සමපිණිතහස්ස ජිනස්ස තස්ස
 ඉච්චවචුං සත්තදිනාති සත්ත.

471. දෙවානම්ඤෙන තතොපතිත
 මුඛොදකාදිමපරිභුක්ඛිකාන,
 නිසිතනමනෙත සතිරජරපෙ
 තත්ථාගමුං චෙ වණ්ඤික ඛණෙන.

469. තෙන, ඒ (අජ්ජේ) සංඝාන්තසේ වසන; අනුභුතමනෙතන, පරිභුක්තභාග්‍රයෙන; සබ්බෙ, සයල්ලෝ; තං සංඛ්චරමපි, ඒ උභුත රජයතන වෘක්කය; අජ්ජජි, අද්දක් වාහ; මගෙනති, පුද්ග; තෙ, ඒ පුද්ගතෝ; තෙන එව, ඒ කරණකොටගෙණම; සග්ගගතා, සැතියවුළාහු; විමානෙ, දෙවිවිමනි; අනුපමෙති, අනුලාම; කාමෙති, කාම සම්පත්තියෙන්; මොදනති, සතුටුවෙන්.

සත්තෙති සතිසති.

470. ආභාරකිම්බාදි, ආභාරානුකූලයෙන්; විච්ඡිතස්ස, තොරවූ; විමුක්තිජ්ඣි, විමුක්තිජවූ; සුඛෙ, සුඛයන්; අනුභොගතස්ස, අනුභවකරන්නාවූ; සමපිණිතහස්ස, පිණිතය රැරි වසව ඇත්තාවූ; තස්ස ජිනස්ස, ඒ සම්මුඛයන් වගන්සේ; ඉති, මෙසේ; සත්ත සත්තදිනාති, සත් සත්තයන්; අච්චං, ඉක්ම ගියාහුයි.

471. තතො, ඉක්මනි; දෙවානම්ඤෙන, ශක්‍රදෙවෙහුසන් විසින්; උපතිත, උපවතලය; මුඛොදකාදිං, මුඛදෙවුන්දිය ආදිය; පරිභුක්ඛිකාන, පරිභොගකොට; සතිරජරපෙ, සතිරු රජවූ සම්මුඛයන් වගන්සේ; නිසිතනමනෙත, වැඩහුන් පමණ කල්හි; චෙවාණිජ, (තපස්ස හලසුත යන) දෙබෑ වෙලෙන් ආ; ඛණෙන, ක්ෂණයකින්; තත්ථ, එහි; අගමුං, ගියාහුයි.

472. උසසාහිතා දෙවචරෙන සමමා
සාලොහිතා තස්ස තපස්සුහලුකා,
මන්ව සාදං මධ්වපිණ්ඩකව
ආදය නාථං ඉදමබ්බුද්ධෙන.

473. ඉදං හි නො ධීර අනුගහතාය
පරිගහගෙඩා පරිගුරුණ් දනං,
හිතාය තං හොති සුඛාය චෙව
අනාගතපසු අනාගතෙසු.

474. පරිගහගෙඩා මුනි දෙවදිනන
පතෙනන පච්චග්ගසිලාමයෙන,
ගුණින තෙසං අනුමොදනන්තං
දෙසෙසි ධම්මං වරදං පසන්තං.

472. දෙවචරෙන, දෙවොත්තමයෙකු විසින්; සමමා, මනා කොට; උසසාහිතා, උත්සාහවත් කරණ ලද්දවු; තස්ස, ඒ දෙවියාගේ; සාලොහිතා (පුළුප්පමයෙහි) සහලේනුවු; තපස්සු හලුකා, තපස්සුය හලුකය යන; තෙ, ඒ වෙණද දෙවියාගේ; සාදං, මිනිරිවු; මන්ව, හත්වටද; මධ්වපිණ්ඩකව, මිනිවුද; ආදය, ගෙණ; නාථං, සම්මානවත්තන්සේට; ඉදං, මෙය; අබ්බුද්ධං, කිවු.

473. ධීර, ධීරයන්වහන්ස; නො, අපට; අනුගහතාය, අනුග්‍රහ පිණිස; ඉදංහි දනං, මේ දනය; පරිගහගෙඩා, පිළිගෙණ; පරිගුරු, වැලඳව මැනව; තා, එය; අනාගතෙසු, අනාගතවු; අනප්පකපෙසසු, බොහෝවු කල්පයන්හි; හිතාය, හිත (වැඩ) පිණිසද; සුඛාය ච, සැප පිණිසද; හොති එව, වේමැයි.

474. මුනි, සම්මානවත්තන්සේ; පච්චග්ගසිලාමයෙන, අලුත් සෙල්මුවාවු; දෙවදිනන, (දිව්වරන්) දෙවියන් විසින් දෙනලද; පතෙනන, පාහුයෙන; පරිගහගෙඩා, පිළිගෙණ; ගුණින, වලද; තෙසං, ඔවුන්ට; අනුමොදනන්තං, ගුණනානු මොදනා පිණිස; පසන්තං, ප්‍රශසනවු; වරදං, උත්තම භිෂාණය දෙන්නාවු; ධම්මං, ධර්මයන්; දෙසෙසි, දෙසුසේක.

475. වෙ භාතියා වාණිජකා ජිනස්ස
ධම්මං සුඤ්ඤාන පසනනවිත්තා,
වෙ වාචිකොඋපාසකතං ගතාසුං
යාචිංසු තෙ තං පුන පුජනීයං.
476. පරමසිද්ධාන සිරං තතො සො
අද ජිනො කුන්තලධාතුමුඨිං,
තෙ තෙන තුඨා සුමනා පතීතා
මහිංසු නෙතා විහවානුරූපං.
477. සත්ථා ගනනා අප්පාලමුලෙ
සහස්සරංසිව සුගතිරමහි,
නිසජ්ජ ලොකං අනුලොකයනො
විතකති එවං මනසා විතකකං.

475. වෙ භාතියා වාණිජකා, දෙබදු වෙලෙන්දෝ; ජිනස්ස, සඵලයන් වහන්සේගේ; ධම්මං, ධර්මය; සුඤ්ඤාන, අසා; පසනනවිත්තා, පහන්සිත් ඇත්තාහු; වෙවාචික උපාසකතං, වෙවාචික උපාසකත්වය; ගතා අසුං, ගියෝ වූහ; (බුත් සරණ දමසරණ යාමෙන් වෙවාචික උපාසකවුහයි සේසි) පුන, නැවත; තෙ, ඔහුහුමු; පුජනීයං, පිදිගයුත්තන්; තං, උන්වහන්සේ; යාචිංසු, යැදුහ.

476. තතො, ඉක්බිත්තෙන්; සො ජිනො, ඒ සඵලයන් වහන්සේ; සිරං, මහාකය; පරමසිද්ධාන, පරමසිද්ධියකොට; කුන්තලධාතුමුඨිං, කෙසධාතු මිටක්; අද, දීත; තෙන, එසින්; තුඨා, සහතුනුවූ; සුමනා, යාපත් සිත් ඇත්තාවූ; පතීතා, ප්‍රියියට පැමිණියාවූ; තෙ, ඒ වාණිජයෝ; නෙතා, (ඒ ධාතු) ගෙණ ගොස්; විහවානුරූපං, විහවානුරූපව (සමපත්වූ පරිදි දෙත්); මහිංසු, පිදු.

477. අථ, නැවත; සත්ථා, සාසනාන්වහන්සේ; ගනනා, වැඩ; අප්පාලමුලෙ, අප්පල් නුගරුක සමීපයෙහි; සුගතිරෙ, සුගතරූපවහි (බබලන්තාවූ); සහස්සරංසි ඉව, සුයෂ්ඨයාමෙන්; නිසජ්ජ, වැඩහිද; ලොකං, ලොව; අනුලොකයනො, බල මින්; එවං, මෙසේ; මනසා, සිතින්; විතකකං, විතකිකයක්; (කලාපතාවක්); විතකති, විතැකුසේක.

478. මයඤ්චපනෙනා වරධමමසාරෙණ
සසසස සිඤ්ච අගාධපාරෙණ,
අබ්බසංඛොති නමර්න් නසස
පකාසසිසං හි ජලො හි ලොකො.
479. දෙසෙමි චෙ ධම්මවරං පණිතං
ක්ලින්නභාවොව මමස අසමා,
ක්මන්නදුක්ඛොති වින්තසනෙනා
භුස්සමමාකා* මුති දෙසනමි.
480. සහමපති නාම තතො විධාතා
සචෙතසා තසස මනං චිදිකා,
චිතසසතිදං ඛලු සබ්බලොකං
අදෙසිතො තෙනති කම්පමානො.

478. මයා. මා විජන් ; අඤ්චාපනෙනා, අධිගතවූ ; වර
ධම්මසාරෙණ, උතුම්වූ ධර්මසාරයතෙම ; සසසස, සසසසයකු
විසින් ; සිඤ්ච ඉච්ච, සාගරය මෙන් ; අබ්බසංඛොති, නොබුදු
සතුන් විසින් ; අගාධපාරෙණ, (අත්භාවකිංසරී භවෙඤ්ජාලාදෙන්)
භොයාගැස් පරතෙර ඇත්තේය ; හි, ඒ එසේමය ;
ලොකො, ලෝවැසිතෙම ; ජලො හි, ජවමසි ; තං, ඒ
ධම්මය ; අර්න්, මෙකල්හි ; නසස, කවරෙකුට ; පකාසසිසං,
ප්‍රකාශ කරන්නෙමද.

479. චෙ, ඉදින් ; පණිතං, ප්‍රණීතවූ ; ධම්මවරං, උතුම්
ධම්මය ; දෙසෙමි, දෙසමිද ; අසමා, එහෙසින් ; මම, මට ;
ක්ලින්නභාවො ඵලි, ක්ලාන්තභාවයම ; අසස, වන්නේය ;
අනාදුක්ඛොති, තමන් දුක්ඛ ; කිං ඉති, කවරප්‍රයෝජනදසී ;
වින්තසනෙනා, සිතමින් ; මුති, සඵලානන්වගන්සේ ; දෙස
නමි, ධම්මදෙශනා කිරීමෙහි ; උසසමං. උත්සාහය ; න
අකා, නොකලසේක.

480. තතො, ඉත්තිති ; සහමපතිනාම, සහමපති නම්වූ ;
සො විධාතා, ඒ මහාබ්‍රහ්මතෙම ; සචෙතසා, සිතින් ; (නො
හොත්) සචෙතසා, සියසිතින් ; තසස, උත්තමන්සේගේ ;
මනං, සිත ; චිදිකා, දෑත ; (ධම්ම) අදෙසිතො, (දහම) නො
දෙසු කල්හි ; තෙන, ඒ හෙතෙමින් ; ඉදා, මේ ; සබ්බලොකං,
මුලුලොව ; ඛලු, එකාන්තයෙන් ; චිතසසතිසී, වැනසෙන්
හේයසි ; කම්පමානො, කම්පාවෙමින්.

* “භුස්සාගමාකා,”

481. සකාසමාගමම ජිනස්ස තස්ස
සභාරවො බුහමගණෙන තත්ථ,
තිහච්ච ඡත්තං පඨවිතලමිති
නමස්සමානො ඉදමබුච්චි සො.
482. තිං දෙවදෙවො ස සුමෙධකාලො
පලොකිතං ලොකමුද්දිකමානො,
විහාය දිපඛකරපාදමුලො
ලබාමතං තං කරුණගුණෙන.
483. පවිස්ස සංසාරචනං විදුග්ගං
මංසකඛිසීසාදිමදුසි දුතං,
වෙදෙසි දුක්ඛං අමිතං අසයනං
තං තෙ පරත්ථං න අත්තගෙතු.

481. සො, ඒ මහාබුහමතෙම ; සභාරවො, ගෞරවසහිත වූසේ ; බුහමගණෙන, බුහමසමුහයා හා සුකතාව ; තස්ස ජිනස්ස, ඒ සඵඥයන්වහන්සේගේ ; සකාසං, සමීපයට ; ආගමම, පැමිණ ; තත්ථ, එහිදී ; පඨවිතලමිති, පෘථිවිතල යෙහි ; ඡත්තං, දත ; තිහච්ච, ඔබා ; නමස්සමානො, වදිමින් ; ඉදං, මේ වස්තූන්මාණකාරය ; අබුච්චි, කී.

482. දෙවදෙවො, දෙවොතිදෙවවු ; සො තිං, ඒ නුඹ වහන්සේ ; සුමෙධකාලො, සුමෙධතාපස කාලයෙහි ; අපලොකිතං, නිවන් ; ලබා, (දකිත්ට) ලබා ; ලොකං, ලොව ; උද්දිකමානො, බලමින් ; දිපඛකරපාදමුලො, දිවකුරු මුදුන් පාමුලදී ; තං, ඒ (ලැබුවාට) ; අමිතං, නිවෘණය ; කරුණ ගුණෙන, කරුණගුණය කරුණකොටගෙන ; විහාය, හැර :—

483. විදුග්ගං, විගෞෂයෙන් දුලිගමවු ; සංසාරචනං, සංසාර නැමැති (මහ) වනයට ; පවිස්ස, ප්‍රදිශ්ටව ; මංස, ශරීර මාංසය ; අකඛි, ඇස්ය, සීසාදිං, හිස්ය යනාදිය ; දුතං, දුත වසතු කොට ; (තොහොත්) මංසකඛිසීසාදිං, මස් ඇස් හිස් ආදීවු ; දුතං, දත් ; අදුසි, දින ; අසයනං, නොඉවසිය හැකිවු ; අමිතං, අප්‍රමාණවු ; දුක්ඛං, දුක් ; වෙදෙසි, විත්තෙහිය ; තෙ, නුඹවහන්සේගේ ; තං, ඒ (සියල්ල) ; පරත්ථං එව, මෙරමා පිණිසමය ; න අත්තගෙතු, තමන් ගෙතුකොට ගෙන් නොවේ.

484. සනතිං සත්තා බල මඤ්ඤා
 ඤානං සමයා සුගතස්ස ධම්මං,
 ආරාධිතා මෙ කරුණුගුණිනො
 දෙසෙති ධම්මං අනුකම්පමානො.

485. කාලෙ විකාසනති ඛරංසුමිසසං
 ඵලමුක්ඛා කුසුමානි නානා,
 තප්ඵව හෙ ධම්මකරුහිපුඨා
 විකාසමානගති ජනා අනෙකා.

486. සමපනතථිජ්ජවරණේ සනිමා
 පුතිකිරෙ අනතිමදෙහධාරි.
 පටිග්ගහෙධාසස් නිමනනණං සො
 ජනෙසි සතො කරුණ මනසම්.

484. ඉධ, මෙ ලොකයෙහි ; මඤ්ඤා, අලාරජසනවූ ; සුගතස්ස, සුගතයන්වහන්සේගේ ; ධම්මං, ධම්ම : ඤානං, දැනගත්ව ; සමයා, සමයීවූ ; සත්තා, සත්ත්වයෝ ; බල, එකාගතයෙන් ; සනති, ඇත්තාහුය ; මෙ, මා විසින් ; ආරාධිතා, ආරාධිතවූ ; කරුණුගුණිනො, කුළුණුගුණින් අලවූ කුමවහන්සේ ; අනුකම්පමානො, (ලෝකතුන් කෙරෙහි) අනුකම්පාකරමින් ; ධම්මං, ධම්මය ; දෙසෙති, දෙසනු මැනව.

485. ඵලමුක්ඛා, ඵලජ පලජවූ ; නානා කුසුමානි, අනෙක ඝූෂ්පයෝ ; ඛරංසුමිසසං, රවිරගම් සමමිශ්‍රවූවාහු ; කාලෙ, සුදුසු කාලයෙහි ; විකාසනති, විකසිතවෙන් ; තපා ඵල, ඵල රිද්දෙන්ම ; හෙ, කුමවහන්සේගේ ; ධම්මකරුහිපුඨා, දහම් නැමැති රගමින් සපයී කාලාවූ ; අනෙකා ජනා, නොයෙක් ජනයෝ ; විකාසං, ප්‍රබෝධයට ; අයනති, පැමිණෙත්.

486. සමපනත, අසිතතවූ ; විජ්ජවරණේ, අවටිඳු පස ලොජ වරණධම්ම ඇති ; සනිමා, සමානිමත්වූ ; පුතිකිරෙ, ප්‍රතිකාරිවූ ; අනතිමදෙහධාරි, වරිච්ඡාරීරවරවූ ; සො, ඒ සම්ඤ්ජන්වහනසේ ; අසස, ඒ සමපතනි ගම් මහාබ්‍රහ්ම යාගේ ; නිමනනණං, පැවරීම (ආරාධනාව) ; පටිග්ගහෙධා, පිළිගෙණ ; සතො, සත්ත්වයන් කෙරෙහි ලෝනිසා ; කරුණ, කුළුණු ; මනසම්, (තමන්) සිත්හි ; ජනෙසි, ඉපදවූසේක.

487. අපාරුතා තෙසං අමතස්ස වාරා
 යෙ සොතවතොනා පමුඤ්චනා සඛං
 විහිංසසංකුඤ්ඤි පගුණං න භාසිං
 ධම්මං පණිතං මහුජෙසු බුහෙම.*
488. පටිගගගෙසිති උදගගවිතොනා
 අජෙකසනං මෙ වතුරණතො සො,
 තතාන නාථං සහපාරිසජ්ජේ
 පකකාමි තමහා හවනං ඛණෙන.
489. තතො ජිනො තෙන ගතිතං භුංකෙසු
 දෙසෙමි කසෙසති උදිකඛමානො,
 ආලාරඋදෙසු සමුදිකඛ ඩිරො,
 මනනාන තෙසං චිරවුතිත්තං.

487. යෙ, යම ජනයෝතුමු; සොතවතොනා, කන් ඇත්තෝද; තෙසං, ඔවුන්ට; අමතස්ස, නිවාණ (සුර) යාගේ වාරා, (ආයාමාග්ගසම්බන්ධ) වාරයෝ; අපාරුතා, තොව සතලද්දහ (විවෘතකරණලද්දහ); සඛං, ශ්‍රිතාව; පමුච්චනා, මුදන්වා (විහිදුවන්වා); බුහෙම, බුහම (රුජ) ය; පණිතං, ප්‍රණිතමු; පගුණං, ප්‍රගුණමු; ධම්මං, ධර්මය; විහිංසසංකුඤ්ඤි, පීඩා සංඝ ඇත්තෙම; (ගෙවත් ධර්ම ගාමිනියා නිසා අසමමු මිනිසුන්ට දෙසීම පීඩා කරස යන අදහසින්); මහුජෙසු, මිනිසුන් අතුරෙහි; න භාසිං, නොකිමි (සි වදාලෝ).

488. සො වතුරණතො, ඒ වතුර්ච්චතෙම; මෙ, මාගේ; අජෙකසනං, ආරාධනාව; පටිගගගෙසි ඉති, (බුදුහු) පිළිගත්තේකැසි; උදගගවිතොනා, ඔදවැඩි සිත් ඇත්තෙ; සහ පාරිසජ්ජේ, පාරිෂද්ද සහිතමුද; නාථං, (ලොක) ස්වාමීන් වහන්සේ; තතාන, වැද; තමහා, එසින් (නික්ම); හවනං, (කිකිස) හවනයට; ඛණෙන, ක්ෂණයකින්; පකකාමි, ගිණිය.

489. තතො, ඉක්බිති; තෙන, ඒ මහාබ්‍රහ්මයා විසින්; ගතිතං භුංකෙසු, ගන්තාරුද අනුඤ ඇත්තාදි; ඩිරො, ඩිරමු; ජිනො, සම්මතෙම; කසෙ, කවරෙකට; (ධම්මං) දෙසෙමි ඉති, (දහම) දෙසමිදිසි; උදිකඛමානො, බලා වදාරණයෙන්; ආලාරඋදෙසු, ආලාරඋදෙකරාමයන්; සමුදිකඛ, බලා වදාර; තෙසං, ඔවුන්ගේ; චිරවුතිත්තං, මිස නොබෝකල් ඇති බව; මනනාන, දැනවදාර

* මෙ ගාථාව දෙශනාපාලිසි.

90. කහනනුබො'හං වරධමමවසකං.
අඤ්ඤාන කෙනාපි අවතනනීයං,
ලොකස්ස විනාමණීසනනිහගං
පවතනසීයානනි විවිතතයනොතා.

491. දිඤ්ඤාන භික්ඛු මුතී පච්චගෙහ
ආදය පතතව තිව්වරව,
බාගණසීයං මිතදයමෙතොතා,
අබානමග්ගං පටිපථී සත්ථා.

492. තත්ථාමරඛුහමගණෙති පුත
පථෙ ඵණි පකඛි වතුපපද ව,
ආරඤ්ඤාදෙවා තරුපබ්බතා ව
මහිංසු තෙනෙති සුචිමගයෙති.

490. අහං, මම; අඤ්ඤාන කෙන අපි, අන් කිසිවෙක්
විසිනුදු; අවතනනීයං, තොපැවැත්විය හැක්කාවූ; ලොකස්ස,
ලොවට; විනාමණීසනනිහං, සිතමිණික් බඳුනු; අගතං,
අගනු; වරධමමවසකං, උතුම්මු ධර්මවත්තය; කහං නුබො,
කොතැනි නම; පවතනසීයං ඉති, පවත්වන්නෙමිඳුයි;
විවිතතයනොතා, සිතනසේක්:—

491. මුතී, (මහා) මුහුණු; සත්ථා, ශාසනාන්වහන්සේ;
පච්චගෙහ භික්ඛු, පස්වගහිසුන්; දිඤ්ඤාන, දැක; පතතං ව,
පාත්‍රයද; තිව්වරව, තුන්සිවරුද; ආදය, රැගෙන; බාග
ණසීයං, බාගණසී නම නගරයෙහිවූ; මිතදයං, මෘතදය නම
ඉසිපතතාරාමයට; ඵනොතා, වඩනේ; අබානමග්ගං, අදන්
මගට; පටිපථී, පිළිපත්සේක.

492. තත්ථ, එහි; අමරඛුහමගණෙති, දිව්‍යඛුහමසමුතයා
විසින්; පුත, පවිත්‍රකරණලද; පථෙ, මාගියෙහි; ඵණි,
නාගරජයෝද; පකඛි, පකච්ඡිද; වතුපපද ව, සිව්පාවෝද;
ආරඤ්ඤාදෙවා, වතවාසී දෙවතාවෝද; තරුපබ්බතා ව,
වෘක්ඛ හා පච්ඡිතයෝද; තෙනෙති, තොයෙක්; සුචිමගයෙති,
ඉතා විසමය දෙසින්; මහිංසු, (ලෝකමත්) පිදු.

493. තතොපතා සො මිහදුගමග්ගො
දිස්වා යතීසං යතගොපගනන්දා,
අකංසු වහනං පටිපතතිසාරා
පවතනසී ගතා ස ධම්මවකකං.
494. අඤ්ඤාදිකොණ්ඩකුඤ්ඤාවසීදාධානා
කොටිනමභාරස කඤ්ඤොයානී,
අසීතිකොටිපි සුධාසිසඛිනා
අඤ්ඤාසුමිගගං තමතො තදු තො.
495. අතිව්වසානමහි තදුකකාලෙ
වස්සානකාලෙ සමුපාගතසමිං,
තතෙව වස්සං උපගමම ධිතේ
තෙමාසමතතං අවසී වසීසො.

493. තතො, ඉත්ඛිති; සො, ගෙතෙම; මිහදුගං, මහදුගං; මහදුගං; උපතා, එලඹිසේක; යතගො, (කොඛඤ්ඤාදි) ගතිහු; අගග, ඉදිරියෙහි (වචනාඩු); යතීසං, යතීගෙහිවූ සමුදායන්වහන්සේ; දිස්වා, දිසා; යතගනන්දා, වෙතට පැමිණ; පටිපතතිසාරා, ප්‍රතිපතති නැමැති වසතුදෙන්; (තොගොග) ප්‍රතිපතති සාරවසතුකොට ඇත්තාහු; වහනං අකංසු, වත්කලාහු; සො, උන්දගන්සේ; තතා, එහි; ධම්මවකකං, ධම්මවකුස; පවතනසී, පැවැත්වූසේන.

494. තදු, එතේලෙහි; අඤ්ඤාදිකොණ්ඩකුඤ්ඤා, අඤ්ඤායනු ආදිකොට ඇති; * කොඛඤ්ඤාතමභු; වසීසාධානා, තපසවින් ප්‍රධානකොට ඇත්තාහු (පස්වගමගණ) හුදු; කොටිනං, කෙලක් සමිහිකවූ; අභාරස කඤ්ඤොයානී, අවලොසන් බ්‍රහ්මයෝද; (අවලොසකෙලක් බ්‍රහ්මයෝද); අසීතිකොටි, අසුකෙලක්වූ; සුධාසිසඛිනා අපි, දිව්‍යසමුහගෝදසී; තො, ඒ සමුප්‍රාප්ත ජනගෝ; මගගං (අගගං), ආයතීමාග්ගං; තමතො, අනුකූලයෙන්, අඤ්ඤාසුමං, අවබෝධකලාහුසි.

495. තිදුකකාලෙ, ත්‍රිමාසකාලය; අතිව්වසානමහි, ඉත්මහි ය කල්හි; වස්සානකාලෙ, වසී සංතව; සමුපාගතසමිං, සමුප්‍රාප්ත කල්හි; ධිතේ, ප්‍රාග්ධු; වසීසො, (ඒ) මහජීවු බුදු රජතෙම; තතෙව, ඒ බරණැස්නුවර ඉතිපතනාරම්භයන්ම; වස්සං උපගමම, වස්එලඹු; තෙමාසමතතං, තුන්මසක් පමණ; අවසී, විසුසේන.

* “අඤ්ඤාසුමි ගග සො කොඛඤ්ඤා” යි අප බුදුසසුනක් පලවූ කොට නිවන් අවබෝධකලා මුහුටගන්සේව “ඉතිහිදං ආයසමතො කොණ්ඩකුඤ්ඤා අඤ්ඤාකොඛඤ්ඤාතෙව නාමං අබොධි” යි “අඤ්ඤා” යනු ආදිකොට ඇතිවේ.

496. තතො යසං තස්ස සභායකෙපි
පතිඨපෙනා අරහත්තමග්ගො,
භූතං ජනානං අනුමුදාගතො
වස්සස්ස අනතං අකරි තතිං සො.
497. වස්සවට්ඨෙ ලොකවිදු මුනිඥො
ආමනනසී තෙ යතයො සපුතෙන,
තෙ'ථාගමුං නිබ්බණ්ඨා කතස්සලී
'දමමුච්චි තෙසමනනපඤ්ඤො.
498. උග්ගෙසාසයනා මම ධම්මඝොසං
සමාහනනා මම ධම්මගෙරිං
සාධුං ධම්මනා මම ධම්මසංඛං
වරුථි තුමෙහ ආනරමරනං.

496. තතො, ඉක්බිති; සො, ඒ මහජීවු සම්මතෙම; යසං, යසනම්කුලපුත්‍රයාද; තස්ස සභායකෙපි, ඔහුගේ යහලුවන්ද; අරහත්තමග්ගො, අභිත්මායීයයෙහි; පතිඨපෙනා, පිහිටුවා; ජනානං, ජනයන්ට; භූතං, සමපතනිය; අනුමුදාගතො, වචනගත කෙරෙමින්; තතිං, එහිම; වස්සස්ස, වස; අනතං අකරි, කෙලවර කළසේක.

497. ලොකවිදු, (වරිතාධිමුක්තසද්ධිවිසිත්) ලොකය දන්නා සුදුසු; මුනිඥො, මුනිඥයන්වහන්සේ; වස්සවට්ඨෙ, වස්ගෙව් මෙහිදී; සපුතෙන, සුකිකීය පුත්‍රවූ; තෙ යතයො, ඒයනින්; ආමනනසී, කැඳවා වදාලසේක; අථ, ඉක්බිති; නිබ්බණ්ඨා, නිකුත්කළ තෘෂ්ණා ඇති; කතස්සලී, කරණලද ඇදිලිඇති; තෙ, ඔහු තුමු; ආගමුං, ආවාහය; අනනපඤ්ඤො, අනන ප්‍රාඥවූ සම්මතෙම; තෙසං, ඔවුන්ට; ඉදං, මෙ (වක්‍ෂ්‍යමාණ කාරණය; අමුච්චි, වදාලසේක.

498. තුමෙහ, (මහණෙනි) තෙපි; සනරමරනං, දෙව් මිනිස් සහිත ලොකයාට; මම, මාගේ; ධම්මඝොසං, ධම්ම ඝොෂාව; උග්ගෙසාසයනා, අස්වමින්; මම, මාගේ; ධම්ම ගෙරිං, ධම්මනෑමැති හෙරිය; සමාහනනා, මොනවට ගසමින්; මම, මාගේ; ධම්මසංඛං, ධම්මනෑමැති සංඛය; සාධුං, මනාකොට; ධම්මනා, පිබිමින්; වරුථි, (දෙව්මිනිස් සහිත ලොව) හැසිරෙව්.

499. ජයධර්ම මෙ භුවනුකම්පනා
උසාපසනා මම ධම්මකෙතුං,
අප්පකම්පනා මම ධම්මකුනාං
වරුථ ලොකෙසු සදෙවකෙසු.

500. සුසංචිතතං අමතස්ස මහං
සකණ්ටකතං නරකාසනස්ස,
මාරනතස්මිං මසීමකම්පනං
කථෙථ ලොකස්ස සදෙවකස්ස.

501. බුඩ්ධතරං සුප්පිනිතං අචාරං
පුරස්ස මොක්ඛස්ස විසාරවාරං (16),
අවාපුරි නො හගවා'බ්බා භා
යාථජ්ජ සබ්බෙති තිවෙදයවො.

499. මෙ, මාගේ; ජයධර්ම, විජයධර්මය; භුවනෙ, ලොක
යෙහි; උසාපසනා, ඔසවමින්; මම, මාගේ; ධම්මකෙතුං,
ධම්ම නැමැති කෙනුව; උසාපසනා, ඔසවමින්; අථ,
තවද; මම, මාගේ; ධම්මකුනාං, ධම්ම නැමැති කොන්නය;
උපකම්පනා, තන්මින්; සදෙවකෙසු, දෙවියන් සහිතව;
ලොකෙසු, ලෝකී; වරුථ, හැසිරෙව.

500. අමතස්ස මහං, භික්ෂුණිණියා; සුසංචිතතං,
මොහවට සදනලදබවද; නරකාසනස්ස, පපායමාග්ගියාගේ;
සකණ්ටකතං, කටුසහිතබවද; මාරනතස්මිං, මාරයාගේ
මුහුණෙහි; මසීමකම්පනං, දැලිවැසුබවද; සදෙවකස්ස,
දෙවියන් සහිතව; ලොකස්ස, ලොකයානට; කථෙථ, කියව්.

501. භො, හවත්තී; නො, අපගේ; හගවා, හාගාවකුන්
වහන්සේ; බුඩ්ධතරං, බුඩ්ධතරයන් මුලුල්ලෙහි; සුප්පිනිතං,
අතිශයින් වසනලද්දවු; අචාරං, දනන් හැසුරුම් නැත්තාවු;
මොක්ඛස්ස පුරස්ස, නිව්වාණපුරුද්දාගේ; විසාරවාරං, විසල්
දොර; අවාපුරි, හමුණ; අබ්බා, දන්; සබ්බෙ, සියල්ලෝ;
යාථ ඉති, (නිවන්මග) යම් කිසි; තිවෙදයවො, දන්වව්.

502. උප්පනනහාවං ගුවනෙ මමජ්
තථෙව ධම්මස්ස ව පාතුහාවං,
උප්පනනහාවං මමොරසානං
පකාසසන්නා ජගතිං වරථ.
503. වතමහි පනෙන ගිරිගඤ්ඤං
රුක්ඛස්ස මුලෙ'පි ව සුඤ්ඤා'ගාරෙ,
වසං යතන්නා මම ධම්මමයාං.
දෙසෙථ ලොකෙ සතර්මරතං.
504. වක්ඛාන ඵලං යතයො දීසාසු
පෙසෙසා නාථො උරුවෙලගාමි,*
පට්ටජ්ජි (17) මග්ගං අථ අනන්තලො
කප්පාසිකවංගං විපිනං පටිස්ස.

502. ගුවනෙ, ලොකයෙහි; මම, මා; උප්පනනහාවං, උපත්ඛවද; තථා ඵල, ඵලේම; ධම්මස්ස පාතුහාවං ව, ධම්මය පහලවීමද; මම, මාගේ; ගිරසානං, ගිරසවූ ශ්‍රාවකයන්; උප්පනනහාවං, උපත්ඛවද; පකාසසන්නා, ප්‍රකාශකරමින්; අජ්, මේ කාලයෙහි; ජගතිං වරථ, ලොව හැසිරෙමි.

503. වතමහි, වතයෙහිවූ; පනෙන, ඉතාදුරසෙනසුන්හිද; ගිරිගඤ්ඤං, පව්තගුහාවෙහිද; රුක්ඛස්ස මුලෙපිව' වාසමූලයෙහිද; සුඤ්ඤාගාරෙ, ජනවිවිකතාගාරයෙහිද; වසං, වාසයකරමින්; යතන්නා, උත්සාහානමක වූවාහු; මම, මාගේ; අග්ගං, අග්‍රවූ; ධම්මං, ධම්මය; (නොකොත්) ධම්ම මග්ගං, ධම්මමාග්ගය; ලොකෙ, ලොවහි; සතර්මරතං, දෙවිමිනිස් සතිතයන්ට; දෙසෙථ, දෙසමි.

504. නාථො, සම්මාදන්වහන්සේ; ඵලං, මෙසේ; වක්ඛාන, වදන; යතයො, යනින් (සැටිතම); දීසාසු, දීශාවන්හි; පෙසෙසා, යවා; උරුවෙලගාමි, උරුවෙල්දහම් ගැමවූ සේක්; මග්ගං, මගට; පට්ටජ්ජි, පිළිපත; අථ, අනන්තරයෙන්; අනන්තලො, (බරණිස ඉසිපතනාත්මයට හා උරුවෙල්දහම්වටත්) අතර; කප්පාසිකවංගං, කප්පාසික නම්වූ; විපිනං, වනයකයට; පටිස්ස, වැඩ:—

* “උරුවෙල ගාමිං.”

505. තසමිං රමනෙත සමතිංසමනෙත
 රුජේරසෙ සො පවරෙ විනෙතො,
 දතොමනං ධම්මෙප්පිද්දිසිතො,
 අගොරුවෙලං ගජරුජගාමි.
506. තසොරුවෙලාධිකකස්සපොති
 පසිඛනාමස්ස සසිස්සකස්ස,
 අගගං ඵලං සො පරිපාවසනොතා
 වසී වසනෙත වසිනං වරිඪො.
507. තදුගරං නෙගමනාගර ව
 යසද්දං මහාකස්සපතාපසස්ස,
 ජිනො විදිතොස්ස මනං මනෙන
 වසී විසුං තස්ස පසාදගෙතු.

කථං ?

505. පවරෙ, උතුම්වූ; සො, ඒ සම්ප්‍රියත්වගන්සේ ; තසමිං, ඒ කප්පාසික නම් වතලාහැඩිනි ; රමනෙත, (සත්‍රිත් සමග) අතිරමණය කරන්නාවූ ; සමතිංසමනෙත, සමතිසක් පමණවූ ; රුජේරසෙ, භාද්‍රවර්ණිය රුජකුමාරයන් ; විනෙතො, හික්මවා ; ධම්මං, ධර්මය ; උද්දිසිතො, දෙසනාකොට ; අම නං, නිව්‍යාණය ; දතො, දී ; අථ, ඉක්බිති ; ගජරුජගාමි, ගජේසු ගාමිසේක් ; උරුවෙලං, උරුවෙල් දකවිවට ; අගා, වැඩි සේක.

506. තසා, එහි ; සසිස්සකස්ස, ශිෂ්‍යයන්සමගවූ ; උරා වෙලාධිකකස්සපො, ඉති, උරුවෙල ගබ්දය අධිකකොට ඇති කාශපයෙහි ; පසිඛනාමස්ස, ප්‍රසිඛ නාමයක් ඇති (උරුවෙල් කසුල්)හට ; අගගං ඵලං, අග්‍රඵලය (අතිත්ඵලය) ; පරිපාව සනොතා, මුහුකුරුවමින් ; වසිනං වරිඪො, වසින්ට අතිශයින් උතුම්වූ ; සො, ඒ සම්ප්‍රියත්වගන්සේ ; වසනෙත, වසනා කාලයෙහි ; වසී, වුසුසේක.

507. තද, එසමයෙහි ; නෙගම, නියමගම්වාසීහුද ; නාගර ව, නුවරවාසීහුද ; මහාකස්සපතාපසස්ස, උරුවෙල් මහකසුල් තවුසානන්ට ; යසද්දං, යාග්‍රද්ව්‍ය ; ආගරං, ගෙණුහ ; ජිනො, සම්ප්‍රියතෙම ; අස්ස, ඔහුගේ ; මනං, සිත ; මනෙන, (තමන්) සිතින් ; විදිතො, දැන ; තස්ස, ඔහුගේ ; පසාදගෙතු, පැහැදීම ගෙතුකොටගෙණි ; විසුං, වෙන්ව ; වසී, වුසුසේක. (ගේ) කෙසේද ?

508. ගහකාන උත්තරකුරු, ගහවා තදනි
පිණ්ඩවරික රමණීයහිමාලයද්දී,
ආගමම සාදුරසනීරහරහිතමේ
'නොතනනකෙ මුනිවරෙ පරිභුජියාන.*
509. විනොසි එවමහමඤ්ඤාතරංව කාලං
ඵසසාමි සාසන මමං හි අනාගතෙසු,
ලබ්බාතලෙ භවති තත්ථ ඉද්දනි සකඛ
සමාධිමත්ති මම තත්ථ ගතෙසුද්දති.
510. සබ්බාමනුස්සජ්ඣයං පච්ඡන්සාතිති
මනකා තතො යතිවරෙ කරුණික සතො;
සඤ්ඤාසතෙහි පරිනබරවිව රතන
නිග්‍රොධපක්කසද්දිසං වරපංසුකුලං.

508. මුනිවරෙ; මුනිශ්‍රේෂ්ඨවු; ගහවා, ගාග්‍යවතුන්වහන්සේ; තදනි, එකල්හි; උත්තරකුරු, ගහකාන, උතුරුකුරු දිවයිනට වැඩ; පිණ්ඩවරිකා, පිටුපිණිස හැසිර; රමණීය, සිත්කලවු; හිමාලයද්දී, හිමාලයපරිතයට; ආගමම, ආගම තයකොට; සාදුරස, මිහිරිස ඇත්තාවු; නිරහර, දියබරින්; අහිතමේ, සිත්කලවු; අනොතනනකෙ, අනවතපනවිල සමීප යෙහි; පරිභුජියාන, (පිඩිපාතාභාරය) විලද;—

509. එවං, මෙසේ; විනොසි, සිතී; අහං, මම; අප්ප තරං එව, ඉතා ස්වල්පවුම; කාලං, කාලයක්; ඵසසාමි, (ජීව මානව) සිටින්නෙමි; අනාගතෙසු, මතු වන කල්හි; මමං, මාගේ; සාසනං හි, ශාසනයනම්; ලබ්බාතලෙ, ලක්දිව තෙලෙහි; භවති, (ඇති) වන්නේය; තත්ථ, එහි; ඉද්දනි, දන්; සකඛසමාධං, යක්‍ෂපීඩා; අත්ථි, ඇත්තේය; ඉද්දනි, දන්; තත්ථ, එහි; මම, මාගේ; ගතෙසු, ගමන්හි;—

510. සබ්බ, සියලු; අමනුස්සජ්ඣයං, අමනුෂ්‍යයන්ගෙන් වන හය; පච්ඡන්සාතිති, විධිමත්ව වන්නේයයි; මනකා, දැන; තතො, ඉක්බිති; යතිවරෙ, යතිවන්සීතෙම; සතො, සකස්වන්නෙරෙහි; කරුණික, කුරුණින්; සඤ්ඤාසතෙහි, සකිකවලාගෙන්; පරිනබ, වලඳනාලද; රවි ඉව, සුද්දියා මෙන්; රතන, රත්වු; නිග්‍රොධපක්කසද්දිසං, නුගපලවන්වු; වරපංසුකුලං, උතුම් පාංශුකුල විවරය;—

* “පරිභුජාජියානං.”

511. ධාරෙති සෙලමයසුඤ්ජරපත්තසංඝා
 ඡබ්බණ්ණරංසිතිවහං දිසි පුරයනො,
 සමොධිතො නවමිඤ්ජුසප්පණ්ණමායං
 ලඛ්ඛාතලං විජසීතුං නහසා'ගමාසි.
512. බ්‍රහ්මාසුරමරථණි ගරුලා ව සිඛ
 විජ්ඣධන්දි ජනතා සහපාරිසත්ථ,
 කෙතාතපත්තසට්ඨපුරුකොරණෙහි
 පුජං අකංසු මහතිං ගගනායනමි.
513. ලඛ්ඛාඛනාඋරසි භාසුරතාරහාර
 සඛ්ඛාසසිතලමනොහරනිරපුර,
 තසමිං මහාදිපදවාලකනාම ගඛ්ඛා
 භූමජ්ඣගාසි ජනනෙත්තහරහිතමා.

511. ධාරෙති, දර්; සෙලමය, සෙලමයවූ; සුඤ්ජර, සොදුරවූ; පත්තසංඝා, පාත්‍රධරහසන ඇත්තේ; ඡබ්බණ්ණරංසිතිවහං, ඡබ්බණ්ණ (ඝන) බුබරගම්කදමය; දිසි, දික්කි; පුරයනො, පුරවන්නේ; සමොධිතො, සමාන්තසමොධි යෙන්; නවම, නවවැනිවූ; ඤ්ජුසප්පණ්ණමායං, දුරුතුමැදි පොහෝ දිනයෙහි; ලඛ්ඛාතලං, ලක්දිව්‍යලය; විජසීතුං, දිනන්ට; නහසා, අහසින්; ආ'ගමාසි, වැඩිසේක.

512. සහපාරිසත්ථ, පිරිවර ජනයන් සහිතවූ; බ්‍රහ්ම, බ්‍රහ්මයෝද; අසුර, අසුරයෝද; අමර, දෙවියෝද; ඵණි, නාගරජයෝද; ගරුලා ව, ගරුඛන්ද්‍රයෝද; සිඛවිජ්ඣධන්දි, සිඛවිජ්ඣධන්දිවූ; ජනතා, ජනසමූහයාද; කෙතු, ධරය; ආතපත්ත, ඡත්‍රය; සට, (පුන්) කලස්ස; දීප, පහන්ඇඟය; උරු, මහත්වූ; තොරණෙහි, තොරන්ය යන මෙයින්; ගගනායනමි, විශදමාගීයයෙහිදී; මහතිං, මහත්වූ; පුජං, පූජා; අකංසු, කලාත්‍රයි.

513. ලඛ්ඛාඛනා, ලක්ඛනෙන්; උරසි, වක්‍රයෙහි; භාසුර, බබලන්නාවූ; තාර, මහත්වූ; හාරසඛ්ඛාස, මුක්තා භාරයක් වැනිවූ; සිතල, සිහිල්වූ; මනොහර, මනෝහරවූ; නිරපුර, ජලයෙන් පිරුණුවූ; ජනනෙත්තහර, දනනුවන් පැහැරගන්නාවූ; අහිතමා, අතීතයින් සිත්කලුවූ; මහාදිපද, මහා යනු අදිපදයොට ඇති; වාලකනාමගඛ්ඛා, වාලකනම් ගඟාව හෙවත් මහවැලිගඟ; තසමිං, ඒ ලක්දිව්‍යලෙහි; භූමජ්ඣගා අසි, පෘථිවිමධ්‍යගත වී.

514. තස්සාච්ඡරසුචිරමමතරෙ පදෙසෙ
ආසාමතො මිතතිසොජන විජ්ඣෙන,
චතතාරි? ගාමුතමිතං චීයනාභිතමං
ආසාරසීතජලතිජ්ඣරභූරිසොසං.
515. මනනාලිපාලිබග භිතිජමිසසරගං
සමමනනවිනනමිගසඛිකතිසෙවිතං තං,
නචචනනතෙකසිඛිසඛගතපාදසිඤ්ඤං
උයතමාසි උරුතාගචතාභිධානං.
516. රමෙම තද්ද රතනදීපචරමහි ලබ්බා
ලොකාභිධානහරිකඛකසකඛද්දසෙ,
මදුඛරෙ සුමනකූටකතමුලෙයො
සෙලෙසු මාරහිරිමිසසකරිඵනාමෙ.

514. තස්සා, ඒ මගවැලිගතට; අච්ඡර, හුදුරෙහිවූ; සුචි, පවිත්‍රවූ; රමමතරෙ, අභිරමන්වූ; පදෙසෙ, පෙදෙසෙක්කි; ආසාමතො, අසමත්; මිත, පමණකරණලද; තියොජනං, තුන්යොදුන් ඇත්තාවූ; විජ්ඣෙන, විතරිත්; චතතාරි ගාමුතමිතං, සතරගම් පමණ කරණලද්දවූ; චීයනාභිතමං, නෙත්‍රාතස්වූ; ආසාර, වෙගවත්වූ; සීතජල, සිහිල්දිය ඇත්තාවූ; තිජ්ඣර, ගඟලැල්ලක්ගේ; භූරිසොසං, බොහෝ වූ භොමා ඇත්තාවූ;—

515. මනන, මන්වූ; අලිපාලි, භාගශ්‍රෙණීන්ගේද; බග, පක්ෂීන්ගේද; භිතිජ, භිතිමයවූ; මිසසරගං, ශ්‍රෙෂ්ඨ රහස ඇත්තාවූ; සමමනන, ඉතා මන්වූ; විනන, විවිත්වූ; මිගසඛික, මුවසමූහයෙන්; තියෙවිතං, තිති සෙවිතාවූ; නචචනන, තාත්තකරත්තාවූ; අනෙකසිඛිසඛගත, නොයෙක් මොණරුන්ගෙන් යුක්තවූ; පාදසිඤ්ඤං, වාක්කරයෙන් ඇත්තාවූ; උරුතාගචතාභිධානං, මහාතාගචනය යන නම් ඇති; උයතන්, උයනක්; අසි, වී.

516. තද්ද, එකල්හි; රමෙම, රමන්වූ; රතනදීපචරමහි, රතනදීපප්‍රචරයෙහි; ලබ්බාලොකාභිධාන, ලබ්බාලොක යන නම ඇති (නෙවත්) ලග්ගල් ලොග්ගල් නම් ඇති ගල්ය; හරිකඛක, හරිකඛක ගලය; සකඛද්දසෙ, යක්දෙස් සාගලය යන මෙහිද; මදුඛරෙ, දිබුලාගලෙහිද; සුමනකූට, සමන්කූලය; තමුලෙයො, (රොහණජනපදයෙහි) කුර ගලය යන මෙහිද; මාරහිරි, මාරගලය; මිසසක, මිහිත්තලාගලය; රිඪිනාමෙ, රිඪිගලය යන මෙහිද; සෙලෙසු, (යථොක්ත) පථිතයන්හිද;—

517. යෙ'ඤ්ඤපි සන්ති ගිරයො වනගමණේයත
ගහා නදි ගිරිගුහාසිකතාතලා ව,
තත්ථාවසන්ති රහසා ඵරුසාතිරුඤ්ඤ
පාණ්ඩිපාතතිරතා සඨකුටසන්ධා.

518. සඬගමම තෙ මහති නාගවනමහි තමහි
සමමන්තසිංසු සඬවා සඬපාරිසෙස්ස,
ඬිං. කො'සි රෙ ඉති පරෙ අපරං ඛරෙත
තිසෙඛිත වාදකණයෙන අරුතතුදන්තා.

517. යෙ, යමි ; අඤ්ඤ, (පුත්ථලපථිතය, බලගලය, මහ
මුත්තුණ්ඩලය, සතන්තලය, ගුත්තථපථිතය යනාදි) අනාදි ;
ගිරයො අපි, පථිතයෝද ; වන, (සන්තානවනාදිවු) වන
හා ; ගමණේයත, රමණීය ස්ථානයෝද ; ගඬහා, (කැලණි,
මාවැලි, කාල ; වලවේ යනාදිවු) ගඬහාවෝද ; නදි, (දුත
තුමුහුදිය, දඬුරඬය, නිල්වලාභොය යනාදි) නදිහුද ; ගිරිගු
හා, (ගහවාගුහාය, ඉසිගුහාය, හසමගුහාය යනාදි) පථිතගුහා
වෝද ; සිකතාතලාව, (මහවැලිතලා ආදි) වාලුකාතලයෝද ;
සන්ති, ඇත්තාහුද ; තත්ථ, ඒ (සථොක්ත) ස්ථානයන්හි ; රහසා,
වෙලෙහිවු ; ඵරුසා, කඬොරවු ; අතිරුඤ්ඤ, අතිශයින් රොදුමු ;
පාණ්ඩිපාත, සඬගාතනයෙහි ; තිරතා, නිරන්තරභිසකතවු ;
සඨකුටසන්ධා, සැලසුම යනාදි ; ආවසන්ති, වෙසෙත්.

518. සඬවා, හටයත් සතිතවු ; සඬපාරිසෙස්ස, පිරිවර
සකුත් සතිතවු ; තෙ, ඒ යනාදි ; අරෙ, කොල ; ඬිං, තෝ ;
කොසි ඉති, කවරෙත් වෙහිදුසි ; අපරෙ, අතිකෙත් ; අපරං,
අතිකෙතු ; ඛරෙත, කුරවු ; තිසෙඛිත, තිසුණුමු ; වාදකණ
යෙන, වාදනාවැති අඬයටියෙන් (උලින්) ; අරුතතුදන්තා,
මමිපිඬාකරන්තාහු ; තමහි මහති නාගවනමහි, ඒ මහානාග
වනයෙහි ; සමමමම, රැස්ව ; සමමන්තසිංසු, මනුෂ්‍යය
කලාහුය.

519. කුරුක්කිංසු තෙ අභිතරිතරකාරණෙන
වාකොන සුඛපරිච්ඡෙදබිභිතතා,
සබ්බොභිතාපගපතිවනවජ්චිතා
සාරමහගබ්බිතමතා පරිඤ්චෙනති.
520. තසමිං ඛණේ භිමතදො සුගතො තහමහි
ආගමම තෙසමනුකමපිතමානසෙන,
ගොපානසීසමමනොහරරංසිමාලි
තස්සවජ්ච ඛෙ ගුණමණි මණිකණ්ණිකාව.
521. තෙසං ජිකො කලුහවුපසමාය හෙතු
මාපෙසි වුට්ඨිතිමිතනිලසිතහිතිං,
තස්සාසි ගජ්ජිතසකො සුරවාපබ්බත
ධාතසරෙහි විතුදං නිසිචාරසබ්බං.

519. අභි, ඉක්ඛිති ; තෙ, ඒ යක්ඛයෝ ; සුඛපරිච්ඡෙදබිභිතතා, සුඛාරම්භයෙහි ප්‍රගල්භ සිත් ඇත්තාහු ; ඉතරඉතර කාරණෙන, අනෙකනාකාරණ ඇති ; වාකොන, විවත යෙන් ; කුරුක්කිංසු, කපියාහුය ; සබ්බොභිත, කැලඹියාවු ; ආපගපතිඉව, සාගරයමෙන් ; අනවජ්චිතා, අනවසරිත සිත්ඇත්තාහු ; සාරමහ, කරණෙනතතර කරණයෙන් ; ගබ්බි තමනා, ගථිත සිත් ඇත්තාහු ; පරිඤ්චෙනති, මහත්කොට ගබ්බාවිත්.

520. තසමිං ඛණේ, එකෙණෙහි ; අභිමතදො, අභිමතාඤ්ඤායකවු ; ගොපානසීසම, ගොතැස්වැති ; මනොහර, මනොඥවු ; රංසිමාලි, රැස්මාලා ඇත්තාවු ; ගුණමණි, ශීලසමාධානදී ගුණතැමැති මිණි ඇති ; සුගතො, සම්මුද්ධත්වයෙන් ; තෙසං, ඒ යක්ඛයන්ට ; අනුකමපිත මානසෙන, කුළුණුසිතින් ; තහමහි, අතස ; ආගමම, වැඩ, මනිකණ්ණිකා ඉව, මිණි කැණීමවුල්ලක් මෙන් ; තස්ස, එතන්හිවු ; ඛෙ, ආකාශයෙහි ; අවජ්, උත්සේක.

521. ජිකො, සම්මුද්ධතම ; තෙසං, ඒ යක්ඛයන්ගේ ; කලු හවුපසමාය, ඩබර සංසිද්ධිමත් ; හෙතු, හෙතුවු ; වුට්ඨි, වැසි බිසද ; නිමිත, අභිමතය ; අනිල, වාබිසද ; සිතහිතිං, සිතලබ්ධය ; මාපෙසි, මැවුසේක ; සුරවාප, ඉඳුසැව්වෙන් ; බිතත, විදිතලය ; ධාත, දිසදහරනැමැති ; සරෙහි, ඊතල වලින් ; නිසිචාරසබ්බං, අක්ඛයවුහයා ; විතුදං, පෙළක් තාවු ; ගජ්ජිත, ගිගුමගත් ; සකො, මෙඝයන් ; තස්ස, එහි ; ආසි, වී.

522. අකාච තෙ සතතරෙ තිම්මරෙ නිමුනා
මුලා දිසම විදිසං න විදිසු භිතා,
වඩානිලබව මහාතිරිකුටරුකඛ
සමපාතතිත රුදිතා ගතිමෙසසනති.

523. සිතෙන තෙ අථ දිජෙ පරිකොටසතා
අභෙදඤ්ඤාගතනමවලම පරෙදසිංසු.
රූපාති නෙකසයදුති ව භොසණති,
වතහිංසු තෙන විවිධං හයමාසි තෙසං.

524. බුබාපි දුක්ඛිතමතා පරදුක්ඛකෙන
කසමා කරෙතති අතසංති න. විනානිසං,
ලොකො හතාති විටපි ඵලදුතගෙතු
සඤ්චන සොමරිසුගාහකවාසරමති.

522. සතතරෙ, අතිශයින් සතවු; තිම්මරෙ, අඳුරෙහි; නිමුනා, ගැලපාලු; අකාච, කිසිවක් නොදක හෙත්තා වූම (කොපෙණෙත්තාවූම); භිතා, බියපත්ව; මුලා, මුලාවූ; තෙ, ඒකසයෝ; දිසව, දිශාද; විදිසම, විදිශාද; න විදිසු, නොදත්තාහුය; වඩ, සැඩවූ; අනුල, වාතයෙන්; උබව, උදුරණිලද; මහාතිරිකුට, මහතිරිකුථ හා; රුකඛ, වෘක්ක යන්නේ; සමපාත, හිමෙන්; භිතා, බියපත්වූවාහු; රුදිතා, සැඩත්තාහු; ගතිං, ගමන (පැණයාමක්); ඵසසනති, මාගිනස කෙරෙත්.

523. අථ, ඉක්බිත්තෙන්; තෙ, ඔහුතුමු; සිතෙන, සිතල කරණකොටගෙණ; දිජෙ, දනනයන්; පරිකොටසතා, කොටන්නාහු; අභෙදඤ්ඤාගතනං, ඔවුනොවුන් සිරුරු; අවලම, ඵලබ; පරෙදසිංසු, හැඩුහ; අනෙකසයදුති, නොයෙක් බියදෙන්නාවු; භොසණති, ශබ්දකරන්නාවු; රූපාතිව. රූපයෝද; වතහිංසු, පැවැත්තාහුය; තෙන, ඒ කරණ කොටගෙණ; තෙසං, ඔවුන්ට; විවිධං, අනෙකප්‍රකාරවූ; හයං, බිය; ආසි, විය.

524. පරදුක්ඛකෙන, අනුන් දුක් කරණකොටගෙණ; දුක්ඛිතමතා, දුක්ඛිත සිත ඇත්තාවූ; බුබාපි, සම්පූර්ණත්ව හත්සෙලාත්; කසමා, කුමක්ගෙසින්; අතසං, වෘත්ත; කරෙතති, කෙරෙද්දී; හ විනානිසං, නොසිතියයුතුයි; ලොකො, ලෝවැසිගෙම; ඵලදුතගෙතු, ඵලදුතගෙතු වෙන්; සොමරිසුගාහකවාසරමති; වජ්‍රග්‍රහණ දිනයෙහි; සඤ්චන, සන්‍යාසයන්; විටපි, වෘක්කයන්; හතාති, පෙලසි (නොහොත්) කොටයි.

525. සභා තතො තමනුදෙ සහයෙ සසොකෙ
දිඤාන ගුහකාපතෙ කරුණුසිතගොතො,
වුට්ඨිං තමම පවතං පණ්ණදිනි සබ්බං
දසෙසසි අතතමේලං දුමණිව ඛමගි.

526. දිඤාන ගො මුනිවර'ජලිපඛකපෙති
සපේජනි සිසසරසි ඉදමබ්බාචිංසු,
යාමාම තො'භයපදං භවතො සකාසා
දසෙසු ධීර කරුණං කරණිංයමෙව.

527. එවං තද'වච ජිනො මධුරසාරෙන
ආමනා ගො නිසිවරෙ'වතතෙ සමෙක්ඛ,
තුමෙහ දදුඵ යදි ධානමමෙකදෙහං
සබ්බෙ අපෙතති සතවාතජසිතදුක්ඛා.

525. තතො, ඉක්ඛිති: තමනුදෙ, කෙලෙස් අදුරු දුරු කරන්නාවූ; සභා, ශාසනාන්විතන්යේ; සහයෙ, භය සහිතවූ; සසොකෙ, ශොක සහිතවූ; ගුහකාපතෙ, යක්ෂ ජන යන්; දිඤාන, දැක: කරුණුසිතගොතො, දයාබර සිත් ඇත්තෝ; වුට්ඨිං, වැසිද; තමම, අදුරුද; පවතම, වාතයද; සබ්බං, (යන මේ) සියල්ල; පණ්ණදිනි, පහකොට; ඛමගි, අහස්හි; දුමණි ඉව, රවිමඬලය මෙන්; අබ්ලං අතතා, සියලු දෙහය; දසෙසසි, දුක්වූයේක.

526. ගො, ඒ යක්ෂයෝ; මුනිවරං, මුනිසුයන්වහන්යේ; දිඤාන, දැක; අජලිපඛකපෙති, ඇදිලි නැමැති පිසුමෙන්; සිසසරසි, ශීඝ්‍ර නැමැති සරසින්; සපේජනා, සදු; ඉදං, මෙය; අබ්බාචිංසු, කීවාහුය; තො, අපි; භවතො සකාසා, පින්වත්හු කෙරෙන්; අභයපදං, නිර්භයකාරණය; යාමාම, යාවක්කු කරමු; ධීර, ධීරයන්වහන්ස; දසෙසු, (නුමවහන්යේගේ) දසවූ අපකෙරෙන්; කරුණං, කුඵණුසිතය; කරණිංයමිව, කටයුතුමය.

527. තද, එවේලෙහි; ජිනො, සම්ඥානම; ගො නිසිවරෙ, ඒ නිශ්චාරයන්; ආමනා, බණවා; අවතතෙ, (තමන්කර) නැමුනාවූ (යකු)න්; සමෙක්ඛ, බලා; මධුරසාරෙන, මධුර සාරයෙන්; එවං, මෙසේ; අවච, වදාලේය; තුමෙහ, තෙපි; යදි, ඉදින්; මම, මට; එකදෙසං ධානං, එකදෙසධානයක්; දදුඵ, දෙන්නහුනම්; සබ්බෙ, සියලු; සතවාතජ, වැසි හා පවතින් නිපන් දුක්ද; සිතදුක්ඛා, සිතලිත්වූ දුක්ද; අපෙතති, පහවෙත්.

528. යජ්ජවම්බිමපසාති කඤ්ච භො තං
ගණ්ඨාති ධීර යදි ඉච්ඡසි සබ්බදිපං,
වක්ඛාන තෙහි පරිදිනනජමායමග්ගො
මහමම තත්ථ පුට්ඨ පඤ්චරි වමමබ්බං.
529. තස්මිං නිසජ්ජ කසිණං සමපජ්ජ තෙජේ
ඡුලාකුලං ජලිතමග්ගිමමාපසි සො,
සො ධුමකෙතු ගගනුග්ගතතුච්ඡිසිඤ්ඤො
සඤ්චිඨං ගිරිවතානුරුඤ්ඤාසයනො.
530. රුකෙඛති රුකඛවනපබ්බතලඛිතෙන
සාඛාමිගෙ ව විභගෙ අනුබ්බසංච,
වෙසසානගේ වනමරු මිහසුකරෙපි
සකාචි ගුහකප්පතෙ ඉති විනතයනො.

528. භො, හවත්ති, යදි, ඉදිත්; එවං, මෙසේ; ඊති, උච්ඡර; අපසාති, පහවයේනම්; තං, එය; කඤ්ච, කරමු; ධීර, ධීරයන්වනත්ස; යදි, ඉදිත්; ඉච්ඡසි, කැමැත්තෙහි නම්; සබ්බදිපං, මුලදිවයින; ගණ්ඨාති, ගණුවයි; වක්ඛාන, කියා; තෙහි, ඔවුන් විසින්; පරිදිනන, දෙනලද; ඡමායං, පොළොවෙහි; අග්ගො, ලොකාග්‍ර සඵලතෙම; මහමම, බැස; තත්ථ, එහි; පුට්ඨ, විශාලවූ; වමමබ්බං, සම්බව; පඤ්චරි, අතුලසේක.

529. සො, ඒ සඵලතෙම; තස්මිං, එහි; නිසජ්ජ, වැඩහිද; තෙජේ කසිණං, තෙජේ කසිණ සමාපතතියට; සමාපජ්ජ, සමවැද; ඡුලාකුලං, ගිනිදැලින් ගැවසුනාවූ; ජලිතං, දිලියෙන් නාවූ; අග්ගිං, ගින්නක්; අමාපසි, මැවී; ගගනඋග්ගත, අහසට නැංගාවූ; තුග, උස්වූ; සිගො, ගෑග ඇඳි; උරුඤ්ඤාසයනො, මහත්කොට ගබ්දකරන්නාවූ; සො ධුමකෙතු, ඒ වහනිය; ගිරිවතාති, පඵතාරණයන්; සඤ්චිඨං, දවමින්:—

530. වෙසසානගේ, ගිනි තෙම; රුකෙඛති, වෘක්කයන්ගෙන්; රුකඛ, වෘක්ක; වන, වනය; පබ්බත, පඵතය (යන මොවුන්ට); ලඛිතෙන, පැණීමෙන්, සාඛාමිගෙ ව, සාමුවන්ද; විභගෙ, පක්ෂින්ද; වනමරු, වනදෙවතාවන්ද; මිහසුකරෙපි, මාගගුකරයන්ද; අනුබ්බසංච, ඉව, ලුහුබදින්නාක් මෙන්; ගුහකප්පතෙ, යක්කයන්ට; ඉති, මෙසේ; විනතයනො, සිතවමින්; සකාචි, දිවි.

531. දිඤ්ඤාන තත්ථ පචුරතතවිපසුලිභ
සමමිඤ්ඤාජලදහනං ගුහකා සමෙව්ව,
ධාමුං චික්ඛණ්ණකවචපපජලද්දානෙතතා,
දුරතතපෙති සත්තා ගතිමෙසමානා.
532. සමුඛතෙජපරිදබ්බිසරිචිතතා
ආතච්ච සාගරතටං පරිධාවමානා,
තසමිච්චි තෙ පවිසිතුං සරණං න ලබා
ජමෙති තතො සපදි සනතිපතිංසු සබ්බෙ.
533. දිඤ්ඤාන තෙ මුනිවරො සහසෙ සසොකෙ
රමං තදු ජලධිමජ්ඣගතං මහනතං,
ඉබ්බි සෙති හිරිදිපමිධානසිනා,
ආරෙපසිනා නිබ්බලෙ පුන තත්ථ කාසි.

531. තත්ථ, එනි; ගුහකා, සක්කයෝ; පචුර, බොහෝවූ; ආතත, පතලාවූ; විපසුලිභ, ගිනිපුපුරන්; සමමිඤ්ඤා, මිශ්‍රවූ; ජල, ගිනිදුල් ඇති; දහනං, ගිනි; දිඤ්ඤාන, දැක; සමෙව්ව, එකතුව; චික්ඛණ්ණකව, විසිර කෙසෙසන්හා; චපපජල, බාහු ජලයෙන්; දද්දානෙතතා, තෙත්වූ ඇස් ඇත්තාහු; දුරතත පෙති සත්තා, දුරතමජයන් සත්තවූවාහු; ගතීං, පිහිට; එස මානා, සොසමින්; ධාමුං, දිවූහ.

532. සමුඛතෙජ, සම්මුඛතෙජසින්; පරිදබ්බි, දහලද; සරිච, සිරුරු හා; චිතතා, සිත් ඇත්තාහු; පරිධාවමානා, දිවන් නාහු; සාගරතටං, වෙරලකණ; ආතච්ච, කැපී; තසමිච්චි, එහිදු; පවිසිතුං, ප්‍රවිච්චන්ට; සරණං, පිහිටක්; නලබා, නොලැබ; තතො, ඉක්බිති; ජමෙති, නැතිගත්තාවූ; තෙ සබ්බෙ, ඒ සියල්ලෝ; සපදි, එකෙණෙහි; සනතිපතිංසු, රැස්වූහ.

533. තදු, එසමයෙහි; මුනිවරො, සම්මුඛතෙම; සහසෙ, හස සත්තවූ; සසොකෙ, සොක සත්තවූ; තෙ, ඔවුන්; දිඤ්ඤාන, දැක; සෙති ඉබ්බි, කෙසේවූ යැයිත්; රමං, රමාවූ; ජලධිමජ්ඣගතං, සාගරමධ්‍යන්තවූ; මහනතං, මහත්වූ; හිරි දිපං, හිරිදිවසින; ඉබ්බි, මෙහි; ආනසිනා, ගෙන්වා; නිබ්බලෙ, සියල්ලන්; ආරෙපසිනා, (එහි) තංවා; පුන, නැවත; තත්ථ, එනි; අකාසි, පිහිටවූයේක.

534. කතෙවමෙසමසමොපසමනමිතිං
තතෙව භාසුරතරෙ භතවා නිසීදි,
බුහමාමරසුරඵණිගරුලාදිසිඛා
සබගමම'කංසු මහතිං මහමගාරූපං.
535. දෙසෙසි සංසදි ජිනො සුතිසාධු ධම්මං
තස්මිං සද්දසවනුදං සිවදං ජනානං,
සුනාන තෙකසතකොට්ඨමාණපාණ
ලබා තද්ද සමහවුං වරධමමවකුං.
536. තස්මිං දිනෙ සුමනකුටවරධිවාසො
තෙජ්ඣිබ්බිවිහවො සුමනාභිධානො,
දෙවො පසනනහදසො රතනතතයමගි
සමපාපුණිත්ථ පඨමං ඵලමුනහමං සො.

534. අසමො, අතුලාසු; භාසුරතරෙ, අතිශයින් බබලන්
නාවු; එසො භතවා, ඒ භාගාවතුන්වහන්සේ; එවං, මෙසේ;
තං ජිනං, ඒ උච්චුර; උපසමං කතා, ව්‍යාපසමනය කොට;
නිසීදි, වැඩසිටින්නේය; තත්ඵ එව, එතන්හිදීම; බුහම, බුහමය;
අමර, දෙවිය; අසුර, දූතවය; එණි, නාහය; ගරුලාදි,
ගරුඛාදිකුස; සිඛා, සිඛය යන මොහුද; සබගමම, රැස්ව;
මහතිං, විපුලවු; අගාරූපං, අග්‍රාකාරවු; මහං, පුත්; අකංසු,
කලාසුය.

535. ජිනො, සම්මතෙම; තස්මිං සංසදි, ඒ සහායෙහි;
ජනානං, සනිසන්ට; සද්දසවනුදං, විනෙයයන්ගේ අලුවකුස
කරන්තාවු; සිවදං, නිව්‍යාණය දෙන්නාවු; සුතිසාධු ධම්මං,
කණ්ණාමාන ධම්මය; දෙසෙසි, දෙසුසේක; තං, ඒ ධම්මය;
සුනාන, අසා; අහෙක, නොයෙක්; සතකොට්ඨමාණ, සිය
කෙලකණන් පමණවු; පාණ, ප්‍රාණිහු; වර, උතුම්වු; ධම්ම
වකුං, ධම්මවකුස; ලබා, ලැබ; අසමා අහවුං, අතුලාසෝ
වුහ; (නොහොත්) ලබා සමහවුං, ලද්දේ වුහ.

536. සුමනකුටවර, සමනකුට පථිතවරයෙහි; අධිවා
සො, අධිපතිව වසන්නාවු; තෙජ්ඣිබ්බිවිහවො, තෙජස්ස
සාඛිස පුඤ්ජ සමපත්තිය තමෙම ඇති; රතනතතයමගි, රතන
තුයෙහි; පසනනහදසො, පහන්සිත්ඇති; සුමනාභිධානො,
සුමනනම්මවු; සො දෙවො, ඒ දිව්‍ය (රජ) තෙම; තස්මිං දිනෙ,
එදවස; උතතමං, උතුම්වු; පඨමං ඵලං, පලමුවෙනි ඵලයට;
සමපාපුණිත්ථ, සමප්‍රාප්ත වී.

537. උභය තුඵවදනො කතපජ්ජිකො
 මුග්ගො ජනග්ගනබරංසිපයොදධිමහි,
 වඤ්ඤි ඵචමචවාතුලු විර ධිර
 ලොකග්ගපුග්ගලු වරං දද සාමි ධිස.
538. දසොසමි තෙ වරණපඛකජපුජකොහං
 සඛාදයාදිවිහවො තනසො හමසමි,
 තුමෙහ විනා බණලවං වසිතුං න ඉවෙජ
 තස්මා දදතු හතවා මම පුජනිසං.
539. සුඤ්ඤානං තං ධිතිමති පරිමජ්ජ සිසං
 සංසතන ඡත්තං සරෙරුහසනනිගෙන,
 ගජෙන නිලසකකුනාලධාතුමුඛිං
 දජ්ජථ සො මණිමයෙන කරඬකෙන.

537. තුඵවදනො, සනතුජවු මුච ඇත්තේ; උභය, නැති සිට; කත, කරණලද; පජ්ජිකො, ඇදිලිඇත්තේ; ජන, සඵඤ්ඤාත්වහන්සේගේ; අග්ග, අග්‍රවු; නබරංසි, නියරුස් නැමැති; පයොදධිමහි, සාගරයෙහි; මුග්ගො, ගැලුනේ; වඤ්ඤි, වැද; ඵචං, මෙසේ; අචච, කීය; අතුල, අසමවු; විර, විසූවත්වු; ධිර, ධෘතිමත්වු; ලොකග්ගපුග්ගලු, ලොකාග්‍ර පුදගලවු; ධිස, ප්‍රාඥගවු; සාමි, සාමිත්වහන්ස; වරං, වර යක්; දද, දුනමැනව.

538. අහං, මම; තෙ, නුඹවහන්සේගේ; වරණපඛකජ, පාපිසුම්; පුජකො, පුදන්නාවු; දසො අසමි, දසයෙක්මි; අහං, මම; සඛාදයාදි, සුඛානුකම්පාදි නැමැති; විහවො, සමපත් ඇති; තනසො අසමි, පුත්‍රයෙක්මි; තුමෙහ විනා, නුඹවහන්සේ හැර; බණලවං, කණ්ණලවයකුදු; වසිතුං, වසන්ට; න ඉවෙජ, තොකැමැත්තෙමි; තස්මා, එහෙයින්; හතවා, හාතාවතුන්වහන්සේ; මම, මට; පුජනිසං, පිදිය සුත්තක්; දදතු, දෙනසේක්වා.

539. ධිතිමති, ධෘතිමත් පුඤ්ඤත්ව සඵඤ්ඤෙමි; තං, ඒ කීම; සුඤ්ඤාන, ශ්‍රවණශක්තාව; සංසතන, ඇලුනාවු; ඡත්තං, ඔව්පදිත් ඇති; සරෙරුහසනනිගෙන, පදමයක් වැනිවු; ගජෙන, අතින්; සිසං, මසතකය; පරිමජ්ජ, පිරිමැද; නිල, නිලවු; සක, සකිසවු; කුනාලධාතුමුඛිං, කෙශධාතු මිටක්; දජ්ජ, දුන් සේක; අථ, ඉක්බිති; සො, හෙතෙම; මණිමයෙන, මණිමු වාවු; කරඬකෙන, සුමුනකින් :—

540. පහගයක බාහුසුගලෙන සීතො නමිනි,
මුඛා දධාසි මකුටං විය පිණිතතො,
කකාථි සො වරමහං නිදිවෙහි සති
මෛයනි බිරපරිගුහනවසුකිත්තං.
541. සො'කාසි නිල්රතතෙහි මහාරතෙහි
උබ්බධතො රතතසත්තපමාණද්වපං,
නාථො ධරනතසමයෙව (18) පතිඨති සො
ථූපො තිලොකසුඛදෙ මණිකාමදෙව.
542. පච්ඡ, තිලොකසරණෙ පරිනිබ්බතමහි
බිණ්ණසථො සමතිමො සරභුසතිඤ්ඤ,
ආදාය තං විතකතො ජිනගිවධාතුං
තස්මි. නිධාය'කරි බාරසහස්සද්වපං.

540. බාහුසුගලෙන, බාහු සුගමයෙන් ; පහගයක, දඬු
කොටතෙන් ; සීතො, සිවිය ; පිණිතතො, පිණිතය සිත්
ඇත්තේ ; නමිනි, නැමී ; මකුටං විය, කිරිටයක් මෙන් ; මුඛා,
මුදුනෙන් ; දධාසි, දුරිය ; අථ, නැවත ; සො, හෙතෙම ; නිදි
වෙහි සති, දෙවියන් සමග ; වරමහං, උතුම්පු සුදු ; කකා,
කොට ; බිර, සම්පූර්ණවත්තෙන් පිහිටා ; පරිගුහන, පරිභොග
කළ ; වසුකිත්තං, පොලොවෙහි ; මෛයනි, පිහිටුවා :—

541. සො, හෙතෙම ; උබ්බධතො, උසිත් ; රතතසත්ත
පමාණ, රියන් සතක් පමණදු ; ද්වපං, සෑයක් ; මහාරතෙහි,
මහාභිදු ; නිල්රතතෙහි, නිල්මණියෙන් ; අකාසි, කෙළේසි ;
කාමදෙ මණි ඉව, විතතාමාණිකසක් වැනිදු ; තිලොකසුඛ
දෙ, තුන්ලොවට සුව දෙන්නාදු ; සො ථූපො, ඒ වෛරාය
තෙම ; නාථො, සම්පූර්ණවත්තෙන් ; ධරනතසමයෙ ඵව, ධර
මාතකාලයෙහිම ; පතිඨති, පිහිටියෙයි.

542. පච්ඡ, පසුව ; තිලොකසරණෙ, තුන්ලොවට පිහිටවු
(මුදුරුතත්තවත්තෙන්) ; පරිනිබ්බතමහි, පිරිනිවිකල්හි ; බිණ්ණ
සථො, සෞඛ්‍යකල අග්‍රවයන් ඇති ; සමතිමො, ආනුභව සහිතදු ;
සරභුසතිඤ්ඤ, සරභු නම් ගතිඤ්ඤත්වත්තෙන් ; විතකතො,
(සදුන්දර) සෑයෙන් ; ජිනගිවධාතුං, සම්පූර්ණවිධාතුදු ; ආදාය,
ගෙණ ; තස්මි, එහි ; තං, ඒ ධාතුදු ; නිධාය, පිහිටුවා ; බාර
සහස්සද්වපං, දෙලොස් රියන් සෑයක් ; අකරි, කෙළේසි.

543. චූළාභයව්‍යවනිපො සමයෙ'පරසමිං
 බහනි.සහස්මකරිත්ථ වරෙරුපුපං,
 දුඨාදිහාමණිත්ථපො දමිලෙ හනනෙතා
 කාරෙසි කචුකමථො වතුසභිහස්මං.

544. එවං ස සිහලමහාසරමරකිරුලාං
 සෙනමුපං'ව මුද්‍රපා වලිසෙවනිසං,
 භූමහතාකරතලෙ සිතවිත්ථලිලො
 ථූපො දදතු මසමොපසමං ජනානං.

545. ලබ්‍ඛොපසගගමවුසු විධාය බෙමං
 ලඛකං තිස්ස වරකුන්නලධාතුසා තං,
 කඨාන භාසුරතරං මුනි මඛලාය
 පායාසි තාරකපථෙහුරුවෙලමෙව.

543. අපරසමිං සමයෙ, මෑත කාලයෙහි ; චූළාභයව්‍ය, චූළාභය නම්වූ ; අවනිපො, රජතෙම ; වර, උතුම්වූ ; උරු, මහත්වූ ; පුපං, සෑය ; බහනි.සහස්මං, දෙතිස්සියක් කොට ; අකරිත්ථ, කෙළේසි ; අථො, නැවත ; දුඨාදිහාමණිත්ථපො, දුටුනැමුණු අඛාරජතෙම ; දමිලෙ, දෙමළින් ; හනනෙතා, මරන්නේ ; කචුකං, (ඒ) කචුක සෑය ; වතුසභිහස්මං, සුසැට රියන් කොට ; කාරෙසි, කරවී.

544. එවං, මෙසේ ; සිහල මහාසර, සිංහලවීප නැමැති මහාතඬායාගේ ; මරකිරුලාං, මධ්‍යයෙහි හටගන්නාවූ ; මුද්‍රපාවලි, භාසිත පඬකතිය විසින් ; සෙවනිසං, සෙවියයුතුවූ ; සෙනමුපංඉව, යෙවත පදමයක් වැනිවූ ; භූමහතා, මහිකුන්නා වගේ ; කරතලෙ, හසනතලයෙහි ; සිතවිත්ථලිලො, එලො තිදැටක ලිලා ඇති ; සොථූපො, ඒ සෑයතෙම ; ජනානං, සඬයන්ට ; අසම, අතුලාවූ ; උපසමං, ශාන්තිය ; දදතු, දේවා.

545. මුනි, සම්මතෙම ; ලඛකාඋපසගගං, ලබ්‍ඛොප යුගය ; අවුසු, පහකොට හැර ; බෙමං විධාය, භික්ෂුක කොට ; මහලාය, මඛලා පිණිස ; තිස්ස, සමස්තවූ ; වර, උතුම්වූ ; කුන්නලධාතුසා, කෙසධාතුචෙන් ; ලඛකං, ලැකාව ; භාසුරතරං කඬාන, අතිශයින් ප්‍රභාසාර කොට ; තාරක පථෙහ, ආකාශයෙන් ; තං උරුවෙලං එව, ඒ උරුවෙල් දහව්වම ; පායාසි, වැඩිසේක.

546. තසමිං විධාය බ්‍රහ්මිමහිතපාටිහෙරං
 හෙවා සසිසසක්ඛිනො පුත දිඪිජ්ඣං,
 දවාන නිබ්බුතිපදං සහසිසසකසස
 නිබ්බාණසුඤ්ජරාජරං පරිපුරසිත්.
547. තමහා විකාසිතකුසෙසසකානනාහ
 විතාසවෙහි නිවුතො සුගතෙතනාමි,
 පායාසි රජතහගාමිවුදුරමහං
 වෙතෙසාජනතුකමලාකරභානුරූපා.
548. තසමිං ගතෙ ජිනවරෙ වරඤ්ඤිසාරෙ
 පුජං අකාසි මහතිං සහ දෙවතාහි,
 තසමිං හි සංසදී ලුහිංසු අනප්පපාණ
 මගෙහ ඵලෙ ව සරණෙ ව පතිඪිහිංසු.

546. පුත, තැවත; තසමිං, එහි; බ්‍රහ්, බොහෝවූ; විමහිත, විසමප්පතකවූ; පාටිහෙරං, (ගුන්දහස් පන්සියයක්) පෙළ හැර; විධාය, කොට; සසිසසක, ශිෂ්‍යතන් සහිතවූ; ඉසිනො, උරුවෙල් කපුජතවූසන්ගේ; දිඪිජ්ඣං, දැක්විණිලාව; හෙවා, නිද; සහසිසසකසස, අනෙතවාසීන් සහිතයාව; නිබ්බුතිපදං, නිව්වාණ පදය; දවා, දී; නිබ්බාණ, නිව්වාණ නමැති; සුඤ්ජරාජරං, සොදුරුපුරය; පරිපුරසිත්, පිරවූසේන.

547. වෙතෙසාජනතු, විතෙසසති නැමැති; කමලාකර, පිසුම් වනයට; භානුරූපො, දිවාකරයා බඳුවූ; විකාසිත කුසෙසසකානනාහ, ප්‍රබුඩපදම් වනයක් වැනි; විතාසවෙහි, ස්විණ ශ්‍රවයුන් විසින්; නිවුතො, පරිවාතවූ; ඉහනාමි, ගජනාමිවූ; සුගතො, සම්මුතො; තමහා, ඒ උරුවෙල් දතවිලෙන්; (තික්ම); රජතහගාමිං, රජතහනුවරට යන්නාවූ (නොහොත්) රජතහනාමි, රජතහගාමිසේක්; උදුරමහං, ඒ මහාමානිසව; පායාසි, පිළිපත්සේන.

548. ජිනවරෙ, බුදුරජානන්වහන්සේ; තසමිං, ඒ රජතහනුවරට; ගතෙ, වැසියන්ගේ; වර, උතුම්වූ; ඤ්ඤිසාරෙ, බිම්බිසාරෙ, බිම්බ සර රජතොම; සහදෙවතාහි, දෙවියන් සමඟ; මහතිං පුජං, විපුලපුජ; අකාසි, කෙළේය; හි, ඒ එසේමැයි; තසමිං සංසදී, ඒ සමාගමෙහි; අනප්පපාණ, ඉතා බොහෝවූ ප්‍රාණිහු; මගෙහ, මාගීයන්ද; ඵලෙව, එලෙසන්ද; ලුහිංසු, ලැබූ; සරණෙව, සරණයෙහිද; පතිඪිහිංසු, පිහිටුහ.

549. රුජ තතො විපුලවෙච්චනාහිරමං
සාලඛකතං විවිධපාදපමඛපෙති,
පාදාසි දකඛිණකරෙ ජලපාතනෙන
කකා ධරධරධරං හිමවච කමපං.
550. තසමිං සමන්තනයනො නයනාහිරමො
භූතීං ජනයස්ස සතතං අභිවච්ඡියනො,
ධම්මසුච්චට්ඨිතිකරං පරිවස්සයනො
වස්සං වසී අදුතියො දුතියමහි වස්සෙ.
551. දෙවිඤ්ඤාලිසමලඛකතපාදපිඨො
ලොකස්ස අත්ථවරණේ සතතාභිසුතො,
තත්ථෙව සො හි තතියෙ'පි වතුත්ථවස්සෙ
වාසං අකාසි සුගතො සිරිසනාතිවාසො.

549. තතො, ඉක්කිති; රුජ, බිඹිසාර මහරජතෙම; විවිධ, නානාප්‍රකාරවූ; පාදපමඛපෙති, රුක්මඩුවෙන්; සාලඛකතං, සාලඛකානවූ; විපුල වෙච්චනාහිරමං, මහත්වූ වෙච්චනාගමය; ධරධරධරං; (මහ) පොලොවද; හිමවච, හිමාලය පඵ්‍යතයද; කමපං කකා, චලිතකොට; දකඛිණකරෙ, දකුණු ශ්‍රී භස්තයෙහි; ජලපාතනෙන, පෑන් වත්කිරීමෙන්; පාදාසි, පෑත්කෙළේයි.

550. සමන්තනයනො, සමන්තවකවූ බුදුරජානන්වහන්සේ; නයනාහිරමො, නෙත්‍රාභ්‍යව වූයේ; සතතං, නිරන්තරයෙන්; ජනයස්ස, ජනයාගේ; භූතීං, සමපතනිය; අභිවච්ඡියනො, විශේෂයෙන් වඩන්නේ; ධම්මසු චුඨිතිකරං, සබ්බම තැමැති ජලවණී සමූහය; පරිවස්සයනො, වස්වන්නේ; අදුතියො, දෙවෑන්ගෙන් නැත්තේ; දුතියමහි වස්සෙ, දෙවෙනි වර්ෂයෙහි; තසමිං, ඒ රජගහනුවර වෙච්චනාගමයෙහි; වස්සං වසී, වස් වූසුයේක

551. දෙවිඤ්ඤාලියො, මොලී, කිරිටයෙන්; සමලඛකත, සරසනලද; පාදපිඨො; පාපිටු ඇත්තාවූ; ලොකස්ස, ලොකයාට; අත්ථවරණේ, අත්ථවයනියෙහි; සතත, නිරන්තරයෙන්; අභිසුතො, සුභාවූ; සිරිසනාතිවාසො, ලක්ෂ්මියට වාසස්ථානවූ; සො සුගතො හි, ඒ සුගතතෙම වනාහි; තතියෙ, තෙවැනි වසෙහිද; වතුත්ථවස්සෙ, සිඬ වෙනි වසෙහිද; තත්ථ ඵච, ඒ රජගහනුවර වෙච්චනාගමයෙහිම; වාසංඅකාසි, විසිම කලසේක.

552. ලොකස්ස ධම්මමමලං සත්තං චහනොනා
සාවන්තියං රුචිරජෙනවනෙ'භිරමෙ,
වාසං අකාසි සුඛදො මුනි පචමස්මිං*
වෙනෙය්‍යසත්තසමයං සමුදික්ඛමානො.

ඉති ලබ්භාස පඨමාගමනං.

553. අථ හගවති තස්මිං ජෙනනාමෙ චතස්මිං
නිවසති සති ලබ්භා මඩ්භලාවාසරූපා,
උපවනම්ච නාකෙ නන්දනං දෙවතානං
අමරඋරගවාසා රමමරූපා බහුව.

552. සුඛදො, (ලොකික ලොකොත්තර) සුඛදායකවූ ; මුනි, සච්ඡෙනෙම ; ලොකස්ස, ලොකයාට ; අමලං, නිවිලවූ ; ධම්මං, ධර්මය ; සත්තං, තීරනතරයෙන් ; චහනොනා, පමුණු වන්නේ ; වෙනෙය්‍යසත්ත, විනෙය ජනයන්ගේ ; සමයං, ධර්ම ප්‍රතිවේධය (කොහොත්) ; වෙනෙය්‍ය සත්තසමයං, විනෙයජන සමුහය ; සමුදික්ඛමානො, බලමින් ; සාවන්තියං, ස්වාචක්ෂිපුරුසනායෙහි වූ ; රුචිර, ශොභනවූ ; ජෙනවනෙ 'භිරමෙ, ජෙනවතාරාමයෙහි ; පචමස්මිං, පස්වෙනි වසා ; වාසං අකාසි, වාසය කලසේක.

ලක්දිව් වැඩි පළමුවෙනි ගමනයි.

553. අථ, ඉක්බිති ; හගවති, භාග්‍යවතුන්වහන්සේ ; ජෙනනාමෙ, ජෙන නම්වූ ; තස්මිං චතස්මිං, ඒ වෙනෙහි ; නිවසති සති, වැඩවසන සමයෙහි ; මභලාවාසරූපා, මභලා ගෘහයක් බඳුවූ ; ලබ්භා, ලබ්භානොමෝ ; නාකෙ, දිව්‍යලොක යෙහි ; දෙවතානං, දෙවියන්ගේ ; නන්දනං උපවනං, ඉව, නන්දනොද්‍යානය මෙන් (හෙවත්) ; උපවනං නන්දනං ඉව, දෙවෙනි නද්‍රහයනක් මෙන් ; අමරඋරගවාසා, දෙවියන්ගේ හා දිව්‍යතාගයන්ගේ විසීමෙන් හෝ විසීම ඇත්ති ; රමම රූපා, අතිරමනසාති ඇත්තියක් ; බහුව, වැඩ.

* "පචමස්මිං."

554. තනිමතිරුවිරසමිං වඩ්ඪමානාදිසෙලෙ,
මධුරසලිලවාහෙ රමමකලකණ්කාදෙ,
උදබිභුජගවාසෙ නාගදීපනතියෙ ව
මහති මහිමසුතතා නාගසංඝා වසනති.
555. පවුරමහිමසුතතා වඩ්ඪමානාවලසමිං
අබ්පති භුජගානං ආසි චුලොදරවෙනා,
මහුදර ඉති නාමො නාගදීපොදබිමති
තිවසති අථ තෙසං පබ්බතොයෙතරගිණ්ඤ.
556. ඉතරභුජගරඤ්ඤා ඩිතරං නාගකඤ්ඤං
පියතරමතිරූපං කාසි දුරං* තදු හි,
අථ ව දුතිතුසා සො දීයමානං දදතො,
රුවිරමණිමයග්ගං ආසනවාපදාසි.

554. තනි, එනි; අභිරුවිරසමිං. ඉතා මනොඥාවූ; වඩ්ඪ මානාදිසෙලෙ, වඩ්ඪවත් පච්චිනාදී ගෛලයෙහිද; මධුරසලිල වාහෙ, මිනිරිදිය වතුර ඇත්තාවූ; රමමකලකණ්කාදෙ, රමෙවූ කැලණිගඟ ආදී තත්හිද; නාගදීපනතියෙ, මණිනාගදීප යට ආසනනයේ; මහති, මහත්වූ; උදබිභුජගවාසෙ ව, සමුද්‍රයෙහිවූ නාගභවනයෙහිද; මහිමසුතතා, ආනුභාවයෙන් යුක්තවූ; නාගසංඝා, නාගසමූහයෝ; වසනති, වෙසෙත්.

555. වඩ්ඪමානාවලසමිං, වඩ්ඪමාන පච්චිතයෙහි; පවුර, බොහෝවූ; මහිමසුතතා, ආනුභාවයෙන් යුක්තවූ; චුලොදරවෙනා, චුලොදර නම්වූ; භුජගානං අබ්පති, නාගරජයෙක්; ආසි, පි; නාගදීපෙ, නාගදීවසිත සමීපයෙහිවූ; උදබිමති, වාරිධියෙහි; මහුදරඉති නාමො, මහොදර නම් තාරජෙක්; තිවසති, වෙසෙසි; අථ, නැවත; තෙසං, ඔවුන් අතුරෙන්; පබ්බතොයෙත, වඩ්ඪමාන පච්චිත වාසිවූ; උරගිණ්ඤ, නාගෙහෙතෙම:—

556. තදුහි, එකල්හි වනාහි; ඉතරභුජගරඤ්ඤා, (මහොදර නම්) අනෙක නාගෙහෙයාගේ; ඩිතරං, දුතිතාවූ; පියතරං, අතිශයින් ප්‍රියවූ; අතිරූපං, විශිෂ්ටවූ රූප ඇති; නාගකඤ්ඤං, නාගකතෘවූ; දුරං අකාසි හායඃ, කෙළෙසි; අථව, නැවතද; සො, ඒ මහොදර සථිතරතෙම; ඩිතුසා, ඩිතාවට; දීයමානං, දියයුතු දායාද; දදතො, දෙන්නේ; රුවිර, මනොඥාවූ; මණිමය, මාණික්‍යමයවූ; අග්ගං, මහගුඩු; ආසනං ව අපි, අස්නන්ද; අදාසි, දින.

557. දුභිතරි මතකාලෙ (19) තෙ'ථ පලලඛකහෙතු
 ජලජථලජනාහා සුඛසර්ජ් අහෙසුං,
 අථ ඵලජභුජඛයා හභකලොලමාලා
 සදිසලුලිතචිත්තා ගබ්බිතෙවං රචනති.

558. කිචුදධිජථණිනං කිත්තිසම්පත්තියා නො,
 අපි යසපරිවාර කිං බලෙතඛියා කිං,
 අහමහමිති ගබ්බා කිං කිම්සසාය තෙසං
 භවති තිමිර'රිනං භානුමග්ගනනති කා.

557. අථ, ඉක්ඛිති; දුභිතරි, දුභිතාන්; මතකාලෙ, මල
 කල්හි; හෙ ජලජථලජ නාහා, ඒ දිය ගොඩ උපන් නාහයෝ;
 පලලඛකහෙතු, මිණිපලහ හෙතුකොටගෙන; සුඛසර්ජ්
 අහෙසුං, සවනව සැදුනාහුය; අථ, නැවත; ඵලජභුජඛයා, පාළු
 නිය (තන්වමමන්ගල) නාහයෝ; හඛය, බිඳෙන්නාවූ;
 කලොලමාලාසදිස, සමුද්වාරගපනින් මෙන්; ලුලිත
 චිත්තා, සැලුනු සිත් ඇත්තාහු; ගබ්බිතා, ගච්ඡවූවාහු; ඵලං,
 මෙසේ; රචනති, හඬවාති.

558. නො, අපට; උදධිජථණිනං, සාමුද්‍රික නාහයන්ගේ;
 කිත්තිසම්පත්තියා, කිත්ති සම්පත්තියෙන්; කිං, කිම; අපි,
 යළි; යසපරිවාර, යස පිරිවරින්; කිං, කිම; බලෙන, බල
 යෙන්; කිං, කිම; ඉඛියා, සැබියෙන්; කිං, කිම; අහමහමිති,
 මමය මමයයි යන; තෙසං, ඔවුන්ගේ; ගබ්බා, ගච්ඡයන්; කිං,
 කිම; ඉසසාය, (ඔවුන්ගේ) ඊෂියෙන්; කිං, කිම; භානුමග්ග,
 සුයම්මාග්ගයෙහි; තිමිර'රිනං, අඳුරුසතුරන්ගේ; කා
 උනනති, කවර උසස් බවක්; භවති, වේද

559. අඵ ජලජලගද්ද ගජ්ජනං ගජ්ජනනා
හසජකක පහඤ්ඤා ඵොටසනනා ගුජ්ජනං,
අහමහ පගු රෙ රෙ පබ්බතෙය්‍යනමෙතං.
පටුතරඛසිතොභා කකඛලෙවං රචනති,
560. පටුතරගරුභාද්ද තාව ගජ්ජනති දනති
කයනපථමුපෙතෙන සාව කණ්ඨීරවානං,
තථර්ච ඵලජ්ජනා ජුමහයනනා සමග්ගා
නසනපථගතා නො සුඤ්ඤදප්පා භවනති.
561. ඉති තදුගසසෙකා ස්වටසනනාඤ්ඤාමඤ්ඤා
විවිධපහරණොභා උග්ගිරනති ගිරනති,
සතතචුභිතවෙලා සාගරුමිච භනනා
ලලිතලලිතවිතනා සුඛනිතනා ඩිතාසුං.

559. අඵ, ඉක්කිති; ජලජලගද්ද, සාමුද්‍රික නාගයෝ; හස ජනකපහඤ්ඤා, බිස උපදවක බුහුටි බැව් ඇත්තාහු; ගුජ්ජනං, බාහු; ඵොටසනනා, පොලන්තාහු; රෙරෙ, කොල කොල; අහං අහං, මම මම; පබ්බතෙය්‍යනං, පව්න වාසින්ගේ; එතං, ඊට; (පුතිවිරුඛව) පගු, පොහොසත්මිසි; පටුතර, අතිශයින් වෘක්කකොට; ඛසිතමභා, බැහැගත ඔහු ඇත්තාහු; කකඛලා, කකිග වූවාහු; එවං, මෙසේ; රචනති, ගඬාවිත්.

560. දනති, හසනිජයෝ; සාව, යමිනාක්; කණ්ඨීර වානං, මාගෙය්‍යයන්ගේ; නසනපථං, ඇස්හමුවට; උපෙතෙන, පැමිණේද්ද; තාව, ඒ තාක් (ඉන්මෙහා); පටුතර, අතිශයින් වෘක්කවූ; ගරුභාද්ද, මහත් වූ නාද ඇත්තාහු හෝ ගජ්ජනාවෙන්; ගජ්ජනති, ගජ්ජනා කෙරෙන්; තථර්ච, එසේම; ජුමහයනනා; විජාමහනය කරන්නාවූ; සමග්ගා, සියලු; ඵලජ්ජනා, පව්නජ නාගයෝ; නො, අපගේ; නසනපථ ගතා, තෙතපථයට (ඇස්හමුවට) පැමිණියාහු; සුඤ්ඤදප්පා භවනති, ශුන්‍ය දර්ශි ඇත්තාහු වෙති.

561. ඉති, මෙසේ; තදුගසසෙකා, ඒ විවිධ සෙනාවෝ; අඤ්ඤාමඤ්ඤා, ඔවුනොවුන්; ස්වටසනනා, ගවන්තාහු; විවිධපහරණොභා, නානාවිධ ප්‍රහාරද්‍රව්‍යයෙහි ඊසාඇත්තාහු; ඉති, මෙසේ; ගිරං උග්ගිරනති, වචන උසස්කොට කියත්; සතත, නිරන්තරයෙන්; චුභිත, කැලඹුනාවූ; වෙලා, වෙරල ඇති; සාගරුමි ඉච, සමුද්‍රයාගේ තරඬයෙන් මෙන්; භනනා, භ්‍රාතවූ ඔහු; ලලිතලලිතවිතනා, අතිශයින් ඇලලුන සිත් ඇත්තාහු; සුඛනිතනා, සටහට නැමුනාහු; ඩිතාසුං, සිවියාහුයි.

562. අථ තදහු මුනිඥා යාමිනියාමමනෙත
පතිනිය මතිත්ථං ලොකමොලොකසතොතා,
සමරවසගතානං භොගිනං භාවිතුති*
තදුපරි ව'හිවුඛිං පසි ලඛකාතලස්ස.

563. අථ මුනි මධුමාසෙ'පොසථේ කාලපකෙඛ
කතතිඛිලවිධානො ගයහ සඛිකාරිකාදිං,
අනුගතීකමුදිකං පචනෙතොතො සමනා
සුමනසුමනනාමං පසි දෙවං සමිඛිං.

562. මුනිඥා, මුනිඥායන්වහන්සේ; අථ, ඉක්කිත්
කෙත්; තදහු, එදවස්; යාමිනියාමමනෙත, තුත්තියෙන් පඟි
මයාමයෙහි; මතිත්ථං, නුවණ නැමැති දූල; පතිනිය,
පතුරුවා; ලොකං, ලොව; මලොකයනේතා, බලතසේත්;
සමරවසගතානං, සුඛවශංගතවූ; භොගිනං, නාගයන්ව;
භාවිතුති, මතු වන්නාවූ සමපතනයද; තදුපරි, ඉන් මත්
තෙහි; ලඛකාතලස්ස, ලක්ඛිතලව (වන්නාවූ); අභිවුඛිං ව,
අභිවාභිස්සද; පසි, දුටුසේක.

563. අථ, තැවත; මුනි, මුනිරත්තනන්වහන්සේ; කතති
ඛිල විධානො, කලාවූ සියලු කවසුතු ඇතිසේත්; මධුමාසෙ,
බත්මාසයෙහි; කාලපකෙඛ, කෘෂ්ණපක්කයෙහිවූ; උපො
සථේ, පොභෝදිතයෙහි; සඛිකාරිකාදිං, සඟලසිවුරු ආදිය;
ගයහ, රැගෙණ; පචනෙතොතො, පසැස්ඇතිසේත්; සමනා,
ගාත්පස; අනුගතීකං, සමග යන්නෙකු, උදිකං, බලත
සේත්; සුමන, යාපත් සිත්ඇති; සුමනනාමං, සුමන නමිවූ;
සමිඛිං දෙවං, සමිඛි දෙවියා (සමිඛිසුමන දෙවියන්); පසි,
දුටුසේක,

* “භාවිකොගං.”

564. තදහු සුමනදෙවො, ජෙනනාමෙ සුරමෙම
අභිවසති විතාරෙ වාරකොඨාපකඨෙ,
සීතවිටපසම්බෙ බිරිකාපාදපසම්
සුගතමුභිනමනො අච්ඡිං පුජයනො.

565. තමසමමුති දිසා මනනසිනා ගතෙ තං
ඉදමච්ච මයා හො සම්මාගච්ඡ ලබ්බං,
සහ තච භවනමනා (20) පුබ්බවුත්ථපදෙසෙ
තච භවති පතිඨා හොතිනවා හිවුභි.

564. තදහු, එසමයෙහි; සුමනදෙවො, සුමනනම් දෙව
නෙම; සුගතං, බුදුන්ට; අච්ඡිං, දවස්පතා; අභිනමනො,
නමසකාරකරමින්; පුජයනො, පුදමින්; සුරමෙම, අති
රමයවු; ජෙනනාමෙ විතාරෙ, ජෙනවන මහාවිහාරයෙහි;
වාරකොඨාපකඨෙ, දෙරකොටු සමීපයෙහි; සීත, පිහිටි
යාවු; විටපසම්බෙ; අනුපතරින් යමාබවු; බිරිකාපාදපසම්,
කිරිපලුරැක්කි; අභිවසති, වෙසෙයි.

565. අසමමුති, අතුලාවු සමීඤ්ඤතම; තං, ඔහු; දිසා,
දෑක; ආමනනසිනා, කැඳවා; ගතෙ, (ඔහු) ආකල්හි; ඉදං,
මේ වක්‍ෂ්‍යමාණවචනය; තං, ඔහුට; අච්ච, වදාලසේක; හො,
පින්වත; තච, තාගේ; භවනමනා සහ, භවන සමග; මයා
සහිං, මාසමග; ලබ්බං, ලක්දිවට; ආගච්ඡ, අවමැනව; පුබ්බ
වුත්ථපදෙසෙ, පුළුස්සෙහි තා වුසු නාග දිවසින්හි;* තච,
තාගේ; පතිඨා, පිහිටිම; භවති, වෙසී; හොතිනං ව, නාග
යන්ටද; අභිවුභි, අභිවෘත්ති (වෙසී).

* කිසේමැනො—“දෙවො හි සො නාගදිපෙ මහුසො නනාරෙ
භවෙ,

අනෙහි රත්තනාඨිවිතඨානෙ ස අදදස.
පච්චෙකවුබෙ භුඤ්ඤතෙ දිසවා විතං පසිදිස,
පතනබොවනසාධානි තෙසං පාදසි තෙන සො.
තිබ්බතති තසම් රුක්ඛසම් ජෙනනාමෙ වනාරමෙ,
වාරකොඨකපසාමහි පච්ඡා බහි අනෙහි සො.
දෙවොතිදෙවො දෙවසා තසා බුභිමුපෙකසිස,
ඉදං ඨානං සීතවුත්ථපසා රුක්ඛං ඉධානසි.”

මහාවංශ.

566. අථ මුඛිවචනං සො මුඛනාමගාහෙනිථා
පමුදිතහදයො තං රුක්ඛමුඛවච මුලා,
සුගතමුපරි කතා ධාරකතොතා සුපුලං
බරිභිබරිභිජ්ජතාකාරමාහා නගමහි.
567. දසබලනානුභා 'හිස්සධගමා සො දුමිඤ්ඤ
තරලමණිව නානා'භාහි සමභාවතියො,
චලසිත ඉව සබ්බෙ රුක්ඛසෙලාදයො'පි
අපගතසකවණ්ණෙ වණ්ණෙවනතා විරෙජුං.
568. බගභුජගසුරදී මිස්සිතා ජප්පභාහි
තිරපතිතිරප්පයා* සබ්බසුමඤ්ඤසු මයහුං,
අසිතගතනමරෙක සොගමාතො මුඛිඤ්ඤ
විතනවිවිධරංසි රංසිමාලිව ගඤ්ඤි.

566. අථ, ඉක්ඛිති; සො, ඒ සුමනඳවතෙම; මුඛිවචනං, බුඛවචනය; මුඛනා, මසනකයෙන්; අගාහෙනිථා, පිළිගෙණ; පමුදිතහදයො, ඉතා සතුටුසිත් ඇත්තේ; තං රුක්ඛං, ඒ රුක්ක; මුලා, මුලින්; උඛවච, උගුර; සුපුලං, සුහදුලුපුලු රුක්ක; බරිභි, මොතරුන්ගේ; බරිභිජ්ජතාකාරං, මොතරපිල් සතක් මෙන්; සුගතමුපරිකතා, බුදුන් මතුයෙහි කොට; ධාරකතොතා, දරමින්; නගමහි, ආකාශයෙහි; ආහා, ආගමනය කෙළේයි.

567. සො දුමිඤ්ඤ, ඒ කිරිපලුරුක්ඛරද; දසබලනානුභා, බුඛුත්ති ශරීරකානතිස භා; අහිස්සගමා, එකතු වීම ගෙනුකොට ගෙණ; තරලමණි ඉව, කොසතුහ මාණිකායක් මෙන්; නානාභාහි, අනෙකකානතිසෙන්; සමභාවතියො, වණ්ණේ නිස විය; සබ්බෙ, සියලු; රුක්ඛසෙලාදයො අපි, රුක්සෙල් ආදීහුද; චලසිතා ඉව, ප්‍රාග්‍යාප්‍රාප්තවූවාක් මෙන්; අපගතසක වණ්ණෙ, පහවගිය සකිස වණ්ණ ඇත්තාහු; වණ්ණෙවනතා, වණ්ණෙවත්වූවාහු; විරෙජුං, බැබළුන.

568. ජප්පභාහි, ෂබ්ඩිධ ප්‍රභායෙන්; මිස්සිතා, මිත්‍රිතවු; බගභුජගසුරදී, පක්ෂිනානාමගදීහු; අසුඤ්ඤසු, අනෙක නාහු; තිරපතිතිරප්පයාහු, සකිස ස්වාමීන් හා සකිස භයෝ වන් විෂයෙහි; මයහුං, මුලාවුහ (තොභොත්); අසුඤ්ඤසු, අනෙකනායෝ; තිරපතිතිරප්පයාහු, සියහැම සියබිරිඳුන් විෂයෙහි; සුමිගහුං, අතිශයින් මුලාවුහු; මුඛිඤ්ඤ, මුඛිඤ්ඤන් වහන්සේ; විතන, විජ්‍යාතවු; විවිධරංසි, නානාවිධ රශ්මින් ඇතිසේක්; අසිතගතනමරෙක, නිලාකාශමාසයෙහි; සොග මාතො, භොබනායෙක්; රංසිමාලි ඉව, (එසේවු) සුයෂියා මෙන්; ගඤ්ඤි වැඩිසේක.

569. ජලදපවලසබෙ මජ්ඣඛුද්දුලසිකා
බති විලසිතකායො සොමමද්දෙසාකගේ'ව,
කතුපරිතරුජායො ජේතමානො සමානො
උරගසමරධානං ගනාති'කාසෙ නිසජ්ජ.
570. සනතරතිමිරං සො ඉඛියා සඛිරිකා
තනිමතිරවතිමං. ඝොරසංරමභවනං.
අසනිසතනිපාතං වස්සධාරකරලං
උරුතරතතමෙසං මාපසි සිතවාතං.
571. ඉති නිභුවනනාථො දප්පිතො නාගසබ්බෙස
විමදකරණභෙතු දස්සසි හෙරවාතී,
අථ'පගතපගඤ්ඤො තෙ විදිකාන සත්ථා
අපභුදි හසජ්ඣං තඛිණිංසෙව තත්ථ.

569. කත, කරණලද; උපරි, මත්තෙති; තරුජායො, වෘක්කවජ්ජා ඇත්තාවූ; ජේතමානො සමානො, බබලන්නා මවු සඵලදුක්ඛත්තයේ; උරගසමරධානං, නාගයන්ගේ යුග්මසායනයට; ගනාති, වැඩ; ජලදපවලසබෙ, මෙසපවල සමුහයෙක්කි; මජ්ඣං, මැද; උද්දුලසිකා, විදුරණයකොට; බති, පිටත්කි; විලසිතකායො, ජේතමාන ගරීර ඇති; සොමමද්දෙසාකගේ ඉව, සෞම්‍යවූ වද්‍යා මෙන්; ආකාසෙ, අහස්කි; නිසජ්ජ, වැඩිහිඳ :-

570. සො, ඒ සඵලගෙම; ඉඛියා, සාඛිබලයෙන්; සනතර, ඉතාභවන; තිමිරං, අකිකාරයක්; සඛිරිකා, නිමිමත කොට; තනිං, එකි; අතිරව, අතිශයවිධිතයෙන්; සිමං, හයා නකවූ; ඝොර, දරුණුවූ; සංරමභවනං, වෙගවත්වූ; අසනි සතනිපාතං, සියගණන් හෙත හෙත්තාවූ; වස්සධාරකරලං, වජ්‍රධාරවෙන් හයානකවූ; උරුතර, ඉතා මහත්වූ; තත, පතලාවූ; සිතවාතං, සිතිල්පවත් හමත්තාවූ; මෙසං, මෙසයක්; මාපසි, මැවූසේක.

571. නිභුවනනාථො, ත්‍රේලොකාස්ස සාමිථිවූ සඵලගෙම; ඉති, මෙසේ; නාගසබ්බෙස, නාගසමූහය; දප්පිතො, දප්පිවත්වූ කල්කි; විමදකරණභෙතු, (ඔවුන්) නිමිදකිරීමට හෙතුවූ; හෙරවාතී, හෙරවයන්; දස්සසි, දක්වූසේක; අථ, ඉක්බිති; සත්ථා, ශාසනාත්මකත්වයේ; අපගත, පහවූ; පගඤ්ඤො, ප්‍රාග් ලභාඇති; තෙ, ඔවුන් (ඒනසින්); විදිකාන, දෑන; තත්ථ, එකි; හසජ්ඣං, හසරාසිය; තඛිණිං ඵව, එකෙණෙහිම; අපභුදි, පහකලසේක. *

572. තරුණතරණියොහා කෙතුමාලාවිලාසි.
සුභරුවිමුවනුං ලක්ඛණකිණ්ණගතනං,
තිභවතිභවදුසිං තං විදිනාන නාගා
වුත්තපතරණගත්ථා වනුමානා මහිංසු.

573. සිරසි නිතිතපාණ්ණතපඛෙකරුහෙති
විභවවදනනෙතනා මනුකසුඤ්ඤාලෙති,
සකසකධතනානාවණ්ණවමොදිකෙති
විවිධකුසුමවත්ථා මනුදිපඛජෙති.

574. උරගභවනවාසා නාගකසුඤ්ඤා සමෙව
කුචකලසසහසං ධාරයගාමි සලිලං,
ලලිතකණකවලලිලිලමාධනගතනා
ථිතිමුඛරමුඛා තා සාධු කිලං අකංසු.

572. නාගා, නාගයෝ; තරුණතරණියොහා, ලතිරුබදු
ගොහා ඇති; කෙතුමාලාවිලාසි, රණ්ණමාලාවෙන් බබලන්
නාවූ; සුභ, සොභනාවූ; රුවි, කාන්තිමත්වූ; මුවනුං, මුව
නැමැති වනුයා ඇත්තාවූ; ලක්ඛණ, දෙතිස් මහාපුරුෂලක්ෂ
ණයෙන්; ආකිණ්ණගතනං, ගැවසිගත් ශ්‍රීශරීරයක් ඇත්තාවූ;
තිභව, භවත්‍රයව; විභවදුසිං, විභවය (නිවාණය) දෙන්නාවූ;
තං, ඒ මුනිඥයන්වහන්සේ; විදිනාන, හැදින; වුත්තපතරණ
ගත්ථා, අසු හල අත් ඇත්තාවූ; වනුමානා, වදිමින්; මහිංසු,
පිදුහ.

573. සිරසි, හිසෙහි; නිතිත, තබනලද; පාණ්, අත්
නැමැති; රතනපඛෙකරුහෙති, රත්පිසුමෙන්ද; විභව, ප්‍රමු
ඛවූ; වදනනෙතන, වක්‍රනෙත්‍ර නැමැති; අමනුකසුඤ්ඤාලෙති,
බොහෝවූ පිසුම හා නිලපුලින්ද; සකසකධත, තම තමන්
විසින් දරණලද; නානාවණ්ණ, තත්වන්වූ; වමොදිකෙති,
සනනාසාදියෙන්ද; විවිධ, අනෙකප්‍රකාරවූ; කුසුමවත්ථා, පුෂ්‍ප
වක්‍ර හා; මනුදිපඛජෙති, බොහෝවූ වැටකෙහෙල්ලෙන්ද;
(තං ඒ මුදන්; මහිංසු, පිදු).

574. සලිලං, ලිලාසනිතවූ; කුචකලස සහසං, පයොධර
කව සහස්‍රයන්, ධාරයගාමි, දරන්නාවූ; උරගභවනවාසා,
නාග භවනයෙහි වසන්නාවූ; ලලිත, ලිලොපෙතවූ; කණක
වලලිලිලා, සමණ්ණලතා ලිලාවෙන්; ආධනන, දරණලද;
ගතනා, ගරීර ඇති; ථිතිමුඛරමුඛා, සතුති කථායෙන් දෙව
මලවූ මුව ඇති; තා නාගකසුඤ්ඤා, ඒ නාගාධිගතාවෝ;
සමෙව, එකතු; සාධුකිලං අකංසු, සාධුත්‍රිමා කලාහුසි.

575. අඵ මුති උරගානං විග්ගහං තං සමෙකුං
සුතිමනකමනීයං නිව්ජරං බුහමඝොසං,
අජරමමරමග්ගං සුප්පසන්ථං සුධිති
වරමති වරධමමං දෙසසි නං එණිනං.
576. න භො භො සංසාරෙ බලු හවති සාරං ලවමපි
විසෙ සාතං සීතං ජලිතදහනෙ විජ්ජති කදු,
සදු රහං රෙහං බෑධති ජනනං නෙකදුරිතං.
තථාපාසුං පාතො රවිරහිච්චුසසාවසදිසං.
577. සරිඤ්ඤං බතනිංසවිධකුණපො (21) සාරරහිතො
පරිත්තං යොබ්බකුණං කුසුමසදිසං නිග්ගතසිරි,
පහනනා ගතනබ්බං හවජවිහවං සමහතමිදං
අඵචං සනෙත භො වරයති හවං කො නු හි චුධො.

575. අඵ, ඉක්කිති; වරමති, උතුම් ප්‍රඥ ඇත්තාවූ; මුති, සම්මුඛයන්වහන්සේ; උරගානං, නාගයන්ගේ; තං විග්ගහං, ඒ සුබය; සමෙකුං, සන්සිඳුවන්නට; බුහමඝොසං, බමුණොස; නිව්ජරං, පතුරුවමින්; සුතිමනකමනීයං, සවන් මත් පිණ වන්නාවූ; අජරං, ජරාත්තවූ; අමරං, මරණ නැත්තාවූ; අග්ගං, අග්‍රවූ; (නොභොත්) අජරමමරමග්ගං, අජරමර නිවෘණ මාග්ගවූ; සුධිති, ප්‍රාඥයන් විසින්; සුප්පසන්ථං, අති ශයින් පසස්නාලය; තං වරධමමං, ඒ උතුම් ධර්මය; එණිනං, නාගයින්ට; දෙසසි, දෙසු සේක. (කෙසේදයත්)

576. භො භො, හවත්ති හවත්ති; සංසාරෙ, සසරෙහි; ලවං අපි, ලෙගමානුවූද; සාරං, සාරයක්; බලු, එකානන යෙන්; න හවති, නොවෙයි; විසෙ, විෂ (ජන) යෙහි; සාතං, සැපයක්ද; ජලිතදහනෙ, දිලියෙන ගින්නෙහි; සීතං, සීත ගුණයක්ද; කදු, කවර කලෙක්හි; විජ්ජති, විද්‍යා මානද; සදු, සෑමකල්හි; රහං, රහයද; රෙහං, රෙහයද; අනෙක දුරිතං, නොයෙක් උවදුරුද; ජනනං, ජනසමූහය; බෑධති, පෙලෙයි; තථාපි, එසේම; අසු, අසුස; පාතො, අලුයම; රවිරහිච්ච, හිරුහමුවූ; උසාවසදිසං, තුෂාර සදු ශයී (පිනි බදුසි.)

577. අයං සරිඤ්ඤං, මේ සිරුර; බතනිංසවිධ, දෙතිස් වැදූ රූමිවූ; කුණපො, කුණප ඇත්තේය; සාරරහිතො, තිස්සාරය; පරිත්තං, මදවූ; යොබ්බකුණං, යොවනය; නිග්ගත සිරි, පහවු සොභා ඇත්තේ; කුසුමසදිසං, (පර) මලක් බදුසි; සමහතං, රූස්සරණලය; ඉදං, මේ; හවජවිහවං, හවොත් පනන මෙපනතිය; පහනනා, හැර; ගතනබ්බං, යා යුතුය; අඵ, නැවත; භො, හවත්ති; එචං සනෙත, මෙසේ විද්‍යාමාන කල්හි; කො නු හි චුධො, කිනම් නුවණැත්තෙක්; හවං, සසර; වරයති, පතාද; (නොපතාමැයි).

578. පලාසි මනඛි කොටුපහතමනො (22) මානවිහවො
ජනො'නිතො'තො හො පයති නරකං දුරුණතරං,
එණි මජ්ඣිමෙ සා ගුහකකපයො භුය ඛත්තසො
වධෙනතඤ්ඤාඤ්ඤාං තෙ නිත්ත භවමිදං දුක්ඛමනිසං.
579. පුරෙ කාකොලුකා අථ වනභවා ඵඤ්ඤා
කරිතා'භානෙ'හං විරමනුහවුං දුක්ඛමනිසං,
අහො කප්පාභිංගං සරථ දුරිතං වෙරජමිදං
ත හෙත්තසාදෙ හො'ඤ්ඤාමිදකලහෙ මෙත්තිමමතං.

578. හො, පින්වත්නි; පලාසි, (අනුන් ගුණ හා සම්බැඳි සිතන) සුගුහාගය ඇත්තාවූ; මනඛි, ගුණමකුළු; කොටු, කිපෙනකුළුවූ; උපහතමනො, ව්‍යාපාද සහගත සිත් ඇත්තාවූ; (හොහොත්) කොටුඋපහතමනො, කොටුයෙන් පහරණලද සිත් ඇත්තාවූ; මානවිහවො, මානය ව්‍යාකූලකොට ඇත්තාවූ (මානවූ); ජනො, ජනතෙම; ඉතො, මෙලොවින්; අනිතො, මිස පරලොව ගියේ; දුරුණතරං, ඉතා දරුණුවූ; නරකං, තිරයව; පයති, යේ; තෙ, ඔහු තුමු; එණි'භුය, සප්තවද; මජ්ඣිමෙ (භුය), බලව්වද; සා (භුය), බලවද; ගුහකකපයො (භුය), ගුහක හා වදුරුවද; ඛත්තසො, බොහෝ සෙයින්; අඤ්ඤාඤ්ඤා, ඔවුනොවුන්ව; වධෙනනි, වධ කරත්; ඉදං භවං, මේ සසර; අනිසං, සතතයෙන්; දුක්ඛං තත්ත, දුක් නොවේද?

579. හො, භවත්නි; පුරෙ, පෙර; කාකොලුකා, කවුඞින් හා බකමුහුණේද; අථ, යළි; වනභවා, වනජවූ; ඵඤ්ඤා, කොලොමිරැන් හා වලස්සද; අභානෙ, අසානායෙති; අහං කරිතා, වෙරකොට; විරං, බොහෝකලක් මුලුල් ලෙසි; අනිසං දුක්ඛං, නිරන්තර දුඛය; අනුහවුං, වින්දනුය; (හො, පින්වත්නි); අහො, අදෝමය: කප්පාභිං, කප්පාසාසිවූ; වෙරජං, වෙරයෙන් උපන්නාවූ; තං ඉදං දුරිතං, ඒ මේ දුක් උවදුරු; සරථ, සමරණය කරවි; (හො, භවත්නි); ඵස්ස කලහෙ, මේ ඩබරයෙති; අසාදෙ, රස විදනින්මත්; අඤ් අපි, විඤ්ඤාත්; තනි, නැත්මය; මෙත්ති, මෙත්තිය; අමතං, අමතයකි.

580. බලං බාලානං හො සකසකවධායෙව හවති
අතීතොකා බුද්ද ලුට්ඨිකදිත් නභිතනයා,
ගජං බාලං මනනං පවති ත බලං හොති සරණං.
අථථානෙ කිං හො කුරුථ චිරියං භුතිහනනං.
581. ත දුක්ඛං තෙසං යෙ විගතකලතා එකමතසා
අතීතෙ හො ලාපා අභවිතමනා පෙය්‍යවචනා,
සුඛං වාසං කාසුං යදහති හවුං තෙ'ථ විධුන්
වසං වක්ඛස්සාගුං තදහති අහො මෙධගබලං.
582. ඉති තිවිණ්සුඛිමා කතතුමෙතෙ සමග්ගො
අවදි පචරධමමං සාධු විඤ්ඤාප්පසන්තං,
අථ මුදිතමනා තෙ පිණිතා තස්ස නාගා
මණිමයමතුලං තං ආසනංපුජසිංසු.

580. හො, හවත්ති; බාලානං, අඤ්ඤායන්තේ; බලං, ශක්තිය; සකසකවධාය එව, තමතමන්ට වධපිණිකම; හවති, වෙසි; (ඒ එසේමැයි); අතීතො, යටතිය දවස; බුද්ද, ඤායුද්ධ; නභිතනයා, නව දරුවන් ඇති; එකා ලුට්ඨිකදිත්, එක් කැට කිරිල්ලක්; බාලං, අඤ්ඤාව; මනනං, මත්වූ; ගජං, ඇතෙකු; පවති, නැසීය; බලං, ශක්තිය; සරණං න හොති, (තමහට) පිහිට නොවේ; හො, පිත්තත්; අථ, එසේකල; භුතිහනනං, වැඩ නසන; චිරියං, විශිෂ්ට; අථානෙ, අස්ථානයෙහි; කිං කුරුථ; කුමට කරව්ද?

581. යෙ, යමෙක්; විගතකලතා, ඛබර පහකලෝද; එක මතසා, සමසිත් ඇත්තෝද; තෙසං, ඔවුන්ට; දුක්ඛං න, දුකෙන් නොවේ (ඒ එසේමැයි); හො, හවත්ති; අතීතො, යට තිය දවස; අභවිතමනා, නොහැටුනු සිත් ඇත්තාවූ; පෙය්‍ය වචනා, ප්‍රියකටසුතු වචන ඇත්තාවූ; ලාපා, වටුවෝ හො හොත් ගේකුරුල්ලෝ; සුඛං, සැපයේ; වාසං අකාසුං, වාසය කලාසුය; තෙ, ඔහුතුමු; අථ, නැවත; යදහති, යම් දිනයෙක; විධුන් අහවුං, නොසමගි වුවාහුද; තදහති, එදවස; වක්ඛස්සා, කිත්තයාගේ; වසං, වසෙව; අගුං, ගිණු; මෙධගබලං, කලහයාගේ ශක්තිය; අහො, විසමය.

582. තිවිණ්සුඛිමා, තිස්සන් බුඬිමත් බුඬිසුයත්වහන්සේ; එතෙ, මේ නසින්; සමග්ගො කතාගුං, සමිඬුවත් කරන්ට විඤ්ඤාප්පසන්තං, නුවණැත්තන් විසින් පසස්නාලද; පචර ධමමං, උතුම් ධම්මය; ඉති, මෙසේ; සාධු, මනාකොට; අවදි, දෙසුසේක; අථ, නැවත; මුදිතමනා, සතුටු සිත් ඇත්තාවූ; පිණිතා, පිණිගියාවූ; තෙ නාගා, එ නාගයෝ; තස්ස උත් වහන්සේට; මණිමයං, හිණිවුවාවූ; අතුලං, අසදලේ, තං ආසනං, ඒ අස්න; පුජසිංසු, පිදු.

583. අථ මුතී ගගනමෙහාරයන භූමියාදෙසං
තරුණරවිව කසම් අසතෙ ආසි භාසං,
අථ ගුජගගණං නෙ දිබ්බවජ්ජදිකෙති
පරිවිසිය මුනිඤං සාධු ධම්මං සුඤ්ඤං.
584. අථ ජලථලජනං තත්ථ සුඛාගතානං
අගඤ්ඤගුජගානං 'සීතිකොථි ගුජඛා,
විමලසරණසිලෙ සුප්පතිට්ඨා සුතුථා
අකරුමතිමුලාරං සත්ථ පුජවිධානං.
585. අථ මහුදරරඤ්ඤා මාතුලො නාගරජ්
මඤ්ඤතකකතාමො රමමකලකඤ්ඤො,
උරගසමරහෙනු ආගතො නාගදීපං
සුගතවරසරීරං දිඤ්ඤා නිකාලපෙවං.*

583. අථ, ඉක්ඛිත්තෙන් ; මුතී, සඵලයන්වහන්සේ ; ගගනමහා, අගසිත් ; භූමියාදෙසං, මිහිපෙදෙසට ; තරුණ, බැස ; තරුණරවි ඉවි, ලහිරු මෙන් ; භාසං, බබලමින් ; තසම් අසනෙ, ඒ මාඤ්ඤාමයාසනයෙහි ; ආසි, නිසිදනය කළසේක ; අථ, නැවත ; නෙ ගුජගගණං, ඒ නාගසමුහයෝ ; දිබ්බවජ්ජදිකෙති, දිව්‍යවාද්දියෙන් ; මුනිඤං, මුනිඤ්ඤාන්වහන්සේ ; පරිවිසිය, වලඳවා ; සාධු, මනා කොට ; ධම්මං, ධම්මය ; සුඤ්ඤං, ඇසුහ.

584. අථ, ඉක්ඛිත්තෙන් ; තත්ථ, එහි ; සුඛාගතානං, සටනට පැමිණියාවූ ; ජලථලජනං, දිය ගොඩ උපන්නාවූ ; අගඤ්ඤගුජගානං, අප්‍රමාණවූ නාගයන් අතුරෙන් ; අසීතිකොථි ගුජඛා, අසුකෙලක් නාගයෝ ; සුතුථා, ඉතා සතුටුවුවාහු ; විමල, නිමිලවූ ; සරණසිලෙ, සරණසිලයෙහි ; සුප්පතිට්ඨා, මොකවට පිහිටා ; සත්ථ, ගාස්තාන්වහන්සේට ; අකරුම, ඉතා උදරවූ ; පුජවිධානං, පුජවිධිය ; අකරුම, කලාසුසි.

585. අථ, ඉක්ඛිති ; මහුදරරඤ්ඤා, මහොදර නම් නාරජ හුණේ ; මාතුලො, මසිල්වූ ; මඤ්ඤතකකතාමො, මඤ්ඤත්තමවූ ; නාගරජ්, සසීරාජනෙම ; රමම කලකඤ්ඤො, මනොඤ්ඤ කැලඹිපෙදෙසින් ; උරගසමරහෙනු, නාගසුඛය හෙතු කොටගෙන ; නාගදීපං, නාදිවසිතට ; ආගතො, ආසේ ; සුගත, බුදුන්ගේ ; වර, උතුම්වූ ; සරීරං, සිරුර ; දිඤ්ඤා, දක ; නිකා, වැද ; එවං, මෙසේ ; අලපි, සැලකෙළේය.

586. යදි සුගත ඉමං නිං නාගතො අස්ස ධානං
මයමපගතපාණ්හොම කිට්ඨාඤ්ඤාමඤ්ඤං,
රුධිරවහවිකිණ්ණෙණ අස්ස භූමිපාදෙසො
පසම් දහනදිත්තං අමුදෙනෙව නං නිං.

587. මම භගව සුරු මෙ දිඨ්ථුබ්බං තවෙනං
රුචිරසිරිසරීරං රංසිජ්ජාභිකිණ්ණං,
අපි සුමධුරධම්මං දෙසයනො සුරුනං
දසබල සුතසුබ්බං ආනුභාවම කුය්හං.

586. සුගත, සුගතයන්වහන්ස; නිං, නුඹවහන්සේ; යදි,
ඉදින්; ඉමං ධානං, මෙතැනට; නාගතො අස්ස, නොම වැඩි
සේක්වෙහි නම්; මයං, අපි; අඤ්ඤාමඤ්ඤං කිට්ඨා, ඔවු
තොවුන් සුඛාකාට (මරු); අපගතපාණ්හොම, පහවු ප්‍රාණ
ඇත්තෝ වමු; භූමිපාදෙසො, භිමපෙදෙස; රුධිරවහ, ලේ
හැලීමෙන්; විකිණ්ණෙ, විකිණ්ණවූයේ; අස්ස, වන්ගේය;
නිං, නුඹවහන්සේ; නං, ඒ කලහය; දහනදිත්තං, ගිනි
ඇවිලගත්තක්; අමුදෙන ඉව, මෙසෙයන් මෙන්; පසම්,
ප්‍රමමනය කළසේක.

587. මම, මාගේ; භගව, භාග්‍යවතුන්වහන්ස; සුරු,
පෙර; මෙ, මාවිසින්; රංසිජ්ජාභිකිණ්ණං, රහම්භාලායෙන්
සුකතවු; ඒතං, මේ; තව, ඔබවහන්සේගේ; රුචිර, මනෝ
ඥවු; සිරිසරීරං, ශ්‍රීශරීරය; දිඨ්ථුබ්බං, දුටුවීරුය; දසබල,
දසබලධාරීන්වහන්ස; අපි, යළි; සුරුනං, දෙවියන්ට; සුම
ධුර ධම්මං, සුමහිරි දහමද; දෙසයනො, (ඔබවහන්සේ)
වදාරණ කල්හි; කුය්හං, නුඹවහන්සේගේ; ආනුභාවං ව,
ආනුභාවයද; සුතසුබ්බං, ඇසුවීරුය.

588. අභමසම පුරෙ තෙ විසසුකොසෙව දුසො
යදි මනසි දයා තෙ හොති දුසෙ පුතාපි,
පවරරතනදීපෙ හොති කලුණ්ණිගතා
මම වසති තතිං තං දද්දකාමොතිසාවෙ.
589. ඉති යතිපති තසසාරධනං පග්ගහෙත්ථා
සකපරිවිතභූමික වෙතිසසුං විධාය,
මණ්ණිමයපරිගුහනං ආසනං වාපි තෙසං
ස සුමනතරුරුඡං පුජනස්සං විධාය.
590. දසබලපරිගුහනං සබ්බමෙතං භුජබ්ගා
මණ්ණිරිව රූපිදං තෙ ධාතුසො යෙව තසමා,
මහථ තමථ තිඨං මංව සග්ගාපවග්ගං
දදති ඉති ව චතා ඔවදිත්වාන සස්සා.

588. අසම, අසදුගවු සච්ඡෙදන්වහන්ස; අභං, මම ; පුරෙ, පෙර ; තෙ, නුඹවහන්සේට ; විසසුතා එව, ප්‍රකටවුම ; දුසො, දසවිමි ; දුසෙ, (ඒ) දසවු මා කෙරෙහි ; පුතාපි, නැව තත් ; තෙ, නුඹවහන්සේගේ ; මනසි, සිත්හි ; දයා, අනුකම්පා වත් ; යදි හොති ; ඉදිත් වේනම් ; පවර, උතුම්වු ; රතනදීපෙ, රුවන් දිවයින (හෙවත්) ලබ්‍හාවිපයෙහි ; කලුණ්ණිගතා, කැලණිනම් නදියක් ; හොති, වෙසී ; තතිං, එහි ; මම, මාගේ ; වසති, වාසනවතය වෙසී ; (එහිදී) තං, නුඹවහන්සේ ; දද්දකාමො, දකිනු කැමැත්තෙමි ; අතිසාවෙ, යාවැකු කරමි.

589. යතිපති, යතිඥාමිවු ; සො, ඒ සච්ඡෙදන්වහන්සේ ; ඉති, මෙසේ ; තසස, ඔහුගේ ; ආර්ධනං, ආරාධනාව ; පග්ග හෙත්ථා, පිළිගෙණ ; සකපරිවිතභූමික, තමන් විසින් පුරුදු කරණලද භූමියෙහි ; පරිගුහනං, පරිභොගකලාවු ; මණ්ණිමයං, මාණික්‍යමයවු ; ආසනං, ව අපි, ආසනයද ; තෙසං, ඔවුන්ට ; වෙතිසසුං, සෑයක් පිණිස ; විධාය, තියමකොට ; සුමන තරු රුඡං, සමන්දෙවියන්ගේ කිරිපලුරුකද ; පුජනස්සං, පිදිම පිණිස ; විධාය, තියමකොට : —

590. සස්සා, ශාස්තෘන්වහන්සේ ; භුජබ්ගා, නාගසිහි ; දස බල, දසබලධාරිවු මා විසින් ; පරිගුහනං, පරිභොගකරණලද ; එතං සබ්බං, මේ සියල්ල ; තෙ, නුඹ(ලා)ට ; රූපිදං, කැමැති දෙය දෙන්නාවු ; මණ්ණි ඉව, මැණිකක් වැනික ; ධාතුසො එව, ධාතුහුමය ; තසමා, එහෙයින් ; මං ඉව, මා මෙන් ; තිඨං, තිබර ; මහථ, පුදව් ; තමථ, වදිව් ; සග්ගාපවග්ගං, සහිත මොක්ක සැප ; දදති, දෙසී ; ඉති, මෙසේ ; චතා, වදුරු ; ඔවදිත්වාන, අවවාද කොට : —

591. නභතලමුපගනඩා දෙවනාගෙ මහෙතෙත
දිසි දිසි විසරතෙතා නිලපිතාදිරංසි,
මනනගන කරතෙතා ජනතුනං ලොකසාරෙ
අගම් රවි'ව බමහා ජෙනතාමං විහාරං.

592. අථ මනුජමතනං නනනසිඛාදිකානං
සතතමමතධම්මං දෙසයතෙතා එණි'නං,
වනභවතසුරමෙම මඩකුලවෙත නගිඤ්ඤ
අකරි මුනි නිවාසං ජඨමෙ භායනමහි.

593. සුරසුරුපවතෝ'ථො පාරිජිතස්ස මුලෙ
අරුණමුදුසිලායං භාසමානො මුනිඤ්ඤ,
සුනිපුණමහිධම්මං දෙසයතෙතා සුරතං
අකරි වරනිවාසං සත්තමෙ තත්ථ වසෙසු.*

591. නභතලං, අභස්තලව; උපගනඩා, වැඩ; දෙව
නාගෙ, දෙව නාගයන්; මහෙතෙත, සුදනකල්හි; නිල
පිතාදිරංසි, නිලපිතාදි රගමින්; දිසි දිසි, ඒ ඒ දිශාවන්හි;
විසරතෙතා, පතුරුවන්නාවූ; ජනතුනං, සන්ධ්‍යන්ගේ; මන
නගනගතෙතා, සිත් තෙත් පැහැරගන්නාවූ; ලොකසාරෙ,
ලොකොත්තමවූ සම්ප්‍රදායවහන්සේ රවිව, හිරු මෙන්;
බමහා, අභස්ත්; ජෙනතාමං විහාරං, ජෙනවන නම් විහාර
යව; අගම්, වැඩ වදලසේක.

592. අථ, ඉක්බිති; මුනි, බුදුරජනෙම; මනුජමතනං,
දෙවිමනිසුන්වද; අනනන සිඛාදිකානං, අප්‍රමාණ සිඛාදීන්වද;
එණි'නං, නාගසීන්වද; සතතං, භරතාරයෙන්; අමත
ධම්මං, නිව්‍යාණධම්මය; දෙසයතෙතා, දෙසමින්; වනභවන
සුරමෙම, අරුණවාසයෙන් අතිරමන්වූ; මඩකුලවෙත නගිඤ්ඤ,
මඩකුල නම් පව්තයෙහි (මකුල්පව්වෙහි); ජඨමෙ භායනමහි,
සවනවසා; නිවාසං අකරි, විසීම කලසේක.

593. අථො, ඉක්බිති; මුනිඤ්ඤ, මුනිඤ්ඤත්වගන්සේ;
සුරසුරුපවතෝ, දිව්‍යසුරයෙහි උගන්වනගෙහිවූ; පාරිජි
තස්ස මුලෙ, පරසතු රුක්මල්හි; අරුණමුදුසිලායං, පාණ්ඩු
කම්බලශෙලාසනයෙහි; භාසමානො, බබලමින්; සුරතං,
දෙවියන්ව; සුනිපුණං, ඉතා සිසුමිවූ; අහිධමං, අහිධම්මය;
දෙසයතෙතා, වදාරණසේක්; සත්තමෙ වසෙසු, (බුදු) සත්
වෙති වර්ණයෙහි; තත්ථ, ඒ දිව්‍යලොකයෙහි; වරනිවාසං,
උතුම් වාසය; අකරි, කලසේක.

594. අඵ සුඛදමුනිඥො ජෙතනාමෙ විහාරෙ
අවසි විමලපඤ්ඤා අඵමෙ සාරදස්මිං,
අජරමමරසනං ඵසමානො පරෙසං.
විවිධනයවිවිතං දෙසනං දෙසයනොනා.

ඉති ලබ්බාය දුතියාගමනං.

595. ඵලං ජිනො ජෙතවතෙ වසනොනා
නිස්සාය සාවන්තිපුරං විහාසි,
සා කිදිසි ආසි පුරි තදුනි
තං කිදිසං ජෙතවතං විහාරං.

596. භූමධනනායාහිත උත්තමධෙහ
භාසනනානාරතනාහිතමා,
විසාලමොලිව විසාලභොගා
සා ජමබුදිපමිති බහුව රමමා.

594. අඵ, තදනනාරව; විමලපඤ්ඤා, නිමිල බුඬි ඇත්තාඩු; සුඛදමුනිඥො, (ලොකික ලොකොත්තාර) සුඛදයක මුනිඥයන්වහන්සේ; පරෙසං, මෙරමාගව; අජරඤ්ඤා ජරගති තඩු; අමරං, මරණ රහිතවු; සනං, නිව්වාණය; ඵසමානො, මාගිණියකරණසේක්; විවිධනය විවිතං, නානාප්‍රකාර ක්‍රමයෙන් විවිධවු; දෙසනං, (ධර්ම) දෙසනාව; දෙසයනොනා, පදාරණසේක්; අඵමෙ සාරදස්මිං, අවචෙති වර්ෂයෙහි; ජෙතනාමෙ විහාරෙ, ජෙතවනනම් මහාවිහාරයෙහි; අවසි, වුසුසේක.

(බුදුන්) ලබ්බාවට වැඩි දෙවෙනි ගමනයි.

595. ජිනො, සම්මුඛයන්වහන්සේ; ඵලං, මෙසේ; ජෙතවතෙ, ජෙතවනාරාමයෙහි; වසනොනා, වැඩවසනසේක්; සාවන්තිපුරං නිස්සාය, සැවැත්නුවර නිසා; විහාසි, වුසුසේක; තදුනි, ඵසමයෙහි; සා පුරි, ඒ (ශ්‍රාවස්ති නම්) නගරයොමෝ; කිදිසි ආසි, කෙබඳුවිද; තං ජෙතවතං විහාරං, ඒ ජෙතවන නම්වු විහාරය; කිදිසං (ආසි), කෙබඳුවිද?

596. විසාල, මහත්වු; භොගා, සමපත් ඇත්තාඩු; රමමා, රමාවු; සා, ඒ පුරිතොමෝ; භූමධනනාය, මිනිසානාචයෝ; උත්තමධෙහ, මිසකකයෙහි; ආහිතා, පිහිටුවනලද; භාසනා, බබලන්නාඩු; නානාරතන, නත්රැවතින්; අහිතමා, සිත් කළුවු; විසාල, මහත්වු; මොලි දුව, කිරිවයක් මෙන්; ජමබුදිපමිති, දඹදිවි (තෙලෙ) හි; බහුව, වී.

597. සිරිතිකෙනෙ සිරිමාවහනති
විරජතෙ සා වසුධාතලසම්,
සා දෙවරජස්ස මගවතිව
රඤ්ඤා කුචෙරස්ස ලකාව රමමා.
598. සා පුඤ්ඤපඤ්ඤාලපනාතිවුඨා
සොණ්ණදිපුණ්ණපනාතිණ්ණවිථි,
උතතුබ්බමාතබ්බතුරබ්බරබ්බා
සාරජතෙ කඤ්ඤනමඤ්ඤති.
599. රතජ සා භාසුරතජපුතතා
පුඤ්ඤබ්බතාලාසවිලාසයනති,
වෙදබ්බපාරබ්බතවිප්පලා
විපඤ්ඤසද්දෙහි ව නිච්චකොසා.

597. සිරිමාවහනති, ශ්‍රී දරන්තාවු; සා, යම් නගරියක්
යොමෝ; සිරිතිකෙනෙ, ලක්ෂ්මීකට වාසස්ථානවු; වසුධාතල
සම්, පොලොවෙලෙහි; විරජතෙ, බබලාද; සා, ඕනෙමෝ;
දෙවරජස්ස, දෙවෙසුයාගේ; අමරවති ඉව, අමරවති නම්
රජධානිය වැන්නිය; කුචෙරස්ස රඤ්ඤා, කුචෙරරජහුගේ;
අලකා ඉව, අලකමය නම් රජධානිය මෙන්ද; රමමා,
රමැවි.

598. පුඤ්ඤපඤ්ඤාල, පිණිත් හා පැණිත් වැඩිතිවියාවු;
පනාතිවුඨා, පනයන් විසින් අධිවාසිතවු; කවනමඤ්ඤති,
සමණිණි ගෘහපඤ්ඤාති ඇත්තාවු; සොණ්ණදිපුණ්ණ, සො
ණ්ණාදියෙන් පිරුණුවු; ආපනාතිණ්ණ, සල්පිළින් ගැවසී
ගත්; විථි, විශිඛා ඇති; උතතුබ්බ, උස්වු; මාතබ්බ, ඇතුන්
ගේද; තුරබ්බ, අසුන්ගේද; රබ්බා, පැණුම් ඇති; සා, ඒ
නගරියෙමෝ; සාරජතෙ, මොනවට බබලයි.

599. භාසුර, බබලන්තාවු; රතජපුතතා, රතජපුත්‍රයන් ඇත්
තාවු; පුඤ්ඤබ්බතාලාස, පුණ්ණ සහි ඉොහායෙන්; විලාස
යනති, බබලන්තාවු; වෙදබ්බ පාරබ්බත, වෙදවෙදබ්බපාර
ප්‍රාප්තවු; විප්පලා, බ්‍රාහ්මණ සමූහයාගේ හැසුරුම් ඇත්
තාවු; විපඤ්ඤසද්දෙහි ව, දශවිධ ශබ්දයෙන්ද; නිච්චකොසා,
නිති (පතල) කොෂා ඇත්තාවු; සා, ඒ නගරියෙමෝ; රතජ,
බබලයි.

600. අනෙකසිප්පිසතසමපකිණිණි
නානාදිසාහගතසත්වාහා,
පසුතබ්බිණිසවපාදපුතා
බහාස සා මබගලමඤ්චං.
601. භවනතරෙ සො වරිසං වරතො
සුචොපතිස්සාය වසං ගුණෙන,
යඤ්ඤබගසාඛිං මතසිනපතතං.
අකා සමිඛං ඵලපල්ලවෙති.
602. ඉද්දති පඤ්ඤා භවස්ස අනං
තිස්සාය යං සො වසතෙ මුතිඤ්ඤ,
තස්සා ගුණං කො ති අසෙසසිඤ්ඤා,
කථෙති සාවසස්සපමාය තස්සා.

600. අනෙක, නොයෙක්; සිප්පිසත, සියගණන් ශිලපින් ගෙන්; සමපකිණිණි, ගැවසීගත්තාවූ; නානාදිසාහි, නන් දිගින්; ආගත, පැමිණියාවූ; සත්වාහා, සාඨිවාහකයන් ඇත්තාවූ; පසුත, බොහෝවූ; බ්බිණිසව, විතර්කිත්ගේ; පාද පුතා, පා තැබීමෙන් පව්නූවූ; සා, ඒ නගර් තොමෝ; මබගල මඤ්චං, ඉව, මගුල් ගෙයක් මෙන්; බහාස, බැබළි.

601. සො සුචො, යම් කීර් පක්ෂියෙක්; භවනතරෙ, අනෙක භවයෙහි; වරිසං වරතො, සැරිසරන්නා; ගුණෙන, ගුණය කරණකොටගෙන; මත, මලාවූ; සිනපතතං, වගුල පත් ඇති; යඤ්ඤබගසාඛිං, සිඹුල්ගසක්; උපතිස්සාය, ඇසුරුකොට; වසං, වාසයකරන්නේ; ඵලපල්ලවෙති, ඵල යෙන් හා ලපල්ලයෙන්; සමිඛං අකා, සමාවකෙළේද.

602. සො මුතිඤ්ඤ, ඒ මුතිරපතෙම; භවස්ස, භවයා ගේ; අනං, කෙලවරට; පඤ්ඤා, පැමිණි; ඉද්දති, දන්; යං තිස්සාය, යම් පුරියක් තිසා; වසතෙ, වැඩවසනගේක්ද; කො ති, කවරෙක්නම්; තස්සා, ඒ පුරියගේ; ගුණං, ගුණය; අසෙසසිඤ්ඤා, නිරවශෙෂ කොට; කථෙති, කියාද; තස්සා, ඒ පුරියට; සා ඵව, ඔහු තොමෝම; උපමාය, උපමාපිණිස; අසස, වත්තියි.

603. තස්සාපකමේ රතනංව'නග්ගං
මනොහරෙ උත්තමසත්තසෙවි,
ජනානමාකඛිතදෙ විහාරෙ
බහුව ජෙතාදිවතවහසෙන.
604. සමපුලලපුළුරසමොදිතජයාදුලී
කිංකාරනාදපරිවාදිතතනිනාදා,
සමමතත'නනතදිජකුජ්ඣතිතවනතා
තිඨනති සත්ථ තරවො නටකාවු ඡෙකා.
605. බීරණ්ණවාහරිඨ ධොවිස බීරනීර
සොසෙඤ්ඤ සප්ඤ්ඤමලසෙ සසිකනතිමිසං,
සත්ථාකිරිඨ තතිතා විස වාලුකායො
සා මාලුකාවලී බහාස පයොදබ්බිව.

603. තස්සා, ඒ පුරිසගේ; උපකමේ, සමීපයෙහි; අනග්ගං, අනගිවූ; රතනං ඉව, රුවනක් මෙන්; මනොහරෙ, මනහරවූ; උත්තමසත්තසෙවි, උතුම් ජනයන් සෙවීමාවූ; ජනානං, සතියන්ට; ආකඛිතදෙ, අභිමතාඤ්ඤ දයකවූ; ජෙතාදිවතවහසෙන, ජෙතවත සහ නමින් (ප්‍රසිද්ධවූ); විහාරෙ, වෙහෙරක්; බහුව, වී.

604. සත්ථ, යම් විහාරපවනසෙක්හි; සමුද්දල, මොන වට පිටියාවූ; පුළු, පුෂ්පයන්ගේ; රස, රසපානයෙන්; මොදිත, පුළුදිතවූ; ජයාදුලී, භාවනාශ්‍රේණිත්ගේ; කිංකාරනාද, කිංසන අනුකරණ ශබ්ද නැමැති; පරිවාදිත, වයන ලද; තනිනාද, තත්තද ඇත්තාවූ; සමමතත, ඉතාමත්වූ; අනතත, අපමණවූ; දිජ, පක්ෂිත්ගේ; කුජ්ඣ, ගවප්‍රතිරව නැමැති; ගිතවනතා, ගිතිකානාද ඇත්තාවූ; තරවො, වාක්‍යයෝ; ඡෙකා, දක්ෂවූ; නටකාවු, නළවන් මෙන්; තිඨනති, සිටිද්ද.

605. වාලුකායො, (යම්තැනක)වැලී; බීරණ්ණවා, කිරිසුරෙන්; ආහරිඨ, ගෙණවූත්; බීරනීර, කිරිදිගෙන්; ධොවිස, ධොවනයකොට; සප්ඤ්ඤමලසෙ, රිදී ගලනලායෙහි; සසිකනති මිසං, සදරැස් මුසුකොට; සොසෙඤ්ඤ, විසලා; සත්ථ යම් තැනෙක්හි; මකිරිකා, ඉස; තතිතා විස, අතුරණලද්දක් මෙන් (බබලද්ද); සා මාලුකාවලී, ඒ මලුපෙත්තොමෝ; පයොදබ්බි ඉව, කිරිසුර මෙන්; බහාස, බැබළුනාල.

606. විජේතමානරතප්පමුඛානනමහි
සොපානමාලපදගණ්ඨිප්පරෙහි භාසං,
කකෙව දෙවතවතානමහං විරුත
වතති*ති ගකිකුටි යත් පභාසසිත්
607. කමමාරගගාරිමුඛොපරිසමප්පණ්ණා
අභිතාරකතනරවිනිගතනඡුලකාව,
සමුඛදෙහපරිනිගතතරංසිමාලා
දුගගන* තිගතතකර් විසරනති සසම්.
608. තුමෙහ සරුගජනසඛගමනොතිනිනා
ධසුඤ්ඤා මයනති විමලෙහි සමඛිතිතතා,
තුභාව භාසමකර් සුරපාදපානං
රජෙනති යත් යතිනිසිතපාදපිඤ්ඤා.

606. අහං, මම; විරුතවතති, විරුතයින් ඇත්තිගත්මයි; විජේතමාන, බබලන්තාවු; රතනප්පමුඛ, රතනවෙදිකා නැමැති; ආනනමහි, වදනසෙහි; සොපානමාලපදගණ්ඨිප්පරෙහි, ගිණිමංපෙලපියතැට නැමැති දසනින්; දෙවතවතානං, දිව්‍යතවතයන්ට; භාසංකතා ඉව, සිතා පහල කොට මෙන්; යත්, යම් අරමෙක්හි; ගකිකුටි, ගදකිළිය; පභාස සිත්, බැබළු.

607. කමමාරගගාරිමුඛ උපරි, කඹුරුසමමුව මතුසෙහි; සමප්පණ්ණ, පරිපුණ්ණවු; අභිතාරකතනර, අභුරුතුරින්; විනිගත, නික්මුණු, ඡුලකා ඉව, (වතති) ඡුලා මෙන්ද; දුගගන නිගතතකර් (ඉව), වස්ත්‍රගණයෙහි නික්මුණු රසමන් මෙන්ද; (නොහොත්) දුගගන, වතඅගින් හෝ කලාපන සෙහි; නිගත, නික්මුණු; කර් (විස), (හිති) රැස් මෙන්ද; (නොහොත්) දුගගන නිගතතකර්විස, ලැවිගින්නෙන් නිකුත් රැස්මෙන්ද; සමුඛදෙහ, සමුඛදිව්; තිගතත, නික්මුණු; රංසිමාලා, රසම් මාලාවෝ; සසම්, යම් තැනෙක්හි; විසරනති, පැතිරෙද්ද.

608. යතිනිසිතපාදපිඤ්ඤා, යතීන් ඇසුරුකල වෘක්කර්පයෝ; “තුමෙහ, හෙපි; සරුගජනසඛගමනො, සරුගීජන යන් සමග විසීමෙන්; අතිනිනා, අතිශයින් හිතයෝය; විමලෙහි, විගතකෙලයමල ඇත්තන් හා; සමඛිතිතතා, සමුපෙත හෙයින්; මයං, අපි; ධසුඤ්ඤා, පිණිත්තමහ” යි; තුභාව, සනතුභවුවෝ; සුරපාදපානං, දිව්‍යවෘක්කයන්ට; අව භාසං අකර් ඉව, අපභාස කලාක් මෙන්; යත්, යම් තැනෙක්හි; රජෙනති, බබලන්ද,

609. පුනතාගනීපවකුලස්සුගරුජරුකඛි
නාගාගවුගසුගපතතකවමපකානං,
පුප්ඵාතිකිණ්ණධරණී රතතෙති නානා
පච්ඡනනදිබ්බගවනං විය භාති යත්ථ.
610. බුහමාසුරසුරනරෙරගලිඛිතිසිඛි
විජ්ඣධරදිජනතාකතවඤ්ඤෙති,
තෙහෙව සුඵථිමබ්බලගිතිකාති
යත්ථොපගාත මතතෙතතගණ මුදෙනති.
611. නිගෙඤ්ඤාසිතාමලසුසිතලනිජ්ඣරෙති
සමමතතතෙකදිජසුඵථිජලාසයෙති,
කිඤ්ඤකපතතපරික්ඛණ්ණසිලාතලෙති
තුස්සනති යත්ථ සතතං යතිනං මනානි.

609. පුනතාග, දෙබය; නිප, බක්මිය; වකුල, මුහුන මල්ය; අස්සුත, කුඹුක්ක; රුජරුකඛි, ඇසලය; නාගාග, නාග; වුත, මිඳුමය; සුගපතතක, කොබෝලිලය; වමප කානං, සපුග යන මොවුන්ගේ; පුප්ඵ, මලින්; අතිකිණ්ණ, ගැවසිගත්තාවූ; ධරණී, දෙරණ; නානාරතතෙති, නන් රුවතින්; පච්ඡනන, ප්‍රච්ඡනනවූ; දිබ්බගවනං විය, දිව්‍ය ගවනයක් මෙන්; යත්ථ, යම් පෙදෙසෙක්හි; භාති, බබලාද.

610. බුහම, බුහමය; සුර, දෙවිය; අසුර, දූතවය; නර, මනුෂ්‍යය; උරග, සපීපය; ලිඛිති, සාමිය; සිඛි, සිඛය; විජ්ඣ ධර, විජ්ඣධරය; ආදි, යන මේ ආදීවූ; ජනතා, ජනසමූහයා විසින්; කත, කරණලද; වඤ්ඤෙති, වැදිම් කරණකොට ගෙණද; තෙති එව, ඒ බුහමාදින් විසින්ම; සුඵ, ශෝමිතවූ; ථිමබ්බලගිතිකාති, සතුතිමබ්බල ගිතිකාවන් කරණකොට ගෙණද; යත්ථ, යම්තැනෙක්හි; උපගානං, එලැබියාවූන්ගේ; මතතෙතතගණ, සිත්තෙන්මුදු; මුදෙනති, සතුටුවෙද්ද.

611. යත්ථ, යම් තැනෙක්හි; නිගෙඤ්ඤාසිත, හටගත් ශෝභා ඇති; අමල, නිමිලවූ; සුසිතල, ඉතා සිහිල්වූ; නිජ්ඣරෙති, ගඟලැල්ලෙන්ද; සමමතත, අතිශයින් මත්වූ; අතෙක, නො යෙක්; දිජ, පක්ෂීන් විසින්; සුඵ, ශෝමිතවූ; ජලාසයෙති, ජලාසගවලින්ද; කිඤ්ඤකපතතපරික්ඛණ්ණ, පුෂ්පපරග හා පත්‍රයන්ගෙන් ගැවසුනාවූ; සිලාතලෙති, ගල්තෙලෙන්ද; යතිනං, යතින්ගේ; මනානි, සිත්; සතතං, අනවරතයෙන්; තුස්සනති, සතුටුවෙත්ද.

612. යො තෙනකකප්පසතසම්භුද්ධඤ්ඤානසි
තිනාමිතං කපිලවජ්ජමහාසිරිමපි,
ආගමම යත්තිරතො සුගතො මහෙසි
කො තත්තුද්ධි* මතුලං කපිකො කපේති.
613. තස්මිං ජිනො වසති ජෙනවතෙන විහාරෙ
ඉද්දෙය්‍ය යථා රුචිරනිජ්ජනකානනමහි,
බ්‍රහ්මාව බ්‍රහ්මභවතෙ සපිතාමහෙති
තාරවලීපරිවුතො ගගනෙව වදෙය්‍ය.
614. තදගමම මහානාමො මණ්ණිඤ්ඤිකනාමකො,
ලුඛකාතො ජිනපාදස්මි. එණිං පච්චෙදමබ්‍රැවි.

612. මහෙසි, මහජීවු; අතෙනකකප්පසත, නොයෙක් සිය ගණන් කප්පි; සම්භු, රැස්කරණලද; පුද්ධඤ්ඤානසි, පුණ්‍යාගති ඇති; යො සුගතො, යම් සුගතොත්තමයෙක්; අමිතං, අප්‍ර මාණවු; කපිලවජ්ජමහාසිරිං අපි, කිඹුල්වන මහරජසිරිසැප තද; තිනා, හැර; ආගමම, අවුත්; යත්ති, යම් තැනක; තිරතො, ඇලුනුසේක්ද; තත්තු, එහි; අතුලං, අතුලාවු; භුතා, ශ්‍රීසමාසිස; කො කපිකො, කවරනම් කපිකයෙක්; කපේති, කියාද (නොකියාමැයි).

613. රුචිර, මනොඥවු; නිජ්ජන කානනමහි, නිද්දු යන්න; ඉද්දෙය්‍ය යථා, යක්‍රදෙවෙය්‍යයා මෙන්ද; බ්‍රහ්මභවතෙ, බ්‍රහ්මභවතයෙහි; පිතාමහෙති සහ, බ්‍රහ්මයන් සමගවු; බ්‍රහ්මා ඉව, මහාබ්‍රහ්මයා මෙන්ද; ගගනෙ, ආකාශයෙහි; තාරවලීපරිවුතො, තරුපෙල පිරිවැරු; වදෙය්‍ය ඉව, වද්‍යයා මෙන්ද; ජිනො, (සහගණ පිරිවැරු) බුදුරජනෙම; ජෙන, ජෙනවන නම්වු; තස්මිං විහාරෙ, ඒ විහාරයෙහි; වසති, වැඩවාසය කරණසේක.

614. තද, එසමයෙහි; මණ්ණිඤ්ඤික නාමකො, මණ්ණිඤ්ඤික නම්වු; මහානාමො, මහානාමයෙම; ලුඛකාතො, ලුඛදිවින් (නික්ම); අනමම, (දෙවරම් වෙහෙරට) පැමිණ; ජිනපා දස්මි, බුදුන් සිරිපාමුල්හි; එණිංපති, නසින් පිණිස; ඉදං, මෙය; අබ්‍රැවි, සැලකෙළේයි.

615. සමුද්ධා ධර ලොකසම් ලොකසසථාභිවුඞ්සා,
ඡස්නති සාම් භුමහාකං දයායනොතා ගධා මයං.
616. තෙන මෙ දුසභුතස්ස සංසාරඤ්ඤා ථිත්තං,
මුත්තං යදිච්ඡසෙ මයං ගහණිං නිමග්ගණං.
617. සුඤ්ඤානං මහානාගො මහානාගනිමග්ගණං,
පටිග්ගහෙසි නං භුණ්හිභාවෙන කරුණංසො.
618. ඤානං සුමනො නාගො ලුහුමාගමි සීහලං,
කලුණපහපසසමි මනොනඤ්ඤානලො.

615. ධර, ධරසන්වහන්ස; සමුද්ධා, සමුද්ධවරයෝ; ලොකසස, ලොකසාගේ; අථාභිවුඞ්සා, (උගස) අථාභිවුඞ්සා පිණිස; ලොකසම්, ලොකි; ඡස්නති, පහලවෙත්; සාම්, සාමිත්වහන්ස; මයං, අපි; භුමහාකං, නුඹවහන්සේගේ; දයාය, කරුණ (ඡුල) යට; අනොතාගධා, ඇතුලත්වූ වෙමු.

616. තෙන, එහෙයින්; ථිත්තං, භීරවූ; සංසාරඤ්ඤා, සසර නැමැති බැහැරයෙන්; දුසභුතස්ස, දුසයෙක්වූ; මෙ, මාගේ; මුත්තං, මුද්දම; යදි, ඉදින්; ඉච්ඡසෙ, (ඔබ) කැමැත්තෙහිනම්; මයං, මාගේ; නිමග්ගණං, ආරාධනාව; ගහණිං, පිළිගතයුතුයි.

617. සො මහානාගො, ඒ මහොත්තමවූ සමුද්ධෙම; නං සුඤ්ඤානං, ඒ අසා; නං මහානාගනිමග්ගණං, ඒ මහානාග නිමග්ගණය; කරුණංසො, කුපිණින්; භුණ්හිභාවෙන, නිශඤ්ඤාවෙන්; පටිග්ගහෙසි, පිළිගත්සේක.

618. නාගො, (ඒ මිණිඅක්) නා (රඳ) තෙම; නං ඤානං, ඒ දැන; සුමනො, සතුටුසිත් ඇත්තේ; සීහලං, හෙලදිවට; ලුහු, වහා; ආගම, අවුත්; කලුණපහපසසමි, කැලණි ගංපසෙහි; මනොනඤ්ඤානලො, සිත්කලු බිමතෙලෙහි.

619. සප්පකඞ්ඞමණිමුත්තපචාලවජ්ඣමයෙ,
මහාරහෙ මහාදුතෙ සටකාදිං නිධාපිය.
620. දධා දුලාදයො සෙසමඤ්ඤරභෙත තථෙව ව,
චිට්ඨකච්ඡාලසීභාදි පනතියො'පි තථෙවති.
621. සාතකුම්බමයානෙක විතෙතති සාධු විතත්තං,
නිමමය ගොපානසීයො පකඛපාසෙ ච කණ්ණිකං.
622. සිඛතිතිකෙඛන සිඛනව ඡදනිඤ්ඤමණිති ව,
සොණණ්ණකිඛතිමාලායො කණ්ණමාලා ව මාපිය.

619. සප්පකඞ්ඞ, ඊදිය; කඞ්ඞ, රත්ත; මණි, මිණිය; මුත්තා, මුතුය; පචාල, පුචාලය; වජ්ඣමයෙ, ව්ජ්ජය යන ලෙසින් නිමවනලද්දවු; මහාරහෙ, මහාහිවු; මහාදුතෙ, මහ වැමද; සටකාදිං, කලසාදියද; නිධාපිය, පිහිටුවා:—

620. තථෙව, එසේම; සෙසමඤ්ඤරභෙත, සෙසු මැඳුරු අවසවවු; දුලාදයො, තලාන් ආදීන්ද; තථෙවති, එසේම; චිට්ඨකච්ඡාලසීභාදි, කොබෝගෙඩිවලලු හා වකසු (රූප) සිංහ (රූප) ආදීන් සමබක; පනතියො'පි, පනතිද; දධා, දී.

621. සාතකුම්බමය, සානිණිමයවු; අනෙකවිතෙතති, නොයෙක් සිතියමින්; සාධු, මනාකොට; විතත්තං, සිතියම් කරණලද; කණ්ණිකං, කණිණිකාද; පකඛපාසෙ, පුචරැද; (නොනොත්) පියසි පසෙහි; ගොපානසීයො, ගොතැස්ද; නිමමය, නිමිතකොට.

622. සිඛතිතිකෙඛන, සිඛති සානිණියෙන්; සිඛනව, (ප්‍රාසාද) ශාඛන (පහකොත්) ද; ඉඤ්ඤමණිති, ඉඳුනිල්මිණින්; ඡදනව, පියසිද; සොණණ්ණකිඛතිමාලා යොව, රත්රසු දුල්මාලාද; කණ්ණමාලා ව, (ඡදනාග්‍රහණති එළවනලද) තණ්ණමාලාද; මාපිය, මවා.

623. විත්තවිතානං බන්ධනා මුත්තොලඹෙ තණං තණං,
කකාන ගතදාමෙති පුප්ඵදාමෙති සබ්බකුලං.

624. ඉද්දනීලමයං භූමිමජ්ඣෙකි'නගස මහාසතං,
මාපෙසි පරිතො සෙසභිකවුතං ච සුභාසතෙ.

625. රතනෙහෙවාපස්සයෙ චෙදිකා ඵලිකාමයෙ,
මුත්තාවාලුකසබ්බකිණ්ණං මාලකං ච මතොරමං.

626. සත්තරතනසමභූත තොරණුපරිතොරණේ,
සනතීරකුසුමාකිණ්ණං භාටකාදිසවාකුලං.

623. විත්තවිතානං, විසිතුරු විසන්; බන්ධනා, බැඳ; තණං
තණං, තන්හි තන්හි; මුත්තොලඹෙ, මුතුලැල්ල; (බන්ධනා,
බැඳ); ගතදාමෙති, ගදදමින් හා; පුප්ඵදාමෙති, මල්දමින්ද;
සබ්බකුලං කකාන, ගැවසිගත්තක් කොට.

624. භූමිමජ්ඣෙකි, (යථොක්ත) භූමිමධ්‍යයෙහි; අනග්ගං
අනගිවූ; ඉද්දනීලමයං, ඉද්දනීල්මිණිමුවාවූ; මහාසතං, මහත්
අස්තක්ද; පරිතො, (ඒ) භාත්පස; සෙසභිකවුතං, සෙසු
හිසුන්ට (යොග්‍යවූ); සුභාසතෙ ච, සොභනාසනයන්ද;
මාපෙසි, මැවී.

625. රතනෙහි ඵල, රුවනින්ම; අපස්සයෙ, අපාලය
(සේත්තුලෙවන පුවරු)ද; චෙදිකාඵලිකාමයෙ, පලිගුලුවාවූ
පිල්කඩද; මතොරමං, මතොරමයවූ; මුත්තාවාලුකා, මුතුලැල්
ලෙන්; සබ්බකිණ්ණං, ගැවසුනු; මාලකං ච, මලුවද; (මාපෙසි,
මැවී.)

626. සත්තරතනසමභූත, සත්රුවනින් නිපන්; තොරණු
පරිතොරණේ, තොරන් මතු තොරන්ද (මවා); සනතීර
කුසුමාකිණ්ණං, තැඹිලි මලින් ගැවසුනු; භාටකාදී, ස්වණ්ණාදී
මයවූ; සවාකුලං, (පුණ්ණ) සට (පඩිකති)යෙන් ගැවසුනාවූ.

627. නෙකරගඛජ්ඣිකිණ්ණ විතානසමලඛකතං,
දීපධූපාලිසඛිකිණ්ණ ගඛපුළ්ඵසමාකුලං.
628. එවමාදිති නෙකෙති වණ්ණෙති සමලඛකතං,
මාපෙකා මණ්ඩපං සෙඨං දෙවමණ්ඩපසනනිහං.
629. සිතවාලකසඤ්ජනං මුද්‍රපාදපට්ඨනං,*
මාපෙකෙවං මහාමග්ගං සුරඤ්ජසමඤ්ජසං.
630. සඤ්චිතිකාන නෙ නාගා ඛජ්ජොජ්ජ ඵලාඵලෙ,
දිබ්බනනපානෙ පට්ඨරෙ පටිමග්ගං ගමුං තද.

627. නෙකරගඛජ්ඣිකිණ්ණ, නානාවණ්ණධර්මයෙන් ගැවසිගත්; විතානසමලඛකතං, විසතින් මොනවට සැදුනාවූ; දීපධූප, පභන් දුම් හා; අලිසඛිකිණ්ණ, බිඳපෙළින් ගැවසුනු; ගඛපුළ්ඵ සමාකුලං, ගඳමලින් ගැවසුනාවූ.

628. දෙවමණ්ඩපසනනිහං, දිව්‍යමණ්ඩපයක් වැනිවූ, සෙඨං, අතිශයින් ප්‍රශංසාවූ; මණ්ඩපං, මඩුවක්; එවමාදිති, මේ ආදීවූ; අනෙකෙති වණ්ණෙති, අනෙකප්‍රකාරයෙන්; සමලඛකතං, සමලඛකාග කොට; මාපෙකා, මවා.

629. සිතවාලකසඤ්ජනං, සුදුවැල්ලෙන් වසනලද්දවූ; මුද්‍ර, මොලොක්වූ; පාදපට්ඨනං, පියවිළි අතුලාවූ; සුර අජ්ජසමඅජ්ජං, දෙව්මගක් බඳු මගක්වූ; මහාමග්ගං, මහාවිථි මාග්ගය; ඵලං, මේසේ (යථොක්තාකාරයෙන්); මාපෙකා, මවා.

630. තද, එකල්හි; නෙ නාගා, ඒ නාගයෝ; ඛජ්ජ, කෑසුතු දෑද; ජොජ්ජ, බුද්ධියුතු දෑද; ඵලාඵලෙ, කුඳු මගත් ඵලයන්ද; පට්ඨරෙ, බොහෝවූ; දිබ්බනනපානෙ, දිව්‍යභාරපානයන්ද; සචිතිකාන, රැස්කොට; පටිමග්ගං, පෙරමගට; අගමුං, ගිණිහුයි.

631. තතොකාරුණිකොනාථොබොධිතොඅභිමෙසමෙ,
වෙසාවපුණ්ණමාසිමහි සනතිපාතිය සාවකෙ
632. එථස් භික්ඛවො ලුඛිං නාහානං 'නුග්ගහායගො,
මණිඅකඛිකො නිමනෙනසි පසනෙනා බුබසාසනෙ.
633. සුඛාන වචනං තස්ස සමුඛස්ස සිරිමතො,
අස්සවා පෙසලා භික්ඛු පච්චස්සොසුං සමාහිතා.
634. සාරිපුතො තතො දේවෙ පඤ්ඤායග්ගධුරකුරෙ,
පතනච්චරමාදාය අගමා ජිත්තපනතිකං,

631. තතො, ඉක්ඛිති; කාරුණිකො, කරුණුපරවු; නාථො, ලොකස්වාමීන්වහන්සේ; බොධිතො, සමාක්සමොධි, යෙත්; අභිමෙ සමෙ, අටවැනි අවුරුද්දෙහි; වෙසාවපුණ්ණ මාසිමහි, වෙසක් පුණ්ණ පොහෝදිනයෙහි; සාවකෙ, ශ්‍රාවක යිත්; සනතිපාතිය, රැස්කොට.

632. හො භික්ඛවො, හවත්ති මහණෙනි; නාහානං අනුග්ගහාය, තසිත්ට අනුග්ග පිණිස; අස්, අද; ලුඛිං, ලක්දිවට (යනු පිණිස); එථ, එහි; බුබසාසනෙ, බුදු සසුන්හි; පසනෙනා, ප්‍රසන්නවු; මණිඅකඛිකො, මණිඅක් නසිදුතෙම; නිමනෙනසි, ආරාධනා කෙළේය.

633. අස්සවා, සුවචවු; සමාහිතා, එකඟවු; පෙසලා භික්ඛු, ප්‍රියසිලී භික්ඛුහු; සිරිමතො, දෙහග්‍රියෙන් හා ඥාන ග්‍රියෙන් සුකතවු; තස්ස සමුඛස්ස, ඒ සමාක්සමුඛයන්ගේ; වචනං, වචනය; සුඛාන, අසා; පච්චස්සොසුං, පිළිවදන් ඇස්සුහ.

634. තතො, ඉක්ඛිති; පඤ්ඤාය, ප්‍රඥාවෙන්; අග්ගධුර කුරෙ, අග්ගධුරය දරන්නාවු; සාරිපුතො ථේරෙ, ශාරිපුත්‍ර සථවිරතෙම; පතනච්චරං, පාසිවුරු; ආදාය, රැගෙන; ජිත්ත පනතිකං, බුදුන් සමිපයට; අගමා, වැඩිසේක.

635. මොග්ගල්ලානොමහාථෙරෙදුතියො අග්ගසාවකො,
පත්තච්චරමාදාය සොපාග ජිනසනතිකං.
636. ධුතපාපො ධුතඛගගො මහාකසුපනාමකො,
පත්තච්චරමාදාය ආගමා ජිනසනතිකං.
637. සාසනෙ විනයඤ්ඤාතමගොපාලිවහයො සති,
පත්තච්චරමාදාය ජිනනතිකමුපාගමි.
638. දිඛ්ඛවකඛුනමගො යො රුඛපාපාරිදප්පකො,
ථෙරෙ'නුරුඛො චරදෙද සොපාග මුනිසනතිකං.

635. දුතියො අග්ගසාවකො, දෙවැනි අග්‍රාමිකවු ; මොග්ගල්ලානො, මුගලන් නම්වු ; සො මහාථෙරෙ, ඒ මහා සථිවරතෙම ; පත්තච්චරං, පාසිවුරු ; ආදාය, රැගෙණ ; ජින සනතිකං, බුදුන් සමීපයට ; උපාග, එලැඹිසේක.

636. ධුතපාපො, නැසු පච් ඇති ; ධුතඛගගො, ධුතඛග ධරයන්ට අග්‍රවු ; මහාකසුපනාමකො, මහාකාශප නම් සථිවරයන්වහන්සේ ; පත්තච්චරං ආදාය, පාසිවුරු ගෙණ ; ජින සනතිකං, බුදුන් සමීපයට ; ආගමා, වැඩිසේක.

637. සාසනෙ, බුදුසස්තෙහි ; විනයඤ්ඤාතං, විනය දත්තවුන් අතුරෙන් ; අගො, අග්‍රවු ; උපාලිවහයො, උපාලි නම්වු ; සති, සති (ශ්‍රේණි)තෙම ; පත්තච්චරං ආදාය, පාසිවුරු ගෙණ ; ජිනනතිකං, බුදුන් කරු ; උපාගමි, එලැඹිසේක.

638. යො, යමෙක් ; දිඛ්ඛවකඛුනං, දිවැස් ඇත්තවුන් අතුරෙන් ; අගො, අග්‍රද ; රුඛපාපාරිදප්පකො, වලගන ලද පච් නැමති සතුරුදස් ඇත්තෙක් ; චරදෙද, ආත්මාඤ්ඤාදායකවු ; අනුරුඛො, අනුරුඛ නම්වු ; සො ථෙරෙ අපි, ඒ සථිවරතෙමෙක් ; මුනිසනතිකං, බුදුන් සමීපයට ; ආග, එලැඹි සේක.

639. මණි ව කාමදො කාමමුපවානොති විස්සුතො,
ඤ්ඤාණි ගණි දකඛණ්ණසෙස ථෙරෙපාගජිනනතිකං.
640. ඛකකුලො විමලො සීලසමාධාදිගුණකරො,
ආගතො සපරික්ඛාරො භික්ඛුනං සමිතිං තදා.
641. බුධසාසනධොරයො ථෙරො අගුලිමාලකො,
සභාගනතුං මුනිඤ්ඤන සනතබො සභසාගතො.
642. සාසනොදයසෙලගෙහ සුරියො විය භාති යො,
සොසං රුහුලථෙරොපි ලහුගා පිතු සනතිකං.

639. මණි ඉව, (සිතු) මිණිරුවනක් මෙන්; කාමං, එකානතයෙන්; කාමදො, ඉභාධිප්පසවය කරන්නාවූ; ඤ්ඤාණි, ක්‍රවණ්ඨත්තාවූ; ගණි, (ආයඪී) ගණයා ඇත්තාවූ; දකඛණ්ණ සෙස, දක්ෂිණ්ඨිවූ; උපවානොති විස්සුතො, උපවානයසි සුප්‍රසිද්ධවූ; ථෙරො අපි, සභිවිරතෙමෙද; ජිනනතිකං, බුදුන් සමපයව්; ආග, පැමිණිසේක.

640. තදා, එවේලෙහි; විමලො, නිමිලවූ; සීලසමාධිආදි, ලීලසමාධිආදිවූ; ගුණකරො, ගුණයන්ට ආකරවූ; ඛකකුලො, ඛකකුල නම් සභිවිරතෙම; සපරික්ඛාරො, (පාසිවිරු සඬ්ඛත) පිරිකර සත්තවූයේ; භික්ඛුනං, භික්ෂූන්ගේ; සමිතිං, සමාගමට; ආගතො, ආසේක.

641. බුධසාසනධොරයො, බුදුසසුන් ධුරස උසුලන්නාවූ; අගුලිමාලකො ථෙරො, අගුලිමාල නම් සභිවිරතෙම; මුනිඤ්ඤන සභ, මුනිදුන් සමග; ආගනතුං, (ලක්දිව්) වඩින්නට; සනතබො, සැරසුනේ; සභසා, වහා; ආගතො, ආසේක.

642. යො, යමෙක්; සාසන, බුදුසසුන් නැමැති; උදයසෙලගෙහ, උදයපථිතාග්‍රයෙහි; සුරියො විය, හිරුමෙන්; භාති, බබලාද; සො අයං, ඒ මේ; රුහුලථෙරොපි, රුහුල නම් සභිවිරතෙමෙද; පිතුසනතිකං, පියවූ බුදුන් සමපයට; ලහුං, වහා; අගා, ගියසේක.

643. හදදවාගේ හදදියවෙතා ටේරේ හදදසවො විස,
පාකවො භුවනෙ සො'පි ගතො සමුඛසන්නිකං.
644. දෙවද්දුමො'ව ලොකස්ස සො දදුතිවජ්ඣිවජ්ඣතං,*
ජි'කොරසො'පි සෙලවෙතා ගතො සමුඛසන්නිකං.
645. යාමිනිසාමිකො'වානිහාති යො සාසනඛරෙ,
මහානාමමහාථෙරෙ සොපාග මුඛිසන්නිකං.
646. මනොසිලානලගගමිති ප්‍රමහමානො'ව කෙසරි,
සුභුතිව්නමහාථෙරෙ බුද්ධපනතිකමාගතො.

643. හදදවාගේ, සුදුරුවාර ඇත්තාවූ; හදදවො විස, බ්‍යුරුකලයක් මෙන්; භුවනෙ, ලොකයෙහි; පාකවො, ප්‍රකටවූ; හදදියවෙතා, හදදිය නම්වූ; සො ටේරේ'පි, ඒ සභිවර තෙමේද; සමුඛසන්නිකං, බුදුන් සමීපයට; ගතො, ගියසේක.

644. සො, යමෙක්; දෙවද්දුමො'ව, සුරතූරක් මෙන්; ලොකස්ස, ලොකසාහට; ඉවජිතඉවජ්ඣතං, කැමැති කැමැති දෙය; දදුති, දේද; ජි'කොරසො, බුබුදුහුළු; සෙලවෙතා අපි, (ඒ) සෙලනම් සභිවරතෙමේද; සමුඛසන්නිකං, බුදුන් සමීපයට; ගතො, ගියසේක.

645. යො, යමෙක්; යාමිනිසාමිකො ඉව, වජ්‍යසා මෙන්; සාසනඛරෙ, බුදුසසුන් නැමැති අතස්සි; අනිහාති, අනියසිත් බබලාද; මහා මහානාමමහාථෙරෙ අපි, ඒ මහානාම නම්වූ මහාසභිවරතෙමේද; මුඛිසන්නිකං, බුදුන් සමීපයට; ආග, පැමිණීමේද.

646. මනොසිලානලගගමිති, රත්ගල්තලා මතුයෙහි; ප්‍රමහමානො, විජාමහමාන වන්නාවූ; කෙසරි ඉව, මාගෙසු යෙක් වැනිවූ; සුභුතිව්න මහාථෙරෙ, සුභුති නම් මහාසභිවර තෙමේද; බුද්ධපනතිකං, බුදුන් සමීපයට; ආගතො, ආසේක.

647. බුබ්බාසන ඡද්දනසරසී සාරසො විස,
විසුසුතො තිස්සථෙරෙ'පි ගතො භික්ඛුසමාගමං.
648. ජිනසාසන සමුද්දලසරසිරුතමඤ්ඤායො.
මධුබ්බතනිභො රුධිසෙථරෙ'පි සහසා ගතො.
649. හගු දබ්බොපසෙයො ව කොඛඤ්ඤාසසජ්ජිවලී,
එතෙ ජිනනුජ් ථේර ගතාසුං මුනිසනතිකං.
650. කුමාරකසුපොසුඤ්ඤාසොඤ්ඤාසොභිතරෙවනා,
ථේරපතෙ අභිඤ්ඤානා ගතාසුං සත්ථුසනතිකං.
651. වහිසො සාගතො නඤ්ඤ භාරවාජේ ගවමපති,
පතනවිවරමාදාය ගතාසුං ජිනසනතිකං.

647. බුබ්බාසන, බුදුසසුන් නැමැති; ඡද්දනසරසී, ඡද්දනා (සදන්) විලෙහි; සාරසො විස, මහාපදමයක් හෝ විල් ලිහිණියෙක් වැනවු; විසුසුතො, ප්‍රසිඬවූ, තිස්සථෙරෙ'පි, තිස්සස්ථිරිතෙරෙ'ද; භික්ඛුසමාගමං, භික්ඛුසමාගම සට; ගතො, ගියසේක.

648. ජිනසාසන, බුබ්බාසන නැමැති; සමුද්දල, සුනථු ලලවු; සරසිරුතමඤ්ඤායො, සහසුපත්‍රමධ්‍යගතවු; මධුබ්බතනිභො, මධුකරයෙක් වැනවු; රුධිසෙථරෙපි, රුධි නම් ස්ථිර තෙමේද; සහසා, වහා; ගතො, ගියසේක.

649. හගු, හගුය; දබ්බො, දබ්බය; උපසෙයො ව, උප සෙයය; කොඛඤ්ඤා, කොණ්ඩිණ්ණය; අසසජ්, අසසජ්ය; සිවලී, සිවලිය (යන); ජිනනුජ්, බුදුසසුන්; එතෙ ථේර, මේ ස්ථිරයන්වහන්සේලාද; මුනිසනතිකං, බුදුන් සමීපයට; ගතාසුං, වැඩියාහුයි.

650. කුමාරකසුපො, කුමාරකාශාපය; පුඤ්ඤා, පුඤ්ඤාය; සොඤ්ඤා, සොඤ්ඤාය; සොභිතරෙවනා, සොභිතය රෙවනය (යන); අභිඤ්ඤානා, ප්‍රසිඬවු; එතෙ ථේර අපි, මේ (යථෝජන) ස්ථිරයන්වහන්සේලාද; සත්ථුසනතිකං, ශාසනාන්වහන්සේ සමීපයට; ගතාසුං, වැඩියාහුයි.

651. වහිසො, වහිසය; සාගතො, සාගතය; නඤ්ඤ, නඤ්ඤය; භාරවාජේ, භාරවාජය; ගවමපති, ගවමපතිය (යන ස්ථිරයන්වහන්සේලාද); පතනවිවරං ආදාය, පාසිවුරු ගෙණ; ජිනසනතිකං, බුදුන් සමීපයට; ගතාසුං, වැඩියාහුයි.

652. එවමාදී මහානාගා පචසතජ්ඣොරසා,
සමාගඤ්ජං සභාගතං* මුනිනා ලොකසාමිනා.
653. තඤා සො ජගද්ගඤ්ජො කරුණයාහිරධිතො,
මෙරං පරික්ඛිපතොනොව අනෙකඤ්ජනිවිජ්ජයා.
654. නිවාසෙනා සුඛරංසිවිසරනතරවාසකං,
තසසුපරි ජෙනා රතනං ඛනිතා කායඛනිතං.
655. අවුග්ගතං මහාථුපං වාරුවාමිකරජ්ජනිං,
පච්චජාදයමානොව රතනකඹලකඤ්ජනා.
656. වණණි නිග්‍රොධපකකංව සුරතනං පංසුකුලිකං.
සඛිකාවිසා කරිනිතා සගුණං උතතරියකං.

652. එවමාදී, මේ ආදිවු; මහානාගා, මහායෂ්ඨ; පචසතජ්ඣොරසා, පන්සියයක් පමණවු බුඩුපුත්‍රයෝ; ලොකසාමිනා, ලොකසාමිවු; මුනිනා සහ, මුනිතුසන්වහන්සේ සමග; ආගතං, (ලක්දිව්) වඩන්ට සංආගඤ්ජං, ආහසි (නොහොත්) රැස්වුවාහසි.

653, 654. තඤා, ඉ ධර්මි; ජගද්ගඤ්ජො, ලෝකයාන් පිණවන්තාවු; සො ජෙනා, ඒ සච්ඡෙතම; කරුණයා, කුළුණින්; අහිරධිතො, ආරධිතවුසේත්; අනෙකඤ්ජනි, අනෙක දුකිමන්වු; විජ්ජයා, විදුලියෙන්; මෙරං, මහමෙර; පරික්ඛිපතොනොව, පරික්ඛිප කරන්තාක් මෙන් (වටකරන්තාක් මෙන්).—සුඛරංසි, නිවීමිලරයින්ගේ; විසර, පැතිරීම ඇති; අනතරවාසකං, හඳුනා සිවුර; නිවාසෙනා, හැඳ; තසසු, ඒ හඳුනාට; උපරි, මතුයෙහි; රතනං, රතනවණිණිවු; කාය ඛනිතං, කහඛන : ඛනිතා, බැඳ.

655 අවුග්ගතං, ඉතා උස්වු; වාරු, මනොඥවු; වාමිකරජ්ජනිං, සාමිණිවණිණිපුතා ඇත්තාවු; මහාථුපං, මහද ගැබක්; රතනකඹලකඤ්ජනා, රත්කඹලි සැට්ටයකින්; පච්චජාදය මානොව, වසාලින්තාක් මෙන්.

656. වණණ, වණිණයෙන්; නිග්‍රොධපකකං ඉව, නුගපලයක් බඳවු; සුරතනං, අතිරතනවු; පංසුකුලිකං, පාංශුකුලිකවු; උතතරියකං, උතතරියකය; සඛිකාවිසා, සහලි සිවුරතා; සගුණං කරිනිතා, සගුණ කොට (ගෙවත්) එකට අල්ලා.

* “ආගඤ්ජං සභා ගතං.”

† “පකකං.”

657. හුඩාන සුපරිච්ඡනෙනා පාරුපිඩාන සාධුකං,*
පතනස්ස පසාරෙසි ජුලාකුලකරං ජිනො.
658. ලොකනාථප්පභාවෙන තතො පතනමිධුඛිතො,
පාණිසගෙරුහස්සනෙනා සමපනෙතාසි තමගගහි.
659. තතො සසිස්සකො නාථො උග්ගනඩා ගගනබගනං,
නානාවණ්ණමුදෙ තත් මඤ්ඤෙනා ගතතුමාරහි.
660. තතො සමුඛදෙහස්මා නික්ඛනනාසුං ඡ රංසියො.
හෙමකණ්ණිකතො යාත මණිගොපානසි යථා.

657. ජිනො, සච්ඡතෙම; සාධුකං, මොකවට; පාරුපිඩාන, පොරවා; සුපරිච්ඡනෙනා හුඩාන, සුපිළිසන්ව; ජුලාකුලකරං, ජලලක්ෂණයෙන් යුක්තවූ හස්තය; පතනස්ස, පාත්‍රයේණිස; පසාරෙසි, දිගුකලසේක.

658. තතො, ඉක්ඛිති; ලොකනාථප්පභාවෙන, ලොකඤ්ඤාමිත්තේ ප්‍රභාව (ආනුභාව) යෙන්; පතනමිධුඛිතො, පාත්‍රනැමැති භූමරතෙම; පාණිසගෙරුහස්ස, හස්තතලනැමැති පදමයාගේ; ඤ්ඤෙනා, ඇතුලතට; සමපනෙතාසි, පැමිණිය; තං, ඒ පාත්‍රය; අගගහි, ග්‍රහණය කලසේක.

659. තතො, ඉක්ඛිති; සසිස්සකො, ගිණ (ශ්‍රාවක) යන් සහිතවූ; නාථො, ලොකඤ්ඤාමිත්තෙම; ගගනබගනං, ආකාශාබගනයට; උග්ගනඩා, පැණනැගි; තත්, එහි; නානාවණ්ණමුදෙ, තන්වන් වලාපටලයන්; මඤ්ඤෙනා, මඩිමින්; ගතතුං, වඩින්නට; ආරහි, පටන්ගත්සේක.

660. තතො, ඉක්ඛිති; හෙමකණ්ණිකතො, රත්කැණි මඩලකින්; යාත, නික්මුණු; මණිගොපානසි, මණිගොනැස්; යථා, යම්සේද (එමෙන්); සමුඛදෙහස්මා, බුදු බඳින්; ඡ රංසියො, ඡඩ්වණ්ණ (බුඩ) රැගිහු; නික්ඛනනාසුං, නික්මුණුහුය.

661. බණ්ණඤ්චරපුප්පෙති මෙවකඤ්ඤාමණි ව,
ජාදෙහතී විස නික්ඛන්තා නිලාසු මුනිදෙහතො.
662. වමපකුද්දලමාලාති හෙමවුණ්ණඤ්ඤාමණි ව,
පුරයහති විසාසනා පිතංසු ජිනදෙහතො.
663. හඬිපුප්පකදමෙති ලොකිතඛකමණි ව,
ලොකිතානා පපුරෙහති දිසා'තා මුනිදෙහතො.
664. භාරමලලිකමාලාති සොමංසු ඵලිකාදිති,
පුරයහති විසාසනා ඔද්දතා මුනිදෙහතො.
665. පිප්පමජෙඛරසිති පද්මාහමණි ව,
දිසං ජාදයමානානා මඤ්ඤාමණි ජිනතො.

661. බණ්ණඤ්චරපුප්පෙති, හිරිතිල්ල හා නිලසුල්ලමලින්ද ; මෙවකඤ්ඤාමණිතිව, සැදැස්පිල්ල හා ඉදුනිල්ලමණියෙන්ද ; ජාදෙහතීවිස, වසාලත්තාක් මෙන් ; නිලාසු, නිල්රැස් ; මුනිදෙහතො, බුබුභරිතෙන් ; නික්ඛන්තා, නික්මුණහ.

662. වමපකුද්දලමාලාති, සපු හා ඇසල මල්දමින්ද ; හෙමවුණ්ණඤ්ඤාමණි ව, රත්සුණුහා රත්වතින්ද ; පුරයහති විස, (දිගුන්) පුරත්තාක්මෙන් ; පිතංසු, රත්වන්රැස් ; ජිනදෙහතො, බුදුබදින් ; ආසනා, එල්වුනාහ.

663. හඬිපුප්පකදමෙති, වදමල්කලකින්ද ; ලොකිතඛක මණි ව, රත්මණින්ද ; දිසා, දිගුන් ; පුරයහති ඉව, පුර වත්තාක් මෙන් ; ලොකිතානා, ලොකිත රහිත ; මුනිදෙහතො, බුදුබදින් ; අනා, (නික්ම) ගියාහ.

664. භාරමලලිකමාලාති ; මුකනාහාර හා මාලනිමාලා වෙන්ද ; සොමංසුඵලිකාදිති, සදරැස් හා පළිගුආදියෙන්ද ; පුරයහතිවිස, (දිගුන්) පුරත්තාක්මෙන් ; ඔද්දතා, යෙහින රහම්පු ; මුනිදෙහතො, බුදුබදින් ; ආසනා, දිසාගතවූහ.

665. පිප්පමජෙඛරසිති, පිතරකතවණ්ණි මදවරහියෙන් හෝ රත්හිරියල්ල හා මදවරහියයන මෙයින්ද ; පද්මාහමණි තිව, පිප්පමණියෙන්ද ; දිසං, දිශාව ; ජාදයමානා, වසාල මත් (මෙන්) ; මඤ්ඤාමණි, මාජෙඤ්ඤාමණි ; ජිනතො, බුදු බදින් ; අනා, (නික්ම) ගියාහ.

666. නෙකිඤ්ඤාපකිණිණිං ව දිවසං රතනුත්තරං,
විතතපට්ඨ මුඛතතං මිසසාභාගා ජිහිගතො.
667. ගිරිකූටකූටාභාරමතතා ජබ්බණ්ණරංසියො,
ආවෙලංචෙලා ධාවනති දිප්පමානෙතරෙතත්.
668. ගවජමානාහනිකාන වකකවාලසිලුවලයෙ,
උග්ගානකා පරතො යනති නිරතීජ්ඣරසනනිභා.
669. සමමුඛෙ සමමුඛෙ නායො රුක්ඛපබ්බතආදයො,
කාරසනතා සකං වණ්ණං ධාවනතා පිච සිකුලො.
670. උඛමුග්ගතරංසිති රඤ්ජනා ජලදා තදා,
තාතාවණ්ණෙ පුනෙවාසි නුතතො රවිමඛලො.

666. දිවසං, දිවසභාගය; නෙකඉඤ්ඤාපආකිණිණි. ඉව,
නොයෙක් ඉඳහැව් ආකිණිණිවූවාක් මෙන්ද; රතනුත්තරං ඉව,
රුවන් උතුලාක් මෙන්ද; විතතපට්ඨ, සිහියමපටක්; මුඛතතං
ඉව, දිගහරින්නාක් මෙන්ද; මිසසාභා, මිශ්‍ර (ප්‍රභාසාර) රසමි;
ජිහිගතො, බුබුදුගයෙන්; අහා, (නික්ම) ගියාය.

667. ගිරිකූට, පර්වතකූට හා; කූටාභාරමතතා, කුළුණෙහිල්
පමණවූ; ජබ්බණ්ණරංසියො, සවණක්කඳුමු; දිප්පමානා, දිලි
සෙන්නාහු; ඉතරඉතර, මවුනොවුන්; ආවෙලංචෙලා, සරළ
සරළව; ධාවනති, දිවත්.

668. ගවජමානා, යන්නාහු; වකකවාලසිලුවලයෙ, සක්
වලගලෙහි; ආහනිකාන, හැපි (ඇති); උග්ගානකා, පැන
තැනි; නිරතීජ්ඣරසනනිභා, ජලනීජ්ඣර සමාන වූවාහු;
පරතො, පිටත්හි; යනති, යෙත්.

669. නායො, ඒ රසමිහු; සමමුඛෙ සමමුඛෙ, හමුහමුහු;
රුක්ඛපබ්බතආදයො, වෘක්ඛපර්වතාදීන්; සකං වණ්ණං, සකික
වණ්ණඇතිසේ; කාරසනතා, කරවමින්; අපිච, යලිත්; සිකු
ලො, සමුද්‍රයක් කර; ධාවනති, දිවත්.

670. තදා, එවේලෙහි; උඛං, උඛව; උග්ගතරංසිති,
තැංගාවූයෙහිත්; ජලදා, වලාමෝ; රඤ්ජනා, රඳනලද්දහ;
පුත, නැවත; තාතාවණ්ණ, තත්වන්වූ; රවිමඛලො,
ගිරිමඛල; නුතතො එව ආසි, අතිතවම විය.

671. ජිනසාපවාසෙසු නිමුග්ගා දෙවතා'ගතා,
පුජෙතුංව නිජතෙනති නානාවණ්ණ සිසුං තදා.
672. පච්චා බුබරංසිනමනතරං දෙවසිතරෙ,
අසඤ්ජනිස මුයනිංසු මුත්තනං අත්තතො ධවං.
673. සුරසුරෙරගබ්බමසිඤ්චිජ්ඣධරදයො,
වාමරච්ඡතතකෙතුති පුජයනතා ජිනවුගුං.
674. අහසිකාපනතියො කෙචි තොරණුපරිතොරණේ,
ඝට්ඨිපාලියො තත්ථ කරෙන්නි අභිතො'භිතො.
675. පාදපටෙ පඤ්චනති විතඤ්චනති විතානකෙ,
තඤ්ඤපරි අනෙකානි කුසුමානොකිරනති ව

671. තදා, එවෙලෙහි; ආගතා, ආවාඩු; දෙවතා, දෙවියෝ;
ජිනසාපවාසෙසු, බුදුරැස්වතුරෙහි; නිමුග්ගා, ගැලුනාහු;
නිජතෙනති, සමස්තමානවයෙන්; පුජෙතුං, ඉව, පුදන්ව
මෙන්; නානාවණ්ණ සිසුං, නත්වන් වෙත්.

672. බුබරංසිනංඅනතරං, බුදුරැස්අතර; පච්චා, ප්‍රවිභවු;
දෙවසිතරෙ, දිවකධිතාමෝ; අත්තතො ධවං, සමස්තවලල
හයා; අසඤ්ජනිස, නොහැදින; මුත්තනං, මොහොතක්;
මුයනිංසු, මුලාවුහ.

673. සුර, දෙවිය; අසුර, දූතවය; උරග, නාගය; බ්‍රහ්ම,
බ්‍රහ්මය; සිඬ, සිඬය; විජ්ඣධර, විජ්ඣධරය; ආදයො, යහමේ
ආදිහු; වාමර, සෙමරිත්; ඡතත, සතිත්; කෙතුති, ධවජ
යෙන්; ජිනං, බුදුන්; පුජයනතා, පුදමින්; අභිගුං, අනුව
ගියාහුයි.

674. කෙචි, සමහරු; තත්ථ, එතන්හි; අභිතොඅභිතො,
හාත්පස හාත්පස; අහසිකාපනතියො, ඇතැ පනතිත්;
තොරණුපරිතොරණේ, තොරන්පිට තොරත්; ඝට්ඨිපා
ලියො, පුත්කලස් හා වැටපෙලද; කරෙන්නි, කෙරෙත්.

675. පාදපටෙ, පියවිලි; පඤ්චනති, පතුරුවත් (ගෙවත්)
එලත්; විතානකෙ, වියන්; විතඤ්චනති, විගෙෂයෙන් පතුරු
වත්; තත්ථ, ඒ පියවිලිපිට; අනෙකානි කුසුමානිව, නොයෙක්
පුෂ්පයන්; ඔකිරනති, විසුරුවත්.

676. කතමං දෙවලොකනානු යාති ලොකග්ගනායකො,
යාති කිං බ්‍රහ්මලොකනානු අමහාකං භවනනනුබො.
677. කන්ධ හුබො දෙවදේවො කසසානුග්ගනබ්බියා,
යාති'ති කඛිතිතා කෙවි සංසරනති ඉතොචිතො.
678. මාපෙතො අතිතො මග්ග මඛපෙ රතනාමයෙ,
සයනාසනං පඤ්ඤපෙතො කාචි තිඨනති දෙවතා.
679. තතිං තතිං පඨපෙනා සුධනනමධුරෙදකං,
යාවමානා ජිනං කෙවි තිඨනති ව මහනති ව.
680. එවං මහාමහෙ නාථො වතනමානෙ අනුපමෙ,
ජලං සමුඛසිරිසා නුතනො සුරියො විය.

676. ලොකග්ගනායකො, ලොකානුග්ගනායකවූ සඵලතෙම; කතමං දෙවලොකං, කවරනම් දෙව්ලොවකට; යාතිනු, වඩනේදෝ හෝ; කිං, කිම, බ්‍රහ්මලොකං, බ්‍රහ්මලොවට; යාතිනු, වඩනේදෝ හෝ; අමහාකං, අපගේ; භවනං, භවන සට; යාතිනුබො, වඩනේදෝ හෝ.

677. කෙවි, ඇතැම් දෙවියෝ; දෙවදේවො, දෙව්දේව තෙම; කසස, කවරෙකුට; අනුග්ගනබ්බියා, අනුග්ගනබ්බියෙන්; කන්ධ යාතිනුබො ඉති, කොතැන්හි වඩනේදෝ හෝහි; කඛිතිතා, ශබ්දනිවැසිවූවාහු; ඉතොචිතො, ඔබ්බෙනාම; සංසරනති, හැසිරෙත්.

678. කාචි දෙවතා, ඇතැම්දෙවියෝ; මග්ග, මාග්ග යෙහි; අතිතො, හාත්පස; රතනාමයෙ මඛපෙ, රුවන්මුවා මඩු; මාපෙතො, මව්; සයනාසනං, සෙනසුන්; පඤ්ඤපෙතො, පණවා; තිඨනති, සිටිත්.

679. කෙවි, සමහරු; තතිං තතිං, තත්ති තත්ති; සුධනන මධුරෙදකං, දිව්‍යෝජ්ජන් හා මිහිරි පැන්; පඨපෙනා, පිළි යෙළුකොට තබන්නාහු; ජිනං, බුදුන්; යාවමානා, යදින් නාහු; තිඨනති ව, සිටිත්; මහනතිව, සුදත්.

680. නාථො, සඵලතෙම; අනුපමෙ, අනුරූපවූ; මහා මහෙ, මහත්වූපුත්; එවං, මෙසේ; වතනමානෙ, සවත්තා කල්හි; සමුඛසිරිසා, සඵලශ්‍රියෙන්; ජලං, දිලියෙනයෙන්; නුතනො, අලුත්වූ; සුරියො විය, හිරුමෙන්ද.

681. බ්‍රහ්මසෙනාභිතොයාන බ්‍රහ්මාචාරී සහමපති,
සුරසෙනාභිතොයාන සකෙකාව සමලුඛකතො.
682. ගහාලිමභිතොයාන ගහඛතාමණිසනතිතො,
ධතරභිබ්‍රිහද්‍රව හංසසෙනාලිපුබ්‍රතො.
683. අපෙතරතදෙසෙහි විතමොහෙති සබ්බසො,
පථිසමතිදතතසමපතන සාවකෙති අනුගතතො.
684. යෙසං යෙසං මනසම් යං යමඤ්චි කිංචි සංසයං,
තෙසං තං තං පණ්ණදෙනො දෙසනාය සුධාසිතං.
685. තත්ථ තත්ථානුරූපෙන පාථිකාරියකමුත්තා,
ලොකස්ස නයනාලි සො තොසස්සුසු නිමුල්ලං.

681. බ්‍රහ්මසෙනාභිතොයාන, බ්‍රහ්මසත් පිරිවර යන; බ්‍රහ්මාසහමපතිඉව, සහමපතිබ්‍රහ්මයා මෙන්ද; අච්ච, නැවත; සුරසෙනාභිතොයාන, සුරසෙන් පිරිවර යන; සකෙකා ඉව, ශක්‍රයා මෙන්ද; සමලුඛකතො, කලුඛකතා සේත්.

682. ගහාලිමභිතොයාන, තරුපෙල පිරිවර යන; ගහඛතාමණිසනතිතො, ග්‍රහාඛතාමණිකා (වජ්‍රයා) මෙන්ද; හංසසෙනාලිපුබ්‍රතො, හංසලෙණින් පුළුඬෙහි සන්තාවූ; ධතරභිබ්‍රිහද්‍රව ඉව, ධාතර්ෂ්ට්‍ර නම් හංසරජයා මෙන්ද.

683. සබ්බසො, සම්ප්‍රකාරයෙන්; අපෙතරතදෙසෙහි, පහ කළ රහවෙහි ඇත්තාවූ; විතමොහෙති, දුරුකළ මොහ ඇත්තාවූ; පථිසමතිදතතසමපතන, (සිඬ) පිළිසිඬියාවට පැමිණියාවූ; සාවකෙති, සම්මන් විසින්; අනුගතතො, අනුව යනලද්දේ:—

684. යෙසං යෙසං, යම් යම් අයගේ; මනසම්, සිත්හි; යං යම යම් බඳුනු; කිංචිසංසයං, කිසි සැකයක්; අඤ්චි, ඇද්ද; තෙසං සුධාසිතං, ඒ දෙවියන්ගේ; තං තං, ඒ ඒ සැක; දෙසනාය, ධර්මදෙශනාවෙන්; පණ්ණදෙනො, දුරලඹින්:—

685. සො, ඒ සම්ඥතෙම; තත්ථ තත්ථ, ඒ ඒ ආත්ම; අනුරූපෙන, සුදුසුවූ; පාථිකාරියකමුත්තා, පෙලකැරකම්මයෙන්; ලොකස්ස, ලොකයාගේ; නයනාලි, නෙත්‍රවිරෝච්ඡන්තෝ නෙත්‍රසබ්‍රහ්මයින්, තොසස්සුසු, සහච්ඡිකළලෙහි; නිමුල්ලං, නිමග්න කරමින්:—

686. සමපතො 'ලඛිකතං ලඛිකමථාගු එණිකො තදා,
පටිමග්ගං කරොතො තෙ තත් තත් මහාමහං.
687. උරුතානමනරෙ දෙවා බ්‍රහ්මාසුං නෙසමනරෙ,
එවං සමමිසසකො ලොකො බ්‍රහ්මලොකා පපුරසි.
688. යෙ පසසනති ජිනං තත් සසිසං සිරියා ජලං,
සුලඛා තෙහි නෙතොති තෙසමකති ලොවනා.
689. යෙ සුණන්ති තදා ධම්මං ධම්මසාරපභාවිතං,
සුලඛා තෙහි සොතොති තෙසං සොතොති සොතකා.

686. අථ, ඉක්කිති; අලඛිකතං, සරසනලද; ලඛිකං, ලක්
දිවට; සමපතො, සමප්‍රාප්තවූයේක; තදා, එවේලෙහි; තෙ
එණිකො, ඒ නාගයෝ; තත් තත්, ඒ ඒ තන්හි; මහාමහං,
මහත්වූ පුත්; කරොතො, කරමින්; පටිමග්ගං, පෙරමගට;
ආගු, ආවාහුසි.

687. උරුතානං අනරෙ, නසිත් අතුරෙහි; දෙවා ආසුං,
දෙවියෝ වූහ; නෙසං, ඒ දෙවියන්ගේ; අනරෙ, අතුරෙහි;
බ්‍රහ්මා ආසුං, බ්‍රහ්මයෝවූහ; එවං, මෙසේ; සමමිසසකො,
වකම්පුව; ලොකො, ලොකයනෙම; බ්‍රහ්මලොකා, බ්‍රහ්මලොව
දක්වා; පපුරසි, පිරිණි.

688. තත්, එහි; සිරියාජලං, (බුබු) ත්‍රියෙන් බබලන්නාවූ;
සසිසං, ශ්‍රාවකයන් සහිතවූ; ජිනං, මුද්‍රන්; යෙ, යමෙක්;
පසසනති, දකිද්ද; තෙහි, ඔවුන් විසින්; නෙතොති, නෙහු
යෝ; සුලඛා, මොනවට ලද්දහුය; තෙසං, ඔවුන්ගේ;
අකති, ඇස්; ලොවනා, ලොවන (ඇස්) නම් වෙත්.

689. තදා, එදවසැ; යෙ, යමෙක්; ධම්මසාරපභාවිතං,
බුද්ධත් විසින් විශේෂ භාවිතවූ (දෙසනලද); ධම්මං, ධම්මය;
සුණන්ති, අසද්ද; තෙහි, ඔවුන් විසින්; සොතොති, ශ්‍රෝතූයෝ;
සුලඛා, මොනවට ලද්දහ; තෙසං, ඔවුන්ගේ; සොතොති,
කන්; සොතකා, කන් (නම්) වෙත්.

690. යෙ ලපනති හද්‍ය චුඩගුණං හි ගුණභූසණි,
සුලබා තෙහි වෙ ජිව්‍යා තෙසං ජිව්‍යා රසඤ්ඤකා.
691. යෙ චන්දනති ජිනං යනතං සසඛසං ගගනඛගණේ,
සුලබා තෙහි හස්තානි තෙසං යෙව ගුජ්‍ය භුජ්.*
692. තද්‍ය තථාගතං දිස්වා යෙ සනතුභා තථාගතා,
තථාගතානං සබ්බෙසං සො තොසො හොතු සබ්බද්‍ය.
693. ගතො කලාණ්ණිකං නාථො මහෙනෙතවං සදෙවකෙ,
තෙසං පුජ්චිධානං කො මුඛෙතෙකෙන භාසති.

690. තද්‍ය, එසමයෙහි; චුඩගුණං, චුද්‍යගුණ; ගුණභූසණි, සද්ගුණයම් ආභරණකොට ඇති; යෙ, යම් කෙනෙක්; ලපනති, බෙණේද්ද; තෙහි, ඔවුන් විසින්; වෙ, එකානන යෙන්; ජිව්‍යා, දිව්; සුලබා, මොනවට ලදහ; තෙසං, ඔවුන්ගේ; ජිව්‍යා, ජිව්‍යාවෝ; රසඤ්ඤකාහි, රසඤ (ජිහ්වා)ම වෙත්.

691. යෙ, යමෙක්; ගගනඛගණේ, ආකාශාඛගණයෙහි; යනතං, වඩනාවූ; සසඛසං, ශ්‍රාවක සමූහයා සහිතවූ; ජිනං, චූදන්; චන්දනති, වදිද්ද; තෙහි, ඔවුන් විසින්; හස්තානි, අත්; සුලබා, මොනවට ලදහ; තෙසං, ඔවුන්ගේ; ගුජ්‍ය එව, අත්ම; භුජ්, අත් නම් වෙත්.

692. තද්‍ය, එසමයෙහි; යෙ තථාගතා, යම් සන්ධයෝ; තථාගතං දිස්වා, චූදන් දක; සනතුභා, සතුටු වූද; සබ්බෙසං තථාගතානං, සියලු සන්ධයන්ට; සො තොසො, ඒ සනෙතා මය; සබ්බද්‍ය, හැමකල්හි; හොතු, වේවා.

693. සදෙවකෙ, දෙවියන්සහිත ලොකයා; එවං, මෙසේ; මහෙනෙත, පුජකරණ කල්හි; නාථො, ලොකස්වාමිනෙම; කලාණ්ණිකං, කැලණියට; ගතො, වැඩිසේක; කො, කව රේක්; තෙසං, ඔවුන්ගේ; පුජ්චිධානං, පුජ්චිධිය; එකෙන මුඛෙන, එක්මුඛෙකින්; භාසති, කියාද; (භොතිසාමැති.)

* “ තෙසං ඛාතාව වෙ භුජ්.”

694. තතො ගහා මහුඤ්ඤාති සමපතනං තං සප්තතකං,
තරභගමුද්ධාභාති ගහෙනා වරණුඤ්ඤාප.
695. පාදෙ පක්ඛාලුති සමමා ඓණ්දුප්පුපභාරිකා,
තතො තතොතුං ගණිතා අකා දෙහස්සානුගහං.
696. තතො සො යාවිතො සත්ථා නාගසංඛෙහි වන්ධිතං.
අගමා මච්චං රමමං මනොනන්දනමාවහං.
697. ගනථා මණ්ඩපමජ්ඣමිති බුඛාරගමහාසනෙ,
තිසිද්ධහාසං ආසා රචිව උදයාවලෙ.

694. තතො, ඉක්ඛිති; ගහා, කලාණ්ණිතදිවොමෝ; මහුඤ්ඤා. මනොඤ්ඤා; සප්තතකං, ප්‍රාවකයන් සහිතව; සමපතනං, වැඩියාව; තං, ඒ බුදුන්; (දිසා, දක); තරභගමුද්ධාභාති, රුහුණමැති මොළොක් අතින්; වරණුඤ්ඤාප, (උන්) පාපිසුම; ගහෙනා, පිළිගෙණ.

695. පාදෙ, ප්‍රිපාදයන්; සමමා, මනාකොට; පක්ඛාලුති, බෝවනය කළාය; ඓණ්දුප්පුපභාරිකා, පෙණ නැමැති අසෙ නියමල් ඇත්ති; තතොතතො, ඒ ඒ දිගින්; උතුං ගණිතා, සතුග්‍රහණය කොට; දෙහස්ස, (උන්) සිරුරට; අනුගහං, අකා, අනුග්‍රහ කළාය.

696. තතො, ඉක්ඛිති; නාගසංඛෙහි, නාග සමුහයන් විසින්; වන්ධිතං, වැද; යාවිතො, අයදනලද; සො සත්ථා, ඒ ශාසනයන් වහන්සේ; මනොනන්දනමාවහං, සිත් සතුටු ඵල වන්නාවූ; රමමං මණ්ඩපං, රමාවූ මණ්ඩපයට; අගමා, වැඩිසේක.

697. ගනථා, වැඩ; මණ්ඩපමජ්ඣමිති, මණ්ඩපමධ්‍යයෙහි (පණවනලද); බුඛාරගමහාසනෙ, බුඛාර්වූ මහ අස් නෙහි; උදයාවලෙ, උදයපථිත මසනකයෙහි (බලන); රචි ඉව, කිරු මෙන්; ආසා ඔහාසයං, දිගුත් බඩුලුවමින්; තිසිද්ධ, වැඩිකුන් සේක.

698. තතො භික්ඛු නිසිදිංසු පත්තපත්තාසනෙ තදා,
බහාස මඬපංතිව සරංච පද්මාකුලං.
699. ජනනේත්තාලිනො ගමම වසි සොමමවුබමුපෙ,
පතන්තා කුසලාමොදෙ ගණ්හත්තා තිත්තිනොග්ගා.
700. තථා සභික්ඛුකා නාහා මුඛිනො රූපසාගරෙ,
තෙත්තිද්දමණි නාචාති පාරං ගනතුං න තෙ පභූ*.
701. තතො සසඬිකං සුගතං සප්තො මණිඅකඛිකො,
සකකච්චං සකභජෙති අනනපානෙන තප්පසී.

698. තතො, ඉක්ඛිති ; භික්ඛු, භික්ෂුහු ; පත්තපත්ත
ආසනෙ, පත් පත් අසුන්හි ; නිසිදිංසු, වැඩහුන්හ ; තදා,
එකල්හි ; මණ්ඬපං, මඬව ; පද්මාකුලං, පිසුමින් ගැවසුනු ;
සරං ඉච. තඩාගසක් මෙන් ; අතිව බහාස, අතිශයින්ම
බැබළිලි.

699. ජනනේත්තාලිනො, ජනයන්ගේ තෙත් නැමැති
බඹරු ; ආගමම, අවුත් ; වසි, වසී (යති) න්ගේ ; සොමම
මුඛමවුපෙ ; සොමාචු මුඛ නැමැති පදමයෙහි ; පතන්තා,
ගෙන්නාහු ; කුසලාමොදෙ, කුසල් නැමැති සුගතියන් ;
ගණ්හත්තා, ගත්තාහු ; තිත්තිං, තැප්පියකට ; නො ගතා,
නොම ගියහ.

700. තථා, එසේම ; සභික්ඛුකා, භික්ෂුන් සතීතවු ; තෙ
නාහා, ඒ නාගයෝ ; මුඛිනො, බුදුන්ගේ ; රූපසාගරෙ, රූප
නැමැති සමුද්දයෙහි ; තෙත්ත, තෙත්ත නැමැති ; ඉද්දමණි
නාචාති ; ඉද්දතිල්ලිමණි නැවින් ; පාරං, පරතෙරව ; ගනතුං,
යන්ට ; න පභූ, නොපොහොසත් වූහ.

701. තතො, ඉක්ඛිති ; සප්තො, ජනයන් සමගවු ; මණි
අකඛිකො, මණිඅක් (නසිදු) තෙම ; සකභජෙති, සියතින් ;
සසඬිකං, සහ සතීතවු ; සුගතං, බුදුන් ; අනනපානෙන,
ආහාරපාන (වග්ග) යෙන් ; සකකච්චං, සකස්කොට ;
තප්පසී, සැතැප්පි.

702. අඵංභිතපත්තපාණිමච්චසිඛා තථාගතං,
භතතිනිනෙතා නිමනෙතසි දෙසනස්වානුමොදනං.
703. තතො බුහමස්සරෙ සස්වා නිච්ඡරං බුහමභොසනං,
විඤ්ඤපෙතොතා ජනෙසබ්බෙ සකසද්දෙන දෙසනං.
704. දෙසෙසෙචං ජිනො ධම්මෙතිලාසනකාදිනං,
පිතිපාමොජ්ජනනං නිබ්බාණමතමාවහං.
705. භො භො සුණථ ගුජගා භවසාගරමහි
පාපාරිතකකමකරුකුලදුගගමමහි,
මග්ගා ජනා ඛලු ලහනති කදු පතිථං
මහාය බුබ්බිරසාරතරිං* විසාරං.

702. අථ, නැවත; මනිතපත්තපාණිං, පාත්‍රයෙන් ඉවත් කළ අත් ඇති; තථාගතං, තථාගතයන් වහන්සේ; අච්චසිඛා, පුදු; භතතිනිනෙතා, හතතියෙන් නැමුනාවූ මිණිඅක්කසිදු තෙම; අනුමොදනං, ගුකතානුමොදනාව; දෙසනස්වා, දෙසනපිණිස; නිමනෙතසි, ආරාධනා කෙළේය.

703. තතො, ඉක්බිති; බුහමස්සරෙ, බුහමඤ්ඤා ඇති; සස්වා, ශාස්තෘනෙම; බුහමභොසනං, බුහමොස; නිච්ඡරං, පතුරුව මින්; සකසද්දෙන, සකසයෙහිදෙසත්; දෙසනං, (ධම්ම) දෙසනාව; සබ්බෙ ජනෙ, සියලුදෙනාව; විඤ්ඤපෙතොතා, ගත වමින් :—

704. ජිනො, සම්මුතෙම; ඵලං, මෙසේ; අනිලාසනකාදිනං, නානාදීන්ව; පිතිපාමොජ්ජනනං, පිතිප්‍රමොදාලයවන් නාවූ; අමතාවහං, අමා (සැප) එලවන් නාවූ; නිබ්බාණං ධම්මං, නිව්වාණධම්මය; (නොභොත්) නිබ්බාණමතමාවහං, නිව්වාණ සබ්බත අමා එලවන් නාවූ; ධම්මං, ධම්මය; දෙසෙසි, වදාළ සේකි.

705. භො භො, භවත් භවත්; ගුජගා, නාගසිති; සුණථ, (මාගේ වචනය) අසව්; පාපාරිතකකමකර, පාපනැමැති සතුරුකුල මකරයන්ගෙන්; ආකුල, ගැවසිගත්තාවූ; දුගගමමහි, දුකසේ යායුතු වූ; භවසාගරමහි, සසර සයුරෙහිදී; ජනා, ජනයෝ; විසාරං, මහත් වූ; බුබ්, සම්මුතැමැති; පිරසාර, ස්ථිරසාර වූ; තරිං, නොකාව; විහාය, හැර; මග්ගා, ගත් නාහු හෝ ගිලුනාහු; ඛලු, එකානතයෙන්; පතිථං, පිහිටත්; කදු, කවරකලෙක්හි; ලහනති, ලබද්ද (නොලබත්මැයි).

706. ලබාන දුලලහතරං මුනිපාතුකුත
කාලං විරෙන භුජගා න පමාදසිත්,
ඡාතිජගමරණදුක්ඛපරිද්දවා ච
සංසාරිකස්ස න තතො'පනතස්ස ගොති.
707. තාරුඤ්ඤමමුජසිරිංච පරිත්තකාලං
පාණං තුසාරලව'සාරතරං ජනානං,
ගොගං දධාති ජලධිමිති තරගගති.
තිව්චං මනො දහති සොකසිඛිති නානා.
708. කථාන ගගමිසයො'පි බහා දුපඤ්ඤ
විරුපිනාරිකුසුමෙසුපි රූපගිඛා,
පත්තා'නසං ඛලු පුරෙ පරිභික්ඛානා
රූපෙ න රජ්ජථ තතො ඛලු සාධුපඤ්ඤ.

706. භුජගා, නාගසිති (තෙපි); දුලලහතරං, අතිශයින් දුලලහවූ; මුනිපාතුකුතකාලං, බ්‍රහ්මානුපාදකාලය; විරෙන, බොහෝකලකින්; ලබාන, ලැබ; නපපමාදසිත්, පමානො වහි; සංසාරිකස්ස, සසර වසන්තාගට; ඡාති, (ඒ ඒ සකිනිකා යෙති) ඉපදීමය; ජග, දිරිමය; මරණ, මියයාමය; දුක්ඛ, (කාසික වෛතසික) දු:ඛය; පරිද්දවා ච, පරිදෙවය යන මොහු (වෙත්); තතො, ඒ සසරින්; අපනතස්ස, මුක්තයාගට; න ගොති, (ඒ සංසාරික දු:ඛය ඇති) නොවේ.

707. ජනානං, සකියන්ගේ; තාරුඤ්ඤං, තරුණබව; අමුජසිරිංච, ඉව, පදමුත්‍රියක්මෙන්; පරිත්තකාලං, ක්‍ෂුද්‍රාකාලයක් ඇතිවේ; ජනානං, සකියන්ගේ; පාණං, ප්‍රාණය; තුසාරලව, පිනිඛිදක්මෙන්; අසාරතරං, අතිශයින් නිසාරසි; ගොගං, වසනුව; ජලධිමිති, සසුරෙහි; තරගගති, රලඛිදපිම; දධාති, දරයි (සමානයි); මනො, සිත; නානාසොකසිඛිති, අනෙකගො කාගතිගෙන්; තිව්චං, තිතර; දහති, දයි.

708. පුරෙ, පෙර; බහා, ආකාශවාරිවූ; දුපඤ්ඤ, දුෂ්ප්‍රා ඥවූ; රූපගිඛා, රූපයෙහි ගිජුවූ; ඉසයො අපි, සාමිහුද; විරුපි නාරිකුසුමෙසු අපි, සත්‍රිරූපාකාරවූ නාරිලතාමල්ලිතිද; ගගං ක කථාන, ආලයකොට; පරිභික්ඛානා, පිරිනුනු බහන ඇත්තාහු; ඛලු, එකානනයෙන්; අනසං, අක්‍රමයට (නොගොත්) වෘස නයට; පත්තා, පැමිණියහ; තතො, එහෙයින්; සාධුපඤ්ඤ, යහපත්පැණැත්තෙහි (තෙපි); ඛලු, එකානනයෙන්; රූපෙ, රූපය කෙරෙහි; න රජ්ජථ, නොඇලෙව්.

709. සද්දානුරාගමහුගො'පි පුරෙ සිවණ්ඩි
සුකාන මොරිමධුරං ගිරමිඤ්ඤාදා,
චක්කසා හස්මගමාසී හවෙසු නසමා
නසෙව සද්දසමදුක්ඛකරං ජනානං.
710. ඔහාය නෙකකුසුමෙසු පරාගරාගං
මහෙත්තකුමගමගමා මදගඤ්ඤාදා,
හිබෙයා පහගගතකුකො කර්කණ්ණතාලා
නසෙව ගඤ්ඤාදාසං තිහවෙසු පාසං.
711. ගමහිරානිරසිහවො පවුරසනො'පි
මවෙණා ගිලිඤ්ඤා බලිසං රසගෙධගෙතු,
පපෙපාති දුක්ඛමතුලං න රසෙසු සාත
මනිති මනඤ්ඤා පජහාඨ රසෙසු ගෙධං.

709. පුරෙ, පුළුකාලයෙහි; සිවණ්ඩි, මසුරයෙක්; සද්දානුරාගං, ශබ්දානුරාගයට; අනුගො අපි, අනුවහසිණි; මොරි, මොණරයෙන්; මධුරං ගිරා, ගිරිතොටය; සුකාන, අසා; ඉඤ්ඤාදා, කම්පිතයෙහි ඇත්තේ; චක්කසා, වැද්දෙන්; හස්මං අගමාසී, හසනප්‍රාප්තිය; නසමා, එහෙසින්; හවෙසු, සසර; ජනානං, සතියන්ට; සද්දසම, ශබ්දසමානවූ; දුක්ඛකරං, දුඃඛකාරී කාරණයක්; නසිඵව, නැත්මැයි.

710. හිබෙයා, මධුකරනෙම; අනෙකකුසුමෙසු, නොයෙක් කුසුමිහි; පරාගරාගං, මුඛරදඇල්ම; ඔහාය, හැර; මදගඤ්ඤාදා, මදගඳැ ගිජුවුයේ; මහත්තකුමගම, මදගුත් කුමුතුවට; අගමා, ගිත; (සො, හෙතෙම;) කර්කණ්ණතාලා, ඇත්කන්තලින්; පහගගතකුකො, ප්‍රකෘතියෙන් හිනන ගාත්‍ර ඇතිවිය; තිහවෙසු, හවනුයෙහි; ගඤ්ඤාදාසං, ගඤ්ඤාදානවූ; පාසං, මලපතක්; හනි ඵව, නැත්මැයි.

711. ගමහිරා, ගැඹුරුවූ; නිරසිහවො, උදබිසමහවූ; මවෙණා, මතසාහෙම; පවුරසනො අපි, බොහෝ ආහාර ඇත්තේනමුදු; රසගෙධගෙතු, රසාඤ්ඤාදානා හෙතුකොට ගෙණ; බලිසං, බලිය; ගිලිඤ්ඤා, ගිලි; අතුලං දුක්ඛං, අසමාන දුඃඛයට; පපෙපාති, පැමිණේ; රසෙසු, රසයන්හි; සාතං, සැපයක්; න අනිති, නැතැයි; මනඤ්ඤා, සිතා හෝ දන; රසෙසු, රසවිඳගැත්මෙහි; ගෙධං, ආසාව; පජහාඨ, දුරු කරවී.

712. හො බ්‍රහ්මලොකා'ගතසුඛසතො (23)
 බ්‍රහ්මතමෙව නිසතො අපි බොධිසතො,
 පිසඛගමාය පරිභාසි සරජ්ජනො'පි
 නසමා හි එසසසදිසො අනසො නවන්ති.
713. හෙරණ්‍ධපෙලකකපුඤ්ඤාගෙතුහින
 සත්තාපි දුතරුවිදුතමණිසාභාවා,
 පත්තාපවග්ගවරසාරපුරං ගුප්ඛිතා
 කො නප්පදති ධනිකො සිවමෙසමානො.
714. පාලෙඨ සීලමමලං විසකණ්ඩිකාපි
 ඉඤ්ඤා නඤ්ඤාවතො'සි පියා මහෙසී,
 තසමා පසන්චිතවං යදි පන්ඨවෙතා
 පාලෙඨ සීලමමලං බලු ජිවිතංව.

712. හො, හවන්ති; හි (යසමා), යම්හෙයස්සන්; බ්‍රහ්ම
 ලොකා, බ්‍රහ්මලොවන්; ආගත, පැමිණියාවූ; සුඛසතො, පරි
 අඛ සතවූ; බොධිසතො, බෝසත්තෙම; බ්‍රහ්මතං එව,
 බ්‍රහ්මවට (පැමිණෙන්නට)ම; නිසතො අපි, නිසතවූයේත්;
 සරජ්ජනො'පි, ස්වකීය ගුණයෙනුදු; පිසඛගමාය, ස්ත්‍රී සඛග
 මය කරණකොටගෙණ; පරිභාසි, පිරිහිනිද; නසමා, එහෙ
 සින්; එසසසදිසො, සසභීය සමානවූ; අනසො, ව්‍යසනයෙන්;
 නවඅන්ති, නොම ඇති.

713. හෙරණ්‍ධ, කැණහිල්ල; පෙලක, සසකය; කපි,
 වඳුරුය; උඤ්ඤා, ජලවිඛාලය යන; ගෙතුහිනසත්තා අපි,
 ත්‍රිපෙතු විපෙතු ප්‍රතිසන්නිතින සන්ධයෝද; දුත, දිම් නැමැති;
 රුවිදුතමණිසාභාවා, කැමැතිදේ ගෙණදෙන විනාශාණි
 කෘත්‍රභාවයෙන්; අපවග්ගවර, උතුම් නිව්‍යාණ නැමැති; සාර
 පුරං, ශ්‍රේෂ්ඨපුරයට; පත්තා, පැමිණියාහ; ගුප්ඛිතා, නාහ
 යෙති; කො ධනිකො, කිනම් ධනවතෙක්; සිවං, නිව්‍යාණය;
 එසමානො, සොයන්නේ; (දුතං, දුතය); නප්පදති, නො
 දේද (දේමැයි).

714. විසකණ්ඩිකා අපි, කණකෙකිණික්ද; අමලං, නිම්
 ලවූ; සීලං, සීලය; පාලෙඨා, රැක; ඉඤ්ඤා, ගුණයාගේ;
 නඤ්ඤාවතො, නඤ්ඤාගෙනෙහි; පියා, ප්‍රියවූ; මහෙසී ආසී,
 මෙහෙසියක් විය; තසමා, එහෙසින්; පසන්චිතවං, ශ්‍රේෂ්ඨ
 සමානතිය; යදි, ඉදින්; පන්ඨවෙතා, පතන්නහු නම්; අමලං,
 නිම්ලවූ; සීලං, සීලය; ජිවිතං, ඉව, ප්‍රාණය මෙන්; බලු,
 එකානතයෙන්; පාලෙඨ, රකිවි.

715. සභො විසාලරතනාලයසමපකිණේ

සානඤ්ඛාසුරසුඤ්ඤාදර්ශනෙ සො,

පුලලමුච්ඡිකරවතාදිභි නඤ්ඤායො

තස්මාමරවිසමරාචරතං රමනී.

716. තමහාපි හො රුචිරබ්‍රහ්මනිකායභූති

රමමා තතොපි මහිතං අමතං වරිථං,

තස්මානතකාමනිරතා ජනතා සපඤ්ඤා

තණ්හකම්මයාස සතතං විරිසං කරොථි.

715. සො සභො, ඒ සමපකිණෙම; විසාල, මහත්වූ;
රතනාලය, මිණිමුවාගෙසින්; සමපකිණේ, වටසෙසින්
ගැමසිය; සානඤ්ඤා, සතුටු සහිතවූ; අමඤ්ඤා, බොහෝවූ; සුර
සුඤ්ඤා, දෙවනවත්ගෙන්; සුඤ්ඤා, සොඳුරුය; පුලල, පිපි
යාවූ; අභිච්ඡිකරවතාදිභි, පදමාකර හා උද්භවාදියෙන්; නඤ්ඤා
නියො, සිත්කළය; තස්මා, ඒ සමානවූයෙහි; අමර, දෙවියෝ;
අමරවිසම, නොමිසත්තන් මෙන්; අචරතං, නිතර; රමනී,
රමණය කෙරෙහි.

716. හො, පින්වත්නි; තමහාපි, ඊටත්වඩා; රුචිරබ්‍රහ්ම
නිකායභූති, සිත්කළ බ්‍රහ්මනිකාය සමානතිය; රමමා, රමනයි;
තතොපි, ඊටත්වඩා; අමතං, නිවාණ (සමානතිය); මහිතං,
පුජිතයි; වරිථං, අතිශයින් උතුම්; තස්මා, එහෙයින්; අතත
කාමනිරතා, ආත්මාභිමතෙහි ඇලුනාවූ; සපඤ්ඤා, ප්‍රඥාසහිතවූ;
ජනතා, ජනසමූහයෙහි (තෙහි); තණ්හකම්මයාස, තෘෂ්ණා
ක්‍ෂය (නිවාණ)ය පිණිස; සතතං, නිරන්තරයෙන්; විරිසං
කරොථි, විසි කරවි.

717. එවං සම්මමග්ගං වරමති සුගතො දෙසසී
පනනගානං
සුඤ්ඤා නෙ සමපහඨා මහමහමකරං නිජ්ජර්ඤ
දීති සඬං,
තෙසං චෙ දෙසනායං සුරවිටපිසමා සාත්තිකා
තත්ථ ජනා
සො නාථො තඤ්ඤි ධම්මං භගවති තනසා (24)
තෙ ව චො පාලයනතු.

කලුණ්ණිදෙසාගමනං.

718. නගාධිරජෙ සුමනාභිධානෙ
වසං සුමෙධො සුමනාභිධානො,
දෙවො තදගමම සපාරිසජ්ජේ
කලුණ්ණියං තත්ථ එනේති සඬං.

717. වරමති, උතුම් ප්‍රඥාසියය ඇති; සුගතො, සම්මුඛයන් වහන්සේ; එවං, මෙසේ; අග්ගං, අග්‍රවූ; සම්මමං, සම්මමය; (නොහොත්) සම්මමග්ගං, සම්මම මාග්ගය; පනනගානං, නාගසිත්ව; දෙසසී, දෙශනාකලසේක; නෙ, ඒ නාගයෝ; සුඤ්ඤා, (ඒ ධම්මය) අසා; සමපහඨා, මනාකොට ප්‍රසංගවූවාහු; නිජ්ජර්ඤිතිසඬං, දෙවාදීන් සමග; මහාමහං, මහත් පුරු; අකරං, කලාහය; අසං දෙසනා, මේ දෙශනානොමෝ; සුර විටපිසමා, කලාප්‍රාමයක් බඳුනුවා; තත්ථ, එති; තෙසං, ඔවුන්ව; සාත්තිකා ජනා, සාත්තික වූවාය; සො නාථො, ඒ ලොකස්වාමී තෙමේද; තං ධම්මං ව, ඒ ධම්මයද; භගවති තනසා, බුබුසුග්‍රහාවකයෝද; තෙව, ඒ දෙවාදීහුද; චො, තොප; පාලයනතු, රක්‍ෂා කෙරෙත්වා.

කලුණ්ණිපෙදෙසව වැඩි ගමනයි.

718. තද, එකල්හි; සුමනාභිධානෙ, සුමනනම්මවූ; නගාධිරජෙ, පළිතර්ජ (සමනනකුට පළිත) යෙහි; වසං, වාසය කිරන්වාහු; සුමෙධො, සහපත් ප්‍රඥ ඇති; සුමනාභිධානො, සුමන නම්මවූ; දෙවො, දෙව් (රජ) තෙම; සපාරිසජ්ජේ, පාරි භද්‍ර සහිතවූයේ; තත්ථ, එති; කලුණ්ණියං, කලුණ්ණියෙහි; එනේතිසඬං, නාගසිත් සමග; ආගමම, අවුත්:—

719. දඩා'පවගහස්ස නිදනදනං
සුඛාන ධම්මං සුඛිසිතිභූතං,
පහඵවිතොතා උපගමම බුධං
නඩාහ ඵවං කතපඤ්ඡිකො.
720. න චෙ ඵණ්ණිනං න පි මානුසානං
නාතිමමිසානං න පිතාමහානං,
හිතඤ්ඤමවාභිලෝකනාථා
ඤ්ඤානි ලොකෙ කරුණුගුණගා.
721. අනෙතාගධා නුත මයමපි කුසං.
දසාය නසමා ඵණ්ණිනං විමෙසං,
කඤ්ඤි මයහං හවනමහි ධීර
පාදං'සුතා 'තිව පවිත්තරුපං.

719. අපවගහස්ස, නිව්ඤ්ඤා; නිදනදනං, හෙතු වූ දන යක්; දඩා, දී; සුඛිසිතිභූතං, කණ්ට සිහිල්වූ; ධම්මං, ධර්ම යක්; සුඛාන, අසා; පහඵවිතොතා, පහවුසින් ඇත්තේ; බුධං උපගමම, බුදුන් කර ඵලම; නඩා, වැද; කතපඤ්ඡිකො, කරණලද ඇදිලි ඇත්තේ; ඵවං ආහ, මෙසේ කී.

720. කරුණුගුණගා, කුළුණුගුණින් අගතැන්පත්වූ; අබිලෝකනාථා, සියලු ලෝක ස්වාමිහු; චෙ, එකානතයෙන්; ඵණ්ණිනං, (සුදෙස්) නාගසින්ට; හිතඤ්ඤමවා, හිත (වැඩ) පිණිසම; ලොකෙ, ලෝකයෙහි; න ඤ්ඤානි, පහලනොවෙත්; මානුසානං, මිනිසුන්ට (හිතපිණිසම); නපි (ඤ්ඤානි), නුපදිත්; අතිමමිසානං, දෙවියන්ට (හිතපිණිසම); න (ඤ්ඤානි), නුපදිත්; පිතාමහානං, බ්‍රහ්මයන්ට (හිතපිණිසම); න (ඤ්ඤානි), නුපදිති—(සියල්ලන්ට හිත පිණිස උපදිතිසි සේසි).

721. නසමා, එකෙසින්; මයං අපි, අපිදු; කුසං, නුඹ වහන්සේගේ; දසාය, කරුණ (ඤ්ඤාන); නුත, එකානතයෙන්; අනෙතාගධා, ඇතුළත්වුවමු; ධීර, ධීරයන්වහන්ස; ඉමෙසං ඵණ්ණිනං ඉව, මේ නාගසින්ට (අනුග්‍රහ කලාත්) මෙන්; මයහං, මාගේ; හවනමහි, හවනයෙහි; පාදං'සුතා, (ඔබවහන්සේගේ) ශ්‍රීපාද රක්ෂිතයන්; අතිව, අතිශයින්ම; පවිත්තරුපං, පිවිතුරු සටහනක්; කඤ්ඤි, කලමැනවි.

722. යො'යං නගො දිස්සති'තො පුරුභු
භුමිබහනාමොලිසිරිං වහනො,
සමනනකුටොති සමනනවකු
ඡනාති ලොකො වසතිං මමෙතං.
723. යො නිලනානාවනරජරජනො
ආසාරධාරිති'නිකුලො,
ආපිතනිලාරුණපලලවාවලි
ජිවුතකුටො විස භාති උගගතො.
724. යො සික්ඛවාරිං උරසා පහෙජ්ජ
ආගමම තෙ පාදපණ්ණමහෙදු,
විජේතමානො විස වකකපාණි
මහාතිතුබ්බගගධිරධිරිඤ්ඤ.

722. සමනනවකු, සමනනවකුටු වුදුරඡනන්වහන්ස ;
භුමිබහනා, මහිකානනාවගේ ; මොලිසිරිං, මොලිසිරි ; වහ
නො, උසුලන්නාවූ ; යො අයං නගො, යම් මේ පච්ඡයෙක් ;
ඉතො, මෙසින් ; පුරුභු, පුළුද්දියෙහි ; දිස්සති, පෙනේද ;
ලොකො, ලෝවැසියෙමේ ; මම, මාගේ ; වසතිං, වාසස්ථාන
යවූ ; එතං, තෙල පව්ව ; සමනනකුටො ඉති, සමන්තුලයයි ;
ඡනාති, දනි.

723. නිල, නිල්වූ ; නානාවනරජ, නොයෙක් වන රෙඛා
යෙන් ; රජනො, බබලනලද්දවූ ; ආසාර, වෙගවන්වූ ; ධාර,
ජලධාරාවෙන්ද ; ගිරි, පච්ඡයෙන් සමබන්ධවූ ; නිකුල, ගඟ
ලැල්ලෙන්ද ; ආකුලො, ගැවසුනාවූ ; ආපිත, මදරන්වන්වූද ;
නිල, නිල්වන්වූද ; අරුණ, අරුණුවන්වූද ; පලලවාවලි, ලපල
පෙලඇති ; යො, යම් පච්ඡයෙක් තෙම ; උගගතො, උස්ව
නාගාවූ ; ජිවුතකුටො විස, (මහ) මේතුලක් මෙන් ; භාති,
බබලාද.

724. වකකපාණි, විෂණුතෙම ; සික්ඛවාරිං, සාගරජලය ;
උරසා, ලගින් ; පහෙජ්ජ, පහර ; තෙ, නුඹවහන්සේගේ ;
පාදපණ්ණමහෙදු, පාදහිවාදන හෙතුවෙන් ; ආගමම, අවුත් ;
විජේතමානො විස, බබලන්නාක් මෙන් ; යො, යම්බඳුවූ ;
මහා, මහත්වූ ; අතිතුබ්බගග, අතිශයින් උස්වූ අක්ෂැති ;
ධිරධිරිඤ්ඤ, පච්ඡනරජයෙක් ; (භාති, බබලාද).

725. ගඬතාවඩු කුටකිරිටධාරී
සාමනකසෙලියාවමුපතීකො.
යෝ'යං ධර්ධාරමහාමනිපො
රගජ ලඬකානගරඩගණමහි.
726. පාරෙහදනො විතකුටකුමො
අනෙකසොණ්ඩිකඩසවනතිහසෝ,
යො නිජ්ඣරසාරමදප්පවාහො
ගජේරිවාහාති සුරධිපසස.
727. සමපුලලපුප්ඵඤ්ඤානපතනා
සකුතතරතතඛකුරමොලිමාලා,
කතනාලතාලිඬතිතඛකිදෙහා
තිඨනති භූපාව යතිං කුප්ප්.

725. ගඬතාවඩු, (මහවැලි අඳි) ගඬතා නැමැති සහිත්
ඇත්තාඩු; කුට, (පළිත) කුට නැමැති; කිරිටධාරී, කිරුළ
දරවු; සාමනකසෙලියා, සමිපවතීන් පළිතෙසු නැමැති; වමු
පතීකො, අමාත්‍ය සමුහයන් ඇත්තාඩු; යො අයං, යම් මේ;
ධර්ධාර මහාමනිපො, පළිතරජනැමැති මහත් පාඨිවපාල
සෙත්තෙම; ලඬකානගරඩගණමහි, ලඬකාවිප නැමැති
සුරධගණසෙති; රගජ, බැබළිද.

726. පාරෙහ, අරලු නැමැති; දනො, දලඇති; විත,
(පුළුපාදියෙන්) ගහනඩු; කුට, පළිතකුට නැමැති; කුමො,
කුමුතල ඇති; අනෙක, නොසෙත්; සොණ්ඩිකඩ, ගල් කෙළ
නැමැති ඇස් හා; සවනතිහසෝ, ගඬතා නැමැති සොඛ
ඇති; නිජ්ඣර, ගහලැල් නැමැති; ආසාර, වෙහවත්වු;
මදප්පවාහො, මදවතුරු ඇත්තාඩු; යො, යම් පළිතයන් නෙම;
සුරධිපසස, සුරෙසුසාගේ; ගජේ ඉව, ජේරවණ හසතිසා
මෙන්; ආහාති, බබලාද.

727. සමපුලල, මනාව පිපියාඩු; පුප්ඵඤ්ඤානපතනා
(මල්පොකුරු) නැමැති; ආතපතනා, ජත්‍රඇති; සකුතත,
මොතවට දරණලද; රතතඛකුර, රතතඛකුර නැමැති;
මොලිමාලා, කිරිටමාලා ඇති; කතනා, කාතනා නැමැති;
ලතාලලිඬතිත, ලියෙන් වලදිතලද; ඛකි, කඳ නැමැති;
දෙහා, ගරීර ඇත්තාඩු; කුප්ප්, වාක්කරජයෝ; භූපා ඉව,
රජුන් මෙන්; යතිං, යම් පළිත ප්‍රදෙශයෙක්හි; තිඨනති,
සිටිද්ද.

728. සිඛඛගතාරතතපදමුච්ඡි
සමහිනනහථාභරණප්‍රසුතතා,
කෙකිකලාපුප්පලමාලමාලි
සිලාතලාකඤ්ඤානි භනති යත්.

729. මඛගුරපාසිනසවඛකසිඛගු
රෙහිවවමුඤ්ඤාමරපාවුසෙහි,
කුලීරතකකාදනිමෙසකෙහි
තිකිලිතං දදුරරතතපෙහි.

730. තිවං හි සංගවච්ඡිවිතානං
බලාකකාදබිකදබිකානං,
ආපානසාලා විස සාරසානං
හංසාලිතං මඛගලවාසභුතං.

728. සිඛඛගතා, සිද්ධගතන්ගේ; රතත, රතු වූ; පදමුච්ඡි, පාදනැමති පදමපඛකති ඇති; සමහිනන, ප්‍රභේදගත වූ; හතා, හරණ, (ඉදුනිල්මිණි වැල්ආදී) හසතාහරණ නැමැති; අලි සුතතා, හාඛගයන්ගෙන් සුතත වූ; කෙකිකලාප, මසුරපිඤ්ඤා නැමැති; උප්පලමාලමාලි, උප්පල්මල්පෙලි ඇති; සිලාතලා, ගල්තලානැමැති; කඤ්ඤානි, පද්මනිභූ; යත්, යම් පළිත ප්‍රදේශයෙක්හි; භනති, බබලද්ද.

729. මඛගුර, මඟුරුය; පාසින, පෙටිය; සවඛක, ලෙහෙ ලය; සිඛගු, සුගුය; රෙහිවව, රෙහෙරුය; මුඤ්ඤා, මොද්දය; අමර, කළුමහය; පාවුසෙහි, ආද්‍රය යන මොවුන් විසින්ද; කුලීර, කකුළුය; තකකාදි, කැසුළුය යනාදී වූ; අනිමෙසකෙහි, ජලවරයන් විසින්ද; දදුර, මැඩිය; රතතපෙහි, ජලෝකාය යන මොවුන් විසින්ද; තිකිලිතං, (යම් පෙදෙසක්) තීරනාර ක්‍රීඩිතද.

730. සංගවච්ඡිවිතානං, රැවිපිලි රැවි ඇත්තාවූ; බලාක, කොක්ක; කාදබි, කලහංසය; කදබිකානං, (යන මෙකි) සමුහයන්වද; සාරසානං, විල්ලිනිණින්වද; තිවං, තිත්ත යෙන්; ආපානසාලා විස, පැත්තලක්මෙන් විද; හංසාලිතං, හංසශ්‍රේණි නව; මඛගලවාසභුතං, මඛගලවාසයක් විද.

731. නිරන්තරමොදමුදුවහෙහි
සුපුලුකොකාසරවිඤ්ඤෙහි,
සොගනිකිඤ්ඤිවරකෙරවෙහි
කිඤ්ඤකාමිනනණ්ණහලෙහි විතතං.
732. සිතවජ්ජානොදකසමපසුණ්ණ
සරෙථිනීලඛකතභූමිභාගො,
සො'යං පුරෙ භාති මනුඤ්ඤරූපො
සමනකාකුටො ස සමනකාකුටො.
733. දලිතවිපිතසණ්ඛා යස්ස සෙලෙ සමනතා
සමුපගතජනානං විතතමාමොදයනති,
මධුකවටකරෙරිබොධිජමිතිරහලෙ
බදිරහසකදමිනා දුලලසෙලෙපලාසා.

731. නිරන්තර, අනවරතයෙන්; ආමොද මුදුවහෙහි, සුවදින් සතුටුප්ලවත්තාව; සුපුලු, සුතපුලුව; කොකාස, රත්පිසුමය; අරවිඤ්ඤෙහි, හෙලපිසුමය යන මෙයින්ද; සොගනික, කල්හාරය; ඉඤ්ඤිවර, නිලපුල්ලය; කෙරවෙහි, කෙරවය යන මෙයින්ද (පත්තව); කිඤ්ඤකාමිනන, පරිග්‍රහයෙන් ප්‍රතිවිච්ඡින්නව; අණ්ණහලෙහි, දිගහෙලෙන්; විතතං, (යම්තැනක්) විසිතුරුද.

732. සිත, සිහිල්ව; අවජ්, ප්‍රසන්නව; භාත, මධුරව; උදක සමපසුණ්ණ, දිගෙන් පිරුණුව; සරෙථිනී, පද්මිනීන් විසින්; අලඛකත, විභූමිතවුද; භූමිභාගො, භූමිප්‍රදේශඇති; මනුඤ්ඤරූපො, මනොඥ සාරූප ඇති; සමනකාකුටො, භාත්පසැ පැවති පවිකුළු ඇති; සො අයං, යම් මේ පවිතයක්තෙම; පුරෙ, පෙරදිග; භාති, බබලාද; සො, ඒ පවිතය; සමනකාකුටො, සමත්කුලයි.

733. යස්ස සෙලෙ, යම් පවිතයෙක්හි; සමනතා, භාත් පස; මධුක, මීය; වට, නූතය; කරෙරි, ලුණුවරණය; බොධි, බෝය; ජමිති, දුග්ධය; හලෙ, බදුලය; බදිර, කිහිරිය; අහස, අරථය; කදමිනා, කොලොමිහෝ බක්මියයන මොවුන් ඇත්තාව; දුලල, පිපියාව; සෙලෙ, ලොලය; පලාසා, කැලය යන මොවුන් ඇත්තාවුද; දලිත, පත්‍රයෙන් ගැවසුනාවු හෝ දිපතිමත්ව; විපිතසණ්ඛා, වනලැහැබිහු; සමුපගත, සම්පසව; ජනානං, ජනයන්ගේ; විතතං, සිත; ආමොදයනති, සතුටු කෙරෙද්ද.

734. පණ්ණාසකපිලකඛා කණ්ණවණවකඛවිඤ්චා
ලබ්ඵ්ථඛෙදරිනිපා එතදනිඤ්චන් ව,
වකුලසනපියාලා ගද්දගණ්ණප්පනා ව
කමුකසලලනිඤ්ච දුම්රිමබසසකණ්ණ.
735. සුතනාගවමපකදුමුඤ්චාලද්ධිමා ව
බෙද්දරිතාලගිරිලලිකසොකනාලා,
සිතනාලනාගනිවුලා සුගපතනරිඪි
සෙනමනි එරවනකාපිව කෙනකා ව
736. සමපුලලගණ්ණසුමනප්පකසුපිකා ව
වාසනනි විතනකපපා රත්මාලනි ව,
කුඤ්ඤමාරකකුරණ්ණකඛිපපුර
සෙඵාලිකා ව නිණ්සුලසම්රණ ව.

734. පණ්ණ, කොස්ස; අමන, අමාන (නෙල්ලි) ය;
පිලකඛා, සුලිලය යන මොහුද; කණ්ණවණව, පලොල්ලය;
අකඛ, බුළුය; විඤ්චා, පිනිඹලාය; ලබ්ඵ්ථ, දෙල්ල; බෙදරි,
බෙබරය; නිපා, බක්මිය යන මොහුද; එතන, කොළොමිය;
ඉඤ්චන් ව, ඇසලය යන මොහුද; වකුල, මුනමල්ලය; අසන,
පියාය; පියාලා, පියල් (මොර) ය යන මොහුද; ගද්දගණ්ණ,
තෙලාසවුය; අර්ථනා ව, කුඹුක්ක යන මොහුද; කමුක,
සුවක්ක; සලල, හොරය; නිඤ්ච, නිඹරිය; දුම්රි, දිමුල්ලය;
අමන, අමය; අසසකණ්ණ, සල්ලය යන මොහුද.

735. සුතනාග, දෙඹය; වමපක, සසය; දුමුඤ්චා, කිණි
හිරිය; දුඪිමා ව, දෙඵම් යන මොහුද; බෙද්දරි, හිඳිය; තාල,
තලය; ගිරිමල්ලික, කෙලිඤ්චය; අසොක, හොපලය; තාලා,
තල් යන මොහුද; සිතනාල, කිකුල්ලය; නාග, නාය; නිවුලා,
මිදෙල්ලය යන මොහුද; සුගපතන, කොබෝලිලය; අරිඪි,
කොසඹය; සෙනමන, ඇටඹය; එරවනකා, තාරාය යන
මොහුද; අපිව, සලිඞ්; කෙනකාව, වැටකේද.

736. සමපුලල, සුපිපියාචු; ගණ්ණ, මහරිය; සුමන, බදු
වදය; අර්ථක, හෙලඅඤ්චය; සුපිකාව, සීන්ද්ද යන මොහුද;
වාසනනි, යොහොඹය; විතනක, රත්නෙවුල්ලය; පපා, වදය;
රචි, වරය; මාලනිව, දූසමන් යන මොහුද; කුඤ්ඤ, කොදය;
අසසමාරක, කණ්ණරාය; කුරණ්ණක, කටුකරඹය; ඛිපපුර,
ලප්තාරාය; සෙඵාලිකාව, එනම් ගස්ස යන මොහුද; නිණ්
සුල, බෝලිඳ්දය; සම්රණ ව, සිහින් පණ්ණාසය යන මොහුද.

737. වොළුවන් කීවකහළිද්දීවිලඬයිමිස
නිලිච්චානවිසලාබ්ව නාගච්චලි,
වලලිහසාරදපරජිතවාරුසිඬ
එලාදිනෙකවනගජ්විරජ්ඣො සො
738. කිසිනකි කෙවි තරවො සුරහිං කිරනා
තකේව කෙවි එලිතා මධුරපඵලානි,
අඤ්ඤාලිතා එලිතපලලවිතා ලතාසො
සකාරයං විටපජ්ඣතුසු භගති කෙවි.
739. සාමන්තගෙ ජනගණේ සතතං දුමිඤ්ඤ
සමපිණ්ණනති දලිතා එලිතො උ යසම්,
තෙ අවතංගනති විස ලොවනගොවරෙති
වාතෙරිතෙහි තරුණරුණපලලවෙති.

737. වොළු, ඇටකෙසෙල්ලය ; උළු, උක්ක ; කීවක, රණ බවය ; හළිද්දී, කසාය ; විලඬයි, වලඬසාල්ලය ; මිස, කෙමය ; නිලි, බේරුය ; ච්චා, වදකසාය ; අනිවිසා, අනිවිසයන්ය ; ලාබ්ව, ලබ්ව ; නාගච්චලි, නාලියය ; උලලිහ, කොමිඬු ; සාරද, ලියහඟලාය ; අපරජිත, කවරොඵය ; වාරු, හිට්ඨේරිය ; උසිඬ, සුවඳහොටග යන මොහුය ; එලාදි, එන්සාල් ආදිය යන මෙයින් සුකතවූ ; අනෙක, නොයෙක් ; වනගජ්, වනරොබායෙන් ; විරජ්ඣො, හෙබුනේ ; සො, ඒ පව්තයයි.

738. කෙවි තරවො, ඇතම් වෘක්ෂයෝ ; සුරහිං, සුද්ද ; කිරනා, විසුරුවමින් ; කිසිනකි, සිවින් ; එලිතා, එලදරන් නාවූ ; කෙවි, සමහර වෘක්ෂයෝ ; මධුරපඵලානි, මිහිරි පල ; තකේව, එහිම ; (කිරනති, විරුසුවන ;) කෙවි, ඇතම් වෘක්ෂයෝ ; අඤ්ඤාලිතා ; (මාරුතයෙන්) පාදනාහු ; එලිතපලලවිතා, එලපලලව ඇත්තාවූ ; ලතාසො, ලතාවන් ; විටපජ්ඣතුසු, වෙලෙප නැමති දසරුවෙහි ; සකාරයං, දරමින් ; භගති, බබලත්.

739. යසම්, යම් පව්තයෙක්හි ; දලිතා, පහුවන්වූ ; එලිතො, පලඇත්තාවූ ; දුමිඤ්ඤ, වෘක්ෂශ්ඡයෝ ; සාමන්තගෙ, සම්පතනවූ ; ජනගණේ, ජනසමූහයන් ; සතතං, නිතර ; සමපිණ්ණනති, පිණ්වද්ද ; තෙ, එවෘක්ෂයෝ ; ලොවන ගොවරෙති, හෙහුයන්ට නොදුරුවූ ; වාතෙරිතෙහි, වාතයෙන් කම්පිතවූ ; තරුණ, තරුණවූ ; අරුණපලලවෙති, අරුණ වන්ලපලයෙන් ; අවතංගනති විස, (පතයන්) කැඳවන්නවූන් මෙන් වෙද්ද.

740. තසමිං වතෙ වනසුර නිරසුඤ්චි
රමෙම සිලාතලදගෙ සිකතාතලෙ ව,
තච්චනති තනති තුරියානි ව වාදයනති
භායනති මාලගරිතො සතතං පඨිතා.
741. සිඛා ව සිඛවතීතාති තභිං තභිං තෙ
දිබ්බනති පුජ්ජප්පභතරසාභිනඤ්ඤි,
අච්ඡනති තත්ථ ගිරිපාදපරමණේයො
සොගෙති සඛගතමතා ඛණිතාපසාපි.
742. තසමිං වතෙ හරිණරෙණිතපුණ්ඩරික
ගොකණ්ණසලලසසප්පමුක්ඛසුකර ව,
සාඛාමිගෙණිමිගබ්බරුරුකුරුඛග
ගොධාබ්බපමපකකපිතවයා ව නෙකා.

740. තසමිං වතෙ, ඒ වෙතෙති; වනසුර, වනදෙවතා වෝ; මාලගරිතො, මල්බර ඇත්තාහු; පඨිතා, සනතුභව වුවාහු; නිරසුඤ්චි, සකස් භායාවන් සමග; රමෙම, සිත් කළුව; සිලාතලදගෙ, ගල්තෙලෙහි හා විල්හිද; සිකතා තලෙ ව, වැලිතෙලෙහිද; සතතං, නිරන්තරයෙන්; තච්චනති, නටත්; තනති, තනනුන්ද; තුරියානි ව, තුය්යි යන්ද; වාදයනති, වයන්; භායනති, ගයන්.

741. තෙ සිඛා ව, ඒ සිඛයෝද; පුජ්ජප්පභතරස, මල් පල කොලරසින්; අභිනඤ්ඤි, අභිනසින් සතුටුවුවාහු; සිඛවතී තාති, සිද්ධතන් සමග; තභිං තභිං, තන්ති තන්ති; දිබ්බනති, ත්‍රිඛා කෙරෙත්; තත්ථ, එහි; ගිරිපාදප, පච්චයෙන් හා වාසයෙන්; රමණේයො, රමණයට සුදුසු තන්ති; සො ගෙති, යොගවලින්; සඛගතමතා, සංයුක්ත සිත් ඇත්තාහු; ඛණිතාපසාපි, (සස්තෙන්) පිටත් තව්සෝද; අච්ඡනති, හිඳිත්.

742. තසමිං වතෙ, ඒ වෙතෙති; අනෙකා, නොයෙක්; හරිණ, මෘගය; රෙණිත, එනම් මෘගය; පුණ්ඩරික, දිවිය; ගොකණ්ණ, ගෝන්හුය; සලල, ඉත්තෑය; සස, භාය; ප්‍රමුක්ඛ, සිවල්ය; සුකර ව, හුරුය යන මොහුද; සාඛාමිග, සාමුවය; එණිමිග, එණිමෘගය; බ්බරු, විඩාලය; රුරු, එනම් මෘගය; කුරුඛග, එනම් මුවය; ගොධා, ගොසිය; අබ්බ, මිය; පමපක, හුනපුප්පය; කපි, වදුරුය; ගවයා ව, ගවරුය යන මොහුද; (වසනති, වෙසෙත්).

743. තෙ වග්ගවග්ගවරිනො හසමාරකාදී
නානාවතුපදගණ්ණ මුදිතා වසනති,
පකඛිපි කොසියකපොතකනිලිච
ධඩකාලලාපපරපුඨමධුබ්බතා ව.

744. නිඡ්චිතදිඤ්චවකොරකසාලිකා ව
වකකව්හකිරකුරුතුලලාව කඩකා,
චිත්තඡද්ධ මධුරකුරකතෙකපකඛි
සඩගමම යත්ත නිවසනති මනුඤ්ඤරූපා.

745. තෙසං වනන්තමථ නාටකමණ්ඩලං ව
භිතාලයං විස අහොසි ව ගායකානං,
ආපානභූමිසදිසං මිහපකඛිකානං
නිවුට්ඨසවං රතීකරං නයනාභිගමං.

743. හසමාරකාදී, මහ්ඤ්ඤි; තෙ නානාවතුපදගණ්ණ, ඒ තොයෙක් සිව්සා සමූහයෝ; වග්ගවග්ගවරිනො, වග්ග වග්ගවාරිහු; මුදිතා, සතුටුවුවෝ; වසනති, වෙසෙත්; කොසිය, මහවත්ය; කපොතක, කොබෙවිය; නිලිච, මධුරය; ධඩක, කවුඩු; ආට, එනම් උතුරු; ලාප, කැටකිරිල්ල; පරපුඨ, කොවුල්ල; මධුබ්බතා ව, මීමැසිය යන; පකඛිපි, පකිහුද; (මුදිතා, මුදිතවූවාහු; වසනති, වෙසෙත්).

744. නිඡ්චිත, වලිකුකුල්ලය; දිඤ්ච, කිරිල්ලය; වකොරක, ඇවිකුකුල්ලය; සාලිකා ව, සැලලිහිණිය යන මොහුද; වකක ව්හ, සක්වාලිහිණිය; කිර, ගිරය; කුරු, කබරුල්ලය; යන මොහුද; තුලලාව, උතුරුසෙත්ත; කඩකා, ලෝකුඩුවෝද (ගත); චිත්තඡද්ධ, විසිතුරු පියාපත් ඇති; මනුඤ්ඤරූපා, මනොඤ්ඤරූපඇති; මධුර, මිහිරිකොට; කුරක, නාදකරන් නාවූ; අතෙකපකඛි, තොයෙක් පකිහු; සඩගමම, එකතුව; යත්ත, යම් පථිතවතයෙක්හි; නිවසනති, වෙසෙද්ද.

745. වනන්තං, වනන; තෙසං, ඔවුන්ව; නාටකමණ්ඩලං, ඉව, නළුවෙකු වැන්න; අථ, යළි; ගායකානං, ගායනා කරන්නාවූන්ව; භිතාලයං විසව, ගීතීකා ගායකයන් මෙන්ද; අහොසි, විස; මිහපකඛිකානං, මාගපකිහිත්ව; ආපානභූමි සදිසං, ආපානභූමියක් සමානය; නිවුට්ඨසවං, නිතොක්තව ඇත්තේ; රතීකරං, මනොරක්ෂණය කරන්නේය; නය නාභිගමං, නෙත්‍රාභිගමයි.

746. එවංවිධො විපිනරුප්පිතථිතෙති
 කුටෙහි තෙනකසුරසුඤ්ඤිතෙති,
 අනුඤ්ඤිතෙතිවිඤ්ඤිතෙති,
 එසො සමනනගිරි මෙ වසති මුනිඤ.
747. එවං පතිතමනසො සුමනාහිධානො
 වතාන නතමසමං ගමනොපසුත්තං,
 කාසාථ සොපි මුනි තස්ස වචං පරිච්ඡ
 සබ්බිකානු නිකම්භි ජිනො ගගනාසනමහි.
748. නිවෙචනනාපි ගිරිපාදපආදයොපි
 නාහා සුපණ්ණමිගපකතිකගෙතුකාපි,
 විජ්ජධරමර'සුර වතුරණනාපි
 සබ්බමම'කංසු සුමනා මහමබ්බතං. තෙ.

746. මුනිඤ, මුනිඤ්ඤාත්වහන්ස ; විපිනරුප්, වනරෙඛා
 යෙත් ; විරුප්පිතෙති, ගෙඬියාවු ; අනෙක සුරසුඤ්ඤි, නොසෙක්
 සුරහනන්ගෙන් ; මණ්ඩිතෙති, විභූෂිතවු ; කුටෙහි, පව්කුළින් ;
 අතිරිච්ච, ඉතා උස්වු ; නිලසිඬිතිවසමාන, නිල්මොණර කර
 කට සමවු ; වණ්ණ, පැහැපැති ; එසො සමනනගිරි, මේ
 සමනනකුට පව්තසනෙම ; එවං විධො, මෙබඳු වූයේ ; මෙ,
 මාගේ ; වසති, වාසස්ථානයයි.

747. පතිතමනසො, සතුටුසිත් ඇති ; සුමනාහිධානො,
 සුමන නමවු දිව්‍යරුප්තෙම ; එවං, මෙසේ ; වතාන, සැල
 කොට ; අසමං, අසමවු වුදන් ; නතා, වැද ; ගමනොප
 සුත්තං, (සමත්කුලට) වැඩිමෙහි ප්‍රසුත්ත වූවක්හු ; අකාසි,
 කෙළේය ; අථ, ඉන්කිත් ; ජිනො, (පස්මරැන්) දිහු ; සො
 මුනි අපි, ඒ මුනිඤ්ඤාතෙමෙද ; තස්ස, ඔහුගේ ; වචං පරිච්ඡ,
 වචනය සඳහා ; සබ්බිකානු, ශ්‍රාවකයන් සහිතවූයේත් ; ගග
 නාසනමහි, විසත්පථයෙහි ; නිකම්භි, නික්ම වැඩිසේක.

748. තෙ, ඒ ; නිවෙචනනා, අවිඤ්ඤාණකවු ; 'ගිරිපාදප
 ආදයො අපි, පව්ත වාක්‍යාදීහුද ; අගෙතුකා, අගෙතුකවු ;
 නාහා අපි, එණිහුද ; සුපණ්ණ, ගරුඛයෝද ; මිග, මාග
 යෝද ; පකතිකාපි, පක්ෂිහුද ; විජ්ජධර, විජ්ජධරයන් හා ; අමර
 අසුර, දෙවද්‍යාවයෝද ; වතුරණනා අපි, බ්‍රහ්මයෝද ; සබ්බ
 මම, රැස්ව ; සුමනා, සතුටු සිත් ඇත්තාහු ; අබ්බතං, ආශ
 යවු ; මහං, පුත් ; අකංසු, කලාහුයි.

749. මුනිඥ පයනෙත සම්බං තිලොකං.

තිරිඤ්ඤිතඤ්ඤා දුම්ඤ්ඤා පබ්බා,
මිහිඤ්ඤා සුතුභා බහිඤ්ඤා සුසුභා
පවුභො මහිඤ්ඤා පණ්ඨො නිදුඤ්ඤො.

750. ගවජනෙත ගගනායනෙත සුගතෙ ගාත්‍රාසි

සනෙතා තදා

වාරෙසුං සුරියාතපඤ්ඤා ජලදා සිඤ්චිංසු භූමික ජලං,
මඤ්චඤ්ඤාසුගඤ්ඤාපවනො පාපෙති සීතං සුඛං,
දෙවාදි ධජජනතාමරකරු පුරෙතති මානෙතතිව.

751. සනතිරහිත්තාලගසිඤ්ඤා

තාලමිසාලාදි මහිරුහිඤ්ඤා,
තිස්නති තෙ වාමරහස්සාව
සුපෙඨි ජනෙතා ගගනබගනොපි.

749. මුනිඥ, මුනිඤ්ඤාත්වතත්සේ; පයනෙත, චිතිත කල්හි; තිලොකං, තුන්ලොව; සම්බං, සමාව විය; තිරිඤ්ඤා, පළිත රජයෝ; අහිතඤ්ඤා, අහිතමවුහ; දුම්ඤ්ඤා, වාණරජයෝ; පබ්බා, පබ්බව වුහ; මිහිඤ්ඤා, මාගරජයෝ; සුතුභා, අතිශයින් සතුහුවුහ; බහිඤ්ඤා, පණ්ණරජයෝ; සුසුභා, විශේෂ ධර්ම පැවැත්වුහ; මහිඤ්ඤා, මහිඤ්ඤාතම (පාරිච්ඡය); පවුභො, වස්නාලද; නිදුඤ්ඤො, සමීය; පණ්ඨො, පුකෂියෙන් නභවිය.

750. තදා, එසමයෙහි; සුගතෙ, සුගතවූ වුදුන්; ගගනායනෙත, විසත්මහින්; ගවජනෙත, වචිත කල්හි; ගාත්‍රාසි, නිරුතෙම; සනෙතා ආසි, ශාන්තවිය; ජලදාව, මෙඝයෝද; සුරියාතපා, තිරු රැස්; වාරෙසුං, ඇවුරුහ; භූමික, මිහි තෙලෙහි; ජලං, ජලය; සිඤ්චිංසු, විකිරණය කලහ; මඤ්චඤ්ඤා, මදිත්මද; සුගඤ්ඤාපවනො, සුවදවුදු පවත; සුඛං, සැපවු; සීතං, ශීතගුණය; පාපෙති, පවුණුවසි; දෙවාදි, දෙව බ්‍රහ්මාදිහු; ධජ, ධවජය; ජනත, කුඩය; වාමර, සෙමරය යන මේ; කරු, ගත්තත් ඇත්තාහු; පුරෙතති, පුදත්; මානෙතති ව, බ්‍රහ්මන්ද කෙරෙත්.

751. සනතිර, තැඹිලි හා; හිත්තාලංග, කිතුල්ගස්ස; සිඤ්ඤා, සිඤ්ඤා; පුත, කුමුකය; තාල, තල්ය; අමි, අඹය; සාලාදි, සල්ය යනාදිවු; තෙ මහිරුහිඤ්ඤා, ඒ දුරමෙඤ්ඤා; වාමරහස්සාව ඉව, සෙමෙර ගත් ඇත්තන් මෙන්; තිස්නති, සිටිත්; ගගනබගනො අපි, ආකාශාබගනයද; සුපෙඨි, මලින්; ජනෙතා, ගැවසිත.

752. අනෙහි විධිනා ජගදෙකනාථො
පවත්නාමානෙසු මහාමහෙසු,
දිසංචිත විදිසං පරිපුරකනො
ඡබ්බණ්ණරංසිති අහා නගිනං.
753. තසමිං සමනනනගමුඛති ලොකනාථො
ඡබ්බණ්ණරංසිතිකරං දිසි පසරනො, (24)
තිකුක්කි සො පරිවුකො පරසාගරහනං
මලොකයං සිතිමකාසි අනොමවණේ.*
754. ලබ්බාච්චුසුමනකුටකිරිකුටං
සපේසසි 'නගසජිනරජමණි' මහනො,
ඉච්ඡන්දං සිවදමඤ්චිමං තිලොකෙ
තං දුති හො හපථ සෙවථ සබ්බකාලං.

752. අනෙහි විධිනා, මේ ආකාරයෙන්; මහාමහෙසු, මහාමහෙසු; පවත්නාමානෙසු, පවත්නා කල්හි; ජගදෙක නාථො, ලොකෙකනායකයා වූ බුදුරජනෙම; ඡබ්බණ්ණරං සිති, ඡබ්බණ්ණරංසිතියෙන්; දිසං ව, දිශාද; විදිසං ව, විදිශාද; පරිපුරකනො, හාත්පසින් පුරවමින්; නගිනං, (සමනනකුට) පවිනරජකානර; අහා, වැඩිසේක.

753. තිකුක්කි, තිසුන් විසින්; පරිවුකො, පිරිවැර; සො ලොකනාථො, ඒ ලොකනාමිකයාමේ; අනොමවණේ, අලාමක වණිණ ඇතිසේක්; ඡබ්බණ්ණරංසිතිකරං, ඡබ්බණ්ණබ්බරංසිතියකරය; දිසි, දිශායෙහි; පසරනො, පතුරුවමින්; අපරසාගරනං, අවරදිග සපුරාලොත්; මලොකයං, බලාවදුරමින්; තසමිං සමනනනගමුඛති, ඒ සමන පව් මුදුන්හි; සිතිං අකාසි, සිතිය කළුසේක.

754. මහනො, මහත්වූ; අනගස, අනගිවූ; ජිනරජ මණි, ජිනෙසු නැමැති මිණිරුවන; ලබ්බාච්චු, ලබ්බනගේ; සුමනකුට, සමන්තුල නැමැති; කිරිකුටං, කිරුළ කුල; සපේසසි, සැදි; හො, හවත්නි; ඉද්දති, දන්; තිලොකෙ, තුන්ලෙහිහි; ඉච්ඡන්දං, රිසිදු දෙනනාවූ; සිවං, තිවන් දෙනනාවූ; අඤ්චිමං, අඤ්චුම; තං, ඒ (සුමනකුටාච්චු කිරිකුටය); සබ්බකාලං, සියලු කල්හි; හපථ, හපනය කරව්; සෙවථ, සෙවනය කරව්.

755. කාසුං තද්ද සුරවරු සුරසුඤ්ඤි
ලබ්බාය සෙලසිඛරෙසු මහාසමජ්ඣං,
වජ්ඣංසු හෙරිවිකති සයමෙව සබ්බා
හස්සංසු දිබ්බකුසුමාහරණං නගමහා.
756. ලබ්බමබරං නිබ්බලාසි ව ජනනජනනං
නානාවිතගධජකෙකුසමාකුලඤ්ඤා,
නානාසුගකිකුසුමාදිදිසනනරුලං.*
නානාසුගකිකාචලිවරුප්පමනාලිකං.
757. තසමිං දිනෙහි රතනං මණිතොරණෙහි
දිපාලිපුණ්ණසංපන්නිති දසසනිසං,
සමුබ්බදෙහපරිතො ගතජප්පසාති
රතනං නභාවනිවරවරසබ්බදබ්බං.

755. තද්ද, එසමයෙහි; සුරවරු, දෙවොත්තමයෝ; සුර
සුඤ්ඤි, දෙවතන් සමග; ලබ්බාය, ලබ්බිති; සෙල
සිඛරෙසු, පථිතකුටයන්හි; මහාසමජ්ඣං, මහොත්තම; කාසුං,
කාසු; සබ්බා, සියලු, හෙරිවිකති, බෙරවිශෙෂයෝ; සයං
එව, තුමුම; වජ්ඣංසු, වාසුහ; දිබ්බකුසුමාහරණං, දිව්‍යමාලා
හරණයෝ; නගමහා, අහසින්; හස්සංසු, (තුමුම) බැස්සාහ.

756. නිබ්බලං ලබ්බමබරං, සියලු ලබ්බාමබරය; ජනන
ජනනං ව ආසි, ජනනයෙන් වැසුණේද විය; නානාවිතග,
අනෙකවර්ණවූ; ධජකෙකු, පතාකායෙන් හා කොඩියෙන්;
සමාකුලං ව ආසි, ගැවසුණේද විය; නානාසුගකිකුසුමාදි,
තොයෙක් සුවඳමල් ආදියෙන් (ගැවසුනු); දිසනනරුලං, දිග
නතර ඇති; අනාලිකං, අහස; නානාසුගකිකාචලි, නන්
ඇඟුපෙළින්; විදුජ්ඣං, බබලනලදි.

757. තසමිං දිනෙ, එදවස්හි; රතනං, රතනදීපය; මණි
තොරණෙහි, මණිතොරණින්ද; දිපාලි, පහන් වැට
පෙළින්ද; පුණ්ණසංපන්නිති, පුන්කලස් පෙළින්ද; දසසනි
සං ආසි, දකුමකළු විය; සමුබ්බදෙහ, බුබුභරියාගේ;
පරිතො, හාත්පසින්; ගත, හික්මුණු; ජප්පසාති, සවිමණි
ප්‍රකාශයෙන්; නභාවනි, අහස් පොලොව දෙසින් වූ; වරවර,
ජබ්බමාජබ්බමවූ; සබ්බදබ්බං, සියලු දෙය; රතනං, රත්න
විය.

758. මාලාවතංසසමකා හිරයො සමනතා
 සුඤ්ඤා නමනති ච සමනති සචෙතනාව,
 සබ්බෙසි තත්ති තරවො ච ලතාදයො ච
 නවවනති දිබ්බතවකා විස ඔනනග්ගා.
759. එවං තද මහති විමසයාපිභෙරෙ
 බුබානුභාවජනිතෙ ඉධ චත්තමානෙ,
 නන්ධාන ධිරවරණං සුමනො සුධාසී
 එවං චදි පරමපීතිමනො උදග්ගො.
760. යෙ තෙ මුදු කොමලරත්තපාද
 සුරත්තපුලලමුරුතොපමානා,
 වට්ටානුසුබ්බායතඤ්ඤාලිකා
 සුතමෙදුබ්බග්ගා නිධාවලිකා.

758. සමනතා, භාත්පසා වූ; හිරයො, පච්චරයෝ; මාලා
 වතංසසමකා සුඤ්ඤා, මල්මවුහු ඇත්තන් බඳුව; සචෙතනා
 ඉව, මත්ඇත්තන් මෙන්; නමනති, නැමෙත්; සචෙතනා
 ඉව, චෙතනා සහිතවුවන් මෙන්; සමනතිව, කරකැවෙත්;
 තත්ති, එහි; සබ්බෙසි තරවො, සියලුම වාක්‍යයෝද; ලතාද
 යො ච, ලියආදිහුද; ඔනනග්ගා, නමනාගු ඇත්තාහු; දිබ්බ
 තවකාවිස, දිවතඵලින් මෙන්; නවවනති, නවති

759. තද, එසමයෙහි; ඉධ, මේ ලක්දිව්හි; බුබානුභාව
 ජනිතො, බුබානුභාවයෙන් උපන්නාවූ; මහති, මහත්වූ; විමස
 යපාපිභෙරෙ, ආශ්වයනී ප්‍රාභිභායනීයන්; එවං, මෙසේ; චත්ත
 මානෙ, පවත්නාකල්හි; සුමනො සුධාසී, සුමන නම් දෙවි
 තෙම; උදග්ගො, ඔදවැසියෝ; පරමපීතිමනො, අතිශයින්
 ප්‍රීතිමත් සිත් ඇත්තෝ; ධිරවරණං, සම්පූර්ණ ශ්‍රීපාදය; නන්ධාන,
 වැද; එවං, මෙසේ; චදි, සැලකෙණිමය.

760. තෙ, නුමුවහත්සේයෝ; මුදු, මාදු; කොමල, මො
 ලොක්කවූ; යෙ රත්තපාද, යම් සුරත්ත පාදයෝ වෙද්ද; (තෙ,
 ඒ ශ්‍රීපාදයෝ); සුරත්ත අතිරක්තවූ; පුලල, පිපියාවූ; අමු
 රුහඋපමානා, පිසුම් බඳුන; වට්ට, වටවූ; අනුසුබ්බ, පිළිවෙ
 ලින්; ආයත, දික්වූ; ඤ්ඤාලිකා, ඇඟිලි ඇතිවෙත්; සුතමෙ,
 ඉතා තමවන්වූ; දුබ්බ, ප්‍රාංශවූ; අග්ගනිධාවලිකා, අග්ග නිධ
 පෙල ඇතිවෙති.

761. සුවණ්ණකූමමුත්තනපාදපිට්ඨි
නිගුලහගොථායතපණ්හිභාහා,
යමච්ඡමායං සකලං පතිට්ඨිතා
න ලිමපතෙ සුච්ඡවිතා රජදී.

762. සමමනහඤ්චාසහසංසසිහ
සමානලිලාය යතිං පයාහි,
නිනානුත්තනා තෙරිතලාව භූමි
තොතාථ පුප්ථාදිසුමණ්හිතා ව.

763. අපෙතති මග්ගා සයමෙව බාණු
සකණටමුලා කඨලා ව සබ්බෙ,
ගමතිරනීරපහපඛ්ඛාදග්ගා
හිතා සභාවං රමණීයමෙනති.

761. සුවණ්ණකූමම, රත්ඉදිවූ බඳුව; උත්තනපාදපිට්ඨි, උස්වූ පාපිටු ඇත්තාහ; නිගුලහ, සැතවුනාවූ; ගොථා, ගොස් ඇත්තාහ; ආයත, දික්වූ, පණ්හිභාහා, විලම්පෙදෙස් ඇත්තාහ; යමච්ඡමායං, සමබ්බමෙහි; සකලං, සියලු අවයව සහිතව; පතිට්ඨිතා, පිහිටියාහ; සුච්ඡවිතා, සුදුමවූ ඡවි ඇති බැවින්; රජදී, රජසාදිය; නලිමපතෙ, තොතැවරෙයි.

762. සමමන, මත්වූ; හත්ථි, ඇත්ය; උසහ, වෘෂහය; හංස, හංසය; සිහ, සිංහය; සමානලිලාය, යනමොවුන් වැනිවූ ලිලා (ගොහා) යෙන්; යතිං, යම් පෙදෙසෙක්හි; පයාහි, වඩනේද; (ඒ පෙදෙස්හි); නිනානුත්තනා භූමි, වලගොඩබිම; තෙරිතලා, ඉව, බෙරඇස් මෙන්; තොති, (සම) වේ; අථ, ඉක්බිති; පුප්ථාදිසුමණ්හිතා ව, පුෂ්පාදියෙන් අලඛකානද වේ.

763. බාණු, කණුද; සකණටමුලා, කටුමුල් සහිතවූ; සබ්බෙ කඨලා ව, සියලු කැබිලිහිද; සයමෙව, තුමුම; මග්ගා, මාග්ගයෙන්; අපෙතති, පහවත්; ගමතිරනීර, ගැඹුරැජලා වාට හා; ආපහ, ගඩයාය; පඛ්ඛ, කඳිදීමය යන; දුග්ගා, දුග්ගි ස්ථානයෝ; සභාවං හිතා, (නපුරු) සභාව හැර; රමණීයං, සිත්කළබවට; එනති, පැමිණෙත්.

764. වජ්‍යනී භූමිං ශීර්ශො පුරුෂ
පසාරිතො පාදවරො ජිනස්ස,
නිබ්බානී අග්ගි නරකොදරෙපි
ගණ්හනනී පාදෙ පද්මාදයො ව.

765. ඉදං හි තො පාදතලෙ යනිස
සතාහිතෙමිසපිකාවලිනි,
සුසණ්ඩිතං වාරසහස්සවන්තං
සඤ්ජයතො වක්කවරං මහන්තං.

766. තමෙව වක්කං පරිවාරසිකං
සිරිවච්ඡයොවන්තිවතංසකා ව,
පාසාදගද්‍රාසනපුණ්ණපානී
සිතාතපන්තාසිමසුරහන්තා.

764. ජිනස්ස, සම්මුදයන්වහන්සේගේ ; පාදවරො, උතුම්
ශ්‍රීපාදය; භූමිං පසාරිතො, බිම්බ දිගුකල කල්හි; ශීර්ශො, පථි
තයෝ; පුරුෂ, ඉදිරියෙහි; වජ්‍යනී, යෙත්; නරකොදරෙපි,
නරකාභ්‍යන්තරයෙහිදු; අග්ගි, හිනි; නිබ්බානී, නිව්වේ; පද්මා
දයො ව, පද්මාදිහුද; පාදෙ ගණ්හනනී, සිරිපා (පිළි) ගණිත්.

765. යනිස, යනිශ්‍රෙණ්ඩන්වහන්ස; තො, නුඹවහන්සේ
ගේ; පාදතලෙ, සිරිපාතෙලෙහි; සතාහි, නැමසහිතවු; තො
මිසපිකාවලිනි, නිමි හා සපිකාපනනියෙන් සුකතව; සුසණ්ඩි
තං, සුසන්ඩිතවු; අරසහස්සවන්තං, අර (දැව්) දහසක් ඇති;
මහන්තං, මහත්වු; ඉදං හි වක්කවරං ව, මේ උතුම් වක්‍රලක්ෂණ
යද ; සඤ්ජයතො, පෙනේ.

766. තං ඵල වක්කං, ඵ් වක්‍රලක්ෂණයම; පරිවාරසිකං, පිරි
වැටී; සිරිවච්ඡ, සිරිවැස (දෙක) ය; සොවන්ති, සෝවැනි (දෙක)
ය ; අවතංසකාව, අවතංස (දෙක) ය යන මොහුද ; පාසාද,
ප්‍රාසාද (දෙක) ය; ගද්‍රාසන, ගද්‍රසිඨි (දෙක) ය ; පුණ්ණපානී,
පුණ්ණපාත්‍ර (දෙක) ය; සිතාතපන්ත, යෙවනච්ඡත්‍ර (දෙක) ය;
අසි, බඩග (දෙක) ය ; මසුරහන්තා, මසුරහස්ස (දෙක) යන
මොහුද.

767. නිලාදිගෙද, කමලපාලා ව
සමෙරු සතනද්දි මහාසමුද්ද,
සතනාපහා සතන මහාසර ව
හිමාලයො වකකවාලද්දිකො ව.
768. වදකකතාර ව ජදෙවලොකා
පිතාමහාවාසමනසාලොකං,
සුවණ්ණනාවා සිව්කා ව සබ්බං
කෙලාසසෙලං ධජතොරණ ව.
769. විතතාමණ්ණිසසව වජ්ඣෙහු
මිතවසං වකකවතභී සසෙතො,
සීහසසමාතඛට්ඨයඤ්ඤාත්
හංසොසතො කිමපුරිසො මයුරෙ.

767. නිලාදිගෙද, නිලාදි ප්‍රගෙදවු; කමලපාලා ව, කමල පුල්ල; සමෙරු, මහාමෙරුපඵලික සහිතවු; සතනද්දි, සතන කුල පඵලය; මහාසමුද්ද, සප්තමහාසාගරය යන මොහුද; සතන ආපහා, සප්තමහාගඛිතාවෝද; සතන මහාසර ව, සප්ත මහා තඛාගයෝද; හිමාලයො ව, හිමාලය පඵලයද; වකක වාලද්දිකො ව, වකුචාව පඵලයද.

768. වදකකතාර ව, සඳ හිරු තරුද; ජදෙවලොකා, සදෙව්ලෝද; පිතාමහාවාස, බිම්ලොව හා; මනුසසලොකං, මිනිස්ලොවද; සුවණ්ණනාවා, සුවණ්ණතොකාද; සිව්කා ව, සිව්ගේද; සබ්බං, හක්ද; කෙලාසසෙලං, කෙලෙස්කුලද; ධජතොරණ ව, දද හා තොරන්ද.

769. විතතාමණි, සිදුමිණිය; උණ්ඨිස, උණ්ණිපට්ටය; සවච්ඡ, වසුසහිතවු; ධෙහු, දෙනය යන මොහුද; මිතවසං, මනසායුගලය; සසෙතො, සෙනාසහිතවු; වකකවතභී, සක් විහිරජය; සීහ, සිංහය; අසා, අශ්වය; මාතඛට, හස්තිය; චිඨ භස්ඤ්ඤාත්, වකභුරජය යන මොහුද; හංසො, හංසය; උසතො, වාහන; කිමපුරිසො, කිනතරය; මයුරෙ, මොණරය (යන මොහුද).

770. කොඤ්චා ව ඵරවණ්හසිරජ
සවකකවාකා මකරදයො ව,
නානාමහාමිහලලකිණි තෙ
විරොවමානා විලසනති නිව්වං.
771. ජනකකිණේ යසස මහිං පහෙජ්ජ
විසාලසනතුද්දසපඛකජති,
පටිගගහෙසුං වරණති යාති
තෙ තාතිමානවජ්ජයාති ලොකෙ.
772. වසුපතන්තාසුපතීතකාලෙ
පිතුහි තෙ දෙවලතාපසිඤ්ඤං,
පාදාති ගනානාන ජවාසු තසස
ආසුං තවෙතඛිකිසුගං අහො හො.

770. කොඤ්චා ව, කොස්වාලිකිණීද; ඵරවණ්හසිරජ, ඵරවණ්හසිරජද; සවකකවාකා, වක්‍රවාකසහිතවූ; මකරදයොව, මොරදිහුද (යන); විරොවමානා, බබලන්නාවූ; තෙ නානා මහාමිහලලකිණි, ඒ නොයෙක් මහමතුල්ලකුණු; නිව්වං, සතතයෙන්; විලසනති, බබලත්.

771. යසස, යම් බෝසතක්හු; ජනකකිණේ, උපන් කෙණෙහි; මහිං, පෘථිවිය; පහෙජ්ජ, පලා(තැනි); විසාල, මහත්වූ; සනතුද්දසපඛකජති, සත්වූවුපිසුම්; යාති වරණති, යම් පාදයන්; පටිගගහෙසුං, පිළිගන්නාහුද; තෙ, නුඹවහන්සේගේ; තාති ඉමාති, ඒ මේ ශ්‍රීපාදයෝ; ලොකෙ, ලොකයෙහි; අවජ්ජයාති, ආශ්වාසී(රූප)යෝයි.

772. තෙ, නුඹවහන්සේගේ; පිතුහි, මව්පියන් විසින්; දෙවලතාපසිඤ්ඤං, දෙවලතාපසශ්‍රේෂ්ඨයා; වසුපතන්තාසු, වන්දවනුපිණිස, උපතීතකාලෙ, (නුඹවහන්සේ) ඵලඹවූකල්හි; පාදාති, ශ්‍රීපාදයෝ; ගනානාන, ගොස්; තසස, ඒ තවුසානන්ගේ; ජවාසු, දලමවුල්ලෙහි; ආසුං, වූහ; හො, හවත්ති; තව, නුඹවහන්සේගේ; ඵතං අඛිකිසුගං, මේ ශ්‍රීපාදසුගමය; අහො, විසමයයි (විසමයජනකයි).

773. සුඛොදනවහස්ස නරතිපස්ස
සනෙතාසතොයෙහි පපුරිතස්ස,
සිරොවිසුඛමබුරුහාකරස්ස
සරොරුහාසුං වරණනි තුයහං.
774. යෙ වඩකමෙ වඩකමණ්වසානෙ
ඔනමම මෙරුදයපබ්බතියු,
පටිගගගෙසුං වරණනි යාති
තෙ තාතිමානවජරියාති ලොකෙ.
775. යං වජුමානො කිදිවාධිපො සො
යසසානුභාවෙන ගතාසුකොපි,
සකිසඨානෙ'සි පුතාපි නෙ'වං
පාදමුච්ඡං ධීර මහානුභාවං.

773. තුයහං, නුඛවහන්සේගේ; වරණනි, ත්‍රිපාදයෝ; සනෙතාසතොයෙහි, සතුටු (කඳුලු) දියෙන්; පපුරිතස්ස, පිරුණුවූ; සුඛොදනවහස්ස, ශුඛොදනනම්මුව; නරතිපස්ස, නරතිපුත්තෝ; සිරොවිසුඛමබුරුහාකරස්ස, ශිරස් නැමැති පරිශුඛපදමාකරයාගේ; සරොරුහා අසුං, පදමයෝ වූහ.

774. වඩකමෙ, (රතන) වඩකුමණ්ණයෙහි; වඩකමණ්වසානෙ, සක්මන්කෙලවර; යෙ, යම්; මෙරුදයපබ්බතියු, මෙරුදය යන පථිතරුපයෝ; ඔනමම, නැමී; යාති වරණනි, යම් පාදයන්; පටිගගගෙසුං, පිළිගත්තාහුද; තෙ, නුඛවහන්සේගේ; තාති ඉමානි, ඒ මේ ත්‍රිපාදයෝ; ලොකෙ, ලොකයෙහි; අවජරියාති, අශ්වයෑපනකයෝයි.

775. යං, යම් ත්‍රිවරණයක්; වජුමානො, වදනාවූ; සො කිදිවාධිපො, ඒ කුතුඳෙවෙහුනෙමේ; ගතාසුකො අපි, ගෙවුනු අසු ඇත්තේ නමුත්; යසස, යම් ත්‍රිවරණයකගේ; අනුභාවෙන, අනුභාවයෙන්; පුතාපි, නැවතත්; සකිසඨානෙ අසි, සකිස සඨානයෙහි වීද; ධීර, ප්‍රායුකිත්වහන්ස; තෙ, නුඛවහන්සේගේ; පාදමුච්ඡං, ඒ පාපිසුම; ඵං මහානුභාවං, මෙසේ මහත් අනුභාව ඇත්තේයි.

776. දෙහිනමගොපි නිසාකර්
මානුනතො සො සසිතස්ස තුය්හං,
පාදස්ස අනතමපි න සකඛි දඬුං
අවෙඡරරූපං ඉදමෙකිකපං.
777. ගඛාය ගඛාපඨි සනාතිධානෙ
තිරෙ තද් නමමදජ්මහගස්ස,
පාදස්ස ලක්ඛං අකරි මුනිඤ
මයහංපි හොතං කරුණි තවෙසා.
778. ආරඨිතො සච්චකතාපසෙන
අකා තුවං සච්චකඛබසෙලො,
පාදස්ස ලක්ඛං ජගතො හිතාය
මයකමපි හොතං නමනුගාහගෙන.

776. දෙහිනං, සඬයන්ට; අගො, (කසින්) අග්‍රම; මානු නතො, මානොත්තසනවු; සො නිසාකර් අපි, ඒ වක්‍ර ශත්‍රු (රුහුඅසුරෙඤ) තෙමේද; සසිතස්ස, ගෙනස්වු; තුය්හං, නුඹවහන්සේගේ; පාදස්ස, ප්‍රිපාදයාගේ; අනතං අපි, අනත යද; දඬුං, දක්නට; න සකඛි, නොසැකිව්වය; ඉදං, මේ; අකිකපං, (නුඹවහන්සේගේ) ප්‍රිපාදපදමය; අවෙඡරරූපං, (මෙසේ) ආශ්‍රිතස්සරූපයි.

777. තද්, එකල්හි; ගඛාය, ගඛාව හා; ගඛාපඨිසනාතිධා නෙ, මුහුදඑකතු වුනේහි; නමමදජ්මහගස්ස තිරෙ, නමමද නම ගංතෙර; පාදස්ස ලක්ඛං, සිරිපාලකුණ; අකරි, (ලෝ සත්තට හිතපිණිස) කලසේන්ද; මුනිඤ, මුනිඤ්ඤසනවහන්ස; තව, නුඹවහන්සේගේ; එසා කරුණි, මේ කරුණොමෝ; මයහං අපි, මටද; හොතං, වේවා.

778. සච්චකතාපසෙන, සච්චකතවුසානන් විසින්; ආරඨි තො, ආරාධනා කරණලද්දවු; තුවං, ඔබවහන්සේ; ජගතො හිතාය, ලෝචැස්සට හිතපිණිස; සච්චකඛබසෙලො, සච්ච ඛඛපච්චතයෙහි; පාදස්සලක්ඛං, ප්‍රිපාදලක්ඛනය; අකා, කල සේක; තෙ, නුඹවහන්සේගේ; තං අනුගාහං, ඒ අනුගාහය; මයහංඅපි, මටද; හොතං, වේවා; (හෙවන්) තං, ඒ සිරිපාලකු ඣ; මයහං අපි, මටද; අනුගාහං හොතං, අනුගාහ ඇතිවේවා.

779. සුනාන නාථො හිරමෙනමසස
පසස. මහාභූතීමනාගතෙසු,
ලොකස්ස ලොකෙහි මහිමානො
අකාසි වාමෙන පදෙන ලඤ්ඤං.

780. සමෙබ්බාධිතො අභිමසාරදසමිං
වෙසාබමාසෙ මුනි පුණ්ණමායං,
පාදස්ස කිංකරුණමනාපරණෙත
සදෙවකෙ සස්සමණෙ මහෙනෙන.

781. පතඛිනිකා සිත්තමත්තමති
යථඛිත්තා බතතිසමුද්දිකාය,
ආසෙවමෙවං ජිනපාදලඤ්ඤං
සමනනකූටමති නමස්සනියං.

779. නාථො, ලොකස්සාමිච්ඡ චූද්‍රරජතෙම; අස්ස, ඒ සමත්
දෙවිසුගේ; එතං. හිරං, මෙවදන්; සුනාන, අසා; අනාග
තෙසු, මහාවනකාලයෙහි; ලොකස්ස, ලොකයාට; මහාභූතීං,
මහත් ඵෙය්‍යයකී (සමපතනි)ය; පසසං, බලා වදාරණයෙන්;
ලොකෙහි, ලෝවැස්සන් විසින්; මහිමානො, පුදනුලබ්ධින්;
වාමෙන පදෙන, වාමපාදයෙන්; ලඤ්ඤං. අකාසි, ලාඤ්ඤනය
(සලකුණු) කළයෙක.

780. මුනි, සඵලකෙම; සමෙබ්බාධිතො, සමාක්සමොධි
යෙන් (බුදුවීමෙන්); අභිමසාරදසමිං, අටවෙති අවුරුද්දෙහි;
වෙසාබමාසෙ, වෙසක්මසැ; පුණ්ණමායං, පොණ්ණමාසී
යෙහි; අපරණෙත, අපර්ණත (සනිතකාල) යෙහි; සස්ස
මණෙ, ග්‍රමණයන් සහිතවූ; සදෙවකෙ, දෙවියන් සහිත
ලොකයා; මහෙනෙන, පුදනකල්හි; පාදස්ස, ශ්‍රීපාදයාගේ;
අභිකරුණං, සලකුණු; අකා, කළයෙක.

781. සිත්තමත්තමති, ඉච්ඡිමත්තෙහි; පතඛිනිකා, එනම්
සුදුමත්තිකානාමෝ; බතතිසමුද්දිකාය, සමුද්ධිසමුද්දිකායෙන්;
යථා අඛිත්තා, යම්යෙ මුද්‍රණය (සලකුණු) කරණලද්දිද;
එවං එව, එපරිද්දෙන්ම; සමනනකූටමති, සමනනකූට පච්ඡ
යෙහි; නමස්සනියං, නමස්කාර කටයුතුවූ; ජිනපාදලඤ්ඤං,
බුද්ධ පිරිපාලකුණු; අසි, වී.

782. අකාලමෙඝො ව තතො පවස්සි
වස්සිංසු තාතාරතනානි බමහා,
තථා පරිතො* කුසුමමග්ගති
සුවණ්ණවුණ්ණති ජ්නෙකවණ්ණ.
783. තතො පහනනා සුගතෙතගාමි
තස්මිං නිතඛෙ ගිරිගඤ්ඤයං,
දිවාචිතාරය නිසිදි යත්ථ
සුපාකටං තං භගවාගුභා'ති.
784. තතො'රහනනා සුගතොරසා තෙ
ගකාදිතා සාධු මගෙධව සබ්බෙ
වජ්ඣික කතාන පදකඛිණනාං
තභං තභං කංසු දිවාචිතාරං.

782. තතො, ඉක්ඛිති; අකාලමෙඝො ව, තොකල්වැස්සද; පවස්සි, වැස්සේස; බමහා, අහසින්; තාතාරතනානි, අතෙක රතනයෝ; වස්සිංසු, වැස්සාහ; තථා, එසේම; පරිතො, හාත්පස; ජ්නෙකවණ්ණ, බුදුන්සම වණ්ණ ඇති; කුසුමමග්ගති, 'මල්සඵද; සුවණ්ණවුණ්ණති, රන්සුණුද; (වස්සිංසු, වැස්සාහුසි).

783. තතො, ඉක්ඛිති; ඉහගාමි, ගජගාමිවු; සුගතො, සච්ඡතෙම; අපහනනා, වැඩ; තස්මිං නිතඛෙ, ඒ පච්ඡානන යෙහි හෝ පාඨවයෙහි; යත්ථ ගිරිගඤ්ඤයං, යම් ගල්ගුහා වෙස්සි; දිවාචිතාරය, දිවාචිතරණයට; නිසිදි, වැඩසුන් සේස්සද; තං, ඒ ගුහාසථානය; භගවාගුභා ඉති, "භගවා ගුභා" යයි; සුපාකටං, අතිප්‍රකටයි.

784. තතො, ඉක්ඛිති; අරහනනා, අරීන්වු; සබ්බෙ, සියලු; තෙ සුගතොරසා, ඒ සච්ඡපුත්‍රයන් වහන්සේලා; ගකාදිතා, සුගතාදියෙන්; සාධු, මනාකොට; තං, උන් වහන්සේ; මගෙධා, පුද; වජ්ඣිකා, වැද; පදකඛිණං කතාන, පදකුණු කොට; තභං තභං, තන්හි තන්හි; දිවා චිතාරං, දිවාචිතරණය; අකංසු, කලාහුසි.

785. ලතඛගතායො විවසිධවාන
මාලම සාඛාසුඵලංසපසො,
සුඵලමඤ්ඤකරමඤ්ඤරීති
නමස්සමානාම සද්දෙනගගා.
786. තිඨනති රුකඛා* නවකාම තත්ථ
සුඵලමසාඛාකරමුකඛිපිකා,
නමස්සමානා විස ඔනතගගා
වතනනතිමානවජරියාති නිව්වං.
787. තථෙව උච්චාවචපබ්බතා ව
නමස්සමානා විස පාදලඤ්ඤං,
තිඨනති තිනනගගසිඛා සමනතා
ඉදමපි නිව්වබ්බතමෙව තත්ථ.

785. ලතඛගතායො, ලියගනෝ; විවසිධවානං, වාණ නැමැති කිම්බන්ධෝ; සාඛා, අතු නැමැති; සුඵල, පලල්වූ; අංසපසො, දසරූපස; සුඵල, සුපිපියාවූ; මඤ්ඤ, මනෝඥවූ; කරමඤ්ඤරීති, මල්කැන් නැමැති අත්වලින්; ආලම, එල්බ ගෙණි; නමස්සමානා ඉව, (සිරිපාලකුණ) වදින්නවුන්මෙන්; සද, හැමකල්හි; ඔනතගගා, නැමුනු අක් ඇතිවෙන්.

786. තත්ථ, එහි; රුකඛා, වාණයෝ; සුඵල, සුපිපියාවූ; සාඛාකරං, අතුඅත්; උකඛිපිකා, ඔසවාගෙණි; නවකා ඉව, නළුවන්මෙන්; තිඨනති, සිටිත්; ඔනතගගා, අවතතවූ අක් ඇත්තාහු; නමස්සමානා විස, (සිරිපාලකුණ) වදින්නවුන්මෙන් (සිටිත්); ඉමාති අවජරියාති, මේ ආශ්වයෑයෝ; නිව්වං, නිතර; වතනනති, (එහි) පවතිත්.

787. තථෙව, එසේම; තිනනගගසිඛා, නැමුනු අක්සිඵ්ඤාති; උච්චාවචපබ්බතා ව, කුඳුමහත් පව්තයෝද; පාදලඤ්ඤං, සිරිපාලකුණ; නමස්සමානා විස, වදින්නවුන්මෙන්; සමනතා, හාත්පස; තිඨනති, සිටිත්; ඉදං අපි, මෙද; තත්ථ, එහි; නිව්ව බ්බතං එව, නිතිපවත්නා විසමයමැසි.

788. තසමිං නගෙ පාදවරඛක්කසමිං
බලමණ්ඩලොකාසපදෙසමනන (26),
සමොසරනෙන බහුකෙ ජනෙපි
ගොතෙව ඔකාසමගො පදඛකං.

789. සමොසරිකාන මහෙකි සතෙන
නික්ඛන්තමනෙන ජලද සමෙච,
සොධෙනති මාලමුවගෙහි සාධු
ඉදමපි තිච්චබහුතමෙව තත්.

790. පාදෙන පුඨස්ස සීලාතලස්ස
ඵතාදිසානචජරියාති ගොනති,
ලොකෙකතාථස්ස අනාසවස්ස
මහබහුතං කොඤ්ඤ කථං ගණෙය්.

788. පාදවරඛක්කසමිං, ශ්‍රීපාදයෙන් විහරිතවූ; තසමිං නගෙ, ඒ පව්වෙහි; බලමණ්ඩලොකාසපදෙසමනන, කලව්වක් පමණ අවකාශඇති පෙදෙසෙහි; බහුකෙ ජනෙ, බොහෝවූ ජනයා; සමොසරනෙනපි, රැස්වත්ම; ඔකාසං ගොති ඵව, අවකාශවේමය; පදඛකං, වරණලක්ෂණය; අගො, විසමයයි.

789. සතෙන, සකියන්; සමොසරිකාන, රැස්ව; මහෙකි, පුද; නික්ඛන්තමනෙන, නික්වුණුකලහි; ජලද, මෙසයෝ; සමෙච, කැටිව; අමුවගෙහි, ජලවහීමෙන්; මාලං, මුදුව; සොධෙනති, අඬකෙරෙත්; ඉදං අපි, මෙය; තත්, එහිවූ; තිච්චබහුතං ඵව, තීරනතර විසමයමැයි.

790. පාදෙන පුඨස්ස, ශ්‍රීපාදයෙන් සංඝිකරණලද; සීලාතලස්ස, ගල්තලපුත්ත; අචජරියාති, ආශ්‍රයක්යෝ; ඵතාදිසාති ගොනති, මෙබඳුවෙන්; අනාසවස්ස, ස්නිග්ඤවූ; ලොකෙකතාථස්ස, භ්‍රෙලොකොක්කසාමීන්වහන්සේගේ; මහබහුතං, මහත් විසමය; කොඤ්ඤ, කවරෙක්කම්; කථං, කෙසේ; ගණෙය්, කියාද නොකියාමැයි.

791. දිවාවිහාරං ගතවා සසබ්බො,
කඤ්ඤාන තස්මිං පන කිවිකාලං,
මහිසමානෙසු (?) සදෙවකෙසු
තභො ගභො රේඛුණ්ණමඛරමහා.

792. තස්මිං සසබ්බො මුඛි දිඝවාපියං.
ථූපස්ස ධානෙ පරමාය භූමියා,
ගරුං කඤ්ඤොතා පන නං මහිතලං.
නිරොධභාවෙන නිසිදි සත්‍රභේ.

793. තභො'නුරාධං ගතවා නගමහා
ගනඤ්ඤාන බොධිට්ඨිතභූමියා ව,
ධානෙ මහාමහලවෙනිකස්ස*
තථෙව අක්ඛනනිතිතස්ස ධානෙ.

791. සසබ්බො, ශ්‍රාවක සංඝස්ස සනිතවු ; ගතවා, ගාභා වතුන්වහන්සේ; තස්මිං, පන, ඒ ගතවා ලෙසෙනි; කිවිකාලං, මදවේලාවක්; දිවාවිහාරං කඤ්ඤාන, දිවාවිහරණය කොට; සදෙවකෙසු, දෙවියන් සනිත ලොකයා; මහිසමානෙසු, සුදු කරන්ම; තභො, එතනින් නික්ම; අඛරමහා, අභසින්; රේඛණං, රූහුණු ජනපදයට; ගභො, වැඩිසේක.

792, 793. මුඛි, සම්ඤ්ඤාතම; සසබ්බො, ශ්‍රාවක සංඝස්ස සනිතවු සේක්; තස්මිං, එහිදී; දිඝවාපියං, දිගාවැටෙහි; ථූපස්ස ධානෙ, වෛත්තස්සානසෙහි; පරමාය භූමියා, උතුම් බිමිති වු; තං පන මහිතලං, ඒ මහිතලය; ගරුං කඤ්ඤොතා, ගරුකර මින්; නිරොධභාවෙන, නිරොධ සමාපතියෙන්; නිසිදි, වැඩ හුන්සේක.—තභො, ඉන්බිනි; සත්‍රභේ, පුත්‍රයන් සනිතවු; ගතවා, ගාභාවතුන්වහන්සේ; නගමහා, අභසින්, අනුරාධං ගනඤ්ඤාන, අනුරාධපුරයට වැඩ; බොධිට්ඨිතභූමියා, සිරිමහ බෝධිට්ඨි බිමිතිද; මහාමහල වෙනිකස්ස ධානෙ, මහමගුල්ලා පිහිටි තන්හිද; තථෙව, එසේම; අක්ඛනනිතිතස්ස ධානෙ, අකුඳු තැන්පත්කල තන්හිද :—

794. නිසිදි පනාන නිරොධපිති.

සසාවකො පෙක්ඛමනාගතඛං,
පතිට්ඨිතා මෙ පන බොධිධාතු
කරොනති ලොකෙති ජනස්ස වුඛං.

795. වුඛාය භුචො හගවා නිරොධා

ගතො සිලාථුපවරස්ස ධානං,
සිතො තතිං ධම්මප්පුඤ්ඤිතා *
ගතො නතා ජෙතවනං සුරමමං.

794. සසාවකො, ශ්‍රාවකයන් සහිතවූසේක්; නිරොධපිතිං, නිරොධ සමාපත්තිජ ප්‍රීති සැපයට; පනාන, පැමින; නිසිදි, වැඩහුන්සේක; අනාගතඛං, හව්ණන් කාලය; පෙක්ඛං, බලනසේක්; පතිට්ඨිතා පන, (මෙහි) ප්‍රතිෂ්ඨිතවූ; මෙ, මාගේ; බොධිධාතු, බොධි හා ධාතුහු; ලොකෙ, ලොවිහිවූ; ජනස්ස, ජනයාට; වුඛං, අභිවෘත්තිය; කරොනති, කරන්නයි :—

795. භුචො, සහනවූ; හගවා, භාග්‍යවත්තෙම; නිරොධා වුඛාය, නිරොධ සමවතින් නැගිට; සිලාථුපවරස්ස ධානං, උත්තම ඥානවේණ ස්ථානයට; ගතො, වැඩිසේක්; තතිං, එහි; සිතො, වැඩිපිටිසේක්; අථ, ඉක්බිති; ධම්මං, උඤ්ඤිතා, දහම් දෙසා; නතා, අහසින්; සුරමමං, අතිරමනවූ; ජෙතවනං, ජෙතවන මහාවිහාරයට; ගතො, වැඩිසේක.

“ධම්මදෙහසිතා.”

796. එවං සො ධම්මරත්ත ජනනිතච්ඡිකො විත
දෙසාර්ථයො
ලබ්බාගමාස රමෙම සුමනහිරිසරෙකාසි යං
පාදලොඤ්ඤං,
තං වො සත්තාපවග්ගං දදාති මුතීසමං විතත
මනෙත පසනෙන
තස්මා හො හො පහසා නමථ මහථ තං සාධු
සාධුපපසත්ථං.
ඉති සමත්තකුට්ඨමණ්ණසා නිවසිතා.

796. එවං, මෙසේ; සොධමග්ගක, ඒ ධර්මග්ගකයෙකු
සේ; ජනනිතවිනිතො, ජනසාකෂෙරෙහි කල නිතවැඩ ඇති
සේක්; විතද්දොර්වග්ගො, පහකල වෙහ නැමැති ගුණ
වර්ග ඇතිසේක්; ලබ්බාග්ගාය, ලබ්බා ලක්ෂණයෙන්; රමෙම,
රමය ස්ථානවූ; සුමනගිරිසිරෙ, සමන්පථි මුද්‍රණි; සං පාද
ලක්ෂං, සම සිරිපා ලක්ෂණක්; අකා, (ස්ථාපන) කලසේක්ද;
තං, ඒ ශ්‍රීපාද ලක්ෂණයකිනිම; විතතමනෙත, විතතමාත්‍රයක්;
පසගෙන, පහන්කල්කිම; චො, සුමනවූත්; මුනිසමං, මුනි
උන් මෙන්; සග්ගාපවග්ගං, සමග්ගාපවර්ග සැප; දදති,
දෙනසේක්; තසමා, එසෙසින්; භො භො, භවත් භවත්ති;
පහඨා, පහවූ වුවාහු; සාධුපපසාදං, සප්තයන් විසින් පසස්
නාලද; තං, ඒ වරණවකඩානුව; සාධු, මනාකොට; නමථ,
විඳිව්; මහථ, සුදව්.

බෙහෙතින් සමහරකුටවිනිසා නම් මාගේ පද්‍රවනිත
සමාජයයි.

ගුණවිසමාපතිස.

1. අනන්තර සමතතායං සුමනද්දිසුවණ්ණනා,
තථෙව සාධුසඛකපා ධිප්පං පපොනතු පාණිනං.
2. යො යාවිතො'රඤ්ඤවාසී ගුණධාරසුඛිමතා,
රුහුලකේරනාමෙන විසසුතෙන මහිතලෙ
3. ගුවතොදරමහි පඤ්ඤතො රච්චමුඛරමණිලෙ,
අරඤ්ඤරතනානඤ මහාථෙරෙ මහාගණි.
4. ජීවිතං විස යො සත්ථසාසනස්ස මහාකථි,
සාරෙ සුප්පට්ඨනහිසු සත්ථසාගරපාරකො.

1. අනන්තර, පරසපර විලක්ෂණික රහිතව හෝ අවජි
ද්ව; අයං සුමනද්දිසුවණ්ණනා, මේ සමනතකූට චක්ෂුණනා
තොමෝ; සමතතා, (මෙතෙකින්) සමාපතයි; තථෙව, එසේම;
පාණිනං, සන්ධ්‍යන්ගේ; සාධුසඛකපා, සහපත් සඛකලප
යෝ; ධිප්පං, වහා; පපොනතු (මුද්ගත්) පැමිණෙත්වා.

2. යො, යමෙක්තෙම; අරඤ්ඤවාසී, වනවාසීවූ; ගුණ
ධාර, සද්ගුණයන්ට ආධාරවූ; සුඛිමතා, සුඤ්ඤ ප්‍රඤ්ඤා
ඇති; මහිතලෙ, මිහිතෙලෙහි; විසසුතෙන, ප්‍රසිඛවූ; රුහුල
කේරනාමෙන, රුහුලසථවිරයන්වහන්සේ විසින්; යාවිතො,
(මේ පද්ධතියක කරණවිණිස) ආරාධනා කරණලද්දේද:—

3, 4. මහාගණි, මහත් ගණයා ඇත්තාවූ; යො අරඤ්ඤ
රතනානඤ මහාථෙරෙ, යම් චනරතනානඤ්ඤාතිධාන මහා
සථවිරෙකාම කෙණේත්; අඛරමණිලෙ, නිහොමණිල
යෙහි; රච්ච, හිරුමෙන්; ගුවතොදරමහි, ලොකාභ්‍යන්තර
යෙහි; පඤ්ඤතො, ප්‍රසිඛද; සත්ථ සාසනස්ස, ශාසනාශාසන
යාගේ; ජීවිතං විස, ජීවිතෙක්ඛිත බඳුද; මහා කථි, මහා
පණ්ඩිතද; සුප්පට්ඨනහිසු, මහා පිළිමෙක්හි; සාරෙ, සාරද;
සත්ථසාගරපාරකො, ශාස්ත්‍රාණිණිවයාගේ පාරප්‍රාප්තද:—

5. තසා සියසා'සි යො විපාගාමවංසෙකකෙතුකො,
සදාතාගමො'රඤ්ඤවාසී සීලාදිගුණතුසණේ.
6. යො'කා සිහලතාසාය සිහලං සදාලක්ඛණං,
තෙන වෙදෙහපථරෙන කතාසමපිසසීලිනා.

සිහිරතදී.

5. තසා, උත්තරත්තේ; සියසා, ශිෂ්‍යවූ; විපා
ගාමවංසෙකකෙතුකො, බ්‍රාහ්මණවංශයට අවිනිශ්චිතත්වයක්
වැඩිවූ; සදාතාගමො, දන්තාලයට ආගමයානු ඇති; රඤ්ඤ
වාසී, වනවාසීවූ; සීලාදිගුණ තුසණේ, සීලාදි සද්ගුණම ආහ
රණකොට ඇති; යො ආසී, යමෙක් විද :-

6. යො, යමෙක්තෙම; සිහලතාසාය, හෙලදිව බසින්;
සිහලං සදාලක්ඛණං, සිහල ශබ්දලක්ෂණය; අකා, කෙළේද;
පිසසීලිනා, ප්‍රියසීලිවූ; තෙන වෙදෙහපථරෙන, ඒ වෙදෙහ
සථවිරයන්වහන්සේ විසින්; අයං, මේ සමන්තකූට වණිණිතා
තොමෝ; කතා, කරණලදී.

නිමිසි.